Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

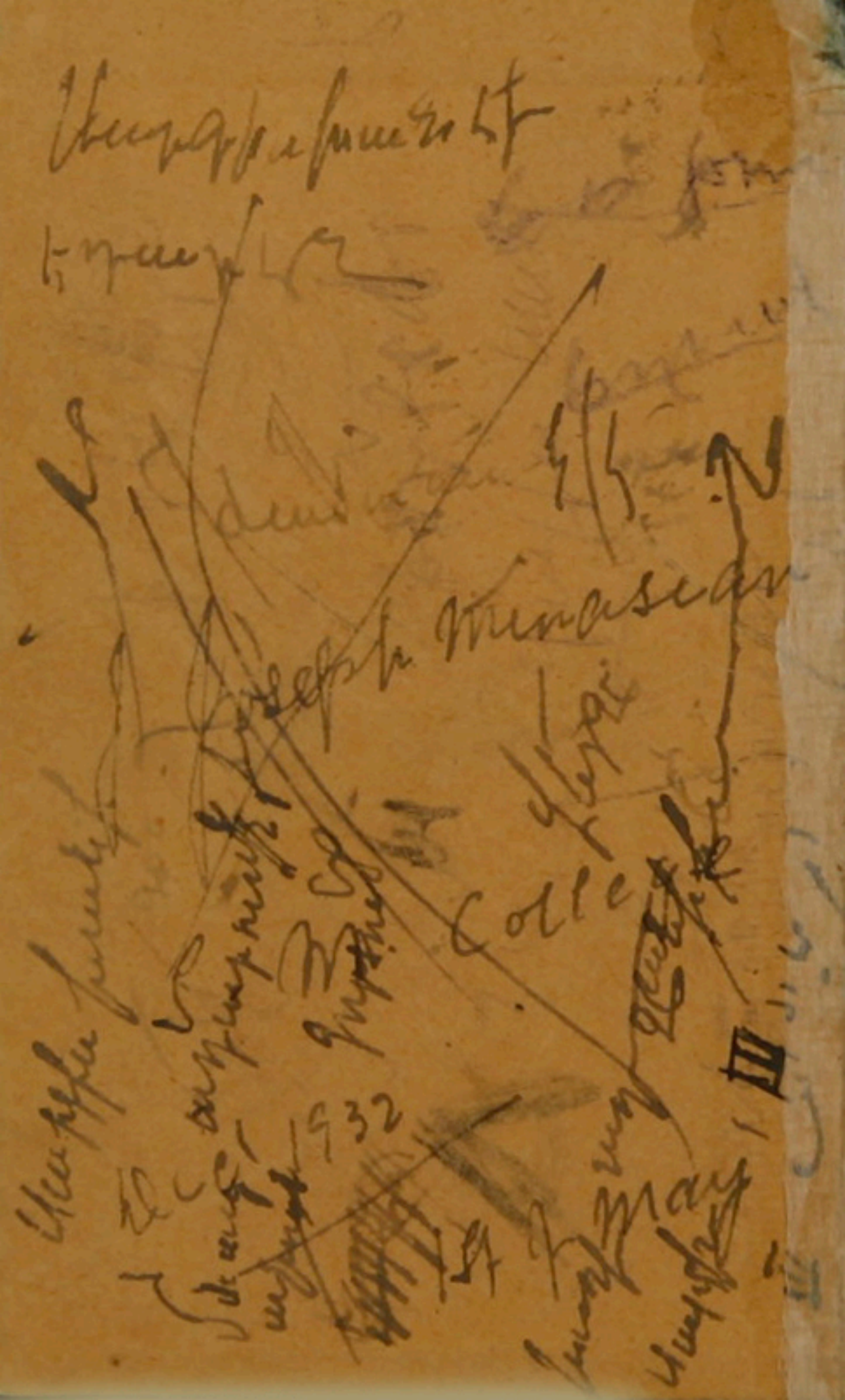

This book belongs

to Lucas Nersessian

In Lamar

College

1937

I 245 1
561

ԵՐԳԱՐԱՆ

ՈՐ ԿԸ ՊԱՐՈՒՆԱԿԷ

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐ ԵՒ ՀՈԳԵՒՈՐ ԵՐԳԵՐ

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԻՊ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա. Յ. ՊՕՅԱՃԵԱՆ

1892

ارف عمومیه نظارت جلیله‌سنك ۲٤ رجب
۳۰ و ۱۰ شباط ۳۰۷ تاریخلی و ۱۰۵۸
نومرولی رخصتنامه‌سیله نشر اولنمشدر

بی آمریقان مسیونر شرکتی طرفندن تسویه
اولنه‌رق طبع اولنمشدر

i-561wb

Ա Զ Դ

Երգերուն սկիզբը փակագծի մէջ դրուած թիւերը կը ցուցնեն թէ երգոց եղանակները «Հոգևոր երգեր Հանդերձ եղանակօք» գիրքին ո՛ր երեսներուն մէջ կը գտնուին։

Կը յուսանք թէ իւրաքանչիւր Քրիստոնեայ ուրախութեամբ պիտի փութայ ստանալ սոյն գրքուկէն հատ մը, որ գրպանի մէջ կրուելու վայելուչ դիրքովը մեծ դիւրութիւն կ'ընծայէ պաշտամանց ժամանակ ձայնակից լինելու Աստուծոյ ժողովրդեան երգաբանութեանց։

ՀՈԳԵՒՈՐ ԵՐԳԵՐ

ԱՍՏՈՒԱԾ

1 (8) Փառաբանութիւն առ Աստուած

Սաղ. ճ. (8, 6)։

1 Ամէն երկիր, Տէրն օրհնեցէք
Երգով և ցնծութով.
Տէր Աստուծոյ ծառայեցէք
Ուրախ, անկեղծ սրտով։

2 Ճանչցէք որ Տէրն է մեր Աստուած,
Մեզ ինքն է ըստեղծեր.
Մենք ժողովուրդ ենք ընտրուած,
Մենք ենք իր ոչխարներն։

3 Փառաբանող գոհութիւնով
Անոր գուներն մըտէք.
Եւ իր չնորհքները յիշելով՝
Անունը գովեցէք։

4 Ինչու որ Տէրն է մխիթար,
Իր սէրն է յաւիտեան.
Ազգէ ազգ ալ մինոյ պիսի
Իր խոսքն ցնծագութեան։

2 (5) Փառաբանություն ու Ապաւաչ.

Սաղ. ճ. (11, 8).

1 Ամէն երկիրներ, Տէրոջմով ցնծացէք
Դողով և ուրախութիւնով.
Տէր Աստուածին ընծաները մատուցէք
Հոգւով ու ճշմարտութիւնով.

2 Քանզի գերազանց բարերար է մեր Տէրն,
Որ մեզ ըստեղծեր է, և մենք՝
Անոր խոտաւէտ արօտին ոչխարներն,
Պիտի անոր ձայնը լսենք.

3 Անոր սուրբ դռները եկէք գոհութեամբ,
Անոր սրբարանները մըտէք.
Անոր ծափ զարկէք հոն, և օրհներգութեամբ
Անոր անուանէն գոհացէք.

4 Զի ինք մեր Աստուածն է. ի յաւիտենից
կեցած են ու պիտի կենան
Անոր խորհուրդներն ու գործքերն գրի ալից,
Աղգէ մինչև աղգ յաւիտեան.

3 (12) Նայէ. Սաղ. ճժէ. (8).

1 Թող ըստեղծողը միշտ գովուի
Բնակիչներէն երկնից ատկի.

փրկչին անուանը թող օրհնեն
Ամէն երկիր, լեզուք ամէն։

2 Ի յաւիտեան քու գերթուխիւնդ,
Ի մրնայուն ճշմարտութիւնդ.
Քու փառքըդ թող միշտ երևնայ,
Մինչև աշխարհըս վերջանայ։

4 (150) Ադոնայ փառաբանութիւն

Հոգեցունելու հրաւէր. Սաղ. իթ. (10)։

1 Տէրոջը ուրէք, ո՛վ ազգք մարդկային,
Տէրոջը ուրէք փառք և գօրութիւն.
Տէրոջը ուրէք փառքն իր անունին,
Ընէք Աստուծոյ երկրպագութիւն։

2 Մեր Տէր Աստուծոյն ձայնն է զօրաւոր,
Ու շատ վեհափառ են իր պատգամներն.
Անոնք կը սարսռան աշխարհքըս բոլոր,
Կը կոտրնցընեն իր թշնամիներն։

3 Տէրն է յաւիտեան աթոռը նստող,
Ու այժ պիտի տայ իր ժողովուրդին.
Տէրն խաղաղութիւն տուող է, օրհնող
Իրեն հաւատացող ընտրեալ սուրբ ազգին։

ԱՍՏՈՒԱԾ

5 (10) Ա֊փո֊ած է՛ ահն ֆ֊ջթ֊է՛֊վը
ֆ֊ա֊ա֊ո՛է֊լ է. Ա՛աղ. ժ՛թ. (8)։

1 Երկինք յայտնի կը քարոզեն
Տէրոջը փառքն ամէն առեն.
Օրն ալ աւուր խօսք կը յայտնէ,
Գիշերն հանճար մշտ կը պատմէ։

2 Լեզու չունին և չեն խօսիր,
Անոնց ձայները չեն լսուիր.
Բայց խօսքերնին ան տեղ կ'երթայ,
Ուր որ արևն իր լոյսն կու տայ։

3 Տէրոջն օրէնքն է երկնային,
Կը նորոգէ մարդոց հոգին.
Վկայութիւնն է ճշմարիտ,
Ո'րնէ տրգէտն ըզգօնաւիտ։

4 Իր կանոններն շիտակ, արդուն,
Սրտից կու տան ուրախութիւն.
Պատուիրանքներն ևն շատ պայծառ,
Աչաց կու տան լոյս միտակառ։

5 Անոնք ընտիր են ոսկիէն,
Ախորժելի՛ անոյշ մեղրէն.
Երբ քու ծառադ զանոնք պահէ,
Մեծ հատուցում պիտի առնէ։

6 (7) Աստուած ամենաւ վրայ է երեք.

Սաղ. Գ. (8)։

1 Տէրն կը տիրէ, երկիր ցնծայ,
Շատ կղզիներ ուրախանան.
Մեր վրկութիւնն անկէ կու գայ,
Գահն է արդարութեան։

2 Արդարութիւնն երկինք պատմեն,
Բոլոր ազգեր իր փառքն տեսնան.
Ամէն մարդիկ ամօթ կրեն,
Որ կուռքերով կը պարծենան։

3 Քանզի, ո՛վ Տէր, դուն շատ բարձր ես
Բոլոր երկրիս մարդիկներէն.
Շատ բարձրացար և շատ մեծ ես
Բոլոր երկրիս աստուածներէն։

4 Ո՛վ Տէրն սիրող բարեպաշտներ,
Մինչատեցէք ըզչարութիւն.
Տէրն կը պահէ սրտին աւրբեր,
Կու տայ անոնց իր վրկութիւն։

5 Արդարներուն լոյս ծագեցաւ,
Ցայտնըւեցաւ ճշմարտութիւն.
Ուրախութիւն պարգեւեցաւ
Սրտով ուղիղ եղողներուն։

Ժ (153) Փ–ԲԱՆ–Ի–Ն ՊԱ–ԱՏ–Ի։

(10)

1 Ո՛վ վառաւորեալ Արքայ երկնաւոր,
երկնի ու երկրի Տէր և Դառաւոր,
Տկար մարդիկներ կարող չեն երգել
Քու իշխանութիւնդ մեծ և ահաւոր։

2 Տէր, քու գործութիւնդ պատմել կարող չեն,
Շնորհքիդ մեծութիւնն խորհիլ կարող չեն,
Ոչ ոք աշխարհիս բոլոր բնակիչք,
Եւ ոչ երկինքի սուրբերն ալ ամէն։

3 Տէրոջը առջև անթիւ հրեշտակներ
Գիտնալ կարող չեն անոր խորհուրդներն.
Իրենց պաշտօնն է զոյն վառարանել,
Ու միշտ կատարել իր սուրբ հրամաններն։

4 Այն սուրբ հանդիսին հետ ես ալ կ'ուզեմ
Որ անձըս քեզի, Տէ՛ր իմ, պոհ ընեմ.
Զինչին ընծաս դուն անտես մի ըներ,
Հաճէ ընդունիլ զիս՝ երբ քեզ կ'երգեմ։

8 (64) Փառաբանութիւն առ Աստուած.

(8. 6 տող)։

1 Երգուովս պիտի Աստուած գովուի,
Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կտրի,
Ալ աւելի պիտի երգեմ.
Անոր փառք տալս չունի վախճան,
Ջի երբ օրերս հոս լմննան,
Վերն յաւիտեան պիտի երգեմ,

2 Բիւր երանի յուսայողին
Մեծ Աստուծոյն Իսրայելին,
Տիեզերաց Ըստեղծողին.
Տէրոջը խօսքն է հաստատուն,
Ինքն է փրկիչն աղքատներուն,
Միշտ խոստումնքներն կը կատարուին,

3 Երգուովս միշտ պիտի գովուի,
Ու երբ մահուամբ իմ ձայնս կտրի,
Ալ աւելի պիտի երգեմ.
Անոր փառք տալս չունի վախճան,
Ջի երբ օրերս հոս լմննան,
Վերն յաւիտեան պիտի երգեմ.

9 (6) Ա֊փո֊ծ֊յ Է֊ի֊պ֊ո֊ի֊է֊ն · (8)։

1 Հոգւով, սրտով պաշտեն֊ք զԱստուած,
Ինչպէս մեր Տէրն կը պատուիրէ·
Կուռք չը պաշտեն֊ք ձեռքով չինուած,
Ինչպէս նոյն Տէրն մեզ կ'արգիլէ։

2 Հոգւով պաշտեն֊ք Տէրն բոլորից,
Զի է հոգի լոյս աննըման·
Զը ծառայեն֊ք երկրաստեղծից,
Փանգի անոն֊ք են եղծական։

3 Սիրք մարդկային, գիւտ մտքութեան,
Զըլլան մեզի մէյմէկ աստուած·
Սրտապաշտից չըլլան֊ք նըման,
Որք աստղծուածն կ'ընեն աստուած։

4 Որ ինն՝ Աստուած է նախանձոտ,
Իր փառքն չը տայր ղըրօշելոց·
Աստուած պաշտելն է փառք, օգուտ
Սրկին կենաց՝ մարմնոց, հոգւոց։

5 Պաշտեն֊ք զԱստուած հոգւով, սրտով,
Զի յոչընչէ մեզ բաստղծեց·
Պաշտեն֊ք զԱստուած միշտ փառք տալով,
Զի փրկութիւն նա մեզ շնորհեց։

10 (9) Շնորհակալություն առ Աստուած. (8, 6)։

1 Աստուած իմ, երբ հոգիս նայէ
Ամէն ողորմութեանդ,
Ուրախութեան մէջ կ'ընկղմի,
Սիրոյ և ցնծութեան։

2 Հազարաւոր շնորհքներ քեզմէ
Ամէն օր կ'ընդունիմ.
Բայց քու պարգևներուդ մեծն է
Այս շնորհակալ սիրտ իմ։

3 Բոլոր կեանքս օրերն երգեմ
Տէրոջը սէրն գըթած.
Երկնից մէջ պայն պիտի կրկնեմ
Ի մէջ հրեշտակաց։

4 Ես յաւիտեան ուրախ երգեր
Կ'ուզեմ քեզի երգել.
Չեն բաւական անթիւ դարեր
Քու սէրդ փառաբանել։

11 (12) Աստծոյ մէրը. (8)։

1 Հայր ամենուս է Տէր Աստուած,
Ողորմութեամբ, սիրով լեցուած.

Առատասխս ինքն է գըթած,
Թէև երկնից վէջ է նստած։

2 Առանց իր բարձր հըրամանին
Ձնճղուկ մ'անգամ գետին չկ'ընար.
Ասանկ գըթած Հօր մը որդին
Ի՞նչպէս անվախ իրեն չերթար։

3 Մխայն սիղքէն թող մինք վախնանք,
Այն առելի է Աստուծոյ.
Թէ իր պատուէրն պահած չըլլանք,
Կ'արժանանանք սաստիկ պատժոյ։

12 (16) Ա֊ՓՈ֊Ա Ե՛ՒՆԱ֊ՈՐ ՀՕՐ ՀԲՐ. (8)։

1 Երկնից Աստուածն որ կը պաշտենք,
Մեզ բարեկամ ու Հայր ալ է.
Մեր ուխտն իրեն հաստուցանենք,
Որ աղօթքնիս ալ վեր ելլէ։

2 Մեր սէրտն իրեն կամաւ զոհենք,
Ինքն աղօթքնուս խնամ կը հաճի.
Իր սէրն անհուն՝ գիշերն յիշենք,
Թող մինքը միշտ փառաւորուի։

3 Երբ Աստուծոյ դէմ մեղանչենք,
Իր թողութիւնն սրտանց խնդրենք.
Մեզի համար մեռաւ Յիսուս,
Ջունենք ուրիշ փրկիչ մը մեզ։

4 Գրքաց հօր պէս սիրով վառուած՝
Մեղաց ներողն ինք կ'ողորմի.
Թէ հոս ծնողքէ եմք գրկուած,
Մեզ Հայր անմահ ունիմք յերկինս։

13 (14) Ս--ԲԲ Է Ա-ՓԱ---Ծ.
(7, 8 տող)։

1 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Եհովայ, զօրաց Աստուած.
Տիեզերք ամէն բաներ,
Ձու զօրեղ խօսքովդ ծընած,
Բոլորտիքդդ երբ կեցաւ,
Աչքդդ խիստ ուրախացաւ.
Յայնժամ լսուեցան երգեր,
Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր։

2 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Մեծ Եհովայ, այժմ և միշտ.
Թէպէտ հոգ, մոխիր եմք, Տէր,
Կը սիրեմք պաշտել քեզ միշտ։

Աչխարհէս անարգըւած,
Բայց անկէ մեզ ես փրկած.
Մխաբան կ'երգենք քեզ, Տէր,
Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր։

3 Սուրբ ես, Սուրբ ես, Սուրբ ես, Տէր,
Ցաղթական զօրքերն կ'երգեն.
Եւ փրկեալ անթիւ ազգեր
Քեզ պիտի երկրպագեն,
Եւ հրեշտակք, սուրբերն ամէն
Յնծութեան ձայն վերցուներն.
Մխաբան բոլոր երգերն,
Սուրբ է, Սուրբ է, Սուրբ է, Տէրն։

14 (152) Շնորհալւոյն — Աստուած. (10)։

1 Քու ողորմութեանդ, ով Տէր, կ'ընծայեմ,
Ոչ թէ դիպուածին, որիշ մարդոց պէս,
Որ ոչ հնթանոս ու ոչ հրեայ եմ,
Այլ Քրիստոնէից ցեղէն ծընայ ես։

2 Ինչպէս, Տէր, պիտի ուրախանային
Քու մարգարէներդ, սուրբերդ ալ ամէն,
Թէ այն մեծ բաներն անոնք լսէին,
Որոնք մեզ բերաւ Քրիստոս երկինքէն։

3 Ու հրեշտակներն պիտի խնդային,
Որոնք քար ու փայտ միշտ կ'երկրպագեն,
Երբ Աստուածաչունչ ատրը գիրքն տեսնեին,
Հաւատք ստրվէին Աւետարանէն։

4 Արդ թէ ես անոր չը հընազանդիմ,
Ինչպես իմ աչքես երկինք վերցընեմ.
Հրեշտակներէն անգամ կը դատուիմ,
Անանք ինծի պէտ կը յաքուցանեմ։

15 (126) Իկէր, Աբբայ հզօր. (6, 6, 4, 6, 6, 6, 4)։

1 Իկիր, Արքայ հզօր,
Անունդդ փառաւոր
Տուր որ գովեմք.
Աւեհատէր եղող,
Ամէն տեղ միշտ յաղթող,
Սղիր մեր վրայ տիրող.
Քեզ կ'աղաչեմք։

2 Իկիր, Ցխտւս Փրկիչ,
Սղիր մեզ պահպանիչ,
Մեզ միշտ օգնէ.
Քու օգնութիւնդդ մեզմք
Մեզի պարհասպ ընեմք,

Քու վրադ միր յոյսն դընենք.
Տէր, մեզ լըսէ։

3 Իջիր, ով Սուրբ Հոգի,
Եւ հիմա տուր մեզի
Վըկայութիւն,
Թէ Տէրն մեզ կը սիրէ.
Մեր սիրտն առ, դուն տիրէ,
Մի հեռանար մեզմէ,
Հոգի սիրուն։

4 Ով դու Երրեակ և Մի,
Մեծ գովութիւնք քեզի
Անդուլ տրուին.
Քու փառքըդ տուր որ վանք
Երկնից մէջ վայելենք,
Ու քեզ փառաբանենք,
Տէր երկնային։

16 (153) Ա՛ստ՛ած ամենափա՛ռ է. (10)։

1 Աչքդ ամենատես, ով Տէր իմ Աստուած,
Գիշեր և ցորեկ մեզ միշտ կը տեսնայ.
Եւ միր ամէն գործ ծածուկ գործըւած՝
Աչքիդ առջին միշտ յայտնի կ'երևնայ։

2 Ամէն տեսակ մեղք որ մարդ կը գործէ,
Ամէն գէշ խօսքերն բերնէն ալ ելած՝
Գիրքիդ մէջը, Տէր, բոլորն գրուած է,
Ու դատաստանին օրուան է պահուած։

3 Քու ոտքերդ կ'իյնամ, ով Տէր, ամբյցած,
Ջեմ համարձակիր դէպ ի վեր նայիլ։
Ներէ իմ մեղքերս դեռ ես չը մեռած,
Գիրքիդ ալ մէջէն հանէ, Տէր, աւրել։

4 Ցիշէ, Տէր, թէ ի՛նչ մահուան ցաւերով
Ցիսուս վըճարեց ամէն իմ պարտքերս։
Իրեն պատուական մաքուր արիւնով
Լըւա ու մաքրէ բոլոր իմ աղտերս։

17 (11) Ա-ո-ծ-ոյ ող-ջ-մ-ի-ն-ը։
Սաղ. Ը. (8)։

1 Աստուած, Տէր մեր, ի՛նչ փառաւոր
Ի քու անունդ երկրի վերայ։
Անճառ լուսովդ երկինք բոլոր
Ցաւէժարար կը ցոլանայ։

2 Երբ կը տեսնեմ երկնից կամար,
Որ է գործք քու ճարտար մատանդ,
Պար աստղայց, լուսին պայծառ,
Որ քու խօսքովդ են ըստեղծուած։

3 Եւ զարմանքով յայնժամ կ'ըսեմ,
Մարդն ո՞վ է, Տէր, որ դուն յիշես.
Արդեօք աչքիդ պատիւ է մարդ վըսեմ
Որ դուն անոր միշտ այց կ'ընես։

4 Փառքի դուն զայն պըսակեցիր
Իբրու պատուով հրեշտակայքին.
Վերակացու դուն զայն դրիր
Ձեռագործիդ՝ բոլոր երկրին։

5 Արջառ, թռչուն և ձուկ անոր
Տըւիր որ հընազանդ ըլլայ.
Ատոնց, Տէր մեր, ինչ փառաւոր
Ի քու անունդ երկրի վըրայ։

18

18 (13) Աստուծոյ խոստը և հաստատութիւնը. Սաղ. թ. (8)։

1 Ով Տէր, քեզի փառք պիտի տամ
Բոլոր սրտովս, քանի որ կամ.
Պիտի օրհնքըդ քարոզեմ,
Ըսքանչելիքդ պիտի պատմեմ։

2 Ով Տէր, քեզի փառք պիտի տամ,
Քեզմով միայն ուրախանամ.

Զի ուղղութեամբ իմ դատս առնար,
Աթոռդ նստած, դատող արդար։

3 Կըռտպաշտները պատժեցիր,
Անոնց անուններ չնչեցիր.
Անոնց հարքան ալ ատրեցար,
Եւ յիշատակն երկրէս վերցար։

4 Բայց յաւիտեան Տէրն կը մընայ
Նստած իր աթոռին վրայ.
Զարմանալի արդարութիւն
Միշտ կը գործէ, և փրկութիւն։

5 Թող աներկրայ քեզի յուսան
Որոնք անունդդ կը ճանչնան.
Դուն աղքատին կա ապաւէն,
Անոր պաշտպանն ես նեղ ատեն։

19 (174) Ափսոսած մեր ջրսուխը։
Սաղ. Ի. (10)։

1 Երբ քեզ հանդիպին օրեր նեղութեան,
Քեզ պատսպարէ հըզօր Եհովան.
Անուն Աստուծոյ թող քեզ պաշտպանէ,
Եւ իր Սուրբ Հոգին քեզ միշտ ըսփոփէ։

Իմպ. գնդապետութեան քեզի երկինքէն,
Քեզ զօրացնէ վերին Սիոնէն։

i-561ueh

Հայաստանի ... Գրադարան

Սրտիդ ընծաներն միշտ յիշատակէ,
Բարի խորհուրդներդ գործքով կատարէ։

3 Տէր, քու փրկութեամդ պիտի միշտ խնդանք,
Զի կեաննք յաւիտեան անով կը ստանանք.
Քու սուրբ խօսքերովդ մենք միշտ կը յաղթենք,
Ի Տէր յուսալով յառաջ կը քալենք։

4 Ոմանք կէնքերու են ապաւինած,
Ոմանք ձիերու և հարըստութեանց.
Բայց մենք մի միայն Տէրոջը անունն
Ցիշենք պիտի միշտ, կանչենք օգնութիւն։

20 (8) Տէրը կը պաշտպանէ իր ծառաները.

Սաղ. Իե. (8, 6)։

1 Տէրն է լինծի լոյս, փրկութիւն,
Ուսկի՞ց պիտի վախնամ.
Տէրն է կենացս պաշտպանութիւն,
Ուսկի՞ց պիտի դողամ։

2 Չարերն եկան որ զիս ուտեն,
Իրենք կործանեցան.

Ես չեմ վախնար թըշնամիէն,
Զի Տէրս է ինձ պաշտպան։

3 Ես կը խնդրեմ Տէր Աստուածէն,
Իր տան մէջ բընակիմ.
Վայելուչութիւնն աչքերս տեսնեն,
Ու զինքը միշտ խնդրեմ։

4 Տէր, քու երեսդ պիտի փնտռեմ,
Այնպէս պատուիրեցիր.
Տէր, մի ծածկեր երեսդ վըսեմ,
Միշտ ինձ պաշտպան եղիր։

5 Թէ որ ծընողքըս երկրածին
Իս երեսէ ձըգեն,
Յայնժամ իմ Հայրըս երկնային
Կ'ըլլայ ինձ ապաւէն։

6 Կը հաւատամ որ Տէրս տեսնեմ
Փառքովին արքայութեան.
Ես իմ Տէրոջս միշտ կը սպասեմ,
Ցուսալի եմ անսասան։

21 (67) Ա-փո-խոյ վոյ ո-ջախ-ըէ-ն. Սաղ. ԼԴ. (8 յատուկ)։

1 Ով դու ք արդարներ, խնդացէք,
Տէրոջ անունին փառք տուէք.

Փառք տալը ձեզի կը վայլէ.
ԸկՏէրն սաղմոսով դովեցէք։

2 Տէրոջը խօսքն է գերապանծ,
Ձշմարտութիւնով հաստատուած.
Նա արդարութիւն կը սիրէ,
Երկիրս գթութեամբն է լեցուած։

3 Երկիրս թող վախնայ Տէրոջմէ,
Աշխարհըս գողայ միշտ անկէ.
Քանզի անոր խօսքն է պօրինդ,
Մարդոց միտք խորհուրդն կը ցրուէ։

4 Երանե՛կ ան մարդուն որ Աստուած
Իր Տէրն և Աստուածն է եղած.
Երանե՛կ ան ազգին զոր միր Տէրն
Ի ժառանգութիւն է ընտրած։

5 Ահա Տէրն պիտի իրնամէ
Անոնք որ վախցող են իրմէ,
Ու անդիեղծութեամբ կը յուսան
Անոր որ գիրինք կը փրկէ։

22 (13) ՓԱՓԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՂՕԹՅ ԲԱՐՈՒԵՔԱՆԸ. ՍԱՂ. ԼԶ. (8).

1 Տէրն անդադար պիտի գովեմ,
Ամէն ատեն բերնովս օրհնեմ.
Հոգիս Տէրամբ թող պարծենայ,
Թող հեզն լսէ և միշտ ցնծայ։

2 Աղքատն կանչեց ու Տէրն լսեց,
Իր ցաւերէն ալ ազատեց.
Ընտրեալներուն միշտ կը խրկէ
Իրեն հրեշտակն որ պահպանէ։

3 Ով մարդ, վախցիր դուն Տէրոջմէ,
Չի վախցողին բան պակաս չէ.
Մեծ մարդիկներ աղքատացան,
Աստուած փնտռողք հարուստ եղան։

4 Երբոր արդարն Տէրոջն կանչէ,
Տէրն լսելով ան կը փրկէ.
Տէրն է մօտիկ կոտրած սրտին,
Ապրեցուցիչ գղջացողին։

5 Արդարն ատոնց կը պատժուի,
Իր չարութեամբ կը կորսուի.

Տէրն իր ծառան միշտ կը կանչէ,
Ցուսացողներն կ'ապրեցուներ։

23 (13) Աստուած է մեր Փրկիչը.

Սաղ. ԽԶ. (8)։

1 Աստուած է մեզ յոյս, զօրութիւն,
Մեծ նեղութեան մէջ օգնութիւն.
Անոր համար մենք չը վախնանք,
Որչափ և մեծ փորձանք տեսնանք։

2 Սուրբ Գիրքն իրեն վըտակներով
Ուրախ կ'ընէ և ապահով.
Տէր Աստուծոյ եկեղեցին,
Բընակարանն բարձրեալ Փրկչին։

3 Աստուած անոր մէջ կը նստի,
Եւ միշտ անոր օգնէ պիտի.
Կուռք պաշտողներն թող չըփոթին,
Եւ Աստուծոյ ապաւինին։

4 Զօրաց Տէրն է Տէր փրկութեան,
Մեզի հետ է և օգնական.
Մեզ լոյս կու տայ իր Սուրբ Հոգւով,
Եւ կը փրկէ իր մեծ շնորհքով։

24 (8) Յորդոր ի պատարագի հնձելն.

Տէր՝ Սաղ. խէ. (8, 6)։

1 Ո՛վ դուք ամէն ժողովուրդներ,
Տէրոջ միշտ ծափ զարկէք,
Ու ցնծութեան ձայնով երգեր
Անոր դուք երգեցէք։

2 Քանզի Տէր մեր է մեծ Աստուած,
Արքայ է ամենուն.
Բարձրեալ փրկիչ, քաւիչ մեզաց՝
Զըղջումի ընողներուն։

3 Ժողովուրդներ, ազգեր մեզի
Աստուած հնազանդեցուց.
Փառքն Յակոբին չատ սիրելի
Մեզի ժառանգեցուց։

4 Սաղմոս ըսէք դուք ձայնաւոր՝
Մեր մեծ թագաւորին.
Քանզի նա ինքն է թագաւոր
Ե՛ւ Տէր ամէն երկրին։

ՀԵ (55) Ասա՜ծ ղրա՜ր է իր ժո՜ղովուրդը պա՜տպանելու՜. Սաղ. ԿԸ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Թող եհովայ կլէ,
Յրուին թշնամիներն,
Եւ շուտ իր երեսէն
Փախչին զինք ատողներն.
Անոնք մոմի պէս թող հալին
Ջու երեսէդ, Տէր, կորսուին.

2 Բայց հաւատարիմներն
Թող միշտ ուրախ ըլլան,
Տէրոջն յուսացողներն
Անոր առջին ցնծան.
Սաղմոս երգեն անոր անուան,
Պատրաստ ընեն Տէրոջ ճամբան.

3 Տէր, երբ ընտրեալ ազգիդ
Դուն առաջնորդեցիր,
Եւ քու ժողովուրդիդ
Դուն առջևէն գացիր,
Սինա առջեւըդ շարժեցաւ,
Բոլոր երկիրն սասանեցաւ։

4 Ո՛վ Տէր, բարձրեր՝ եւ լաւ,
Ոտքն գերի ըրիր,
եւ մեզ՝ մարդոց համար
Մեծ պարգեւներ առիր.
Ապստամբից ալ չնորհք տուիր,
Որ Տէրն անոնց մէջ բընակի։

5 Օրհնեալ ըլլայ մեր Տէրն,
Որ միշտ մեզ կը յիշէ,
Ու թշնամւոյն ձեռքէն
Սիրով մեզ կը փրկէ,
Կարողութիւն եւ ոյժ կու տայ.
Անոր անունն օրհնեալ ըլլայ։

26 (6) ԵԼԵՂԵՑԻՆ ԳԼՈՒԽԸ.

Սաղ. ՁԹ. (8)։

1 Տէր, գըթութիւնդ պիտի գովեմ,
Ճշմարտութիւնդ պիտի պատմեմ.
Չի փրկութիւնդ մեզ խրկեցիր,
Հաւատարմութիւնդ հաստատեցիր։

2 Մեր Տէրն է մեծ՝ գօրեղներէն,
Երկնից բոլոր հրեշտակներէն.
Ձկայ գօրեղ անոր նըման,
Լոյս ճշմարիտ ինքն է միայն։

3 Քուկդ է երկինք, ամէն երկիր,
Բոլոր աշխարհս դուն հիմնեցիր.
Թաքօր, Հերման, ազգ ամենայն
Քու անունովդ պիտի ցնծան։

4 Քուկին բազուկդ է զօրաւոր,
Ալ ձեռքըդ բարձրը՝ ահաւոր.
Արդարութիւն հիմն է գահիդ,
Ճշմարտութիւնն՝ լոյս սուրբ դէմքիդ։

5 Երնե՛կ մարդոց որ կ'ընդունին,
Քու սուրբ ձայնիդ կը հնազանդին.
Ջի անունովդ միշտ կը ցնծան.
Արդարութեամբդ կը բարձրանան։

6 Տէրն յաւիտեան օրհնեալ ըլլայ,
Ջի նա է մեզ Տէր և Արքայ.
Հայր և Աստուած, վէմ փրկութեան,
Եւ պարգեւող երջանկութեան։

27 (36) Ա՜ոո՜ծոյ ահաւոր զօրո՜ւթե՜ը. Սաղ. Դ. (7)։

1 Երկնաւոր Տէր թագաւոր,
Մեծ ամբառ և մեծազօր,
Միշտ աթոռդ է հաստատուն,
Յաւիտեանըս Տէր ես դուն։

2 Գետերուն ձայնն խիստ մեծցաւ,
Ձայներնին շատ բարձրացաւ,
Բայց զօրեղ է այն ՈՐ էն
Ալէծուփ ջուրց ձայներէն։

3 Քու սուրբ խօսքըդ, ո՛վ Աստուած,
Ճշմարիտ է գերապանծ.
Տէր, քու տանդ, եկեղեցւոյն,
Կը վայլէ միշտ սրբութիւն։

28 (7) Փոթաքանութիւն Արտւին.
Սաղ. Ղե. (8)։

1 Եկէք խնդանք Տէրոջն առջին,
Չի նա է մեզ կեանք և պաշտպան.
Աղաղակենք մեր մեծ փրկչին,
Չի նա է մեզ վէմ փրկութեան։

2 Ինչու որ Տէրն է մեծ Աստուած,
Աստուածներուն մեծ թագաւոր.
Անոր ձեռքին մէջ է աշխարհս,
Լեռներ, դաշտեր, գանձեր բոլոր։

3 Իրենն է ծովն, զայն ինք չինեց,
Եկէք ծրտինք Տէրոջ առջին.
Ձեռքով ցամաքն այն ըստեղծեց,
Տանք գոհութիւն Ըստեղծողին։

4 Ինչու որ ան է մեր Աստուած,
Մենք ոչխարներ իր արօտին.
Անոր խօսքերն են լուսապանծ,
Մըտիկ ընենք անոր ձայնին։

29 (11) Առաւօտեան շաբաթերուն երգե-ցողութիւնը. Սաղ. ՃԻ. (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք, զի է բարի,
Իր գըթութիւնն է յաւիտեան.
Տէրոջ գործքերն են սքանչելի,
Մարդ զայն գոլով չէ բաւական։

2 Երանի՛ անոնց որ կը պահեն
Տէրոջ օրէնք և պատուիրան.
Երանի՛ անոնց որ միշտ կ'ընեն
Արդարութիւն, գործ գըթութեան։

3 Տէր, պիտ յիշէ, ինչպէս կ'ընես
Քու սիրելեացդ. ինձ առնես եկուր,
Ճշմարտութիւնն դուն կը սիրես,
Եւ միշտ քու կամքդ ինձ հասկըցուր։

4 Ընտրեալներուդ միշտ հետն ըլամ,
Տեսնեմ քու փառքդ ու վայելեմ.

Խաղաղ սրտով ուրախանամ,
Կեանք անվախճան ես ժառանգեմ։

5 Փրկէ ըզմեզ, ով Տէր Աստուած,
Մարդոց մէջէն ըզմեզ ժողվէ.
Մենք միշտ կ'երգենք անունդ գըթած,
Արդարութեամբըդ մեզ փրկէ։

30 (9) Ա՛պաւէն ֆառաքեանէ պարապաւորիւն. Սղ. ՂԸ. (8, 6)։

1 Տէրոջն նոր երգ երգենք այսօր,
Քանզի հրաշքներ ըրաւ.
Իր սուրբ բազուկն, ալ զօրաւոր,
Մեզ փրկութիւն տուաւ։

2 Յիշեց իր մեծ ողորմութիւնն
Իսրայելի համար.
Մեր Աստուծոյն սուրբ փրկութիւնն
Տեսաւ բոլոր աշխարհ։

3 Տէրոջն առջին ցնծութիւ ըրէք,
Աժէն երկրի մարդիկ.
Ուրախութեամբ սաղմոս ըսէք,
Չի փրկութիւն առիք։

4 Ծով թող գոռայ իր լութեամբ,
եւ բընակիչք երկրին,
գետեր, լեռներ, ուրախութեամբ
յՆոյեան Տէրոջն առջին։

5 Ինչու որ ան չուտ գայ պիտի
փառքով և զօրութեամբ,
պիտի դատէ բոլոր երկրի
աշխարհը ուղղութեամբ։

31 (11) Աստուծոյ ծառայեցաւ էնդ՝ իրե ընտիր ընտրեալ։ Սաղ. ճԺԵ. (8)։

1 Տէրոջն տուէք փառք գոհութիւն,
ինչպէս ան է Տէր բարերար։
Տէրոջն տուէք միշտ գովութիւն,
ինչպէս իր սէրն է միշտ խոստում։

2 Լաւ է Տէրոջն արտանց յուսալ
քան թէ մարդկանց ապաւինիլ։
Լաւ է Տէրոջն անգուլ յուսալ
ու իշխանաց չապաւինիլ։

3 Արդարներուն միջ կը լսուին
Ձայն փրկութեան, ձայն ցընծութեան,
Որ կը գոչեն թէ Աջ Փրկչին
Միշտ կը գործէ գործ զօրութեան։

4 Ան քարն որն որ անարգեցին
Տան շինողներն նախանձելով,
Եղաւ գլուխ տան անկիւնին,
Զարմանալի Տէրոջ գործքով։

32 (36) Փառաբանութիւն Աստծոյ.

Սաղ. ՃԼԶ. (7)։

1 Գոհացէք Եհովային
Որ Աստուած է աստուածոց.
Կը խրկէ միշտ երկինքէն
Պարգևներ աւէն մարդոց։

2 Գոհացէք հրաշք ընողէն,
Զի գթած է յաւիտեան.
Արարիչ և Աստուծմէն,
Զի սիրող է միշտ մարդկան։

3 Մեզ խոնարհքըս յիշողէն,
Զի իր սէրն է անպակաս.
Ոսխէ մեզ փրկողէն,
Զի իր գութն է հանապազ։

4 Ամենուս հաց տուողէն,
Չի ան միշտ է ողորմած.
Պարգևներ մեզ բաշխողէն,
Չի Աստուած է շատ գըթած։

5 Ու երկնից Տէր Աստուածմէն,
Չի ունի մեծ գըթութիւն.
Աշխարհիս մեծ Տէրոյմէն,
Չի կու տայ մեզ փրկութիւն։

33 (12) Ա-փո-խ-ոյ պալպան-ութեանը համար ֆարաբեանատիւն

Սաղ. ՃԿԸ. (8)։

1 Բոլոր սրտով ես քեզ կ'օրհնեմ,
Ով Տէր Աստուած, Տէր բոլորին.
Քեզ սաղմոսներ պիտի երգեմ
Թագաւորաց անգամ առջին։

2 Թէպէտ մեր Տէրն է բարձրացած,
Բայց խոնարհներն միշտ կը տեսնէ,
Ու բարձրամիտ մարդն հեռուանց
Ան կը ճանչնայ ու կը պատժէ։

3 Թէ որ վշտաց մէջ ալ քալեմ,
Դուն գիս պիտի ապրեցունես.
Թշնամիին կըբիցը դէմ
Դուն գիս ձեռքով պիտի փրկես։

4 Ինձի համար Տէրն կը գործէ,
Չի գըթութիւնն է յաւիտեան.
Տէր, մի ձըգեր մեզ երեսէ,
Ձեռացըդ գործն է ազգ մարդկան։

34 (55) Փառաբանութիւն առ Աստուած.
Սաղ. ձԽԶ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Պիտի երգեմ քեզի,
Աստուած իմ թագաւոր.
Անունդ ինչ սիրելի,
Գործքերդ ինչ փառաւոր.
Քեզ գովելու կը փափաքիմ,
Մինչև մահուամբ փառաց հասնիմ։

2 Մարդոց իշխաններուն
Ինչո՞ւ համար յուսամ.
Մահկանացուներուն
Ինչո՞ւ ես հաւատամ.
Շուտով կ'ելլէ անոնց հոգին,
Խորհուրդներնին կը կորսըւին։

3 Աստուած է որ կոյրին
Աչքերը կը բանայ,

Խեղճին ու պանդուխտին
Պաշտպանութիւն կու տայ.
Եւ որբըն ու անյոյս այրին
Միայն անոր կ'ապաւինին։

Աստուած անոնք գիտէ
Որ գինքը կը սիրեն.
Անոնց կ'առաջնորդէ
Որ գինքը կը խնդրեն.
Անոնց՝ երկրիս վրայ կը հաւնի,
Եւ ոչ ալ փառաց մէջ կ'ընդունի։

Երկրիս վրայ, Տէր, ինծի
Տուր որ քեզ միշտ գովեմ,
Ու վերջն ալ աւելի
Ուրախութեամբ երգեմ,
Երբ որ ասկէ փոխադրուիմ,
Երբ որ մահուամբ փառաց հասնիմ։

35 (37) Ա. օր ս-ծոյ ողբեր-ը։
Սաղ. ճխէ. (7)։

Երգեցէք երգ մեր Տէրոջ,
Չի քաղցր է սաղմոս ըսել.
Չինք օրհնելն է վայելուչ
Եւ անունը միշտ գովել։

2 Իր իմաստութիւնն՝ անհուն,
Զօրութիւնն ալ խիստ մեծ է.
կը համրէ թիւն աստղերուն,
Անունովին ալ կը կանչէ։

3 Տէրը խեղճը վեր կ'առնէ,
կը գարնէ վար հրպարտներ.
Հաւատացողը կը փրկէ,
Սէ կու տայ մեծ պարգևներ։

4 Մեր Տէրոջը յուսացողն
Միշտ անոր է սիրելի.
Իր պատուէրը կատարողն
Օրհնութիւն միշտ կ'ընդունի։

36 (7) Յորդորանք Աստուած ի ծառայութիւն. Սաղ. ճԽԸ. (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք վեր երկինքէն,
Տէրն գովեցէք բարձունքներէն.
Ան օրհնեցէք, ով հրեշտակներ,
Տէր Աստուծոյ բոլոր զօրքեր։

2 Ան օրհնեցէք, արև պայծառ,
Շրջեղ լուսին գիշերապահ.

Ան օրհնեցէք, փայլուն աստղեր,
Որ Տէրոջմէ էք ըստեղծուեր։

3 Տէրն օրհնեցէք, ո՛վ երկրաձինք,
Ջրաբընակք և ծովայինք,
Անասուններ և գազաններ,
Սողացողներ և թռչուններ։

4 Թագաւորն՝ր ամէն երկրի,
Եւ իշխաններ ամէն ազգի,
Բոլոր երկրի դատաւորներ,
Երիտասարդ, աղջիկ և ծեր,

5 Թող մեր Տէրոջն անուն օրհնեն,
Ու այն միայն փառաւորեն.
Քանզի իր փառքն է գերապանծ,
Երկնի, երկրի վրայ տիրած։

37 (129) Ա՛սմա՛ փսա՛լանէլա՛ պո՛ղպա՛ղուլի՛ն. Սաղ. ճխթ. (8, 6)։

1 Տէրոջը նոր երգ երգեցէք
Սրբոց մէջ օրհնելով.
Իր ժողովուրդն, ուրախացէք
Իրմով միշտ ցնծալով։

2 Թող Իսրայէլն ուրախանայ
վասն իր Արարիչին.
Աստուածասէրն թող միշտ խնդայ
վասն իր Թագաւորին։

3 Չի կը հաւնի օրհնեալ մեր Տէրն
իրեն ժողովուրդին.
Փրկութիւնով ալ խոնարհներն
Պիտի փառաւորուին։

38 (17) Յորդորանք Աստուած փառաբանելու. Սաղ. ճՃ. (8)։

1 Դուք օրհնեցէք մեր Տէրն Աստուած
Իր սրբութեան փառացն համար.
Տէրն օրհնեցէք, փրկիչն մարդկանց,
Չի են գործքերն մեծ անհամար։

2 Տէրն օրհնեցէք բոլոր սրտով,
Չի զօրութիւնն է հաստատուն.
Տէրն օրհնեցէք մեծ եռանդով,
Քանզի իր փառքն է մեծ, անհուն։

3 Շունչ ունեցող ամէն էակ
Թող Տէրն օրհնէ միշտ յաւիտեան.
Փրկչին անուն և յիշատակ
Թող միշտ գովքեն աղգ մեր մարդկան։

39 (9) Բէթոռնէսն ընդհանրական.
(8, 6)։

1 Ամենատեղծ Տէր և Աստուած,
Ինգի միշտ փառք կու տամ.
Քանզի քեզմէ եմ ըստեղծուած,
Քեզմով կեանք կ'ունենամ։

Ունիմ ես բիւր փաստ և պատճառ
Քեզի միշտ փառք տալու.
Զի ինձ տուիր շընորհք, հանճար
Իմ Տէրըս ճանչնալու։

3 Կը փափաքիմ ես միշտ սիրով
Փրկիչըս օրհնելու.
Քանզի Քրիստոս իր արիւնով
Մեռաւ զիս փրկելու։

4 Մեղքիս համար լինքզինք զոհեց,
Ինծի նոր կեանք տուաւ։

Գերութենէ զիս ազատեց,
Սրկնկից ժառանգ ըրաւ։

5 Ուստի ես ալ անհուն ըղձիւ
Կ'երգեմ Ալէլուիան.
Անմահ Գառին փառք և պատիւ,
Գովեստ է միշտ արժան։

40 (65) Ա֊պո֊ֆ֊ոյ վ֊ոյ ֆ֊ֆ֊ա֊ֆ.

Սաղ. Խ֊. (8. 6 տող)։

1 Սրբընթաց եղջերուին նըման՝
Որ ջուրերուն վրտակներուն
Կը փափաքի ի ծարաւութեան,
Ես ալ անձամբ յոյժ կաթոգին
Ջեզ կը խնդրեմ, Տէր վրկութեան,
Լըսէ սրտիս հառաչանքին։

2 Ես քու տեսոյդ եմ խանդակաթ,
Ե՞րբ գամ պիտի ու երևնամ
Տէրոջս առջևը դրթառատ։
Սրբոր կ'լսեն՝ Ո՞ւր է Աստուածդ,
Դիշեր ցորեկ ինձ անընդհատ
Դառն արտասուք է ւիսյն հաց։

3 Ո՛հ, կը ցանկամ այն օրերուն,
Որ սուրբ Տաճարըդ կ'երթայի
Ուրախութեամբ յոյժ պատարուն.
Եւ օրհնութիւն սաղմոսելով
Պահապանիդ յաւէժ անքուն
Կը ցանկայի միշտ հոգիով։

4 Բայց դուն, անձն իմ, ինչ կը տրտմիս
Շատ հոգերու մէջ ընկղմած.
Ինչ շարունակ կը մաշես գիս.
Ցուսա ի Տէր և ա՛ռ խրախոյս.
Դեռ ժամանակ քու ձեռքդ աւնիս.
Մի՛ խռովիր իրև անյոյս։

5 Օրհնէ զԱստուած բոլոր սրտով,
Որ քեզ կարող է բժշկել
Իր քաղցր աչքին հայեցուածքով.
Տէ՛ր, ի խորոց սրտիս կը զգամ
Սաստիկ փափաք մեծ եւ անդուլ,
Որ տեսութեամբդ ուրախանամ։

41 (10) Ա՛պաւէնդ վրայ ֆափաթ. Սաղ. կգ. (8)։

1 Դուն ես իմին Աստուածս, ո՛վ Տէր,
Քեզ կը փընտռեմ ցորեկ գիշեր.

Հոգւով, մարմնով քեզ կը ծառւիմ,
Չի աս չոր տեղս ջուր չեմ գտներ։

2 Ով Տէր, միշտ քեզ պիտի գովեմ,
Ձեռքերս քեզի կը վերցընեմ.
Քեզ կը յիշեմ մահճիս մէջն ալ,
Գիշերն վըրադ կը մըտածեմ։

3 Քանզի եղար ինձ օգնական,
Երբ յոյս դըրի քու սուրբ անուան.
Թևացըդ տակ ուրախացայ,
Հոն իմ ոսկերքս հանգիստ գըտան։

4 Թող իմ հոգիս քեզ հետևի,
Քու օրէնքիդ հընազանդի.
Զօրեղ ձեռքովդ զիս միշտ պահէ,
Որ թշնամի ինձ չը դպչի։

42 (202) Ա. ԽՈՀԱՅ ՊՈՆՏԱՑԻՆ ՀԱՄԱՐ ՓՈՓԱԽ, ՍԱՂ. ՁԴ. (10)։

1 Բընակարաններն մեծիդ Աստուծոյ,
Որ ես Տէր զօրաց, ինձ շատ են հաճոյ.
Քու սուրբ սըրահիդ հոգիս կը ցանկայ,
Ու սիրտս քեզմով ըստէպ կը ցընծայ։

2 Ո՛հ, ինչ երջանիկ են տանդ բընակիչք,
Որ են անդադար անուանըդ գովիչք.
Երանե՛կ անոնց որ քեզմով կ'ուժովնան,
Որոնց սրտին մէջ օրէնքըդ կը ծնան.

3 Մէկ օր սրահիդ մէջ թէ որ անցունեմ,
Հազար օրերէն ես լաւ կը սեպեմ.
Ձու տանդ սեմին վրայ կ'ուզեմ միշտ կայնիլ,
Քան թէ չար մարդոց պալատը նստիլ.

4 Զի Տէրն է լինչի արև ու վահան,
Ան վառք ու շընորհք կու տայ յաւիտեան.
Հաւատք ունեցողն կ'առնէ վրկութիւն,
Ու Տէրն փնտռողին կ'ըլայ բարութիւն.

43 (109) Ապաւինյալ աղօթք.
Սաղ. ՃԻԹ. (7):

1 Դէպ ի քեզ կը վերցունեմ
Իմ աչքերըս, ո՛վ Աստուած.
Զի ամէն բան կը սպասեմ
Լոկ քեզմէ, ո՛վ Տէր բարեաց:

2 Զի ինչպէս աչք ծառային
Իր տիրոջը կը նայի,
Եւ ինչպէս որ աղախին
Իր տիկնոջ ձեռքն կը հայի,

3 Ձիշդ այնպէս ալ աչքերնիս,
Ո՛վ Աստուած, քեզ կը նային,
Մինչ մեզի դուն ողորմիս,
Եւ ծառայքըդ փրկուին։

4 Ողորմէ, Տէր, ողորմէ,
Չի մեզ անարգանք ծածկեց.
Գոռոզները դուն յաղթէ,
Չի մեզ նախատինք պատեց։

44 (10) Աստուած ականջներ ենք մեր-

ըե է. Սաղ. ՃԼԹ. (8)։

1 Ո՛վ Տէր, դուն գիս միշտ կը քննես,
Իմաստութեամբդ իս կը ճանչնաս.
Նստելս՝ ելլելս դուն միշտ գիտես,
Միտքըս հեռուանց կը հասկընաս։

2 Ես ո՞ւր երթամ քու Հոգիէդ,
Որ տիեզերքն է տարածուած.
Ես ո՞ւր փախչիմ քու երեսէդ,
Որմէ բան մ'ալ չէ ծածկուած։

3 Թէ որ երթեք երկինք ելլեմ,
Դուն հոն ներկայ կը գտնուիս.
Թէ որ դըժոխք մահիճս ընեմ,
Ահա հոն ալ կ'ելլես առջիս։

4 Ես վառք կու տամ, ո՛վ Տէր, քեզի,
Որ զիս ըրիր ահեղ կերպով.
Գործքերդ են շատ զարմանալի,
Որոնք գիտցայ հաճութիւնով։

5 Տէր, զիս փորձէ և սիրտս քննէ,
Իմ խորհուրդներս բոլոր ճանչցիր.
Թէ որ ճամբաս թիւր ու չար է,
Առաջնորդէ ճամբուդ ընտիր։

45 (99) Ալ մօտ էկէք. (6, 4, 6, 4, 6, 6, 4)։

1 Ալ մօտ ըլլամ, ո՛վ Տէր,
Ալ մօտ քեզի.
Թէև ճամբաս ըլլայ
Դառն, ցաւալի,
Միշտ աղօթեմ պիտի,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի։

2 Թէև թաւուառական,
Գիշեր ատեն,
Մութ տեղ քարի մը վրայ
Իմ գլուխս դընեմ,
Երազներուս մէջ, Տէր,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի։

3 Սանդուղ մը հոն տեսանեմ
Ցուվէդ իջած,
Ամբիծ հրեշտակները
Վրան ալ կայնած,
Որ աչք ընեն ինծի
Ալ մօտ ըլլալ քեզի,
Ալ մօտ քեզի։

4 Ցուռնէս ելած՝ ես քեզ
Պիտի գովեմ,
Ու խիստ վիշտէս ինքիէլ
Պիտի չինամ,
Որ տառապանքներուս
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի։

5 Երբոր ուրախ թևով
Ես վեր թռչիմ,
Աստղէն ու արևէն
Երբոր անցնիմ,
Հոգիս երգէ պիտի,
Ալ մօտ ըլլամ քեզի,
Ալ մօտ քեզի։

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ

46 (124) Յէսաս անունը (8, 7. յատուկ)։

«ՈՒ ԱՆՈՐ ԱՆՈՒՆ ՄԸ ՏՈՒԱՒ ՈՐ ԱՄԷՆ ԱՆՈՒՆԷՆ ՎԵՐ Է»

1 Այնպէս անոյշ անուն չը կայ,
Չը կայ այնպէս սիրուն մը,
Ինչպէս ծընաներէն առաջ
Փրկչին տրուած անունը։
Փափաք ունինք միր Տէրն տեսնել,
Տեսնել միր Հօրը տունը.
Այնպէս անոյշ անուն չը կայ,
Ինչպէս Յիսուս անունը։

2 Հրեշտակն իջաւ, «Յիսուս» ըսաւ,
«Դրնեա անոր անունը,
Քանզի Մահէն պիտի փրկէ
Բոլոր իր ժողովուրդը։»
Փափաք ունինք, և այլն։

3 Խաչին վրայ ալ գրեցին
Այս պատուական անունը,

Որ մարդ տեսնէ ինչո՛ւ համար
Մլչտ գինքը սիրելու է։
Փափաք ունինք, Ա՜յն։

4 Ու հիմա Հօրը քովն նստած,
Ինքն է մեր Բարեխօսը։
Ուստի սիրենք ու միշտ գովենք
Մեր Տէրն Յիսուս Քրիստոսը։
Փափաք ունինք, Ա՜յն։

47 (21) ՔՐԻՈՓՈՒՆ ՊՈՓՈՒՆՈՒՔԸ։ (8, 6)։

1 Քաղցր է անունը Քրիստոսի
Հաւատացեալ սրտին։
Անով իր վախն կը խափանուի,
Իր վէրքն կը սրբըւին։

2 Կը բըժշկէ խոցուած հոգին,
Տրամեալն ուրախ կ'ընէ.
Կեանց հաց է անօթիին,
Ծոգնածն հանգիստ կ'ընէ։

3 Անով աղօթքըս կ'ընդունուին,
Թէ և մեղքով լեցուած.
Թէ և դևերն հակառակին,
Տէրն գիս է ընդունած։

4 Դուն, Տէր, գիտես սէրս ի՞նչ պաղ է,
Թօրթքոմ ալ շատ թոյլ եմ.
Բայց երբ իմ աչքերս քեզ տեսնէ,
Ջեզ լաւ կը ծառայեմ.

5 Հոս, Տէր, լեզուս պիտի պատմէ
Քու սէրդ ամէն մարդուն.
Թազ քաղցր ուրիշդ մըխնթարէ
Ձիս, Տէր, մահուան ժամուն.

18 (56) ՔՐԻՈՓՈՒԻ ՊԱՊԱՆԱՆՐԷՆ.
(8, 8, 6. 6 տող):

1 Ո՛հ, թէ կարող ես ըլլայի
Փրկչին վառացն անչափելի
Մէկ մասն միայն պատմել.
Երկինք պիտի շուտ թռչէի,
Հետ հրեշտակաց ըսկըսէի
Անոր քընար պարնել.

2 Այն սուրբ արիւնն որ ինք թափեց,
Ու մեղապարտ հոգիս փրկեց,
Պիտի ես երգէի.
Հոգիս անոր խիստ պերճապանծ
Արդարութիւնն վրան հագած՝
Հոն միշտ պիտի փայլի.

3 Մեր մեծ Միջնորդն՝ աթոռն նստած,
Վրաեմ պաշտօններուն հագուստ,
Պիտի ես երգէի.
Իր փառքն անհուն աստուածային
Ամէն դարուն, երկրին, ազգին
Պիտի միշտ պատմէի։

4 Բայց շուտ այն օրն պիտի ծագի,
Ես Տէրը գիս պիտի տանի
Ուր գինք պիտի տեսանեմ.
Հոն իր առջևն պիտի կայնիմ,
Հոն յաւիտեանըս օրհնըւիմ,
Ես միշտ իր սէրն երգեմ։

49 (176) Քրէսփոսէ ֆալսոտը. (10)։

1 Երգեն հրեշտակները փառք Աստուծոյ.
Նոյնպէս ամէն սիրտ փառք տայ գոհութեամբ.
Մեզ արդարութեան ծագեց շող լուսոյ,
Ես խաղաղութիւն փրկչին ծընընդեամբ։

2 Երգեն ամբոխ հրեշտակք Մարդոյ հաճութիւն.
Նոյնպէս ամէն մարդ գոչէ մեծաձայն.
Մէկդի թող երթան ոխն՝ ատելութիւն,
Սէր, խաղաղութիւն հաստատ միշտ մընան.

3 Փառք մեծ Աստուծոյ և իր Որդիին,
Ծընաւ մեզ Մանուկ՝ որ մեր Փրկիչն է.
Ներում, հաշտութիւն բերէ երկնային,
Սիրով ժողովուրդն կը կառավարէ։

4 Փրկչին գալստեան, որուն կը սպասուէր,
Ամէն սրտերն ալ թող տեղ պատրաստեն.
Երգեն գոհութեամբ տըղայքն ալ երգեր,
Փրկիչ Աստուծոյն սէրն թող քարոզեն։

50 (22) Քրիստոսի ծնունդը և իշխանութիւնը. (8, 6)։

1 Ահա մեզի Մանուկ ծընաւ,
Ծընաւ զաւակ Դաւթի.
Մեզի որդի մը տրուեցաւ,
Ուրախութիւն երկրի։

2 Իր Հօրը աթոռին վրայ
Փառքով պիտի նստի.
Պիտի ելլէ ու բարձրանայ,
Ըլլայ շատ անուանի։

3 Պիտի կոչուի Խորհրդակից,
Հայր յաւիտենական,
Հըզօր Աստուած և Տէր երկնից,
Խաղաղութեան Իշխան։

4 Իր տէրութիւնն է հաստատուն,
Անհուն և անվախճան.
Իշխանութեանը մեծնալուն
Պիտի չըլլայ սահման։

5 Արքայութիւնըն Քրիստոսի,
Ով Տէր, շուտով թող գայ.
Եւ ցնծութեամբ թող կանչըւի
Ամէն տեղ Ովսաննա։

51 (18) Քրիստոսի մէրը. (8)։

1 Զարթիր, հոգիս, ուրախ երգով
Քու մեծ փրկիչդ օրհնէ վճռքով.
Չի յոյս միայն է անյոյսին.
Իր սէրը, ո՛հ, ի՜նչ կաթոգին։

2 Իս կործանած ինկած տեսաւ,
Բայց սիրելէն չը դադրեցաւ,
Իս կորսըւածս ինք ազատեց.
Իր սէրը, ո՛հ, ո՜րչափ է մեծ։

3 Զօրք թշնամեաց՝ սրկիր, Դըժոխք
Թէպէտ ճամբուս են խափանողք,

Բայց անվըտանգ զիս կ'անցուներ,
Իր սէրը, ո՜հ, միշտ կը յաղթէր։

4 Երբ նեղութիւնք ամպի մը պէս
Կը որոտան խիստ սաստկապէս,
Ան կը կենայ միշտ մօտ ինծի,
Իր սէրը, ո՜հ, ի՜նչ ցանկալի։

5 Շատ հեղ կը ղգամ իմ չար սրտէս,
Որ հեռանալ կ'ուզէ Փրկչէս.
Թէպէտ շատ հեղ ալ զինք մոռցայ,
Իր սէրը, ո՜հ, միշտ կը մընայ։

6 Եւ երբոր մութ ձորէն անցնիմ,
Ցուրտ ուժէս որ լքանիմ,
Վերջին շունչիս հաճէ, Տէր իմ,
Որ քու սիրոյդ երգով մեռնիմ։

7 Նայել ի վեր ունիմ ես տենչ
Ան լուսափայլ աշխարհն անվերջ,
Բերկրիլ, երգել ի լոյս անշէջ
Քու սէրըդ, ո՜հ, երկինքին մէջ։

52 (144) ԳԷՂԵՀՈՒՆԻ. (8, 8, 6, 6, 8)։

1 Ահա կիզդրոն ձորէն կ'ածցնի
Տրամած փրկիչը սիրելի
Դէպ ի Գեթսեմանի.
Իր դէմքն է իւնչ Աստուածային,
Բայց վրան ցաւ վիշտ կը տեսնըւին։

2 Մարդուս մեղքերն կը վերցունէ,
Կրկին կրկին աղօթք կ'ընէ
Ի մէջ Գեթսեմանի.
«Ով Հայր, թէ որ է կարելի,
Թող ասս գաւաթն ինծմէ անցնի։»

3 Իր հեզութիւնն իւնչ սիրելի,
Իր հօրն կամքին կը խոնարհի,
Ի մէջ Գեթսեմանի.
«Ով Հայր, իմ կամքըս չէ, հապա
Միայն քու կամքըդ թող ըլլայ։»

4 Հայրն ալ լսեց. ու իր Որդին
Սուրբ հրեշտակներն զօրացուցին
Ի մէջ Գեթսեմանի.
Ցաւոց գաւաթն առաւ, յարեաւ,
Կրկին ուրախութեան հասաւ։

5 Թէ որ վիշտեր մեր վրայ հասնին,
Ու տառապանք վերէն տրուին,
Դէպ ի Գեթսեմանի,
Նայինք, մեր Տէրը հոն տեսնենք,
Անոր ներման աղօթք ընենք։

53 (123) Քրիստոսէ օրինակը նէղ-ըեւն ջէջ. (7. 6 տող)։

1 Գեթսեման պարտէզն մըտէք
Դուք՝ դևէն փորձըւածներ.
Ձեր Տէրոջը վէճն տեսէք
Ան խիստ ահաւոր գիշեր.
Իր ցաւէն եւս մի քաշուիք,
Որ աղօթք ընել սորվիք։

2 Եւ գացէք մինչ ան առեան,
Ուր փառաց Տէրն կ'անարգուի.
Իր վըշտին ի՞նչ կայ ներման,
Ի՞նչ ցաւով սիրտն կը լեցուի.
Դուն ալ մի քաշուիր ցաւէն,
Խաչդ քաշել սորվէ իրմէն։

3 Գողգոթան ի վեր ելէք,
Հոն անոր ոտքերն գրկած,

Աս հըրաշքն անհուն տեսէք,
Աստուծոյ Որդին զոհուած.
«Կատարեալ է» կը գոչէ.
Սրտվեցէք ժեռնիլ անկէ։

4 Դ.երեզմանը մտեցէք,
Ուր մարմինը թաղուեցաւ.
Հոն դատարկ է, դուք տեսէք.
Ո՞վ ըզՏէրն անկէ առաւ.
Տէրն յարեաւ ու համբարձաւ,
Մեզ ալ նոյն խոստմունք տըւաւ։

54 (63) Փլէղէն պոաէ. (7, 6. 8 տող)։

1 Ով սուրբ գըլուխ, ինչո՞ւ ես
Ցաւի մէջ ընկղմած.
Ինչո՞ւ վիրաւորուած ես,
Եւ փուշերով պսակուած։
Ով սուրբ գըլուխ, փառքովըդ
Երկինք կը լեցուներս,
Բայց հոս արհնաւիցըդ,
Դուն պատուական ինձ ես։

2 Ո՛հ, ի՜նչ ցաւով լեցուած ես,
Ի՜նչ անարգութիւնով.

Տրտմութիւնով պատած ես,
Բայց վերջը ցնծումով.
Ամէն քու ցաւն ու գութը
Զարերը կը փրկէ.
Մերն էր բոլոր յանցանքը,
Պատիժն ան կը քաշէ։

3 Ի՞նչ խօսք, ով իմ փրկիչըս,
Գանեմ քեզ օրհնելու,
Որ հաճեցար իմ անձըս
Մահուամբըդ փրկելու։
Տէր, ատուր որ չընորհքովըդ
Հաւատարիմ մընամ.
Եւ յաւիտեան քու սէրըդ
Բընաւ ես չը մոռնամ։

4 Զըւաչ որ քեզ թողում, Տէր,
Եւ ոչ քեզմէ թողում.
Հաւատքըս քեզ կ'ընդունի, Տէր,
Եւ միշտ քուկդ է սիրտ իմ։
Սրբ ըսպառի իմ կեանքըս,
Ու մահ լինի հասնի,
Տուր որ հատնին ցաւերըս,
Հոգիս ալ քովդ հանգչի։

55 (24) Քրէսփոսէ փառչոյն մահը. (8)։

1 Յիսուս Քրիստոս, տեսայ քուկին
Մահուան ցաւերդ, սոսկաց հոգիս.
Այո, մեռար դուն կամովին
Վասն ապրստամբ մեղաւորիս։

2 Դուն տառնջեցար և բընութիւն
Ողբերգական հեծեց ձայնով.
Արևն ծածկեց իր լոյսն փայլուն,
Սուրբերն լացին քու մահդ ողբով։

3 Քու մահըդ, Տէր, զոհ սրբազան,
Միշտ աչքերնուս բլլայ ներկայ.
Քանզի արիւնըդ պատուական
Մերին մեղքերն կը լուանայ։

4 Յիսուս Քրիստոս, թող անդադար
Սրտիս ապդէ սէրդ գերապանծ.
Դուն մեր մեղաց համար մեռար,
Միայն դուն ես փրկիչ Աստուած։

56 (15) Յ-յո մէջ է խաչեալն Քրիստոս ։

(7. 8 տող) ։

1 Ո՛վ խաչեալ Փրկիչ Քրիստոս,
Որ սիրող ես իմ հոգւոյս,
Քեզ միայն կը պաշտեմ,
Ողորմէ ինձ եղկելւոյս։
Թող ան ջուրըն և արիւնն
Որ կողէդ, Տէր, կը վազէ,
Հոգիիս ամէն մեղքերն
Մաքրելով իս բըժշկէ։

2 Արցունքներս թէ և վաղեն
Իմ աչքէս առատապէս,
Նախանձով թէ և իմ սիրտս
Մինչ ի վառի խիստ ատոկապէս,
Ո՛հ, կարող չեն գիս սրբել
Իմ մեղքէս և գիս մաքրել.
Այլ, Փրկիչ իմ, դուն միայն՝
Դուն կրնաս մեղքերս քաւել։

3 Երբ հատնի իմ շունչըս, Տէր,
Երբ մահաւարթ աչքերս գոցեմ,
Անծանօթ երկիրն հասնիմ,
Աթոռիդ վրայ քեզ տեսնեմ,

Ո՛վ խաչեալ Քրկիչ Ք֊ի֊ս֊տոս,
Երբ ես քու առջիդ կայնիմ,
Տուր ինծի, Տէր, կ'աղաչեմ,
Որ գլորկիդ մէջ ես հանգչիմ։

57 (24) Քր֊ս֊տ֊ոսի խ֊չ֊լ֊ր֊ի֊ն. (8)։

1 Երբ ան խաչին ես կը նայիմ
Ուր որ մեռաւ փառաց Տէրն իմ,
Իմին մեծ շահս ինծաս կը սեպեմ,
Հպարտութիւնս ալ կ'անարգեմ։

2 Զը պարծեննամ ուրիշ բանով,
Այլ թէ միայն Քրկչիս մահով.
Բոլոր ոչինչ փափաքս իմին
Ես կը դնեմ իր արիւնին։

3 Տես իր գլխէն, ձեռքէն, ոտքէն
Սէր, տրտմութիւն մէկ կը վազեն.
Ե՞րբ միտքան ասոնք ասանկ,
Ի՞նչպես ըրին վիշերն պըռակ։

4 Փառքն արքայից ինծի տրուէր,
Ան շատ պզտիկ պարգև մըն էր.
Ասանկ Տէրոջ անհուն սիրոյն
Արժան է տալ իմ կեանքս ողջոյն։

58 (44) Քրիստոսի մահուան պատմութիւնը. (8, 6)։

1 Մէկը տեսայ փայտէն կախուած,
Նեղեալ, արիւնլըւայ.
Ինձ նայեցաւ աչքով սրտամած
Խաչին երբ մօտեցայ։

2 Անշուշտ ըրնաւ ես չեմ մոռնար,
Ի՞նչ նայուածքով կ'ըսէր,
«Իմ մահըս է քեզի համար,»
Թէպէտ ինք չէր խօսեր։

3 Ո՛հ, ըզգացի սրտմտութիւնով
Իմ մեղքս, ու շատ լացի.
Տեսայ որ ես մեղանչելով
Իմ Տէրըս մեռուցի։

4 Աւա՛ղ, վա՛յ ինձ, ալ յոյս չունիմ,
Ղալով ես կանչեցի.
Ո՞ր կողմ երթամ, որո՞ւ փախչիմ,
Չի Տէրն ըսպաննեցի։

5 Երկրորդ անգամ գլխաձ աչքով
Խաչէն ինձ նայեցաւ,

Եւ իր շնորհքը յայտնելով
Սիրով ինձի ըսաւ,

6 «Ձըրի շնորհքով ես կը քաւեմ
Մեղքերըդ, սիրելիս.
Ցօժար կամքով մահ յանձն կ'առնեմ,
Որ յաւիտեան ապրիս.»

59 (61) "Ամէն բան փոփոխական է."

(8, 7, 4):

1 Լըսեցէք սիրոյ բարբառը.
Աղաղակ Գողգոթայէ
կը պատռէ ակնդ ապառաժը,
Երկրաշարժ, խաւար կ'ընէ.
«Կատարեալ է,»
Հոգեվար Փրկիչն գոչէ.

2 «Կատարեալ է,» լ'ինչ հաճոյք տայ,
Ո՜հ, այս խօսք յոյժ սքանչալի.
Օրհնութիւն անհուն երկինից գայ
Շընորհօք Տէր Յիսուսի.
«Կատարեալ է,»
Հոգեվարն, օ՛վ աւուրք, խօսի.

3 Սերովբէ՛ք, ձեր քընաքնելը
Միացէ՛ք նոքին գոքնել.
Քառգր երգով երկինքն, երկիրը
Իոյ օրհնեն գլխմտանուկ.
Ալէլուիա,
փառք Գառին, ուղեց մեռնել։

60 (164) Խաչին պոչ նոթելը · (8, 7)։

1 Ո՛րչափ քաղցրը կ՚այն ժամը,
Որ խաչին առջև կենամ.
Կատարեալ խաղաղութիւն մը
Բրխատոսի մահէն կ՚առնեմ.

2 Հոն սիրով, ցաւով լեցուած եմ,
Իմ արցունքըս կը վազեն.
Հառաչիս մէջ հառաչուած եմ,
Կեանք կ՚առնեմ իր մահուանէն։

3 Ո՛հ, ան տեղը ինչ օրհնեալ է,
Երբ խաչիդ տակ կը նայիմ.
Պուիծն Աստուածային վայլած է
Շնորհալի աչքերդ, Տէր իմ։

4 Հոս նստած քող նայիմ ինչքը
իր զարմանալի սիրոյն.
Եւ իր պատուական արեամբը
Գառնայի ես Աստուծոյն։

61 (36) Յարութիւն և Համբարձում. (7)։

1 Հրեշտակներ, քարն վեր առէք,
Այդ որպէս գոչէ մահ, ձեռք.
Տես անմահ ծաղկահատակ
Մեռելոց՝ յարեաւ արագ։

2 Յաղթողին, աւրրք, նայեցէք,
Համբառնայ յերկինս, տեսէք.
Խումբք երկնից, ի միջ ճամբուն
Մարմնացեալ Տեառն ողջոյն։

3 Կը բանայ երկինք դուռն լայն,
Որ փառքով անցնի հսկայն.
Գահոյ բազուկ, Արքայ փառաց,
Գուկդ է ութրութիւնն անանց։

4 Գովեցէք, դասք երկնային,
Զայն. պարկէք ձեր քնար ասկին.
Երգեցէք յոյժ վեհ երգեր
Բիւրք բիւրուց լեզուօք առ Տէր։

5 Փառք, պատիւ Լմմանուէլին,
Տէր, փրկանք, Միջնորդ մերին.
Հռչակուին երկրիս ծայրեր
Սուրբ անուանն օրհնութիւններ.

62 (48) Յիսուս ոչխար կ՚ենայ. (7).

1 Տէր Յիսուս, Լմմանուէլ,
Մեզ աղբիւր կեանց բացիր.
Հոգինուս համար մուռնել
Եւ խաչուիլ դուն յանձն առիր:

2 Սուրբ կողիդ արիւնը, Տէր,
Աղբիւրի պէս որ վազեց,
Զար սատակին մեղքերն
Կատարեալապէս սրբեց.

3 Ով Գառն Աստուծոյ, մաքրէ
Հոգինիս ան աղբիւրովդ.
Կ՚աղաչենք, Յիսուս, քաւէ
Մեղքերնիս ան արիւնովդ:

63 (40) Աղբիւր· (8, 6)։

1 Տէր Յիսուսի երակներէն
Աղբիւր մը կը յորդի
Աշխարհը լեցուած· մեր մեղքերէն
Կը լուայ ու կը մաքրի։

2 Թաշխին վերայ խեղճ աւազակն
Երբ ան աղբիւրն տեսաւ,
Զարչարանացը ժամանակն
Իւնտ շատ ուրախացաւ։

3 Ասոր նըման թէպէտ ըլլամ
Շատ չարագործ, ես ալ
Նոյն աղբիւրին ջրովին կրնամ
Լուացուիլ մաքուր ըլլալ։

4 Այն փրկարար աղբիւրն տեսայ,
Ու տեսնելէս ի վեր
Իմ գովքս Եմանուէլ Տէրս
Եղաւ քու սէրդ, ով Տէր։

5 Ու երբ հոս գովեստն դադրի
Մահուամբ՝ տըկար լեզուս,
Երկնից մէջ սերդ ա՛լ աւելի
Երգեմ, ով Տէր Յիսուս։

64 (12) Քրիստոս մեր մէջն պատըմէը. (8)։

1. Որչափ արիւն որ թափուեցաւ
Հըրէական հին զոհերէն,
Մեղքերն մաքրել կարող չեղաւ,
Կամ ազատել ըզմարդ խըղճէն։

2 Միայն Քրիստոս՝ Գառն Աստուծոյ,
Որ յանձն առաւ ըզմահ անպարտ,
Մեզ կը սրբէ մեղաց չաղտոյ
Պատարագաւն անհամեմատ։

3 Տէր, թող նայիմ ես հաւատքով
Այն քաւչական պատարագին,
Երբ մեղքերէս հեռանալով
Կը ղրկանամ յոյժ լալագին։

4 Ով իմ հոգիս, դարձիր ու տես
Աստուածորդին խաչէն կախուած,
Քեզի համար չարի մը պէս՝
Քու մեղքերովըդ տանջըւած։

5 Եկէք, փառք տանք ուրախ ձայնով
Այն Գառնուկին որ մեզ սիրեց՝
Իր փրկարար սէրն երգելով,
Որ անէծքէն մեզ ազատեց։

65 (21) Մէր հոգևոր հէ-ան-պո-րիէ-
ռոն մեծ բժիշկը քրիստոս է. (8, 6)։

1 Ո՛վ տէր, փրկիչ ողորմութեան,
Գրթա ողորմելոյս.
Քու սուրբ վիրօքդ Աստուածական
Բուժես ըզխոց հոգւոյս։

2 Երբ յարձակին հոգւոյս վերայ
Պիղծ մարմնական կիրքեր,
Ինձ Սուրբ Հոգիդ պաշտպան ըլլայ.
Անոյս զիս միձրգեր։

3 Երբոր ընդդէմ սուրբ հաւատոյս
Չիս խորհուրդներ տանջեն,
Դուն Սուրբ Հոգւովդ տուր ինձ լոյս,
Որ գիս չը խաբեանեն։

4 Երբոր փորձանք՝ աղքատութիւն
Ինծի կը պատահին,
Դուն միտքըս բեր զաղքատ քո տուն,
Մըտուր բեթլեհեմին։

5 Երբոր ինծմէ յոյս փրկութեան
Կտրի մեզքիս համար,
Ինծի ցուցուր խաչդ, ըմդ տրեան,
Քաւիչ ազատարար։

66 (148) Յիսուս պարտիս վճարած է։
(7, 5, 7, 6)։

1 Ո՞նչ ընես որ փրկուիս։
Մեղաւոր, յիշէ,
Իր մահովը Ջէր Յիսուս
Ըրաւ ան չատոնցմէ։
Պարտքըս Տէր Յիսուս
Բոլորն է վճարած.
Եւ ընելիք մեծ կամ պզտիկ
Ինձ բան մը չը մընաց։

2 Երբ իր բարձրը աթոռէն
Իջնելով մեռաւ,
Իր հոգին տրուած աւեն
«Կատարուեցաւ» ըսաւ։
Պարտքըս Տէր Յիսուս, ե՛ս ալ։

3 Ով հոգի բեռնաւորուած,
Ակ դուն ի՞նչ յոգնիս։
Տէրդ բոլորն է կատարած,
Գործիդ ինչո՞ւ նայիս։
Պարտքըս Տէր ցիսուս, և այլն։

4 Մինչ հաւատալով փրկչիդ
Դուն ըլլաս վստահ,
Գործդ բոլորն է հանգուիթ,
Անոր վախճանն է հանգ։
Պարտքըս Տէր ցիսուս, և այլն։

5 Լոկ Տէրոջդ նայելով
Գործդ ձըգէ բոլոր։
Կատարեալ կ'ըլլաս անով,
Անով ալ փառաւոր։
Պարտքըս Տէր ցիսուս, և այլն։

67 (62) Յիսուս Ջեզ քթէն։ (7, 6)։

1 Ո՜նչ գեղ էր իմ վիճակըս,
Մինչ Տէրը պիս սիրաս։
Եւ հոգիս գարմանը
Լոկ ինքն ինծի տըւաւ։

Մահուան շատ մօտ գըտաւ զին,
Դերեզմանէն հանեց,
Որ խեղճ մարդոց պատմեմ ես
Ինատո՛ր զին բըժըշկեց։

2 Ուրիշ ամէն ախտերը
Թեթեւ են մեղքին քով։
Կ'ատրէ բոլոր մարմինը,
Բայց բուն հոգին՝ ուժով։
Ախտերը բաղում ու խիստ կան,
Բայց մեղքն է ծանրագոյն։
Եւ յոյս միայն փրկչին վրայ
Կ'ըլլայ դեղ աս ցաւոյն։

3 Շատ բըժիշկներ տեսած եմ,
Ինձի շատ գեղ տըւին,
Բայց աւելի վատած եմ,
Բընաւ օգուտ չըրին։
Ոմանք՝ «Ձունիս մէկ ախտ մը,»
Ըսին, «Շուտ կ'ազատիս։»
Իսկ այլք՝ «Ձրկայ մէկ յոյս մը,
Անշուշտ պիտի մեռնիս։»

4 Սակայն ան մեծ բըժիշկը
Անհամեմատ սիրով

Շուտ ընդունեց խընդիրքըս՝
Ինձի ողորմելով։
Նաև բացաւ աչքերըս,
Վէրքերս ինձի ցուցուց,
Յայտնեց բոլոր մեղքերըս,
Շնորհքով զիս ըռընտուց։

5 Խաչուած Փրկիչն Յիսուսը
Երբ հաւատքով տեսնանք,
Մեղքի ու մահուան լուծը
Շուտով իյնալ կը պգանք։
Մեզ կը կանչէ Բժիշկը,
Դժուար պայման չը կայ։
Ձերիապէս ձեր վիշտը
Անով պիտի վերնայ։

68 (15) Յէսուս Քաբէթօս մեզատրայ. (7)։

1 Անարատ Գառն Աստուծոյ,
Վերցուննդ մեղքն աշխարհիս,
Քեզ միայն կը պաղատիմ,
Դուն փրկէ զիս խղճալիս։

2 Գարշելի եմ մեղքերովս,
Բու կամքիդ դէմ միշտ կեցայ։

Բայց սրտանց, Տէր, կը ղղամ
Մեծապէս անոնց վըրայ։

3 Հաւատքով խիստ հաստատուն
Բարեխօս քեզ կը ճանչնամ
Կորսըւած մեղաւորիս,
Դէպ ի հայրըդ՝ յարաժամ։

4 Տէր, դուն ես ինձ օգնական,
Ոչ ուրիշը բընաւին.
Դու միայն յոյս և քաւիչ
Մոլորեալ մեղաւորին։

5 Ով փրկիչ իմ մարդասէր,
Ձօրութիւն տուր տըկարիս,
Որ յաղթեմ մարմնոյ, դիւին,
Խաբեբայ, սուտ աշխարհիս։

6 Եւ ես ցաւալի կեանքէն
Հրաժարիմ ես խնդագին.
Ընդունէ զիս եղկելիս
Շընորհքովըդ երկնային։

69 (99) Փրկչին երը. (8, 8, 8, 5).

1 Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը,
Որ ներած է մեր մեղքերը
Եւ ցրուած է մեր վախերը.
Փա՛ռք անոր անուանն։

2 Մեզ արեամբ ծախու առած է,
Մոլորողը ինք փնտռած է,
Շուռ ճամբաներէն բերած է.
Փա՛ռք անոր միայն։

3 Անապատ երկրէս առնողը,
Մանանան մեզ կերցընողը
Եւ յաղթութիւն տըւողը
Ինքն է, փա՛ռք փրկչին։

4 Վերն պիտի տեսնենք մեր Տէրը,
Յաւիտեան անոր մեծ սէրը
Յիշելով մեր քաղցր երգերը
Պիտի մատուցուին։

5 Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը,
Որ ներած է մեր մեղքերը,
Եւ ցրուած է մեր վախերը.
Փա՛ռք անոր անուանն։

70 (29) Շնորհալի

(6, 6, 8, 6)։

1 Շընո՛րհք, ձայն սիրելի,
Ինչ քաղցր ես դուն ինձի.
Երկինքն այն ձայնը թող կրկնէ,
Երկիրն ալ թող լսէ։

2 Շընորհքն յայտնեց ճամբան՝
Փրկել չար ազգ մարդկան.
Եւ այս ճամբուս շաւիղքն ամէն
Շընորհք կը ցուցընեն։

3 Շընորհքն է լոյս ոտքիս՝
Տանիլ զիս դէպ յերկինս.
Գանի ալ որ յառաջ կ'երթամ,
Շնորհքով կը զօրանամ։

4 Շընորհքն պիտի փրկէ
Ամէն տանջանքներէ.
Ուրեմն միշտ շընորհք խնդրենք,
Ու Տէրը միշտ գովենք։

71 (116) Ն՞Ը ԷՐՈՒԻ ՔԼ. (8, 6).

1 Խաղալ էր ծովին Գալիլեայի,
Երբ նաւ մ'անոր վրան
Ձամբայ ելաւ. շատ հաճելի
Կու գար այն տեսարան.
Սակայն յանկարծ մեծ փոթորիկ
Ծովուն վրան կ'ելլէր.
Խաւարն կոխեց, ու հովին սաստիկ
Ալիք կը վերցընէր.

2 Միայն մէկ անձ չը սարսափած
Նոյն նաւակին մէջ կար.
Ան ալ գլուխը վար դրած՝
Հանդարտ կը քնանար.
«Ո՛հ, վարդապետ, քու հոգդ չէ՞,»
Կ'ըսեն, «մեռնք կ'ընկըղմինք.
Շուտով ելիր ու մեզ փրկէ.
Ահա կը կորսըւինք։»

3 Ան աղաղակն երբոր լսեց,
Անմիջապէս ելաւ,
Հովերն ու ծովը յանդիմանեց,
Խաղաղութիւն եղաւ։

Կ'ապշին այն ձայնը լսողներն
Եւ իրարու կ'ըսեն,
«Այս ո՞վ է որ ծովն ու հովերն
Անոր մրտիկ կ'ընեն։»

4 Երբ քու նաւակըդ, ով հոգիս,
Ընկըղմելու մօտ է,
Յայնժամ վախով չը դարհուրիս,
Փրկչիդ աղաղակէ.
Ան որ երկինքը կը նատի
Կարող է քեզ փրկել,
Սաստել ամէն փոթորիկի,
Եւ «լո՛ւռ կեցիր» ըսել։

5 Յիսուս, սաստէ դօրեղ խօսքովդ
Մեր թշնամիներուն.
Ալ մեզ չըսեն թէ «Աստուծմով
Չկայ ձեզ փըրկութիւն։»
Հոգիներնուս՝ «Քաջ լեր» ըսէ.
Քու փրկութիւնդ ճանչնանք,
Եւ ապաւէնիդ ամէն չարէ՝
Քեզմով ուրախանանք։

ՀԶ (101) ԿՈՉ ԲԱՐԵՊԱՇՏ. (8, 7)։

1 «Ողորմէ ինձ, ողորմէ ինձ,
Ով Որդի Դաւիթի Քրիստոս։»
Այնպէս կ'աղաչէր ճամբուն վրայ
Կոյր, աղքատ Բարտիմէոս։

2 «Լուռ կեցէր,» ըսին շատերը,
Սակայն ան աղաղակեց
Անհամբեր, մինչև որ Տէրը
Զինք գութով իրեն կանչեց։

3 Չէր արձաթ անոր խնդրածը,
Թէպէտ էր սովոր մուրալ։
Դաւիթի Որդւոյն տրւածը
Չէր կարող ուրիշ մը տալ։

4 «Տէր, վերցուր աս կուրութիւնը,
Թող աչքերս բացուին,» ըսաւ։
Շուտ տեսաւ, իսկոյն ալ ինքը
Յիսուսի հետևն ինկաւ։

5 Ո՛րչափ սիրտն հիմա լեցուն է,
Ամէնուն ալ կը խօսի։
«Աս ողորմութիւնն անհուն է։
Ինչ փրկիչ զարմանալի՜

6 Երանի՛ թէ ասոր քովը
Կոյրերուն ամէնը գար.
Ինք անշուշտ անլսելի չնորհքովը
Շուտ աչքնոյ տեսանել կու տար։»

73 (64) Փրկչին ողբմածութիւնը. (8. 6 տող)։

1 Փրկիչն ցուցուց ողորմութիւն
Ինձ, մեղաւոր արարածիս.
Ինծի յայտնեց իր սէրն անհուն,
Որ դըժոխքէն փրկէ հոգիս.
Աս տեսնելով կ'ուրախանամ,
Ողորմութեամն ալ փառք կու տամ։

2 Ես բարկութեան արժան որդի
Տէր Յիսուսէն չընորհք գըտայ.
Ինք բաժանող պատը քակեց,
Եւ ես Տէրոջս հետ միացայ.
Ո՛վ կատարեց այս գըթութիւնն.
Ողորմութի՛ւն, ողորմութի՛ւն.

3 Ով իմ Աստուածս, պիտի պատմեմ
Ողորմութիւնդ ամէն մարդու.
Յայնժամ ըզքեզ պիտի գովեն
Հաւատացեալք ամէն դարու.

Տրամեալք ուրախ պիտի ըլլան,
Ողորմութիւնդ երբ հասկընան։

4 Պանդխտութեանս կարճ ժամանակին՝
Ներկայութիւնդ թող հետս ըլլայ.
Ողորմութեանդ պիտի յուսամ
Երբ մահն ինձի կը մօտենայ.
Յայնժամ երկնից մէջ յաւիտեան
Փառք պիտի տամ ողորմութեան։

74 (31) Քրէօփաս լոյս ալէարհէ. (8, 6)։

1 Հոգւոցն որ են ի տուեր մահուան
Դու ես լոյս զուարթարար.
Չինքըդ յայտնէ, ծագէ մեր վրան.
Վանէ ամպերն խաւար։

2 Լուսոյ ես արարիչ կենաց,
Կը փարատես սոսկ դուն
Բնութեան խաւարն յոյժ թանձրամած.
Լոյս տուր մեր աչքերուն։

3 Մենք կը սպասենք քոյդ երևման,
Շողդ է բերկրանք, կեանք մեզ.
Վախէ ազատ, հաղորդ ցնծման
Կ'ընէ խոնարհն և հեզ։

4 Գլխովդ փրկէ, սիրոյ անհուն,
Խաղաղութեան իշխան.
Մեզ փրկութեան տուր գիտութիւն,
Փնտռենք վերին խորան։

5 Կը փրկուի շնորհքովդ միայն
Որ ծանր բեռան տակ է.
Թափառելոցս շիտակ ճամբան,
Խաղաղութիւն շնորհէ։

75 (20) "Քրէպտա է ամէնը ամէն բանէ վեր." (8, 6)։

1 Շատ խղճալի էակ եմ ես,
Զրկեալ ամէն բանէ.
Տալ ո՞վ կրնայ շընորհք սէսպէս,
Որ գիս հարուստ ընէ։

2 Հայր յաւիտենականութեան
Քրիստոս է, և գիտող
Ամէն տեսակ կարօտութեան,
Լրացուներու կարող։

3 Հիմն է շէնքին հաստատութեան,
Արմատ կեանքանութեան.
Զովացուցիչ աղբիւր միայն,
Կեանց հաց յաւիտեան։

4 Ի հովանի տապոյ ամրան,
Աստղ է առաւօտեան,
Նա արեգակն արդարութեան,
Ամէն բան ինձ է Ան։

5 Բժիշկ ճարտար և փաստաբան
Ձամէնն ընել արդար,
Եղբայր սիրող, լաւ բարեկամ,
Իշխան և կառավար։

6 Ո՛հ, Տէր Յիսուս, իմ փրկութիւնս,
Ուրախութիւնս, իմ փառքս,
Իմ յոյս, իմ կեանքս, խաղաղութիւնս,
Լոկ դու ես իմ փափաքս։

7 Երբ քեզ ունիմ, ոչ արարած,
Ամէն բան ես ունիմ.
Ձիս չես թողուր, բարի Աստուած,
Ձեմ ըլլար լալագին։

76 (33) Մէջն Յուսո. (8)։

1 Փորձութիւններ կերպ կերպ են չատ,
Ձորս կողմն պատած մինեան հասատատ.
Բընաւ ինկճ չը կայ ինձ յոյս,
Իմ ապատիչս միայն Յիսուս։

2 Ինչ մեծ հոգեր վրաս կը կոխեն,
Չիս արտմութիւնք կը պաշարեն.
Հանգիստ տեղաց մը կա՞յ հոգւոյս.
Ինձ մըխիթար միայն Յիսուս։

3 Կաթօտութիւնք, վախեր են յոյժ,
Չիս շըւարեալ կ'ընեն ապուշ.
Վստահութիւն ուսկի՞ց հոգւոյս.
Իմ ապաւէնս միայն Յիսուս։

4 Մեղքի նետերն կը խոցոտեն
Իմ խիղճս, հոգիս ամէն դիէն.
Ո՛հ, օգնութիւն ուսկի՞ց հոգւոյս.
Բըժիշկըս է միայն Յիսուս։

5 Մահուան գալէն ալ չեմ ասկած,
Անդեղջ դատուին թող անաչառ.
Փրկիչ հոգւոյս և Բարեխօս
Ինձ բաւական միայն Յիսուս։

6 Փառք անվախճան պահուած են ինձ,
Ուր սէր անկեղծ, ցնծմունք երկնից.
Լուսոյ հանդերձ կայ մերկ հոգւոյս
Արդարութեամբդ, ո՛վ Տէր Յիսուս։

77 (192) "Յիշե՛ք." (8, 6, 8, 6, 8)։

1 Յիսուս, փրկիչ մեղաւորաց,
Միայն քեզ կը նայիմ.
Քու մեծ սիրոյդ առաւութեամբ
Ցիշէ զիս, ով Տէր իմ.
Ցիշէ զիս, Տէր, յիշէ զիս, Տէր։

2 Ըսքանչելի Միջնորդ ատ Հայր,
Եմ անձնատուր քեզի.
Երկնից անհուն փառքն վայելու,
Ցիշէ զիս, սիրելի.
Ցիշէ զիս, Տէր, յիշէ զիս, Տէր։

3 Ես յանցաւոր եմ ու անարդ,
Բայց փրկութիւնդ կ՚ձրի.
Քուկին ամենատաո չնորհքովդ
Ցիշէ զիս, սիրելի,
Ցիշէ զիս, Տէր, յիշէ զիս, Տէր։

4 Երբ իմ աչքերս մահուամբ գոցեմ,
Երբ անդարման թողուիմ,
Ցայնժամ, ով դուն փրկիչ Յիսուս,
Ցիշէ զիս, կ՚աղաչեմ.
Ցիշէ զիս, Տէր, յիշէ զիս, Տէր։

78 (85) Փրկիչը մեր է մօտ. (յաւտուկ)։

1 Թող տրտնջվելս ա՛լ դադարի,
Քանզի Յիսուս միշտ մօտ է ինձի.
Տէրս ու Փրկիչս իմ քովս կը մընայ.
Երբ կը խօսի ինձ, իմ սիրտս կը ցնծայ։
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակները
Իմ ճամբուս կ'ըլլան ընկերը,
Եւ Փրկիչըս մարդասէրը,
Փրկիչըս, Փրկիչըս, Փրկիչըս միշտ է մօտ։

2 Ալ չը վախնամ, չըլամ ես թուլցած,
Չի թէ՛ արթուն եմ թէ՛ քընացած,
Հանդըստեան մէջ ըլլամ, թէ թափառիմ,
Քաղցրը Փրկիչըս միշտ քովըս ունիմ.
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակները, և այլն։

3 Հոս իմ վայրկեանական,
Բայց երկնաւոր վայելքն կը մընան.
Հոս հաւատքով Փրկչիս հետ քալեմ,
Հոն յաւիտեան անոր սէրն վայելեմ.
Երկնաւոր սուրբ հրեշտակները, և այլն։

79 (32) Քրէսփասէն ւլաֆոլ. (8)։

1 Փառաւորեալ Աստուածորդի,
Սիրոյ աղբիւր, կեանք աշխարհի,
Դէմքիդ լուսոյն սիրտս կը գմայլի,
Ով սիրելիդ իմ Տէր Յիսուս։

2 Ո՛հ, այն իրնչ մեծ սէր ցուցիր,
Երբ դառն գաւաթը խմեցիր,
Որով աշխարհըս փրկեցիր,
Ով պաշտելի Տէր իմ Յիսուս։

3 Դուն իմ հոգիս քեզի դարձուր,
Տըկար հաւատքըս զօրացուր,
Ու փրկութիւնդ ինծի ցուցուր,
Ով կենսատու Տէր իմ Յիսուս։

4 Ո՛հ, չեմ ուզեր որ սէրդ մոռնամ,
Դէմքիդ լուսէն ալ հեռանամ.
Դուն զիս բռնէ, Տէր բարեխնամ
Եւ մարդասէր փրկիչ Յիսուս։

80 (16) Եւէղէց-ոյ Գլուխը Քրէսփոս է. (8)։

1 Յիսուս, դուն ես մեզ Ադաֆնորդ,
Միակ Գլուխ եկեղեցւոյն.

Եւ թողուցիր քեզ փոխանորդ
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ լոյս գերազոյն։

2 Յիսուս, դուն ես վէմ յաղթական,
Որով կանգնի եկեղեցին.
կանոն տուիր Աւետարան,
Ամէն մարդիկ քեզմով փրկուին։

3 Յիսուս, դուն ես Հովիւ բարի,
Իր ոչխարներն նայող՝ փնտռող.
Ով որ քեզի կը յանձնուի՝
Չը կայ ձեռքէդ յափշտակող։

4 Յիսուս, դուն ես մեծ թագաւոր,
Նոյն և քաւիչ մեծ Քահանան.
Անգին տրեանդ զոհ փառաւոր
Ի առաջնորդ մեր փրկութեան։

5 Տէր, մեծութիւնդ մեզի գիտցուր,
Որ քեզ միայն մեր Գլուխն ճանչնանք.
Մեղ յոյս, հաւատ, սէր աւելցուր,
Որ քեզ արժան պատիւ, փառք տանք։

81 (16) Մ՛ԱՂՈՐԴ Ա ԲԱՐԵԽՕՍ ՓՆԱՅ ՓՐԿՈՓՈՍ Է. (8)։

1 Յիսուս փրկիչ և թագաւոր
Ի մեղ եղբայր և բարերար.
Նստած ալ կողմ Հօր երկնաւոր՝
Բարեխօսէ մեզի համար։

2 Միջնորդն Յիսուս է շատ գերթած,
Աշակերտներն բոլոր գիտէ.
Եւ բանալով իր գանձ շնորհաց
Անոնք բոլոր պիտի փրկէ։

3 Ան մեզք չուներ՝ բայց վիշտ կրեց,
Եւ մեղքերնիս իր վրան առաւ.
Ով որ սրտանց անոր դիմեց՝
Զայն ընդունեց, ներում տըւաւ։

4 Անկէ ուրիշ միջնորդ չըկայ
Ի մէջ մարդկան և Աստուծոյ.
Աստուած և մարդ մէկ մ՛ալ չըկայ,
Որ կարենայ օգնել մարդոց։

5 Միջնորդութեամբ, անուամբ փրկչին
Տէրոջ գահին արդ մօտենանք.
Եւ մեղքերնիս յայտնենք նըմին,
Որ թողութիւն ու կեանք գտնանք։

82 (18) Փրկիչը կ'ապրի. (8):

1 "Գիտեմ որ իմ Փրկիչս կ'ապրի,"
Ան ինչ խրախոյս կու տայ ինծի.
Կ'ապրի, կ'ապրի Այն որ մեռաւ,
Կ'ապրի որ տայ ինձ կեանք անբաւ:

2 Կ'ապրի Գերեզմէն յաւիտեան,
Մահուամբ մահուան վրայ յաղթական.
Կ'ապրի, կ'ապրի զիս փրկելու
Եւ իր սիրովը օրհնելու:

3 Կ'ապրի երկնից մէջ փառաւոր,
Տէր ամենուն և Թագաւոր.
Կ'ապրի բարձրերը համբարձած,
Ինչ և մեր Հօրն ալ կողմն նստած:

4 Կ'ապրի որ միշտ ինծի օգնէ,
Հոգւոյս համար բարեխօսէ.
Կ'ապրի ինձ առաջնորդելու,
Ամէն վտանգէ աղատելու:

5 Կ'ապրի որ փարատէ վախերս,
Եւ միշտ սրբէ իմ արցունքներս.
Կ'ապրի, կու տայ ինձ կեանք և լոյս,
Եւ ըսիոնեանք ու խրախոյս:

6 Կ'ապրի և միշտ գիս կը սիրէ,
Եւ միշտ հոգիս կը պաշտպանէ.
Կ'ապրի և ինձ կ'ըլլայ Արքայ
Եւ Մարգարէ ու Քահանայ։

7 Կ'ապրի ու ես պիտի ապրիմ,
Ու միշտ իր քովը բընակիմ.
Ան ինչ ցնծութիւմ կու տայ ինծի,
«Գիտեմ որ իմ Փրկիչս Կ'ապրի»։

83 (65) Յիսուսէ Բարեխաւսութիւնը. (8. 6 տող)։

1 Լաւ բարեկամ մը կայ վերեն,
Յիսուս Քրիստոս է իր անունն.
Ան աշխարհիս բարեկամներն
Շուտով կ'անցնին, չեն հաստատուն.
Ուստի Թող ես անհոգ չըլլամ
Յիսուսն ընել ինձ բարեկամ։

2 Աշխարհս բոլոր փառքովին կ'անցնի,
Յիսուս կը մնայ հաստատ իբր վէմ.
Մարդիկ երբ չեն օգներ ինծի,
Յիսուս պատրաստ միշտ քովս գտնեմ.
Ուստի, և այլն։

3 Յիսուս վասն իմ իր անձ զոհեց,
Որ ես երկնից հաղորդ ըլլամ.
Իմ տեղս իրեն արիւնն թափեց,
Որ ես իրմով արդարանամ.
Ուստի, Ա՛յլն։

4 Բարեկամիս մեծ գըթութիւնն
Օրէ օր գիս սիրով կ'ուղղէ.
Յիսուս միշտ իմն է, ես իրենն՝
Մինչ մահն իմ շունչս ինձմէ առնէ.
Ետքն ալ երկնից մէջ յաւիտեան
Բարեկամիս հետ միանամ։

84 (68) ՏԷՐՈՆԸ ՔԱՆԴԱԿԻՆԸ. Սաղ. ՃԺ. (8, 7)։

1 Տէրն ըսաւ Տէրոջըս այսպէս,
Իմ ալ կողմըս դուն նստէ.
Թշնամիքըդ յաղթողի պէս
Քու ոտքովըդ կոխկռտէ։

2 Զօրութեանըդ սուրբ գաւազան
Սիոնէն Տէրն կը խրկէ.
Դուն յաղթէ միշտ չար դևերը,
Թշնաւեացըդ մէջ տիրէ։

3 Ինքը Տէրն ըրաւ երդումը,
Չը պիտի ըլլայ զղջայ.
Մելքիսեդեկի կարգովը
Յաւիտեան ես քահանայ։

4 Տէրն ալ կողմըդ միշտ կայնած է,
Միշտ քեզի պիտի ոյժ տայ,
Բարկութեան օրն միշտ ճզմած է
Թշնամին իւր անխընայ։

85 (22) Քրիստոսի Թագով պսակուելը. (8, 6)։

1 Ողջո՜յն մեծ Իմմանուէլին,
Թող պետութիւնք երկնից
Երկրպագեն ու զայն կարգեն
Արքայ՝ Տէր ամենից։

2 Թող մեր երկրին լեզուք ամէն
Ըլլան հոս ձայնակից.
Անոր փառք տան, զայն ընդունին
Արքայ՝ Տէր ամենից։

3 Ո՛հ, ե՞րբ պիտի մենք զայն պաշտենք
Ի միջ գնդաց երկնից.
Անոր երգենք ու զայն կոչենք
Արքայ՝ Տէր ամենից։

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ

86 (17) Ազէտ ու Սուրբ Հոգի. (8)։

1 Ով Սուրբ Հոգի, լոյս երկնային,
Իմին հոգիս լուսաւորէ։
Յերուէ խաւարն դիշերային,
Եւ ցորեկուան պարզ լոյս ծագէ։

2 Ով Սուրբ Հոգի, հրդեհ Աստուածդ,
Ջու զօրութեամբդ իմ սիրտս մաքրէ։
Չի ներսի դիս ժողով մեղաց
Իշխանութեամբ միշտ կը տիրէ։

3 Ով Սուրբ Հոգի, Մըխիթարիչ,
Տրտում հոգիս մըխիթարէ,
Սրտիս բոլոր վիշտ խոցոտիչ
Ուրախութեամբ շուտ փարատէ։

4 Ով Սուրբ Հոգի, ամենազօր,
Իմ սիրտս մըտիր և բընակէ.
Վերցուր անկէ կուռքերս բոլոր,
Եւ յաւիտեան հոն դուն իշխէ։

87 (37) Մաղմոս առ Սուրբ Հոգին. (7)։

1 Տիեզերքը նորոգող,
Կեանք տուողը համայնից,
Կը հաւատանք քեզ, Սուրբ Հոգի,
Հօր, Որդւոյ ալ փառակից։

2 Առաջնորդ ես անսբխալ
Մոլորեալ մեղաւորին.
Մեր խաւարը հալածող
Անըմտուեր լոյս երկնային։

3 Զօրավիգ դուն ի բարձանց
Ձչմարիտը փրնտռողին.
Դուն միայն կրնաս փոխել
Մեղապարտ սիրան ու հոգին։

4 Կ'աղաչենք քեզ միաբան,
Ով գթած օրհնեալ Հոգի,
Շընորհացըդ երկնառաք
Դուն ըրէ մեզ արժանի։

5 Մեղքերնիս ճանչնալ տուր մեզ,
Բարեխնամ Մըխիթարիչ,
Եւ սրտանց զղջում ընել,
Եւ նայիլ դէպ ի փրկիչ։

6 Քու ձըրի պարգևներովդ
Սըրտերնիս դուն զարդարէ,
Որ դառնանք մեզ քրիստոսի,
Հեռանանք միշտ մեղքերէ։

88 (47) Սաղմոս Հոգւոյն գրաբէլեան համար սղոլի. (8)։

1 Տէր, վար նայէ այգովդ գըթած,
Ադամորդին տես կործանած.
Մեղքն յաղթանակ կը տարածէ,
Ամէն տեղեր մարդ կը սպաննէ։

2 Պաշտօնեաներդ պարապ կ'ելլեն,
Մեռած մարդոց կը քարոզեն.
Հոգիդ չիյած անոնց վըրան,
Անոնք զուր տեղը կը պոռան։

3 Բայց Սուրբ Հոգիդ մահն կը յաղթէ,
Մեռելներուն կեանք կը բերէ.
Զոր ոսկորներ ձայնովդ կ'ելլան,
Նոր յարութեամբ կ'ուրախանան։

89 (44) Սուրբ հոգին ընդունելու համար աղօթք. (8, 6)։

1 Ով Տէր Յիսուս, դուն խոստացար
Որ Սուրբ Հոգիդ խրկես,
Ճշմարտութեան լոյսն փրկարար
Մեզի միշտ հաղորդես։

2 Արդ կ'աղաչեմ բոլոր սրտով,
Ինձ Սուրբ Հոգիդ խրկէ.
Ամէն բան թող ուղիղ կերպով
Ինծի սորվեցընէ։

3 Ինչպէս որ դուն ի վերնատունն
Առաքելոց տուիր
Քու Սուրբ Հոգիդ՝ լոյս գերբնական,
Քեզմէ պարգև ընտիր,

3 Ինծի ալ տուր որ գիս սրբէ,
Որ քու օրէնքդ սիրեմ.
Իմ մխտքս բանայ, սրտիս ազդէ,
Որ միշտ քեզ ծառայեմ։

5 Ով Սուրբ Հոգի, չեմ արժանի
Տաճար քեզ ըլլալու.
Նկ, գիս ըրէ գործիք քեզի,
Քու լոյսդ տարածելու։

90 (17) Հ֊ֆ֊ՙ Ուշ֊ՙ ֊֊ՙԼՙսրպ֊֊֊
ՐԼ֊ՙԼ հ֊ՙ֊ՙ ֊ՙԼՐֆ. Սաղ· ժ·Լ· (8)։

1 Իմ աղաղակս, ով Տէր, լըսէ,
Եւ Սուրբ Հոգիդ ինձ պարգևէ.
Աննենգ լեզուով քեզ կ'աղաչեմ,
Անկեղծ սրտով աղօթք կ'ընեմ։

2 Իմ քայլերուս եղիր պաշտպան,
Ձամբուդ մէջ թող հաստատ մընան,
Ոտքերս բընաւ չը խոտորին,
Սուրբ օրէնքիդ միշտ հետևին։

3 Ողորմութիւնդ ըսքանչելի
Սիրոյդ համար ցուցուր ինծի,
Ձյովդ փրկէ զիս ոսոխէն,
Իմ յոյս դուն ես ամէնատեն։

4 Աչքի բիբի պէս զիս պահէ,
Քու թևերուդ տակ զիս ծածկէ,
Ձիս աղատէ վրտանգներէն,
Որ իմ հոգիս կը պաշարեն։

91 (61) Սուրբ Հոգի այցելութիւնը հայր ազգիդ. (8, 7, 4)։

1 Այգիդ, Տէր, այցելու լեր,
Քու անձրևդ միշտ խրկէ մեզ.
Շուտ կը նըւազին հոգիք մեր,
Թէ լոյսդ մեր վրայ չը ծագես,
Ձօրացուր մեզ.
Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ։

2 Մի կենաց մեզմէ հեռու, Տէր,
Այլ վերէն չնորհքդ մեզ խրկէ.
Կը յաղթեն մեզ փորձութիւնք մեր,
Թէ որ գըթութիւնդ չօգնէ,
Ձօրացուր մեզ.
Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ։

3 Թող սաստիկ սէր լեցունէ մեզ,
Աղօթքի մէջ զօրանանք.
Թող ան որ կը դաւանի քեզ՝
Միշտ յաղթէ չարին փորձանք։
Ձօրացուր մեզ.
Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ։

4 Տէր, յաղթէ ուժով փորձողը,
Քարեղէն սիրտն կակղցուր.
Ըսկըսէ հիմա մեծ գործը,
Մեղաւորն քեզի դարձուր,
Ջօրացուր մեզ.
Օգնութիւնն է լոկ քեզմէ.

92 (134) Եւէ ա՛ Սո՛ւբ Հոգին. (8)։

1 Ի՛նացուին այսօր երկինից կամարք.
Իջիր մեզի, ով Սուրբ Հոգի.
Մեր խղճալի սրտից կապանք
Քու զօրութեամբըդ արձկուին։

2 Մեղաց խաւարն է մեզ պատեր,
Թող փարատի ու չըքանայ.
Աստիկ զըղջում ու սէր առ Տէր
Մեր սիրտերուն մէջ արթըննայ։

3 Թող մեր միտքերն լուսաւորուին
Տէրոջը կամքը ճանչնալու.
Ու մեր սիրտերը համոզուին
Անկէ մեղքէ հրաժարելու։

4 Առատաբուղխ պարգևներով
կարեկցութեամբ մեզի եկուր.
Փառաց երկրին փափաքներով
Դուն սիրտերնիս այսօր լեցուր։

5 Հաճէ մեզի առաջնորդել
ճշմարտութեան մէջ անդադար.
Եւ մեր ընթացքը կատարել
Անկեղծութեամբ մինչև ի սպառ։

93 (45) Խոստացեալ Սուրբ Հոգին. (8, 6)

1 Ո՛վ Սուրբ Հոգիդ ճշմարտութեան,
Մաքուր ես աղաւնի,
Ակն մշտահոս ճոխ բարութեան,
Սրբող մարդն աղտեղի։

2 Ապականեալ մեր բընութիւն
կարօտ քեզ կը մընայ,
Որ ըստանայ նորոգութիւն,
Ջերծ մեղքերէն ըլլայ։

3 Ինձ կ'աղաչենք, ո՛վ Սուրբ Հոգի,
Շընորհքըդ կը խնդրենք.
Շատ մեղքերով թէև ենք լի,
Սէ յոյս կայ, ի՞նչ ընենք։

4 Դու մեզ կընաս զօրացունել՝
Ցաղթել միշտ մեղքերուն.
Մեզ Քրիստոսի հաճէ տանել,
Գըտնենք հոն քաւութիւն։

5 Մեզ մի թողուր անօգնական,
Անզօր ենք խղճալի.
Կը կորսըւինք մենք յաւիտեան,
Ո՞ւր է խօսքն Յիսուսի։

94 (25) ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՅՆ ՕԳՆՈՒԹԻՒՆԸ. (8)։

1 Ո՛վ Սուրբ Հոգի, Աստուած բարի,
Որ գութ ունիս մարդկան ազգի,
Քեզ կը կանչեմ բոլոր սրտով,
Այցելութիւն ըրէ ինծի։

2 Սուգի մէջ եմ, որ քու շնորհքէդ
Ի զըրկըւած անձն իմ անպէտ,
Դևերն ալ այս առիթ գըտած՝
Ջանան վնասել, խաղալ իմ հետ։

3 Տէր, կ'աղաչեմ ինձ յիշեցուր
Քու պատգամներդ իրրև ըզսուր,
Որով յաղթեմ մեծ վտանգին,
Զըլլամ չարին ես անձնատուր։

4 Ո՛վ Սուրբ Հոգի, եկու շուտով,
Զի ճնշուած եմ մեղքերով.
Զիս վըհատած ամէն կողմէ
Փաչալերէ քուկին շնորհքով.

5 Զիս մի թողուր անմըխիթար,
Սատանային չըլլամ աւար.
Ձու ղօրութեամբըդ հաստատուիմ,
Ըլլամ պատրաստ երկնից համար.

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔ

95 (112) Ս՚ՐԲ ԳՐՈՑ ՊԱՏՄԱՖԱՆԱՐԻՆ.

(8. 6 տող)։

1 Քու Սուրբ Գիրքդ է ինձ հաճելի,
Լոյս կ՚ընծայէ խիստ ցնծալի
Խեղճին որ խաւարի մէջ է.
Քու խօսքդ մըլաք ճամբաս կ՚ուղղէ,
Եւ վախդ սանձ է իմ չար սրտիս,
Խոստմունքդ կու տան հանգիստ խըղճիս։

2 Քու սուրբ օրէնքդ ինձ կը յայտնեն
Ան կանոններն որ ինձ պէտք են.
Աղնիւ ուսում անոնք են ինձ,
Եւ քան ըզ՚եղը անուշ են ինձ.
Բովքէն ջըտուած մաքուր ոսկի
Սըրտիս այնքան չէ ցանկալի։

3 Ըսպառնալիքդ կ՚արթընցուներն,
Ու իմ վըտանգս ինձ կը յայտնեն.
Բայց Տեառն օրհնեալ Աւետարան
Ձիս կը փրկէ մինչ յաւիտեան.
Մեղքս կը յաղթէ, հոգիս կ՚ուղղէ,
Ըզըլի բայց մեծ վարձք կը շնորհէ։

4 Իր սխալները ո՞վ գիտէ.
Ո՛վ Տէր, դուն իմ ծեղքերս քաւէ,
Ամէն ծեղքէ զիս ետ պահէ,
Երգս օրհնութեան միշտ ընդունէ.
Զըլլայ անչահ և անպիտան
Այն կեանք որ տըւող Գիրքդ յայտնութեան։

96 (37) Սո՛ւրբ Գրոց պարապելու ընթերցումը. (7)։

1 Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային,
Պատուական գանձս ես իմին,
Որ ըսկիզբս ինձ կը պատմես.
Ինչ ըլլալս ինձ կը յայտնես։

2 Մոլորեալըս կը խրատես,
Ես փրկչին սէրն կը յայտնես.
Դուն ինծի ես կառավար,
Դաստուր ես բարեբար։

3 Դորագուխլ ծեզ Սուրբ Հոգւով,
Ըստանալ կեանքն հաւատքով,
Դուն կ'ըսես թէ կայ հընար,
Ու ծեզ ես միշտ մըխիթար։

4 Երկնային փառքն կը պատմես,
Եւ կորուստն ալ կը յայտնես.
Ո՛վ դուն Սուրբ Գիրք երկնային,
Պատուական գանձս ես իմին։

97 (26) ԿԵՆԱՐԱՐ ԲԱՆՆ ՔՐԻՍՓՈՍ. (8)։

1 Թող քու Սուրբ խօսքդ, Տէր իմ Փրկիչ,
Իմ վշտակիր սրբտիս ազդէ.
Նա առաջնորդ և ըսփոփիչ
Ըլլայ ինձ միշտ, ու ինձ օգնէ։

2 Խաբող հաճոյք իմին հոգիս
Երկար առեն մոլորցուցին.
Սուտ բարիքներ աս աշխարհիս
Իմ սէրս առ քեզ խափանեցին։

3 Բայց ձայնըդ, Տէր, հաւատաբիմ
Խորունկ քունէ զիս արթընցուց.
Առ քեզ դարձուց անսանձ սիրտ իմ,
Եւ իմ աչքես արցունք վազցուց։

4 Աշխարհասէրք միշտ կը գրուցեն,
Մեզ ո՞վ պիտի տայ բարութիւն.
Տէր, դէմքըդ ցոյց աստուածեղէն,
Տուր ինձ Որդւոյդ խաղաղութիւն։

98 (70) Ա՛ՐԲ ԳԻՐՔԸ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻՆ ԱՂՆԱՐԴԱՆ ԸԱԼԼԱ՛Ե. Ա՚ՂՂ. ՃԺԹ. (8, 6)։

1 Երիտասարդն ինչո՞վ մաքրէ
Իրեն մոլար ճամբան.
Ըզգուշութեամբ թէ որ պահէ
Քու խօսքերդ սրբազան։

2 Բոլոր սրտով քեզ խնդրեցի,
Թող մի՛ տար մոլորիմ.
Պատուիրանքներդ մէտածեցի,
Խօսքիդ պիտի նայիմ։

3 Քու օրէնքովդ կ'ուրախանամ
Անգին գանձի մը պէս.
Եւ թող մի՛ տար որ խօսքդ մոռնամ,
Որպէս դի դիս փրկես։

99 (6) Ա՛ՐԲ ԳՐԱՑ ԱՂՆԱՐԴԱՐԻՆԸ ԱՒԵՆ ՀԱՐԱ՛Ը Է. Ա՚ՂՂ. ՃԺԹ. (8)։

1 Տէր, ծառայիդ բարի ըրէ,
Որ ես ապրիմ ու խօսքդ պահեմ.
Քաց իմ աչքերս, լուսաւորէ,
Որ օրէնքէդ հրաշքներ տեսնեմ։

2 Պանդուխտ եմ ես երկրի վրայ,
Տէր, մի՛ ծածկեր պատուէրդ ինձմէ.
Իմին հոգիս մեծ վիշտ կը ղեկայ,
Զի իրաւունքդ գիտնալ կ՚ուզէ։

3 Վկայութիւնք անստուտ բերնիդ
են ցնծութիւն իմին սրտիս.
Խօսք կենսատու քու Սուրբ Գրքիդ
Խորհուրդ թող տան իմ հոգիիս։

100 (178) Աղօթք՝ ճշմարտութեանը վրայ

Տաղ. ձմ. (10)։

1 Ո՛վ Տէր, դիս խօսքովդ փրկէ, ազատէ,
Քանզի իմ հոգիս հողին կը վաղչի.
Օրէնքդ սորվեցուր, ինձ պատասխանէ,
Ես իմ ճամբաներս քեզի պատմեցի։

2 Տէր իմ, քու շընորհդ դուն միշտ տուր ինծի,
Եւ ստուտ ճամբաներն հեռու տար ինձմէ.
Ես ճշմարտութեան ճամբան ընտրեցի,
Ու քու պատուէրներդ թող միտքս դիտէ։

3 Քու սուրբ օրէնքիդ ճամբան ինձ ցուցուր,
Որ իմ մեղքերուս վերջ մը տամ.
Քու վկայութեանդ սրտով իս փակցուր,
Որ ես յաւիտեան քեզմէ չամչնամ։

101 (76) Աբ-ր-ե-ն վր-յ ֆ-ֆ-ֆ. Սաղ. ՃԺԹ. (8)։

1 Տէր, օրէնքներդ ինձի յայտնէ,
Որ միշտ վերջ զանոնք պահեմ.
Ձիս իմաստուն, ըզգաստ ըրէ,
Որ քեզ միայն մըտիկ ընեմ։

2 Իմին աչքերս դուն եւս դարձուր,
Որ սընոտի բան չը տեսնան.
Ճշմարտութեան մէջ դիս կեցուր,
Քանզի ան է կենաց ճամբան։

102 (70) Ա-պ-ն-յ խօ-ը ե-ր-ն ո-ր-ո-ն-ե-ր-ը ին ե-ր-ե. Սաղ. ՃԺԹ. (8, 6)։

1 Դուն եւս բաժինս, ո՛վ Տէր Աստուած,
Ըսի թէ խօսքդ պահեմ.
Քանզի անով իմին ճամբաս,
Ընթացքս կը շտկեմ։

2 Ամբարիշտներն ու անկրօններն
Խումբով իս պատեցին,
Բայց իմ հոգւոյս փափաքն և սէրն
Օրէնքըդ յիշեցին։

3 Ընկեր եմ ես ան ամենուն
Որ վախըդ կը պահէն,
Եւ սուրբ բերնիդ պատուէրներուն
Միայն մըտիկ կ'ընեն։

103 (50) Ա-տո-ծ-ոյ էութեան գոյ-ըն-ը։ Սաղ. ճժթ. (8)։

1 Ո՛վ Տէր, քու խօսքդ է հաստատուն
Երկինքներուն մէջ յաւիտեան։
Ճշմարտութիւնդ է մնայուն,
Քեզմով երկիր կայ անսասան։

2 Քու սուրբ խօսքովդ անոնք բոլոր
Հաստատ կայնած միշտ կը տևեն։
Քու գործութեամբդ մինչև այսօր
Քու հրամանիդ կը ծառայեն։

3 Թէ որ քուկին օրէնքդ անխախտ
Ինձ ցնծութիւն արդէն չը տար,
Ես կ'ըլլայի անոյս, դժբախտ,
Ցաւով լեցուն ու շատ անկար։

4 Ես քուկդ եմ, միշտ դուն դիս փրկէ,
Չի պատուէրներդ միշտ փնտռեցի։
Չիս չար ժողովը ընկճել կ'ուզէ,
Բայց սուրբ խօսքէդ ես ոյժ առի։

5 Ամէն գործքեր թէև աղուոր,
Անշուշտ ունին արուշ վախճան.
Բայց խօսքըդ սուրբ՝ ամենաղօր
Պիտի մընայ միշտ յաւիտեան։

104 (28) Ս՚ՐԲ ԳԷՐԾ. (6, 6, 8, 6)։

1 Պարգև է երկնային
Սուրբ Գիրքըն աշխարհին,
Աստուածային պատգամ տրուած՝
Լոյս տալ մարդոց մտքին։

2 Նա ինքն ուսուցանէ,
Աստուած հոգի, մի է.
Մխիթարիչ միայն Յիսուս
Հաւատալ պաշտել պէտք է։

3 Օրէնքն՝ սուրբ, երկանիկ
Կ՚ընէ, կ՚ըսէ, զմարդիկ.
Սրտաբոյ, բարի է, սիրելի,
Թէ ողջ մըտօք խորհիք։

4 Ունայն աշխարհք ամէն
Ու վայելչութիւններն,
Կը ցուցընէ ան թէ կեանք կարճ,
Եւ փառքն խաբող իսկ են։

5 Երկնից և դըժոխքի
Վըրայ ճիշդ կը խօսի.
Փառք, չարչարանք կը հաստատէ,
Որ սիրտըն համոզուի։

6 Առէք հայեի, այն կ'ըսէ,
Պաշտել Տէրն զի քազցը է.
Լուծն հաճելի, բեռըն թեթև,
Եւ անվախճան՝ վարձքն է։

7 Պարգևս այս ես սիրեմ
Քան մեծ գանձերն աւէն.
Իմաստութիւն, ճըշմարտութիւն
Անկէ ալիտի գտնեմ։

8 Օրհնեալ Յիսուս, սիրով,
Ձշմարտութեամըըդ քով
Որ սըրբուիմ ու փրկուիմ,
Ընըր հայց աղօթքով։

9 Այո, կը սրբուիմ,
Սըրտանց թէ ընդունիմ,
Վարուցս ու հաւատքիս կանոն
Ընել այն փափաքիմ։

10 ձշմարտութեան Հոգիդ,
Տէր, կ'աղաչեմ առնիդ,
Ղրկէ ինձ որ կոյր միտքս բանայ,
Հնազանդ ընէ զիս սիրոյ։

105 (94) Ա֊փո֊ֆ֊յ խօսէն վրայ ընդհէ հա֊ճար ապէրէ · Սաղ· ճԺԹ· (8)։

1 Տէր գըթութեան, ինձ ողորմէ,
Քու կին օրէնքդ ինձ սորվեցուր·
Ձշմարտութեանդ լոյսն ինձ յայտնէ,
Քու վրկութեանդ խս շուտ հասցուր։

2 Ես քու ծառադ եմ կամաւոր,
Ձխս իմաստուն, ըզգաստ ըրէ·
Վըկայութիւնդ՝ խօսքդ զօրաւոր
Հոգւոյս ապրէ, սըրտիս տիրէ։

3 Ատենն եկաւ որ Տէր Աստուած
Իր զօրութիւնն ի գործ դընէ,
Ձի անհաւատն և անաստուած
Տէրոջն օրէնք կը խափանէ։

4 Անոր համար ես սիրեցի
Պատուիրանքներդ բոլոր սրտով·
Աղնիւ ոսկին ես սեպեցի
Ոչինչ բան քու պատգամիդ քով։

5 Անոր համար ամէն քուկին
Պատուէրդ ուղիղ կը համարիմ.
Եւ սրտութեան ճամբան մըթին
Միշտ ատելով եւս կը քաշուիմ։

106 (31) Ա֊ոտ֊ն֊յ խօսքին համար նա֊
խանձասրտութիւն. Սաղ. ՃԺԹ.
(8, 6)։

1 Վըկայութիւնդ զարմանալի
Է միշտ ինձ հաճելի,
Անոր համար իմին հոգիս
Զայն միշտ պահէ պիտի։

2 Քու սուրբ խօսքիդ պատուիրանքներն
Միշտ լոյս կու տան մարդուն.
Միամիտներն ու տըգէտներն
Կ'ընեն շուտ իմաստուն։

3 Բերանս բացի հառաչեցի,
Խօսքիդ ես ցանկացի.
Ճամբուդ մէջ դուն զիս հաստատէ,
Զարն ալ չիշխէ ինձի։

4 Մեր վրայ քու լոյսըդ փայլեցուր,
Ծառագ լուսաւորէ.
Քու սուրբ օրէնքդ ինձ սորվեցուր,
Ճամբադ ինձ ցուցընէ.

5 Կ'ինչան իմին աչուըններէս
Արցունք գետի նըման,
Չի չատ մարդիկ չը պահեցին
Օրէնքըդ սրբազան։

107 (26) Ա֊ոփո֊ի֊ս խօսէին վրա֊յ ծրո֊ւ֊ց յա֊յո֊ը պէտք հատփատ ճա֊յ.

Սաղ. ՃԻԹ. (8)։

1 Տես խեղճութիւնս և դիս փրկէ,
Չի քու օրէնքդ ես չը մոռցայ.
Տես դատաստանս, դիս ազատէ,
Փրկչին խօսքին ես յուսացայ։

2 Քու փրկութիւնդ է հեռացած
Զար նենգաւոր մարդիկներէն,
Որ քու օրէնքդ են աքսորած,
Ու սուրբ խօսքերդ միշտ կ'անարգեն։

3 Ով Տէր Աստուած, վերէն նայէ,
Չի պատուիրանքդ ես սիրեցի.
Քու գըթութեամբդ ինձ ողորմէ,
Ձիս ապրեցուր, քեզ հաւատացի։

4 Ըսկիզբն ու հիմ քու սուրբ խօսքիդ
Ի՛ աներկբայ ճշմարտութիւն.
Դատաստաններն անսուտ բերնիդ
Են յաւիտեան արդարութիւն։

108 (33) Ա֊ր֊ա֊ծ֊ոյ ե֊ր֊կ֊ր֊ի Խ֊ա֊ղ֊Ը։

Ա֊ղ֊ջ֊ա֊կ֊ա֊ն։ Ձ֊ա֊յ֊ն։ (8)։

1 Ա֊ղ֊օ֊թ֊ք֊Ը֊ս, Տ֊ե֊ր ո֊ղ֊ո֊ր֊մ֊ու֊թ֊ե֊ա֊ն,
Ֆ֊ու֊կ֊ի֊ն ա֊ռ֊Ջ֊ի֊դ մ֊իշտ մ֊օ֊տ֊ե֊ն֊ա֊յ,
Եւ ս֊ու֊րբ խ֊ո֊ս֊ք֊ի֊դ ճ֊շ֊մ֊ա֊ր֊ա֊ու֊թ֊ե֊ա֊ն
Սի֊ր֊ա֊ս հ֊ե֊ա֊տ֊ո֊ղ, ը֊ղ֊ձ֊ո֊ղ ը֊ն֊ա֊յ։

2 Լ֊ե֊ղ֊ու֊ս ք֊ու խ֊ո֊ս֊ք֊դ պ֊ի֊տ֊ի պ֊ա֊տ֊ա֊ռ֊ի֊կ,
Զ֊ի ա֊ն֊ի֊կ֊ա է մ֊իշտ շ֊ի֊տ֊ա֊կ.
Պ֊ա֊տ֊ու֊ի֊ր֊ա֊ն֊ք֊ն֊ե֊ր֊դ պ֊ի֊տ֊ի դ֊ո֊ւ֊ի֊կ,
Զ֊ի են ա֊ր֊դ֊ա֊ր և ը֊ն֊ա֊ա֊ր֊ձ֊ա֊կ։

3 Ես ո֊չ֊ի֊ա֊ր֊ի պ֊է֊ս կ֊ո֊ր֊ս֊ը֊ւ֊ա֊ծ՝
Թ֊ա֊փ֊ա֊ռ֊ե֊լ֊ով մ֊ո֊լ֊ո֊ր֊ե֊ց֊ա֊յ.
Տ֊ե֊ր, ք֊ու ծ֊ա֊ռ֊ա֊դ մ֊իշտ ես փ֊ն֊տ֊ռ֊ա֊ծ,
Զ֊ի պ֊ա֊տ֊ու֊է֊ր֊ն֊ե֊ր֊դ ես չ֊ը մ֊ո֊ռ֊ց֊ա֊յ։

4 Տ֊ե֊ր, ք֊ու ա֊յ֊ո֊ւ֊ի֊դ ձ֊ե֊ռ֊ք֊է֊ս բ֊ռ֊ն֊է,
Զ֊ի պ֊ա֊տ֊ու֊է֊ր֊ն֊ե֊ր֊դ ես ը֊ն֊ա֊ր֊ե֊ց֊ի.
Թ֊ո֊ղ ա֊ն֊ձ֊ս ա֊պ֊ր֊ի ու֊ ք֊ե֊ղ օ֊ր֊հ֊ն֊է,
Եւ ք֊ու չ֊ը֊ն֊ո֊ր֊հ֊ք֊դ օ֊ղ֊ն֊է ի֊ն֊ձ֊ի։

109 (86) ՄԵՆ ՉԵՆ ՅԻՇԵՐ ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔ. (7, 6, 8, 6)։

1 Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Աստուածաշունչ մատեանն.
Քանզի մանկանց է առաջնորդ,
Ուերցոց ալ գաւազան։
Ձըրագ է նա. լոյս փառաւոր
Կու տայ մեր մութ ճամբուն.
Կը ցուցընէ փառք երկնաւոր,
Բընակարան սիրուն։
Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Աստուածաշունչ մատեանն.
Քանզի մանկանց է առաջնորդ,
Ուերցոց ալ գաւազան։

2 Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Քանզի միայն անկէ
Երկնից ճամբան կրնանք գտնել,
Փախչիլ ալ դըժոխքէ։
Անոր միջ կը կարդանք թէ ո՛վ
Ինչաւ հոս երկինքէն,
Ու իր արիւնը թափելով
Մեզ ազատէ մեղքէն։
Մենք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը, և այլն։

3 Մեննք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Այլ քարոզենք պիտի,
Որ արձագանգը աղգերէն
Ծովուն անդին լսուի,
Եւ փրկութեանը ձայն լսեն
Մարդիկ ամէն երկիր.
Մեննք ալ Տէրոջը սուրբ խօսքէն
Ըլնաւ չենք հրաժարիր.
Մեննք չենք ձըգեր Սուրբ Գիրքը,
Աստուածաշունչ մատեանն.
Քանզի մանկանց է առաջնորդ,
Իրերուց ալ գաւազան.

ՇՐԱԻԷՐՆԵՐ

ԵՒ

ՉԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

110 (85) Յէ...ւէ էվ այօր։

1 Յիսուսի ևկ այօր։
2 Կը վրկէ քեզ այօր։
3 Հաւատա դուն այօր։
4 Ինք կարող է այօր։
5 Ինք պատրաստ է այօր։
6 Կ'ընդունի քեզ այօր։
7 Փընտրէ զինք այօր։
8 Ո հ, կանչէ զինք այօր։
9 «Ողորմէ ինձ» այօր։
10 Կը լսէ քեզ այօր։
11 Կը ներէ քեզ այօր։
12 Կը մաքրէ քեզ այօր։
13 Կը սիրէ քեզ այօր։
14 Մի մերժեր զինք այօր։
15 Որ, գրկէ զինք այօր։

(46) "ԵԼԷ՛ ԷՆԴԷ, Ա՛Ր Է՛Ս ՅԵՂ ԳԷՏ
ՀԱՆԳՒՇՑԸՆԴ՛." (6, 6, 8, 6)։

1 Ահա Աստուած գըթած
Քեզի հրաւէր կու տայ.
Շնորհաց պահին վրայ է նստած,
Թեղճ մեղաւոր, գընա։

2 Դիմէ իրեն անվախ,
Խնդրէ որ հաշտըւիս.
Անսուտ է ինք, և անյապաղ
Զըրկի պիտի ներըւիս։

3 Իր Որդըք Հոգին խնդրէ,
Որ նոր սիրտ տայ քեզի,
Երկնից համար քեզ պատրաստէ,
Ու միշտ մէջդ բընակի։

4 Պատրաստ է հիմա տալ
Այս պատուական պարգևն,
Վերջն ալ հանգիստը կատարեալ
Իր աթոռին առջևն։

112 (139) Տէր-ը յ-յ-ը. (8, 6).

1 Տէրոյը ձայնը լըսեցի.
Ըսաւ, «ինձի եկուր.
Դըլուխըդ, ով յոգնած հոգի,
Կաւրծքիս վրայ պառկեցուր.»
Ինչպէս էի անոր ևկայ,
Կոյր, մերկ, յոգնած, տրտում.
Հոս ապաստանարան գըտայ,
Ան ինձ տըւաւ խընդում.

2 Տէրոյը ձայնը լըսեցի.
«Ըրբիաբար խըմէ
Կեանց ջուրին,» ըսաւ ինձի,
«Եւ խըմելով ապրէ.»
Եկայ գաւաթըս լեցուցի
Այն կեանատաւ ջրով.
Անով ծարաւըս անցուցի,
Հիմա կ'ապրիմ անով.

3 Տէրոյը ձայնը լըսեցի.
«Ես աշխարհիս լոյսն եմ.
Եկուր գիշերդ պլուպ անցնի,
Յորեկըդ վայլեցնեմ.»

Եկայ, և ան եղաւ ինծի
Արև, լուսոյ աղբիւր,
Եւ ան լուսով քալեմ պիտի
Մինչև ճամբուս վախճանին։

113 (89) Մեղաւոր, լսե զայնը.
(8, 3, 3, 6)։

1 Մեղաւոր, լսէ զայնը.
Այժմ եղիր
Մըտաղիր
Երկնաւոր կոչմանը։

2 Մինչդեռ կայ քեզի երկինքը
Օթևան,
Լեր ժրաջան.
Ջեզ կանչեց Տէրն ինքը։

3 Քու առջիդ պատրաստ խնճոյք կայ.
Մի սպասեր,
Առ և կեր.
Կեանք պիտի հոգւոյդ տայ։

114 (22) Ա–Է փոքրանքն հրա–էրը. (8, 6)։

1 Աւետարանն իր ձայն կու տայ,
Իր փողը կը հնչէ.
Ամէն սիրտ թող ուրախանայ,
Ամէն ականջ լսէ։

2 Ձեզի, ով սուամահ հոգիք,
Ի՞նչ խրատ կու տայ ձեր Տէրն.
Ինչո՞ւ հողմով կերակրըւիք.
Պարապ են ձեր ջանքերն։

3 Չի երկնային իմաստութիւն
Խնճոյք կը պատրաստէ,
Եւ գըթութեամբ ամէն մէկուն
Ջըրի հրաւէր կ'ուղղէ։

4 Դուք որ մարած կը հառաչէք
Վըտակներուն համար,
Հոս ձեր ծարաւը անցուցէք.
Աղբիւրը չի չորնար։

5 Կ'առաջնորդէ և կը յորդեն
Սիրոյ գետերը հոս.
Եւ փրկութեան կաթն ու գինին
Կ'ըլլան ովկիանոս։

6 Քու սէրդ, ով Տէր, է գանձ անհուն,
Հանք յաւիտենական,
Խորունկ և լայն, մեր վիշտերուն
Եւ մեր մեղաց նըման։

115 (81) Ո-ԽՓՈՓՐՈՒԹԻՒՆ. (8, 6)։

1 Ով մեղաւոր ահաբեկած
Անթիւ կասկածներով,
Ցանցանքներու տակ ճնշուած
Ահիւ և երկիւղով,

2 Եկուր սրտիւ խոնարհական.
Թէ և քեզ արգիլէ
Մարմինն աշխարհ կամ Սատանան,
Այս որոշումն ըրէ. —

3 «Պիտի դիմեմ Տէր Յիսուսին,
Իր բակը ես գիտեմ.
Մեղքերս լեռան կը նըմանին,
Բայց հոն պիտի մտնեմ.

4 Շնորհակ ան մարդասէր փրկչին
Շուտով պիտի երթամ,
Եւ ողորմած Թագաւորին
Ոտից առջևն իյնամ.

5 Գուցէ ձայնիս մըտիկ ընէ,
Գուցէ չնորհաց հասնիմ.
Իր գաւազանն երկընցուընէ,
Որ գոչելով ապրիմ.

6 Գուցէ աղերսըս ընդունի.
Բայց թէ և մերժըւիմ,
Ուրիշ տեղ յոյս չը կայ ինձի,
Պիտի հոն կորսըւիմ։»

7 Այլ ոչ, ով մեղաւոր խոնարհ,
Հոն չես կրնար մեռնիլ.
Ոչ Սատանայ և ոչ աշխարհ
Կրնայ քեզի հասնիլ։

8 Հոն, հոն միայն ես ապահով,
Անոր խոստմունքն ունիս.
Քեզ կ'ընդունի անհուն սիրով,
Ու յաւիտեան կ'ապրիս։

116 (45) Մելամաղձոտ երգ և յորդոր. (8, 6)։

1 Ով մեղաւոր մարդ, խեղճ, թշուառ,
Նայէ որ քեզ ճանչնաս.
Սուտ աշխարհիս վաւաշոտ համար
Դրախտէն դուրս չը մընաս։

2 Փուճ բաներու դուն խելք մի՛ տար,
Ջանա զանոնք մոռնաս.
Զի այս աշխարհս յանկարծաբար
Պիտի թողուս երթաս։

3 Յիսուս նստած յաթոռ փառաց
Մէղքերդ պիտի քննէ.
Դուն մի՛ յուսար որ ոսկւոյ գանձ
Նոյն օրն քեզի օգնէ։

4 Ֆեղ պատրաստուածէ վառք դրախտին,
Դեռ չես անկէ զրկուած.
Ֆեզ կը կոչէ ձայն Յիսուսին.
Լըսէ որ ետք չի լաս։

5 Այն սուրբ ձայնին շուտ հնազանդէ,
Վաղուան գայն մի՛ ձըգեր.
Այս մեծ չընորհքն ու ժամն յարգէ,
Զի մէյմ՛ալ չես գտներ։

117 (25) Մահուան պատրաստութիւն. (8).

1 Քանի որ մահը կ՛ուշանայ,
Ողորմութիւն և յոյս ալ կայ.
Բայց, ո՛հ, շուտով խորունկ գիշեր
Պիտի կոխէ ամէն յոյսեր։

2 Այսօր Աստուած կը հրաւիրէ,
կենաց խօսքերն լինչ քաղցրը է.
Ով մեղաւոր, վազէ եկուր,
Պատրաստ է Տէրն քեզ ներելու։

3 Արագ թևերն ժամանակին
Քեզ գերեզմանը կը տանին.
Եւ այն ատեանն ուր յոյս չը կայ՝
Հոգիդ պիտի ներկայանայ։

4 Այն աւերակ, անյոյս երկիր
Ուրախութեան լոյս չը ծագիր.
Աստուած չը կայ աղօթք լսող,
Ցխուս չը կայ հոգիդ փրկող։

118 (125) Մեղաւորին յորդոր. (7. 6, տող)։

1 Քարեղէն սիրտ, արդ զղջա,
Կակուղցիր խաչէն յաղթուած.
Տես արիւնն հոդին վըրայ,
Եւ մարմինը ջախջախած.
Մեղաւոր, աս լինչ ըրիր.
Տէրը դուն ըսպաննեցիր։

2 Մեղքըդ Տէրն ըսպաննեցին.
Գամ զարկին իր մարմինին,
Փուշերով պըսակեցին,
Խոթեցին նիզակ կողին.
Իր հոգին ան պոհ ըրաւ,
Քու մեղացդ համար մեռաւ։

3 Արդ փրկչին այս մահն պիտի
Քու հոգւոյդ ունա՞յն ընես.
Իր արիւնն նորէն պիտի
Քու ոտիդ կոխա՞ն ընես.
«Ոչ, ով Տէր, մեղքէս զատուիմ,
Ընդունէ կոտրած սիրտ իմ։»

1 C

119 (150) Մեղաւորին փրկութիւնը. (10)։

1 Ո՛վ զարմանալի սէր աստուածային,
Որ ինք մեր աչխարհն խրկեց իր Որդին.
Եկաւ մեղ փրկեց մահէն, դըժոխքէն,
Ու մեզ մօտեցուց մեր Ըստեղծողին.

2 Բոլոր մեղքերնիս վըրան ինք առաւ,
Խաչին վրայ Տէրն մեր տեղը մեռաւ.
Իր ամենասուրբ արիւնը և կեանք,
Ըզմեզ փրկելու անհուն գին տըւաւ։

3 Տեսէք մեր փրկիչն՝ որ մահը յաղթած,
Անճառ մեծ փառքով երկինքն է ելած.
Մեզի համար հոն կը բարեխօսէ,
Իր Հօրն Աստուծոյ աջ կողմը նստած։

4 Անկէ դատաստան պիտի Տէրն իջնէ,
Ահեղ փողերով պիտի մեզ կանչէ.
Իսկոյն ալ բացուի ամէն գերեզման,
Ու ննջեցեալներն իր դատը լսէն։

5 Արդար Դատաւոր, ինծի չընորհք տուր,
Անկէ ապահով իմ անձըս անցուր.
Եւ քու արիւնովդ մեղքէն մաքրըւած,
Ի գունդս հրեշտակաց հոգիս բաղմեցուր։

120 (151) Ո՛Վ Տէր ես վտանգը. (10)։

1 Ինչո՞ւ դուք ըսէք թէ Դեռ կանուխ է
Երկնից ու մահուան վրայօքը խորհիլ.
Մարդիկ մը շուտով թողում հընաը է,
Ինծի ալ այսօր հընաը է մեռնիլ։

2 Թէ որ ապըստամբ հոգիս անարգէ
Տէրոջը անհուն չընորհքն և բարի,
Վերջն ալ Օրէրն Աստուած պիտի զիս մերժէ,
Երկնից փառաց մէջ պիտի չընդունի։

3 Երբոր բարկանայ, ալ ես ի՛նչ ընեմ,
Ու երբ սիրելուն տեղ Տէրն իս ատէ.
Որ իր չընորհքներն հիմա կ՚անարգեմ,
Ու սիրտս չարութիւն և մեղք կը սիրէ։

4 Ո՛հ, ինչ սոսկալի է իր ձեռքն իյնալ,
Իր ուժը անհուն ինչպէս հասկընամ.
Երբ ինք ըսկըսի ինծի բարկանալ,
Անգամ մը զարնէ՝ դըժոխքը կ՚երթամ։

5 Այն ժամը կանչել պարապ է ըընաւ,
Ներում, թողութիւն ու չնորհքը խնդրել.
Ապաշխարութեան ատենը անցաւ,
Եւ յոյս չը մընաց իմ Տէրըս տեսնել։

121 (34) Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռանիս. (8)։

1 Ո՛վ անձըս, շուտ ապաշխարէ,
Քեզմէ մեղացըդ լուծն ձըգէ.
Ատկէ քեզի մահ վաքձք ունիս,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

2 Հեղ Յիսուսին հիմա դիմէ,
Սրտանց կարէ յոյսերդ քեզմէ.
Յիսուսի պէս փրկիչ ունիս,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

3 Ո՛հ, յարաժամ պատրաստ կեցիր,
Եւ քու պարտքերըդ լաւ ճանչցիր.
Բարիք գործէ, միյոց ունիս,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիս։

4 Ով Սուրբ Հոգի, դուն ինձ օգնէ,
Մահուան համար զիս պատրաստէ.
Սրբացուցիչ որ քեզ ունիմ,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ։

5 Ով Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի,
Երրորդութիւն ըսքանչելի,
Նա որ կենդ ճակատս ունիմ,
Յանպատրաստից ինչո՞ւ մեռնիմ։

122 (54) Յոբելեան պարգեւ. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Հնչեցուցէք փողերն,
Ամէն ազգ աշխարհիս,
Մինչև երկրին ծայրերն
Լսեն այս աւետիս.
«Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Քրիստին։

2 Յիսուս մեծ քահանան
Մեզ քաւութիւն ըրաւ.
Տրամեալք ուրախ ըլլան,
Պատիժն մեզմէ վերցաւ.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Քրկչին։

3 Մեղաց գերիներուն
Ահա ազատութիւն.
Գըտէք ի Տէրն սիրուն
Այս ապահովութիւն.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Քրկչին։

4 Տէրոջը գառնուկին
Տըէք պատիւ և փառք.
Քարոզեցէք Քրկչին
Անուն բոլոր աշխարհք.
Հասաւ մեծ Յոբելեան տարին,
Ով մեղաւորք, դարձէք Քրկչին։»

123 (47) Ա՛սպա՛ծմով հանգստա՛նք. (6, 6, 8, 6)։

1 Թափառական հոգիս,
Դադրէ, աս աշխարհիս
Մէկ բևեռէն մինչև միւսին
Հանգիստ չը կայ քեզի։

2 Տես Աստուծոյ տապանն,
Նայէ ան բաց դըրանն.
Շուտով մըտիր հոն բընակէ,
Ոչինչ յոյսերդ ձըգէ։

3 Հանգիստ պիտի ըլլաս
Եւ շատ ուրախանաս.
Ամէն երջանկութեամբ լեցուիս,
Տէրոջմով փրկըւիս։

4 Ով. անհանգիստ հոգիս,
Դադրէ, աս աշխարհիս
Մէկ բևեռէն մինչև միւսին
Հանգիստ չը կայ քեզի։

124 (90, 154) Ա— ընդհաց աղօթն.
(11, 10 յաւտուկ)։

1 Եկ՝ տրտմալից դու, երբ ցաւ քեզ պատած է,
Եկ ընդհաց աթոռին ջերմ, խոնարհ.
Հոս բեր քու սիրտըդ երբ վհշտով խոցուած է.
Հոս կը գտնեն դեղ ամէն ցաւք դժուար։

2 Հոս մարդեաւն կը գտնէ կեանց լոյսը,
Հոս ալ տրտմեալն ցնծութիմ անըսպառ.
Մըխիթարիչն հոս կու տայ խըրախոյսը.
Հոս կը գտնեն դեղ ամէն ցաւք դժուար։

3 Հոս կեանատու երկնից ջուրը բղխեալ է,
Սէր կը վազէ աթոռէն անդադար.
Ցեղ է կոչումը, պայմանն հաւատալ է.
Հոս կը գտնեն դեղ ամէն ցաւ ու ժխտար։

125 Երջանիկ փարախն Քրիստոսի։

1 Երջանիկ փարախ, երջանիկ արօտ.
Բարի հովիւին փարախն.
Յաւիտեան ալ կայ մէկ հովիւ, մէկ հօտ,
Ալ վտանգ հոն չը կայ, ոչ վախ.
կը ծաղկի հոն վարդ, կը ծաղկի շուշան.
Գարուն անդադար երկինքն.
Ոչ ցուրտ, և ոչ ալ տաքութիւն կը ղգան
Երջանիկ փարախին գառինքն։

2 Կան փոքրիկ թումբեր, ուր որ այս երկրիս
Ծոյտերը պառկած կը ննջեն.
Գետնի տակ թաղուած են և աչքերնիս
Այն գետինն արցունքով կը թրջեն.
Բայց ճրագը որ կը պակսի երկրէ
Վառած կը փայլի երկինքն։

Եւ բարի հովիւը սիրով կը պահէ
Երջանիկ փարախին գառինքն։

3 Սրտերնուս վշտովն՝ ալ մինակ կ'երթանք
Կեանց տըրտմալից ճամբան.
Վասն զի ցուրտ հողը լեցուած սեսանք
Սպիտակ ճակատին վըրան։
Սակայն հաւատքով ու գըւարթ աչքով
Արդ վեր կը նայինք երկինքն.
Ժողովուած են հոն, և ալ ապահով
Երջանիկ փարախին գառինքն։

4 Հոն իր ձեռքն ունի գօրաւոր հրեշտակ
Մէկ գիրք, որ է գիրք կեանց.
Այն գիրքին մէջ ալ կան, գրուած յստակ,
Անթիւ անուններ մանկանց։
Այս կեանց կարճ ընդունթեանէն ապատ
Մըտած են արդէն երկինքն.
Կը վայլեն ալ հոն բերկրութիւնք առատ
Երջանիկ փարախին գառինքն։

126 Տ—ն —ն՝ի՛ր է բարձ—ն—ս.

1 Ով տուն, որ ես դու ի բարձունս,
Լուսեղէն գետոյն քով կառուցուած,
Ուր չքնաղ, անմահ են ու հաղուած
Ամէն սուրբք ըսպիտակ վերարկուս
ի բարձունս,
Մտածմունքըս ես, տունդ ի բարձունս։

2 Ով բարեկամք մեր, ի բարձունս,
Որ նախորդք մեր էք ի վէմ ճամբուս,
Ի՞նչ երգեր կը հնչէք օդէն վեր
Աստուծոյ պալատին մէջ, տան ձեր,
ի բարձունս,
Մտածմունքըս ես, տունդ ի բարձունս։

3 Փրկիչըս է այժմ ի բարձունս.
Ազգականքս, բարեկամքս հոն հանդչած.
Ես ալ ցաւ ու հոգերս թողուցած
Սըլանամ այն երկիրն օրհնութեանց,
ի բարձունս,
Փրկիչըս է այժմ ի բարձունս։

4 Շուտ պիտ՝երթամ տունն ի բարձունս,
Քանզի ես կը տեսնեմ ծայրն ճամբուս.

Իմ արտիս սիրելիքն ի բարձունս,
Հանապազ ակն ունին երթալուս
ի բարձունս,
Շուտ պիտ՝երթամ տուընն ի բարձունս։

127 (93) Գալ կ՝ուզե՞ս. (յաւտուկ)։

1 Կը ճամբօրդենք տուընն երկնային.
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս,
Որ հոն երգենք սէրն մեր փրկչին.
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս։
Բիւրաւորներ այն տուընն հասան,
Եւ հոն անդուլ կ՝ուրախանան,
Ու հիմա բիւր ճամբօրդք ալ կան.
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս։

2 Կ՝երթանք գառնուկը տեսնելու,
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս,
Իր սուրբ անունը գովելու,
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս։
Հեռաց սլաքակ պիտի դընենք,
Ու ոսկիե քընար զարնենք,
Ցնծութ ալ լիովին վայելենք.
Գալ կ՝ուզե՞ս, գալ կ՝ուզե՞ս։

3 Ով դուն յոգնած բեռնաւորուած,
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս,
Քեզի հանգիստ կայ պատրաստուած,
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս
Քեզ ընդունիլ Տէրն կը բաղձայ,
Ով որ անոր կը հաւատայ՝
Տէրոջը փառքն պիտի տեսնայ.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս

4 Ամէն ուրիշ ճամբայ չէ կայ.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս.
Ապաշխարէ ու հաւատա.
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս
Փրկչիդ այս ձայնն մտիկ ընէս.
«Յաչդ սուր, եկուր իմ եւանգէս,
Ու փրկութիւնն պիտի տեսանես.»
Գալ կ'ուզե՞ս, գալ կ'ուզե՞ս

5 Ուր էր որ այս ձայնն լսէի,
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ.
Շուտով ճամբայ ելլեմ պիտի.
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ.
Զար ընկերներս պիտի ժերժեմ,
Ու լայն ճամբան պիտի ձըգեմ,
Տէրոջը հետ ապրիլ կ'ուզեմ.
Գալ կ'ուզեմ, գալ կ'ուզեմ.

128 (115) Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ. (8, 6)։

1 Մէկ ժամ մը կայ, մէկ կէտ մը կայ,
Թէպէտ մեզ անծանօթ.
Ամէն մարդու վըճիռն կու տայ,
Կամ փառք և կամ ամօթ։

2 Դրծով մը անտեսանելի,
Անյայտ մեր աչքերէն,
Տէրոջը գուքը կը զատուի
Անոր բարկութեննէն։

3 Բայց մարդը այն գըծէն անցած՝
Դուցէ անհոգ մընայ,
Մինչև անյոյս և կորսըւած՝
Դժոխքի մէջ արթընայ։

4 Տէրն ո՞րչափ պիտի համբերէ
Անոնց որ մեղք գործեն,
Ե՞րբ բարկութեամբ պիտի ըսէ,
«Հանգիստըս չը մտնեն։»

5 Ո՞ւր է այն ահաւոր սահման.
Ցոյսն ե՞րբ կը վախճանի.
Ով մեղաւորք, այս պատասխան
Վերջն կու գայ ձեզի.

6 «Այսօր ձեր Աստուծոյն ձայնին
թէ որ պիտի լսէք,
Ձեր սիրտը մի՛ կարծրացնէք»

129 (33) Զ՚ԵԲՐԱՅՑ ԻՐՈՒ. ԱՍՂ. Ծ. (8)։

1 Աստուածներուն Աստուածն ևս Տէրը
Ինք խօսեցաւ բոլոր երկրին,
Եւ Սիօնէն Տէրը մարդասէրը
կաներեց ամէն ազգ մարդկային.

2 Ով ժողովուրդս, մտիկ ըրէ,
ձանզի քեզի պիտի խօսիմ.
Ով Իսրայէլ, քու վիտքդ պահէ,
Որ ես քուկին փըրկիչդ կ՚ըսուիմ։

3 Ես քու տուներդ չեմ ընդունիր
Ոչ պըւարակ, ոչ նոխազներ.
Իմս է աշխարհ, բոլոր երկիր,
Անօթիներամ՝ քեզ չեմ ըսեր,

4 Զըւարակաց միս չեմ ուտեր,
Ինձ նոխազաց արիւն պէտք չէ.
Զոհն օրհնութեան կ՚ուզէ միշտ Տէրը,
Դուն բարձրելոյն ուխտդ կատարէ,

130 (176) Ա֊տ֊ծ֊ոյ է ժ֊ղ֊վ֊ուրդն տ֊ուոյ էրտ֊ոբ. Սաղ. ՁԱ. (10)։

1 Սրտանց ցնծացէք Տէրոջը առջին,
Ձի այն է մեզի ոյժ և զօրութիւն.
Ագաղակեցէք մեր մեծ Արքային,
Անով մենք կըտանք կեանք և փրկութիւն։

2 Ով իմ ժողովուրդս, լըսե ասիկա,
Ինձի վըկայեմ թէ որ միտք առնես.
Օտար աստուածներ քու մէջըդ չըլլայ,
Երկըրպագութիւն անոնց դուն չընես։

3 Ես եմ Տէր Աստուածդ որ եգիպտոսէն
Ըզքեզ հանեցի, քանզի փրկիչդ եմ.
Լայն բաց քու բերանդ, ու ես երկինքէն
Շուտով անիկա պիտի լեցունեմ։

4 Ո՛ր էր, ժողովուրդս մըտիկ ինձ ընէր,
Եւ իմ ճամբայիս մէջն ալ միշտ մընար.
Իրեն թշնամին շուտով կը փլէր,
Եւ գինք փրկելու իմ ձեռքս կ'երկըննար։

131 (60) Յուդոյ վերադրութիւն. (8, 7, 4, 7)։

1 Օ՜ն, եղբարք, ՏԷրոջն դիմեանք շուտ,
Սըգալի խոնարհ սրտով.
Մեղքերնիս խոստովանինք մեզ՝
Շընորհաց Տեառն յուսալով.
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ են՛ք։

2 Մեղք ըրինք անհոգ, անսանձ խիստ,
Ապերախտ եղանք ՚ւ անգութ.
Աստուծոյ անուան ամօթ են՛ք,
Թող յիշեն՛ք հիմա մեր ուխտ.
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ են՛ք։

3 Մե՛նք՝ ալ չե՛նք եկեղեցւոյն փառք,
Ո՛հ, հալատարիմ չեղա՛նք.
Սէր միմեանց հաղորդելու տեղ
Թշնամի անհաշտ եղա՛նք.
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ են՛ք։

4 Հիմա մեզ այցելութեան շնորհք
Շուտ խնդրե՛նք Սուրբ Հոգիէն,

Որ մեզի է զօրութիւն մեծ
Զար դիւին նեռից ընդդէմ.
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ևնք։

5 Ուխտ ընեենք արդ միաբան նոր,
Յուրք սիրով ապրիլ, գործել
Միշտ արթուն՝ Տէրոջն այգւոյն մէջ,
Ջինքն այսպէս փառաւորել.
Ցոյս կայ այս տեղ,
Շնորհք բաշխող Գահին մօտ ևնք։

132 (69) "Ան որ կը յաղթէ." (8, 7)։

1 Ի՞նչ հոգեր չորս դիտ պատած է,
Ով հոգիս, քաղցած դուն ևս,
«Հաց կենաց» քեզ պատրաստուած է,
Թէ սիրով վառուած յաղթես։

2 Մի վախնար թէ մահը մօտ է,
Նա զրկիլ կարող չէ քեզ
Այն կեանքէն, որ Տէրդ շնորհած է,
Թէ Սատանային յաղթես։

3 Օծութիւն ունիս Սուրբէն դուն,
«Երկնային մաննայ» միշտ քեզ
կը թաւիւռ առաջ յերկնից բուն,
կիրքերուդ թէ որ յաղթեաս։

4 Խիստ չատցան թըշնամիներըդ,
վախերով պատա՞ծ ալ ես։
«Աստղ առաւօտեան» փրկիչըդ
քեզ կու տայ թէ որ յաղթեաս։

5 Զգուշացիր ճամբաներուդ դու,
հոս հանդերձըդ չաղտոտես։
«Մէջ կենաց Գրքին» անուն քո
Մնայ անջինջ թէ որ յաղթեաս։

6 Խաբէբայք պատա՞ծ են չորս դիդ,
Մոլորցնել չանան քեզ.
Քու փառաց «պըսակդ» բռնէ պինդ.
Միշտ քուկդ է այն թէ յաղթեաս։

7 Խեղճութիւնք ու տառապանք չատ
Ի խըրատ դիպա՞ծ են քեզ.
Գահն երկնից կը ժառանգես արդ,
Հաւատքով թէ որ յաղթեաս։

133 (24) Քառաստիճան երգ օրինաւոր. (8)։

1 Մինչև ե՞րբ ես խոր հառաչանք
Մեղքէն խոցուած ընեմ պիտի.
Ո՛հ, մատուցի շատ աղաչանք,
Բայց չը լսեց փրկիչս ինծի։

2 Կ'աղաղակեմ կրկին կրկին
Թախանձանօք խիստ ողորմուկ.
Ջեղայ արժան պատասխանին,
Դեռ կը մընամ թըշուառ խեղճուկ։

3 Արդեօք հիմա յուսահատեալ
Ալ ետ երթա՞մ կորսըւելու,
Քանանացի կինն անարգեալ
Ինձ օրինակ չէ՞ յուսալու։

4 Հոգիս, չը կայ ուրիշ մէկ յոյս,
Դիւաց, կրից բռնութենէն
Որ ազատիս. միայն Յիսուս.
Անով կ'առնուս շնորհք ամէն։

5 Դու հաւատքով եւ Դաղդոթա,
Խաչին ոտքը լաց խոնարհէ.
Սրտանց ըսէ, «Քեզի եկայ,
Որդի Դաւիթ, ինձ ողորմէ։»

6 Իբրև որդի թէ չեմ արժան,
Ով Տէր, առատ շընորհքներուդ,
Թող սեղանէդ ինկած փըշրանք,
Ինձ շընորհուի, կ'ուտեմ ես կուշտ։

134 (26) "Գիպէ ընդ ելս՝ ով խորհիլ զնոցդ, եւ՛ր." Յովհ. Ա. 6. (8)

1 Գեղ իմն եղաւ մի քրնաներ,
Մի՛, Յովհաննին պէս մի՛ խորդար.
Ել, արթընցիր, ով իմ հոգիս,
Վըտանգի մէջ կը տեսնեմ զիս։

2 Ահի՛ վըտանգ-մահը կու գայ,
Արագութեամբ կը մօտենայ,
Որ խեղճ մարմինըդ հոս ձըգէ,
Գեղ տեհանին առջին հանէ։

3 Ահի՛ տեհան, սուրբ ու արդար,
Ողորմութիւն չիք-չես գտնար.
Ամենագէտ աստղ չարաց,
Բազմի դատիլ, ՈՐ ԻՆ Աստուած։

4 Ահե՛ղ Աստուած, «մաշող կրակ,»
Քննող սրտից, որոց միակ
Ինքն է տեղեակ, վկայ չուղեր.
Վըճիռ կու տայ, ալ եւս չառնելը։

5 Ահե՛ղ վճիռ անդառնալի,
Ծայլ քընացողն թող կորսըւի,
Անյուսութեամբ դըժոխք ձըգուի,
Մինչ յաւիտեան հոն տանջըւի։

6 Ուրեմն կլիը, մի՛ յապաղիը,
Փութով այն նեղ դըռնէն մըտիը.
Բնաւ մի շեղիը յաուազ վազէ,
Եւ անդադար չընորհք խնդրէ։

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ

135 (34) ՄԵՂԻ ԽՈՍՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ. (8)։

1 Ինչո՞ւ ասանկ մեղքերս սկրեմ,
Ուրացայ հաճոյք ինչո՞ւ փնտռեմ.
Երկինքից, դժոխքի վրայ չը խորհիմ,
Մոռնամ հոգիս, աղօթք ձըդեմ։

2 Ինչո՞ւ քու սուրբ խօսքերդ կարդամ,
Եւ միշտ սորվիմ քու օրէնքներդ.
Ինձ ի՞նչ օգուտ դանոնք ճանչնամ,
Չեմ կատարեր սուրբ պատուէրներդ։

3 Ի՞նչ խիստ եմ ես քարի նըմանը.
Ինչպէս անշունչ են խորհուրդներս.
Տէր, ողորմէ տըկարութեանս,
Ներէ բոլոր գործած մեղքերս։

4 Բայց ականջներս լըսել քու ձայնդ,
Շընորհք տուր ինձ՝ աղօթք սկրել.
Գանդի, ով Տէր, դուն կը հաճիս
Մեղաւորաց աղօթքն լըսել։

136 (21) Ջղլոցեալ ոգւոյն ապրիլ.
(8, 6)։

1 Ով տէր գըթած, որ կը լսես
Աղօթքը խեղճերուն,
Ամէն արցունք ալ կը սրբես
Աչքէն տրտմածներուն։

2 Տես աթոռիդ առջին ինկած
Վտառապ, խեղճ ուղաւոր.
Քեզ վինտոռել չի՞ս հրամայած.
Ինծի չըսի՞ր «նկուր»։

3 Մ'իթէ ուղիս վախը կրնայ
Ձիս քու քովէդ վանել.
Ինծի միայն յոյս կը մընայ
Շընորհք առջիդ գտնել։

4 Թող քու անհուն ողորմութիւն
Իմ յոյսս հաստատէ.
Թող բըժըշկող ձայնդ ցնծութիւն
Սըրտիս ուղղ տարածէ։

137 (52) Մե՞ղ-ուքն ինծոյ տէմելը։ (8)։

1 Եղե՞ւկ եմ ես, ով Տէր, ապրատ,
Մեղկ եմ ու կոյր և յուսահատ։
Ինչպէ՞ս ի գան որո՞ւ երթամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

2 Իմ մէջս չը կայ արդարութիւն,
Ցոյս, փրկութիւն կամ քաւութիւն։
Ինչպէս որ եմ, քու ոտքդ կ'ինամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

3 Դուն քու արիւնդդ թափեցիր,
Ու խեղճ մեզաւորիս ըսիր,
«Քու փրկութիւնդդ ես կ'ըլամ։»
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

4 Հոգին և հարսն՝ «Եկուր,» կ'ըսեն,
«Ձրի խըմէ կեանայ ջուրէն։»
Ես կը լսեմ ու կ'աքսորամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

5 Դուն ալ սիրով պիս ընդունէ,
Բոլոր մեղքերըս, Տէր, ներէ։
Լըւա պիս որ մաքուր ըլլամ,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

138 (178) Մեղաց խոստովանութիւն.
Սաղ. ԾԱ. (10)։

1 Ամուսած ողորմած, ինձի ողորմէ,
Անհուն գթութեամբ իմ մեղքս քաւէ.
Ամէն յանցանքէս լրւա պիս, մաքրէ,
Իմին մեղքերէս, ով Տէր, պիս սրբրէ։

2 Քանզի յանցանքներս յայտնի են ինձի,
Մեղքս ալ միշտ աչքիս առջին կը կայնի.
Մինակ քեզի դէմ ես մեղանչեցի,
Ու մեծ չարութիւն առջեդ գործեցի։

3 Թէ որ պիս պատժես, դուն կ'արդարանաս,
Ու դատաստանովդ ամբիծ կը մընաս.
Քանզի յանցանքով մորմէս յղացայ,
Մրընած առեներս ալ մեղքի մէջ ծընայ։

4 Մաքրէ մշտիկով որ ես սրբրանամ,
Ձիւնէն աւելի ճերմակ ես ըլլամ.
Ամէն մեղքերէս դուն պիս ապատէ,
Մխիթարութեամբդ ուրախ պիս ըրէ։

5 Ով Տէր, ներսէն պիս սուրբ սիրտ ըստեղծէ,
Ինձի նորոգուած հոգի մը չնորհէ.
Ձիս քու երեսէդ բընաւ մի ձըգեր,
Ու քու Սուրբ Հոգիդ ինձմէ մի հաներ։

6 Քանզի, ով Տէր, դուն պահեր չես կաւիբ,
Ու ապիականեր բընաւ չես հաւնիր.
Տէրոջ հաւնած պահն կուրտած հոգին է,
Խոնարհ սրտին սէրն անոր հաճոյ է։

139 (186) Ն՚ԻԸ. ԱՍՂ. ԾԱ. (8).

1 Ով Տէր, նէրէ, ցոյց գըթութիւնդ,
Թող ապաւէնքն գոյայ ապրի.
Չէ՞ անսահման ողորմութիւնդ,
Չարչն չը՞ կրնար յուսալ քեզի։

2 Յանցանքս մեծ են, բայց քոյդ չնորհաց
Չօրութիւններն չեն պերապոյն.
Ինչպէս բնութիւնդ չունի սահման,
Թող սէրդ ըլլայ անոր հանգոյն։

3 Աչիւն մեղքես լըսա հոգիս,
Ո՛հ, յանցաւոր խիղճըս մաքրէ.
Ահա մեծ վիշտ այս է սրտիս,
Պարծած մեղքերս իմ ոդրըս է։

4 Մեղքս ամօթով կ՚խոստովանիմ
Քու օրինացդ չնորհացդ ալ պէտ.
Տէր, թէև ես մահուան դատուիմ,
Արդար ըլլալդ կը ճանչնամ։

5 Վրէժխնդրութեամբ թէ չունչս կտրես,
Ի մահ արդար քեզ դաւանիմ.
Թէ որ հոգիս զԺոխք զրկես,
Արդար օրէնքդ պայն կը հաւնին,

6 Այլ Թող խոստմանցդ ապաւինիմ,
Քու խօսքդ բաղդ է յաւիտեան.
Սասակ վախչս Թող ապաւիմ,
Փրկէ, Տէր, անձս Թշուառականն.

ԱՂՕԹՔ

140 (50) Աղաւթեան ղօրութեան եւ հզօրութեան. (8)։

1 Աղօթքն է խօսք շատ ղօրաւոր,
Խորին բաղձանք կոտրած սրտի.
Ան է մեզի խիստ շահաւոր,
Զի Տէրն անով մեզ կ'ընդունի։

2 Մարդիկ անով կեանք կը գտնան,
Ապաւթիւն մեզքի ուժէն.
Եւ յաղթելով դըրանց մահուան
Ուրախութեամբ երկինք կ'երթանք։

3 Անով երկիր, երկինք վերին
Մէկըզմէկու կը միանան.
Զի Հայր Աստուած, Աստուածորդին
Անով կ'իջնան ի մէջ մարդկան։

4 Եւ Սուրբ Հոգին մեզ օգնելով
Աղօթքներնիս Տէրն կը լսէ.
Յիսուս իր ուխտը յիշելով
Ամէն բան մեզ կը պարգեւէ։

5 Յիսուս, ինձի ականջըդ կիր·
Ես սիրտս տուի քեզի բոլոր·
Դուն որ անդուլ աղօթք ըլլիր,
Աղօթք ընել ինձ սորվեցուր։

141 (82) Աչխարհիս — Աստանային պէտ՛ աղօրհ· (8, 6)։

1 Տէր, դուն տուիր մեզի խըրատ,
Որ միշտ աղօթք ընենք·
Չի աղօթքով կ՛ըլլանք ըզգաստ,
Անով մեզ կը յաղթենք։

2 Աւրդ ընդունէ զայս մեր մաղթանք,
Օգնէ քոյդ որդեգրաց·
Քու փորձութիդ տուր օրինակ՝
Յաղթել ամէն չարեաց։

3 Դուն յանապատն Սուրբ Դրոց խօսքով
Փորձիչը յաղթեցիր,
Աչխարհս ու դևը յաղթելով՝
Աստուած մեզ պաշտեցիր։

4 Նոյն պատասխան մեզ սորվեցուր,
Որ աչխարհիս յաղթենք·
Նոյն զօրութիւն և չնորհք մեզ տուր,
Պիւին ալ դէմ դնենք։

5 Աշխարհս է մեզ պանդըխտութիւն
Ցաւոց ու փորձութեանց.
Թէ որ յաղթենք հոս բանսարկուն,
Դրախտ է մեզ պատրաստուած։

142 (72) Յոհաննէ ազօխէ. (8. 8 տող)։

1 Յաճն աղօթքի, յաճն աղօթքի,
Որ աշխարհէս գիս կը զատէ,
Որ Հօրըս աթոռին դիմեմ
Ու իմ կարօտութիւնս յայտնեմ.
Երբ ցաւ ու վիշտ վրաս կը տիրէ,
Հոգիս հանգիստ միշտ կը գտնէ,
Փորձութենէ ալ կ'ազատի
Քու հասնելովդ, յաճ աղօթքի։

2 Յաճ աղօթքի, յաճ աղօթքի,
Աղերսըս թեւերովդ տարուի
Շնորհաց աթոռը նստողին,
Ձղջացողին ձայնն լսողին,
Իրեն դիմել կը պատուիրէ,
Շընորհք խնդրել կը հրաւիրէ.
Հոգերս անոր ձըգեմ պիտի,
Քեզ ըսպասեմ, յաճ աղօթքի։

3 Ժամ աղօթքի, ժամ աղօթքի,
Մըխիթարիչ ըլաս ինծի,
Մինչև փասգա լեռնէն նայիմ,
Տեսնեմ իմ տուընըս երկնայինս
Տըկար մարմինս պիտի ձըգեմ,
Տէրոջըս քովն պիտի երթամ,
Ու երթալով երգեմ պիտի,
«Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի։»

113 (48) Ա-փո-ած ան-ն տէր է. (7)։

1 Շընորհաց աթոռն վինտուղ
Ջայն ամէն տեղ կը գըտնայ.
Մենք երբոր ենք աղօթողս,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

2 Թէ հարուստ ենք թէ աղքատ,
Թէ առողջ կամ թէ տըկար,
Երբ մեր ձայնն է անընդհատ,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

3 Երբ ճարեըս կը հատնին,
Ու ինծի հանգիստ չը կայ,
Եւ ուժերս կը լըքանին,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ։

4 Ով հոգիս, փրկչիդ եկուր,
Ինչ տագնապ որ վրադ կու գայ.
Ան պարապ քեզ չը թողուր,
Տէրն է միշտ մեզի ներկայ.

144 (82) Ես կը սիրեմ աղաչանաւ. (8, 6).

1 Ես կը սիրեմ առանձնանալ
Հոգերըս ձըգելով,
Որ իրիկուան ժամերս անցնեմ
Յնծմամբ աղօթելով.

2 Ես կը սիրեմ ալ առանձին
Զղջման արցունք թափել,
Իր խոստումնքներն յիշել, երբ Տէրն
Մխայն կրնայ լըսել.

3 Ես կը սիրեմ իմ միտքս բերել
Ան որ զիս կը հոգայ,
Հոգերս, վիշտերս բոլորն ձըգել
Գըթած Տէրոջըս վրայ.

4 Ես կը սիրեմ երկինք նայիլ
Քաջ հաւատոյ աչքովին.
Ներդուած հոգիս կը զօրանայ
Ան ցնծալի տեսքովին.

5 Եւ վշտալից կեանքիս վերջին
Օրն երբ իմ վրաս հասնի,
Նըման ըլլայ այս մեղմ ժամուն,
Ու զիս երկինք տանի։

145 (52) Տէրտառնախառն աղօթք. (8)։

1 Ով Եհովայ, Հայր երկնաւոր,
Թող քու անունըդ սուրբ ըլլայ.
Դուն յաւիտեան ես թագաւոր,
Քու թագաւորութիւնըդ գայ։

2 Քու անարատ կամքդ ալ բարի
Ամէն մարդկէ թող կատարեն,
Ինչպէս որ ան կը կատարուի
Երկինքէ վէր սուրբ հրեշտակներէն։

3 Մեր հացը տուր մեզ, կ'աղաչենք,
Շնորհէ մեզի դուն թողութիւն,
Ով Հայր, ինչպէս որ կը ներենք
Մենք ալ մեր պարտականներուն։

4 Մեզ մի տանիր ի փորձութիւն,
Այլ ազատէ մեզ, Տէր, չարէն.
Զի քուկդ է թագաւորութիւն,
Եւ զօրութիւն ու փառք. Ամէն։

146 (49) Տէր՝ ողորմեա. (7)։

1 Ով մեր Հայրը երկնաւոր,
Քու անունըդ սուրբ ըլլայ.
Տէրութիւնըդ փառաւոր
Թող շուտով ամէն տեղ գայ։

2 Քու օրհնեալ կամքդ ալ բնաւոր
Վերը երկինք կը կատարուի,
Այդպէս, ով Տէր թագաւոր,
Հոս ալ միշտ ի գործ դրուի։

3 Ով Տէր, տուր այսօր մեզի
Մեր ամէն օրուան հացն ալ.
Որ առատութեամբ կերակրի
Զաւակներդ, ով Տէր օրհնեալ։

4 Սիրելի Որդւոյդ համար,
Մի յիշեր մեր յանցանքներն.
Մենք ալ միշտ կ'ուզենք մոռնալ
Մեր եղբօրն ամէն պարտքերն։

5 Փորձութեան մեզ մի տանիր,
Ապատէ մեզ միշտ չարէն.
Զի քուկդ է փառք և պատիւ,
Ով Տէր, յաւիտեան. Ամէն։

147 (58) Տէր-անոյշ աղօթք. (6).

1 Ով Հայր մեր երկնաւոր,
Անունդ սուրբ ըլլայ,
Դուն ես մեծ թագաւոր,
Արքայութիւնդ գայ.
Քու կամքդ ալ բարի
Մարդիկ թող կատարեն,
Ինչպէս կը կատարուի
Երկինքց հրեշտակներէն.

2 Հոգեկէդ հաց կը խնդրենք,
Շնորհէ մեզ թողութիւն.
Մենք ալ պիտի ներենք
Մեր պարտականներուն.
Մեզ մի տար փորձութիւն,
Այլ ազատէ չարէն.
Քուկդ է արքայութիւն.
Եւ զօրն ու փառքն ...

148 (183) Ա-փ--ծ պ-լ-պ-ն .
(8, 7, 4)

1 Մի թողուր գիս, ով Աստուածըս,
Թող քեզմէ չը մոլորիմ.
Ուժովցուր, Տէր, իմ քալուածքըս,
Եթէ ոչ՝ ես կ'ընկղմիմ.
Պահպանէ գիս,
Պաշտպանէ գիս,
Որ երբէք չը կորսըւիմ.

2 Աչխարհիս անթիւ հոգերը
Կը վռընտեն գիս, Տէր, քեզմէ.
Սատանան իր հրապոյրներըը
Իմ առջևըս կը դնէ.
Վարմերովը,
Նեննգերովը,
Թող գիս չը մոլորցունէ.

3 Ով Յիսուս, ցըրուէ վախերըս,
Քու խոստմունքդ է հաստատուն.
Դուն կրնաս ներել մեղքերըս,
Ինձ լըսել տուր ձայնդ սիրուն.
Դուն ես լոյսըս,
Դուն ես յոյսըս,
Մի ուրիշ փըրկիչըս դուն.

4 Ո՛հ, թէ ես սիրոյդ ուժովը,
Տէր Յիսուս, քեզի ձըգուիմ.
Ինձ օգնէ Հոգւոյդ շնորհքովը,
Աչխարհէս հրըաժարիմ.
Տէր, կանչէ զիս,
Ու քաշէ զիս,
Ես ալ սիրտ հեռուիմ.

5 Իմ ըշտեմարանիս ներսը
Դուռը կուտէս գոցեմ,
Ու սրտիս անկեղծ ազերսը
Աստուծոյս մատուցանեմ.
Արարիչըս
Ու Փրկիչըս
Գաղտնի տեղը թող գտնեմ.

149 (60) ՊԱՆԴՈՒԽԻՆ ԱՂԱՉՈՒԹԸ.
(8, 7, 4).

1 Եհովայ, առաչնորդե զիս,
Զի պանդուխտ եմ ու կարօտ.
Շատ տըկար եմ, զօրացուր զիս
Ամենակարող ձեռքովդ.
Դուն, երկնի Հաց,
Կերակրե զիս որ ապրիմ.

2 Բաց, ով Տէր, մաքրող ապրիւրը,
Ա՛յն ջուրով քրժըշկուիմ.

Թող ամպին կրակին սիւնով
Մինչ վախճան առաջնորդուիմ.
Դուն, փրկիչ մեծ,
Ինձ եղիր օյժ և վահան։

3 Սրբ որ Յորդանան հասնիմ ես,
Յուրտ մահուան երկիւղն վերցուր.
Դուն որ մահը մեռուցեր ես,
Չիս երկինքը, տէր, հասցուր.
Փառք, պատիւ քեզ
Միշտ պիտի մատուցանեմ։

150 (195) Բոբէ Հովէ-ը. (8, 7, 4)։

1 Ֆարդրութեամբ առաջնորդէ մեզ,
Մինչ եկևնք ցաւոց ձորէն.
Թող շընորհքդ զօրացունէ մեզ,
Խափանէ ալ վախն ամէն.
Զօրացուր մեզ
Քու անհուն շնորհքովդը, տէր։

2 Թէպէտ և ցաւ ու շատ դառն վիշտ
Մեզ ամէն կողմէ պատէ,
Բայց Քիսուս մեզ կը փրկէ միշտ,
Մեղքն ու դժոխքը կը յաղթէ.
Խօսքն հաստատ է,
Տէրն պիտի գայն կատարէ։

3 Երանի՛ թէ պաշտէի ես
Քեզ, փրկիչ իմ բարերար.
Ըլլամ երկնային զօրաց պէս,
Որ գովեն քեզ անդադար.
Երջանիկ են.
Ե՞րբ պիտի ես հոն հասնիմ։

151 (25) Վերջին ձնունդ. (8)։

1 Ո՛վ Տէր, ինծի նոր սիրտ շնորհէ,
Բոլորովին քեզի դառնամ,
Վերատին ծընունդ ինձ պարգևէ,
Հոգւով, սրտով փոխուած ըլլամ։

2 Ինձ կը սեպնեմ մեծ օրհնութիւն,
Երբ Սուրբ Հոգւովդ զիս նորոգես.
Ով Տէր, ի՛նչ մեծ երջանկութիւն,
Զայս նորոգում երբ ինձ շնորհես։

3 Ցայնժամ հոգիս աղատ կ'ըլլայ
Ամէն տեսակ վտանգներէն.
Մարմին, աշխարհ և Սատանայ
Ինձ ոչ երբէք յաղթել կարենն։

4 Մեղքն Ադամայ նախաստեղծին
Մեզ բարկութեան զաւակ ըրաւ.
Հոգեներոգ շընորհք փրկչին
Իր արիւնովն մեզ դրախտ բացաւ։

5 Ով Տէր Յիսուս, դուն պարգեւէ
Ինծի շընորհք նոր ծընընդեան.
Հոգւովդ Սրբով մեղքերս սրբէ,
Որ սիրոս, հոգիս քուկինդ ըլլան։

152 (120) ՈՎ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐ. (8, 7)։

1 Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես,
Ցոյսըս է միայն քեզմէ.
Օրէ օր գիս անցուցեր ես
Բազմաթիւ վտանգներէն,
Դուն, Տէր, մոլորած աւեներս
Առաջնորդեցիր ինծի.
Միշտ եղիր, Տէր ապաւէնըս,
Թող ապրիմ միայն քեզի։

2 Խորամանկ թշնամիներըս
Միշտ կը յարձակին վրաս.
Ես գիտեմ բոլոր օրերըս
Կռիւ պիտի չըլլայ պակաս։

Երկնաւոր շնորհաց աթոռը,
Հոն միայն պիտի դիմեմ,
Որ իմ նեղութեանցս օրը
Զօրութիւն քեզմէ գտնեմ։

3 Հայրըս, քու պաշտպանութեանըդ
Տուր որ միշտ ապաւինիմ,
Եւ քու առաջնորդութեանըդ
Զաւկիդ պէս թող հեւանիմ։
Քու աչքովըդ, Տէր, ուղղէ զիս,
Փորձիչէն քեզմէ դառնամ.
Թևերուդ տակ, Տէր, պահէ զիս,
Միշտ քու քովըդ թող կեանամ։

153 (101) Զէ՜ ա՛լ, Տէր. (8, 7, 3)։

1 Տէր, այցելութեամբդ երկիրը
Շուտ կ'ընես խիստ պտղաբեր.
Հիմա սրհնութեանդ անձրևը
Թող կաթի իմ վրաս ա՛լ, Տէր.
Վրաս ա՛լ, Տէր,
Վրաս ա՛լ, Տէր,
Թող կաթի իմ վրաս ա՛լ, Տէր։

2 Մի՛ անցնիր ինձմէ, ով Հայրըս,
Կորսըւածըս դուն փրկատուէ.
Չըխապէս ներկ մեղքերըս,
Գըթութիւնդ ինձ պարգեւէ.
Ինձ ալ, Տէր,
Ինձ ալ, Տէր,
Գըթութիւնդ ինձ պարգեւէ.

3 Մի՛ անցնիր ինձմէ, փըրկիչըս,
Քեզ սիրեմ, քեզի յարիմ.
Քաղցրը ձայնդ լըսէ ականջըս,
Ձիս կանչէ, քեզ հետեւիմ.
Ձիս ալ, Տէր,
Ձիս ալ, Տէր,
Ձիս կանչէ, քեզ հետեւիմ.

4 Ուրիշները քու ձայնդ լըսեր են,
Եւ գըտեր են փրկութիւն,
Քու չընորհքդդ ընդուներ են.
Տուր ինձի ալ օրհնութիւն,
Ինձ ալ, Տէր,
Ինձ ալ, Տէր,
Տուր ինձի ալ օրհնութիւն,

5 Թէեւ քեզ շատ հեղ մոռցած եմ,
Սուրբ Հոգի, մ՛անցնիր ինձմէ.

Քեզ մեղքով վըշտացուցած եմ,
Ո՛հ, ներէ և գիս փրկէ.
Ձիս ալ, Տէր,
Ձիս ալ, Տէր,
Ո՛հ, ներէ և գիս փրկէ։

154 (165) Փ.-Վ. ՅԵՅԵՐ. (8, 7)։

«Մեր քովը կեցիր, ինչու որ իրիկունը մօտ է և օրը լլած է.» Ղ.-Ի. ԻԴ. 29։

1 Ով փրկիչըս, օրն լլած է,
Կ'աղաչեմ քեզ, քովս կեցիր.
Թանձրը մութն արգէն կոխած է,
Այս գիշեր իմ հիւրս եղիր։
Երբ պակսին օգնականներըս,
Դուն միայն ես օգնական.
Երբ չատուր են վըտանգներըս,
Ո՛հ, եղիր ինձի պաշտպան։

2 Այս երկրիս պայծառութիւնը
Շատ չանցած կը մթննայ.
Փառքն ու մեծվայելչութիւնը
Շուտ աներևոյթ կ'ըլլայ։
Բայց դուն ես յուսոյս արևը,
Ցաւիտեան դուն չես փոխուիր.
Ձառագայթներուդ պարգևը
Շընորհէ ինձ, քովս կեցիր։

3 Ես շատ հեղ, Տէր, քեզ մոռցած եմ,
Սակայն դուն զիս մի մոռնար.
Շատ անգամ քեզ թողուցած եմ,
Բայց ինձմէ մի հեռանար.
Ով Յիսուս, հոգւոյս Փրկիչը,
Հետս կեցնալ խոստմունք տուիր,
Երբոր դժրաւոր փորձիչը
Յարձակի վրաս, քովս կեցիր.

4 Եւ վերջին թշնամիին վրայ
Տուր որ յաղթանակ երգեմ.
Իմ վրաս յարձակած ատենը՝
«Ո՞ւր է քու խայթոցդ» ըսեմ.
Մահուանէն որ ազատուիմ ես՝
Դառն մահուան քեզ յանձնեցիր.
Թող մահուան մէջ չընկղմիմ ես,
Մինչև վերջը քովս կեցիր.

155 (41) Քու ընտիր, Տէր. (8).

1 Քու շնորհքդ, Տէր, թող ինձ նէրէ.
Ո՞վ իր մեղքերն կը հասկընայ,
Եամ իր յանցանքը վրաք կ'առնէ.
Ո՞վ քու առջիդ կ'արդարանայ,

2 Քու չնորհքըդ, Տէր, թող զիս ուրէք.
Քու բընութիւնդ ինծի ալ տուր,
Ձըշմարտութեամբըդ զիս մաքրէ,
Ինչպէս որ է փրկիչս մաքուր։

3 Քու չնորհքըդ, Տէր, թող ինձ օգնէ,
Քանզի ես ինքս եմ խիստ տըկար.
Թշնամիէն միշտ պահպանէ,
Երբէք ինծմէ մի՛ հեռանար։

4 Քու չնորհքըդ, Տէր, թող զիս պահէ.
Ինձ պատուիրեր ես որ հսկեմ.
Դուն ալ քու բազուկովդ բռնէ,
Որ փորձութեան մէջ չըմտնեմ։

5 Քու չնորհքդ զիս ուղղորդէ.
Ձիս կերտակըէ երկնից հացով,
Քու խորհրդովդ առաջնորդէ,
Ու վերջն ալ ընդունէ փառքով։

156 (27) Պաղտասարեան հարց ազգէ.
Սաղ. Գ. (8)։

1 Իմ թշնամիքըս, Տէր, շատցան,
Վրաս ելլողներն խիստ բազմացան.
Վըշտացս ատեն վրայովս կ'ըսեն,
«Ասոր չը կայ յոյս Աստուծմէն։»

2 Սահայն, Տէր, փրկութեանս համար,
Նիզակ առիր, վահան, ասպար.
Զայնուվ Աստուածըս կանչեցի,
Շատ պատասխան տնկէ առի։

3 Ես պառկեցայ ու քընացայ,
Խաղաղութեամբ ալ արթնցայ.
Թող վրաս ելլեն ժողովուրդները,
Իմ ապաւէնըս դուն ես, Տէր։

4 Քու Սիօնիդ, Տէր, երևյիր,
Ու մեր պաշտպանը դուն եղիր.
Ամէն վարմէ մեզ ազատէ,
Քու ժողովուրդդ փրկէ, օրհնէ։

157 (27) Օգնութեան համար աղօթք. Սաղ. Դ. (8)։

1 Տէր, հիմա օգնական եղիր,
Ինծի ողորմութիւն ըրէ.
Արդէն զիս ընդարձակեցիր,
Նորէն աղօթքըս դուն լսէ։

2 Բայց մինչև ե՞րբ, որդիք մարդկան,
Իմ փառքս ամօթ կը դարձընէք.
Կը փափաքիք ունայնութեան,
Եւ սրտութիւն կը փընտրուէք։

3 Գիտցէք որ Տէրը կ'օրոշէ
Իրեն համար խոնարհ հոգին.
Չանոնք իրեն համար կ'ընտրէ,
Որոնք անոր կը նըւիրուին։

4 Շատերը անձկութեամբ կ'ըսեն,
«Ո՞վ բարութիւն կը ցուցընէ.»
Դուն, Տէր, եղիր մեզ ապաւէն,
Քու լոյսըդ թող մեր վրայ ծագէ։

5 Ողորմութիւնդ ինձ յայտնելով
Աւէն վախէ զիս կը պահես.
Քանզի միայն դուն ապահով
Զիս, Տէր, կը բընակեցընես։

158 (74) Աղաչ պատսպարանի համար առօթ.
Սաղ. Ե. (8)։

1 Իմ ձայնըս, Տէր, կը վերցընեմ,
Առտուն քեզի կ'աղաղակեմ.
Ով թագաւոր, սիրով լըսէ
Եւ պատասխան չուտով շնորհէ։

2 Նայէ ինձի, ով Տէր Աստուած,
Արդարասէր և ողորմած,
Արդարութեամբդ առաջնորդէ,
Եւ քու ճամբադ առջիս շտկէ։

3 Ամբարիշտներն միշտ կը խնդրեն
Որ գիս քեզմէ մոլորցընեն.
Անոնց ճամբուն մէջ թող չերթամ,
Եւ փորձութեան մէջ թող չիյնամ։

4 Ջանանք, Տէր, յանցաւոր հանէ,
Քու ուրեմէդ միշտ հալածէ.
Քեզի դէմ ապըստամբեցան,
Լեզուով նենգաւորներ եղան։

5 Քեզ յուսացող մարդիկ ցնծան,
Եւ յաւիտեան ուրախ ըլլան.
Քանզի պանոնք կը պաշտպանես,
Անդադար դուն, Տէր, միշտ կ'օրհնես։

159 (202) Ողբմածութեան համար ապրիմ. Սաղ. Զ. (10)։

1 Ով Տէր, բարկութեամբդ գիս մի՛ խրբատուեր
Ու սրտմտութեամբ մի՛ յանդիմաներ.
Տըկար է մարմինս, ինծի ողորմէ,
Համայն կը դողամ, ո՛վ Տէր, բըժըշկէ։

2 Մեռելաք չեն կրնար քեզ փառաւորել.
Մահուան մէջ չկայ քեզ յիշատակել.
Քեզ ծառայելու, ո՛վ Տէր, թող ապրիմ,
Ու միշտ քու անհուն սիրոյդ վրայ խօսիմ

3 Ո՛վ չարագործներ, ինձմէ հեռացէք,
Դուք որ իրաւունքն կ՛ատէք, կ՛անարգէք.
Քանզի որկոր ձայնս Աստուած ընդունեց,
Իմ Տէրս ու Փրկիչս աղօթքըս լսեց.

160 (34) Ողորմութեան համար աղօթք. Սաղ. Իե. (8).

1 Ո՛վ Տէր, քեզի գիս կը յանձնեմ,
Քու վրադ յոյսերըս կը դնեմ.
Զուր որ բընաւ ես չամըչնամ
Թշնամիէս, ու որս չըլլամ։

2 Ո՛վ Տէր, ճամբադ ինծի ցուցուր,
Ճշմարտութիւնդ ինձ սորվեցուր.
Քանզի դուն ես Տէր փրկութեան,
Մեր ապաւէնը յաւիտեան։

3 Գըթութիւններդ յիշէ, ո՛վ Տէր,
Չի յաւիտեան ես բարեսէր,
Ողորմութեամբդ այց ընելով,
Եւ հին մեղքերս չը յիշելով։

4 Տէրն հեզերուն կ՛առաջնորդէ,
Եւ իր ճամբան կը ցուցընէ.
Իրեն պատուէրն պահողներուն
Պիտի յայտնէ ճշմարտութիւնն։

5 Ով Տէր, ներէ անուանդ համար
իմին մեղքերըս անհամար.
Սուրբ խօսքըդ ինձ կանոն ըլլի,
Քու կամքդ արդար յայտնէ ինձի։

161 (40) ՆԷՂ-ԸՆԹԱՆ ՀԵՂ ԱՂՕՐԿ. Սաղ. խգ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած, դուն զիս դատէ,
Եւ իրաւունքս արդարացուր.
Նեղգաւորէն զիս ազատէ,
Եւ պիղծ աչքէն ալ հեռացուր։

2 Տէր, ապաւէն ինձի դուն ես,
Ինչո՞ւ համար մոռցար, Տէր, զիս.
Ինչո՞ւ արտուամ քալեմ այսպէս,
Երբոր նեղէ զիս թշնամիս։

3 Ձշմարտութիւնդ և լոյսդ խրկէ,
Անոնք ինձի առաջնորդեն.
Սուրբ լեռըդ, Տէր, դուն զիս հանէ,
Եւ քու վրաքդ աչքերս տեսնեն։

4 Ինչո՞ւ արտուամ ես, ով հոգիս,
Ինչո՞ւ համար զիս կը տանջես.
Տէրոջն յուսա, վրաք տուր փրկչիս,
Ձի փրկութիւնս է իմ Փրկչէս։

162 Զաւակս, չը վախնաս. (10)։

1 Սրբոց հաւատոյն ի՞նչ հիմ է դըրուած
Տէրոջը խօսքովն որ մեզ է շնորհուած.
Ի՞նչ քաղցր խոստումներ անկէ կ'ընդունին
Անոնք որ խաչեալ փրկչին կը նային։

2 «Զաւակս, չը վախնաս և չը խռովիս,
Ինծմէ օգնութիւն պիտի ընդունիս.
Ես եմ քու Աստուածդ, ինծի միշտ նայէ.
Իմ ձեռքս ղօրաւոր քեզ կը հաստատէ։

3 «Երբ խոր ջուրերէն անցնիլ քեզի տամ,
Քու քովդ հանապազ պիտի ես ըլլամ.
Բոլոր տագնապներդ պիտի մեղմացնեմ,
Եւ զայնս շընորհաց աղբիւր պիտ'ընեմ։

4 «Մինչև ծերութիւն բոլոր զաւակներս
Պիտի վայելեն իմ անխափոխ սէրս.
Թէև ալեւոր, անդօր երևին,
Գառանց նըման միշտ ինծմէ պիտ'գըգուին։

5 «Ան որ Յիսուսի ամուր կը փարի՝
Երբէք ջուրերէն պիտի չընկըղմի.
Ի զուր դէմ դըժոխք պիտի աշխատին
Ըզնա կործանել, պիտի չյաղթին։»

163 (82) Մեղայ Քրիստոսին համար

ազնիւ. Սաղ. ՀԹ. (8, 6)։

1 Ով Տէր Աստուած, հեթանոսներն
Տաճարըդ պղծեցին.
Քու սուրբ քաղքիդ բոլոր հիմերն
Աւերակներ ըրին։

2 Մինչև ե՞րբ, Տէր ողորմութեան,
Միշտ բարկանաս պիտի.
Եւ քու նախանձդ կրակի նման
Պիտի միշտ բորբոքի։

3 Տէր, հին մեղքերն մեր մի յիշեր,
Շնորհքըդ շուտ հասնի.
Օգնէ մեզի, փրկիչ և Տէր,
Որ մեղքերնիս քաւուի։

4 Բայց մենք քուկին ընտրեալ ազգ ենք,
Հօտիդ ալ ոչխարներ.
Քու գովութիւնդ պիտի պատմենք
Ազգէ մինչև ազգ, Տէր։

164 (52) Ողորմութեան համար աղօթք. Սաղ. ՁԱ. (8).

1 Տէր, հաւնեցար քուկին երկրիդ,
Իր գերութիւնը դարձուցիր.
Դուն ներեցիր ժողովուրդիդ,
Ցանցաքններնին դուն ծածկեցիր.

2 Դարձուր երեսդ քու հաճութեան,
Որ բարկութիւնդ թող դադարի.
Ձը բարկանաս մեզ յաւիտեան,
Սրտմտութիւնդ շատ չերկարի.

3 Դարձիր, Տէր, մեզ կենդանացուր,
Որ ժողովուրդդ քեզմով հրճուի.
Ողորմութիւնդ մեզի ցուցուր,
Ու փրկութիւնդ շուտ տուր մեզի.

4 Պիտի լսեմ Տէրոջ խօսքին,
Խաղաղութիւն նա կը խօսի.
Մօտ է փրկիչն երկիւղածին,
Որ գայն ընէ ուրախ, բարի.

5 Ողորմութիւն, ճշմարտութիւն
Պատահեցան ի միասին.
Արդարութիւն, խաղաղութիւն
Իրար գըտան, համբուրեցին.

165 (48) Մեղք տգիտության համար տգետ. Սաղ. ձժթ. (7).

1 Տէր, սրտանց քեզ կանչեցի,
Պատասխան չնորհէ ինձի,
Որ օրէնքըդ միշտ պահեմ,
Զի ճամբադ ես ընտրեցի։

2 Կը կանչեմ քեզ, ես փրկէ,
Մեղքերէս զիս ազատէ.
Ես Սուրբ խօսքըդ սիրեցի,
Մի ձըգեր զիս երեսէ։

3 Ես կանուխ քեզ կանչեցի,
Քու խօսքիդ, Տէր, յոյս դըրի.
Գիշերանց ես արթընցայ,
Որ խորհիմ խօսքդ սխրալի։

4 Հետևողքըն չարութեան,
Որ Սուրբ Օրէնքներդ մոռցան,
Մօտեցան որ զիս խաբեն.
Տէր, եղիր ինձ պահապան։

166 (27) Ա֊ԳՈ֊ՅՄ ԲՈԼՈՐԻՆ ԽՆԴՐԵԼ ԽՈՒՐՀՈՐԴՈՄԲ. Սաղ. ՃԼ. (8)։

1 Ո՛վ բարերար Փրկիչ Աստուած,
Քեզ կանչեցի խորունկ տեղից.
Տէր, աղօթքիս ձայնին լըսէ,
Եւ աղաղակս մըտիկ ըրէ։

2 Ով Տէր Փրկիչ, թէ որ յիշես
Մեր չարութիւնն, ու մեզք սեպես,
Տէր, ո՞վ կրնայ առջիդ կենալ,
Եւ փրկութիւն քեզմէ յուսալ։

3 Բայց թողութիւն քովդ է լեցուն,
Պատրաստութած ամէն մարդուն.
Որպէս զի ան քեզմէ վախնայ,
Ամէն բարիք քեզմէ յուսայ։

4 Ես միշտ Տէրոջըս կը սպասեմ,
Իմ սիրտս անոր կը նըւիրեմ.
Անոր խօսքին միշտ կը յուսամ,
Զի ես անով կեանք կ'ունենամ։

5 Ամէն մարդ թող Տէրոջն յուսայ.
Զի փրկութիւն անկէ կու գայ.
Ան գԻսրայէլն պիտի փրկէ
Ամէն մեղքէ ու տանջանքէ։

167 (41) Մեղաց ներելութեան և էրեսաբերութեան համար աղօթք. Սաղ. ՃԽԳ. (8).

1 Ո՛վ Տէր, լսէ իմ աղօթքիս,
Եւ դիր ականջ աղաչանքիս.
Եւ ծառայիդ տուր պատասխան,
Ո՛վ Տէր Աստուած արդարութեան։

2 Քու ծառայիդ հետ մի մտներ
Դատաստանի, Տէր մարդասէր.
Քանզի քընաւ մարդ մ'ալ չէ կայ,
Որ քու առջիդ արդարանայ։

3 Իմ ձեռքս քեզի կ'երկնցընեմ,
Չի քեզ միայն իմ Տէրս գիտեմ.
Ջորցած երկրի պէս՝ անձս քեզի
Մեծ փափաքով կը ծարաւի։

4 Ինձի սուրբ կամքըդ սորվեցուր,
Կատարելու չընորհքդ ալ տուր.
Չի անձս քեզի եմ վերցուցած,
Դուն ես ինձի մինակ Աստուած։

5 Բարի Հոգիդ առաջնորդէ,
Ուղիղ երկիրդ գիս մտցուներ.
Չիս ապրեցուր անուանդ համար,
Զարքեն փրկէ, Աստուած արդար։

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ

ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻՒՆ

168 (73) Եւ-նէլի օր. (8. 8 տող)։

1 Երանելի այն օրն է, Տէր,
Որ ես բաժինըս քեզ ըրի.
Ուրախ հոգիս անդուլ իր սէրն
Ու ցնծութիւն պատմէ պիտի։
Երանելի այն օրն ըսուի,
Որ Տէրն մեղքերս ներեց ինձի.
«Արթուն կեցիր, աղօթք ըրէ,
Ու մլչտ ցնծա,» ինձի կ'ըսէ։

2 Իմ սիրտս քոլոր անոր կու տամ
Որ իմ սիրոյս է արժանի.
Իր սեղանին երբ մօտենամ,
Ուրախ երգով իր տունն լեցուի։
Երանելի այն օրն ըսուի, և այլն։

3 Ահա փրկչիս ես ուխտ ըրի,
Տէրոջն եմ ես ու իմն է ան.
Չիս ան կանչեց, անոր գացի
Ես ճանչնալով ձայնն պատուական։
Երանելի այն օրն ըսուի, և այլն։

4 Փրկչիդ վերայ յոյս դընելով,
Խռովեալ հոգիս, հանգիստ ըլլաս.
Ամէն բարիք վայելես իրմով,
Ավ իր քովէն չը հեռանաս,
Երանելի այն օրն ըսուի, և այլն։

5 Իմ ուխտըս, օ՛վ Փրկիչ Յիսուս,
Ամէն օր նորոգեմ պիտի.
Ու երբ հասնիմ մահուան ժամուս,
Երգեմ պիտի «ուխտ սիրելի»
Երանելի այն օրն ըսուի, և այլն։

169 (189) ''Ելէ՛ք ընդ՛։'' (8, 6)։

1 Ես կը լսեմ, ձայնդ, ով Յիսուս,
Անոր համար կու գամ.
Սիրուն քու ձայնդ ականջս լեցուց.
Ի՞նչպէս ես չարտօրամ,
Կու գամ, կու գամ, պիս մի մերժեր,
Ցոյժ կ'ուղղեմ, ով Տէր.
Արժանացուր յոգնած հոգիս
Ուրբ հանգըստեան երկնից։

2 Հոգիս կեանքէս է ձանձրացած
Այս չոր ձորին եզերքն։
Սիրտս ներսի դիս է խըռոված
Մեղքիս ճնշող բեռէն։
Կու գամ, կու գամ, Ե այլն։

3 Ունայն տեղ մինչ ցարդ ջանք ըրի
Փրկել զիս իմ ուժովս։
Ցանցանքս սրբել ես չը կրցի
Բարեգործութիւնովս։
Կու գամ, կու գամ, Ե այլն։

4 Ցու սուրբ արիւնըդ թափուեցաւ
Խաչափայտին վըրայ։
Ամէն մեղքերս հոն քաւուեցաւ
Արդար գլխուդ վրայ։
Կու գամ, կու գամ, Ե այլն։

5 Ո՛րչափ սուրբեր արդէն եկան
Ցու տեսութիւնդ վայլել։
Դուն ես ճամբան որով կրցան
Այն սուրբ հանգիստն մտնել։
Կու գամ, կու գամ, Ե այլն։

170 (189) Կը հաւատամ. (8, 6)։

1 Ես յաւիտեան հանգիստ կ'ըլլամ
Միայն քու քովդ, Յիսուս.
Քու վէրքերդդ կեանք կը ստանամ,
Փրկիչ, դուն ես ինձ յոյս.
Կը հաւատամ, կը հաւատամ
Որ Յիսուսի մահուամբ,
Ու իր արեամբ, անգին արեամբ,
Մեղքէն ազատ կ'ըլլամ։

2 Խաչեալ Փրկիչս և իմ Աստուածս,
Մեղքի բացուած աղբիւր,
Քու արիւնդդ սրսկէ վրաս,
Պահէ զիս միշտ մաքուր,
Կը հաւատամ, և այլն։

3 Լըսա զիս, Տէր, և քուկդ ըրէ,
Լըսա, եղիր դուն իմս.
Ոչ թէ միայն ատքերս մաքրէ,
Ձեռքերըս, գլուխս և սիրտս,
Կը հաւատամ, և այլն։

4 Քու արիւնովդ իմ սիրտս սրբէ,
Մինչ քեզ տեսնեմ աչքով.
Փառաց յուսով աչքերս գոցէ,
Հոգիս լեցուի սիրով,
Կը հաւատամ, և այլն։

171 (80) Խուէ փոնէլ. (8, 6)։

1 Մութէ ցիսո՞ւս լոկ խաչն տանի,
Եւ մարդս ազա՞տ ըլլայ.
Ո՛չ, խաչ մը կայ ամէն մէկուն,
Ինծի ալ խաչ մը կայ։

2 Ինչ երջանիկ վերն սուրբերն,
Որք հոս կը տրամէին.
Բայց հոն անխառն սէր կը վայլեն,
Ցնծում ալ լիովին։

3 Օրհնեալ է խաչս, պիտի տանիմ,
Մինչև որ մահն ինձ գայ.
Ու վեր ելլեմ, պըսակս առնեմ,
Ինծի պըսակ մը կայ։

172 (166) Անյնաբացօրէն (8)։

1 Ցիսուս, աչխարհքը եմ ձըգած,
Ու խաչս առի որ առ քեզ գամ.
Մերկ և ազքատ ու անարգուած,
Հերիք է ինձ որ քեզ ճանչնամ։

2 Ահ աշխարհիս սուտ բարիքները,
Որոնց վըրայ կը յուսայի,
Ինձի եղան պարապ բաները,
Ու քեզ միայն ես իմս ըրի։

3 Թող այս աշխարհն իս անարգէ,
Նոյնպէս ալ ներ ցերօջն ըրաւ.
Մարդոց դատուին իս կը սերժէ,
Բայց դուն դիս մի՛ սերժեր ըլնաս։

4 Բաբեկաձիներս թող գիս ձըգեն,
Բայց, Տէր, դուն ես հաւատարիմ.
Ըրբոր իմ յոյս քու վրադ դնեմ,
Շատ ցնծութով ես կը լեցուիմ։

5 Թող մարդոցմէ միշտ տանջըւիմ,
Բայց իմ հոգիս քեզ կը յանձնեմ.
Ֆանի որ հոս կը փորձըւիմ,
Փրկչիս աչքն ես կը վայելեմ։

6 Կարող չէ վիշտ ինձ վընասել,
Ըրբոր Քրիստոս իմ հեատս է.
Յոյս, նեղութիւն, տանջանք քաշել
Ինձ բերկրութիւն, ցնծութ ալ է։

7 Ով իմ հոգիս, ուրախ եղիր,
Առ՚ևըդ փառք կայ անդադար.
Վըսեմ կոչումըդ լաւ ճանչցիր,
Մարմնոյ վիշտէն ալ մի վախնար։

173 (23) Անոր է՛վ պէտէ ըլլա՛է. (8, 6)։

1 Թէ շուտ թէ ուշ մեռնիմ, ով տէր,
Երբեք իմ հոգըս չէ.
Ինձ զօրութիւն շնորհէ,
Ինձ զօրութիւն շնորհէ։

2 Թէ կեանքս երկար ըլլայ, բարի,
Ինձ շատ կը ծառայեմ.
Թէ կարճ, ևս առաւել բարի,
Ըզքեզ շուտ կը տեսնեմ։

3 Շնորհօքդ երբ ես պատրաստ ըլլամ,
Փոյթ չէ ինձ մեռանիլ.
Թէ հոս քաղցր է քեզ ծառայիլ,
Յերկինի և՛ս առաւել։

4 Յայնժամ բոլոր իմ վիշտք և ցաւք
Պիտի գտնեն վախճան.
Պիտի գովեմ ևս յաղթական
Ըզքեզ, Տէր, յաւիտեան։

5 Փոքր ինչ ժանօթ է ինձ այն կեանք,
Աչքն հաւատոյ՝ աղօտ.
Բայց զամենայն գիտէ Փրկիչս,
Որոյ կ'երթամ ես մօտ։

174 (159) ՊՕՆՓԷՓՕ-ՐԷՕՆ ԵՐՓ. (7, 6)։

1 Ե՛լ, հոգիս, թևերդ լայն բաց,
Վերի կոչումդ յիշէ.
Այս կեանքիս բաներն ձրգած՝
Դէպ ի երկինք թռչէ։
Արեգակն, լուսինն, աստղերն,
Եւ աշխարհս ալ շուտ կ'անցնին.
Ել, հոգիս, ասկէ վերերն,
Ի կողմն Տէր Յիսուսին։

2 Գետն ի ծովը կը վազէ
Բնաւ կանգ չառնելով.
Ծառն դէպ ի երկինք կ'ելլէ
Ըստեղծողին կամքով։
Եւ այսպէս հոգւով ծընածն
Վեր կ'ելլէ արտորալով,
Որ տեսնէ փառաց Աստուածն,
Հանգչի հոն ապահով։

3 Ի՞նչ է փառք, հարստութիւն,
Երբ վէր աչքերս տնկեմ.
Փուճ՝ աշխարհ, մարմին, արիւն.
Հընարքներնին կ'ատեմ։
Պանդուխտներ տուն չեն չիներ,
Օտար մարդն առտուն կ'երթայ.
Երբ անցնի լոկ մէկ գիշեր,
Կ'ուզէ երկել ճամբայ։

4 Պանդուխտներ, ալ մի՛ տրտմիք,
Առէք ձեր յաղթանակն.
Շուտ ձեր Տէրը, սիրելիք,
Ձեզի կու տայ պըսակն։
Ինչ ատեն համբերելով
Վայելքնիդ ալ կը տըրուի.
Ցաւերնիդ հոս թողելով
Հանգչիք յոն Յիսուսի։

175 (201) Ի ԵՐԷՒՏԱՆԷՍ ՊԱՆՊՈՒԽԻՆ (7, 6)։

1 Պանդուխտն իր հայրենեացը
Հեռուէն շատ կը ցանկայ.
Հոն է հոգւոյն փափաքը,
Հանգիստ հոն կը յուսայ։

2 Սիրելիներն հեռու են,
Հեռու՝ բարեկամներն.
Ո՛հ, ինչպէս ցանկալի են
Անոնց յիշատակները.

3 Այլ քրիստոնեայ պանդուխտը
Աչքերն երկինք կ՚ուղղէ,
Որ հոն սիրելիները
Նորէն դիմաւորէ.

4 Եւ ուշ կամ շուտ իրեն վրան
Երբ մահը յարձակի,
Կ՚ուզէ ձըգել ամէն բան,
Որ վեր երկինք թռչի.

5 Ո՛հ, ինչ ուրախութիւն մեծ,
Երբ սիրելիք տեսանէ.
Անոնց հետ հոն երկնից մէջ
Յաւիտեան վայելէ.

176 (94) Քրէստոնէան ճշմարիտ ապրողը.
(8).

1 Եթէ աշխարհ է գեղեցիկ,
Ու իր վառքերն են շողշողուն,
Հարստութիւն, պատիւ, բարիք
Ալ գրաւեն ըզսիրտ մարդուն,

2 Զբաղմունքիւնք հեշտացուցիչ,
են ցանկալի հաճոյք մարմնոյն,
Անարգ սէր իբր գոհացուցիչ
թէ կը խաբեն ըզսիրտ մարդոյն,

3 Թող ինձ ըլլայ մեռած ամէն.
Ոչ գեղեցիկ, ոչ չողչողուն
Բընաւ ինծի չը ներգործեն,
Չի են խաբող ունայնութիւն.

4 Աշխարհ ինծի է խաչ եւ մահ,
Ես աշխարհի բոլորովին,
Ով Սուրբ Հոգի, օգնէ բարձանց,
կենդանացու զիս երկինքին.

5 Իմ վառքս ըլլայ խաչն Յիսուսի,
Զբաղմունքիւնս, անոր խօսքերն.
Թող ես ապրիմ միշտ կենդանի,
Կատարելու իր պատուէրներն.

177 (98) Ցնծասմով վարկեան. (10 յտկ.)

1 Մենք ցնծումով, ցնծումով միշտ վազենք,
Մինչ սուրբերուն վառաւոր տեղն հասնինք.
Տէր Յիսուսի ձայնն լսենք ու ցնծանք,
Ու ցնծումով, ցնծումով քովն երթանք.
Կարճ է ճամբան, չուտ պիտի վերջանայ,
Միշտ տուներնին Աստուծոյ քովն ըլլայ.

Տէր Յիսուսով փրկութեան, ո՛հ, հասնինք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով միշտ հանգչինք։

2 Մեզմէ առաջ գացողներ շատ եղան,
Եւ մեզ ալ հոն տեսնելու կը ցանկան,
Որ Գառնուկին քաղձրաձայն երգ երգենք,
Միշտ ցնծումով, ցնծումով պայն օրհնենք։
Բազցըր ձայներ ականջնիս կը հասնին,
Օրհնեալներուն բընաբնեռն կը լսուին.
Սուրբ հրեշտակաց երգերնին կը լսենք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով կը վազենք։

3 Մահը չատով թէև մեզ հոն տանի,
Զը վախնալով վեր ելլենք Յիսուսի.
Գերեզմանին մէջ Անոր պէս պառկինք,
Եւ ցնծումով անոր հետը ննջենք։
Սուրբ յարութեան առաւօտըն ելլենք,
Մահը յաղթած խաչեանած ալ տեսնենք.
Սուրբ երկնային քաղաքին մէջ չըլլինք,
Հոն ցնծումով, ցնծումով բընակինք։

178 (19) Քէթոփանէից դ–ըէ–նը. (8)։

1 Ո՛րչափ օրհնած է այն կապանք,
Որ մեզ անով կը միանանք.
Ա յս չնորհք տըւաւ մեզի Յիսուս,
Աղբիւր չնորհաց, փրկիչն հոգւոյս։

2 Մեր յոյսն ու վախն է հաւասար,
Նաև խնդում գըւարթարար.
Մեր մըտմըտուք, հոգ, նեղութիւն
Չունին բընաւ տարբերութիւն.

3 Մենք մեր եղբօր բոլոր վշտաց
Ննք մասնակից ջըրով աչաց.
Թէ եղբայրնիս մեզմէ զատուի,
Մեզ ցաւ կու տայ անտանելի.

4 Բայց հաստատուն մեծ յոյս ունինք
Զայն տեսնելու վերին երկինք.
Ահա աներկբայ յոյս անարատ
Կ'ընէ մեզ հոս քաջ և ազատ.

5 Եւ միացած ուրախ սրտով
Կը սպասենք այն օրուան սիրով.
Մեղք, վիշտ և հոգ յայնժամ փախչի,
Եւ սէր մաքուր ի մեզ հանգչի.

179 (58) Ճամբաս դուն, Տէր, ընտրէ. (6).

1 Ճամբաս դուն, Տէր, ընտրէ,
Թող ինձ խաւար ըլլայ.
Ձեռքովդ առաջնորդէ,
Ընտրէ ինծի ճամբայ.
Ես չեմ համարձակիր
Բընաւ վիճակս ընտրել.

Դուն կառավարես եղիր,
Ուղիչս շիտակ քալել։

3 Ինդրած արքայութիւնս
Ի քուկդ, ո՛վ Տէր իմ.
Քուկդ ալ ըլայ շուխդս,
Այլուստ կը մոլորիմ.
Դուն որոշէ վիճակս
Անհաւն խնամատութեամբ.
Ա՛ւ և լեցուր բաժակս
Վիշտով կամ վայելմամբ.

3 Ընտրէ բարեկամներս,
Ախտերս, առողջութիւնս,
Փորձանքըս ու հոգերս,
Եւ կամ հանգըստութիւնս.
Ինծի խոստմունք ուրիշը
Որ ազատես չարէն.
Տէր, առաջնորդս եղիր,
Խնամատութիւնս ամէն։

180 (127) Փրէսթոս մէջ հաստատութեանը.
(6, 6, 4, 6, 6, 6, 4)։

1 Հաւատքս քեզ կը նայի,
Ո՛վ Փառն Գողգոթայի.
Փրկիչ, իմին
Զայնիս մըտիկ բրէ։

Իմ մեղքըս, Տէր, քաւէ.
Ընդառ ես յայսմհետէ
Միայն քաւկին։

2 Թող քու շընորհդ անհուն
Ընէ սիրտս հաստատուն,
Նախանձս վառէ.
Մահուամբդ իս կը տիրեմ,
Ուստի բոցի մը պէս
Իմ սէրըս սաստկապէս
Վառիլ կ'արժէ։

3 Աս մութ ճամբուս վախճանն
Մինչև աչքերս առնան,
Ճառաչ տար պիտ.
Խաւարըս լոյս ըրէ,
Աչքիս արցունքն սրբէ.
Եւ մի թողուր քեզմէ
Զատուի հոգիս։

4 Կեանքիս երազն անցած,
Երբ մահն իմին վրայ
Կը յարձակի,
Օրհնեալ Փրկիչ, սիրովդ
Ամէն վախ յաղթելով
Վերջ առ պիտ ապահով,
Որ անձս ապրի։

181 (40) Ինչպես որ եմ ես. (8)։

1 Ինչպէս որ եմ մեղքով լեցուած,
Խեղճ մեղաւոր ու կորսըւած,
Աչքերս դէպ ի փրկիչդ ուղղած,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

2 Ինչպէս որ եմ, չսպասելով
Հոգիս սրբել պարապ յուսով։
Քու արիւնիդ լոկ նայելով,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

3 Ինչպէս որ եմ, շատ տանջըւած,
Ու բաղմաթիւ մեղքով պատած,
Ասդիս անդին միշտ տատանած,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

4 Ինչպէս որ եմ՝ դուն, Տէր, գիտես,
Իմ մեծ մեղքերըս կը ջնջես,
Աղտոտ հոգիս քու ետ կը սրբես,
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

5 Ինչպէս որ եմ՝ այնպէս կու գամ.
Շնորհէ որ միշտ քու քովդ ըլլամ
Ու յաւիտեան երեսդ տեսնամ.
Գառն Աստուծոյ, քեզի կու գամ։

182 (155) Ս՚ՐԲ ԸԼԼՄ. (6, 5).

1 Ո՛Հ թէ սուրբ ըլլամ ես,
Միշտ ալ աւելի
Սիրաս, հոգիս և մխիթքըս
Քեզ հընազանդի.
Օրէ օր պարտքերըս
Աւելի սիրով
Կատարեմ, ո՛վ Տէրըս,
Քու Հոգւոյդ շնորհքով։

2 Քու Հոգիդ, ո՛վ Հայրըս,
Անդադար ինձ տուր,
Որ մաքուր ընէ զիս,
Աւելի մաքուր.
Եւ իմ հառաչանքըս
Դէպ ի վեր երթայ,
Միշտ իմ պաղատանքըս
Աստուծոյս ըլլայ։

3 Երբ չատնան վիշտերըս
Վախս ու տարակոյս,
Ո՛Հ, յանձնեմ Հոգիըս
Միշտ իմ Աստուծոյս.
Ինք բոլոր խաւարըս
Լոյս պիտի ընէ,
Ինչ որ հիմա մութ է
Պիտի բացատրէ։

4 Բարձըր և ա՛լ բարձըր
Գլուխըս թռչիմ,
Մինչ երկինից սուրբ լոյսը
Բերկրութեամբ հասնիմ.
Թող ըլլայ մաղթանքըս
Ինձ ընդունելի.
Այս է, Տէր, իմ ջանքըս.
Դուն օգնէ ինծի.

183 (29) Ա՛ստուծոյ հէտ հաղորդուիլն
(6, 6, 8, 6).

1 Տէր իմ, քեզ կը սիրեմ,
Միայն քեզմով կ'ապրիմ.
Թէ որ Աստուածըս ես յերժեմ,
Շուտով կը կորսըւիմ,

2 Քու սէրդ այնչափ քաղցր է
Որ բանտն պալատ կ'ըլլայ.
Ուր ես ներկայ՝ դըրախտն հոն է,
Ուր չես՝ դըժոխք կ'ըլլայ.

3 Ինձնար թող անդադար
Անթիւ հրեշտակք զարնեն,
Երկինք հոն չը կրնար ըլլալ,
Թէ որ քեզ չը տեսնեն.

4 Եւ տիեզերքն ամէն
ինձի իրաւ ըլնէ
Հաճոյք մը տալ կարող ոչ են,
Թէ հեռանաս ինձմէ։

5 Սիրոյ ծոմն անսահման
Ուրախութեամբ լեցուն,
Դուն ես, Տէր, և արտիս չրջան,
Հոգւոյս ցնծմանց կեդրոնն։

184 (42) Բէրլէ–Բէ–ն ար պալտամանս, (8)։

1 Ո՛վ մեծ Աստուած, չնորհէ հայցուածքս,
Խաղաղութիւնս, իմ յոյս և կեանքս.
Երբ օրհնութիւն տալ ինձ հաճիս,
Ցայնժամ փառօք ճոխ երևիս։

2 Բարի, արդար, մեծ, իմաստուն
Աստուածս եւ Հայրս միայն ես դուն.
Քեզի եմ եղած սուրբ կապերով,
Որդիդ գիս գնեց իւր արիւնով։

3 Սրտով, աչքով, բազկատարած
Քեզ կը նայիմ յոյժ փափաքած.
Ինչպէս ճամբորդք անջուր տեղւանք
Ջրով յուրերու ունին տենչանք։

4 Ո՛հ, շատ կանուխ գալ ես կ՚ուզեմ
Սրբոցդ հետ որ երեսդ խնդրեմ.
Քու փառքդդ հոն յաճախ տեսի,
Եւ զօրաւոր շնորհքդ ըզգացի։

5 Մինչ շունչ կ՚առնուի, աչքերըս վեր
Փառք տալ պարտիմ կամ աղօթել.
Ասով իմ սիրտս ուրախ կ՚ըլլայ,
Այսպէս իմ կեանքս Թողդ վերջանայ։

185 (79) Հաճութիւն աստ ընկերական պայմանաց. (8)

1 Ի՛նչ հաճելի Թողուլ աշխարհ,
Խնդրել Տէրոջ ներկայութիւն.
Յոյց սէրդ հօտիդ, Տէր բարերար,
Հաւատարիմ խոստմանդ հանգոյն։

2 Արդ կը ձըդեմք գործք, ըզբաղանք,
Որ խօսակից քու հետդ ըլլանք.
Տէր, մեզ նայէ ոտիցդդ տակ,
Այս տեղս ըլլայ մեզ դուռն ի կեանք։

3 «Ընտրեալն ի բլուրս» արդ կ՚երևի,
Կրնանք տեսնել պայծառ հաւատքով.
Ո՛հ, ձայնդ ըրէ մեզ լսելի,
Հոս լից ներկայութեանդ վառքով։

186 (51) Սէր Քրիստոս. (8)։

1 Ունայնութիւն ունայնութեանց,
Բոլոր աշխարհ է փուճ և սուտ.
Միայն փրկիչ Քրիստոս Աստուած
Եւ սէր նորին է ինձ օգուտ։

2 Պէտք է որ ես զայն շատ սիրեմ,
Զի նա այնչափ նախ զիս սիրեց.
Պէտք է իրեն սիրտս նըւիրեմ,
Քանզի նա զինքն ինձի շնորհեց։

3 Հոգւոյս համար նա զինք զոհեց,
Որպէս զի ես արդարանամ.
Մեղքիս համար մահ ճաշակեց,
Որպէս զի ես անմահանամ։

4 Արդեօք ո՞ր մարդ՝ կամ ո՞ր հրեշտակ
Փրկչիս նըման ինձ սէր ցուցուց.
Կըրեց վասն իմ վիշտ դըժընդակ,
Եւ փրկութեան ինձ յոյս թողուց։

5 Տէր, քու սիրովդ իմ սիրտս վառէ,
Որ քեզ միայն սրտանց սիրեմ.
Եղբարցս համար յիս սէր ազդէ,
Որ սէրս սիրոյդ նըմանցունեմ։

187 (19) Սէր — Քէթոփա. (8)։

1 Ո՛վ Տէր Յիսուս, քեզ կը սիրեմ,
Ինծի քու սէրդ շատ քաղցր է.
Զայն բարձրաձայն պիտի երգեմ.
Բոլոր աշխարհըս թող լսէ։

2 Այո, քաղցր ես հոգւոյս իմին,
Ցոյս, փրկութիւն, կեանք ես ինծի.
Անարգ բան են գոհարք անգին,
Ոսկին ալ ինձ չնչին վոշի։

3 Քու մեծ շընորհքդ սըրտիս վրայ, Տէր,
Միշտ կեանք տուող հոտ կը բուրէ.
Կը բըժըշկէ ամէն ցաւերը,
Բոլոր իմ անձս կը նորոգէ։

4 Ոչ նեղութիւնք, ոչ հալածանք
Ձիս քու սէրէդ կրնան պատռել.
Ու ոչ ալ մահ և ոչ ալ կեանք
Ձիս քու անձէդ կրնան բաժնել։

5 Պիտի պատմեմ սէրն մեծ Փրկչիս,
Մինչեւ վերջին շունչս ալ հատնի.
Յայնժամ, օրհնեալ Փրկիչ, հոգիս
Քու սուրբ գրկիդ մէջ թող հանգչի։

188 (31) Աչխատաւորի. Սաղ. ԻՋ. (8, 6)։

1 Ով Տէր, ամէն սրտերն քննող,
Իմ սիրտըս դուն փորձէ.
Ճշմարտութեանդ եմ հետևող,
Ինծի միշտ ողորմէ։

2 Ունայն մարդոց հետ չը նստայ,
Կեղծ մարդը ատեցի.
Զար ժողովքէն ետ կայնեցայ,
Անկրօնն ալ մերժեցի։

3 Ով Տէր, քու սուրբդ սիրեցի,
Ճամբադ քու փառքիդ.
Ճըշմարտութիւնըդ ընտրեցի,
Կեցայ ես միշտ առջիդ։

4 Շիտակ ճամբու մէջ կը կենամ,
Իմ ոտքս չը սասանի.
Ժողովներու մէջ յարաժամ
Տէրն ես գովեմ պիտի։

189 (20) Գանգատ հոգևոր ընչաւորի համար. (8, 6)։

1 Ով իմ հոգիս, ի՞նչ կը թմրիս,
Սիրտ մահուան քունէն.
Ասկէ մեծ գործ չունիս,
Քու փրկութեանդ գործէն։

2 Տըկար մըչիւնք խիստ կ'աշխատին
փոքրիկ հատիկ համար.
կը լեցուննեն համբարներնին
ջանքով մը անդադար։

3 Մենք որ ունինք ժառանգելու
երկինք մը անվախճան,
ինչպէս անփոյթ ենք առնելու
Պըսակն յաւերժական։

4 Մեզի համար աշխարհն եղաւ,
Արեւ, լուսին, աստղեր.
կ'ինչնեն վար երկինքէն անբաւ
Սուրբ հրեշտակաց խումբեր։

5 Աստուածորդին իջաւ վերէն,
Մեզի բարիք ըրաւ.
Ո՞րչափ անհոգ ենք այն թագին
Զոր իր արեամբն առաւ։

6 Այսպէս թմրած մընա՞նք, ով Տէր,
Մեր գործը չը գործե՞նք.
Ով Սուրբ Հոգի, առ մեզ իջիր,
Որ մենք նոր կեանք առնենք։

7 Յայնժամ երկինք պիտի ելլենք՝
Առնել փառաց պըսակն.
Սիրոյ թևով պիտի թռչինք՝
Առնել սուրբ մրցանակն։

190 (81) ՈՎ ԸՆ ԱՆՅԵԱԼ ԱՓԵՆԵՐՈՒՆ ՊԵՏ ԸԼԼԱՅԻ. (8, 6)։

1 Ֆաղոյը էր այն ժամն երբ նախ առաջ
Ֆաւիլ արիւնն փրկչիս,
Որով մեղքէս մաքրըւեցայ,
Գըտաւ ղԱստուածծ հոգիս։

2 Առտուն արևն երբ կը ծագէր,
Լեզուս իմ Տէրս կ'օրհնէր.
Մութն իրիկուան երբ կը կոխէր,
Իր սէրն՝ բոլոր երգս էր։

3 Հոգիս ըղձիւ կ'ընէր աղօթք,
Տէրոջ փառքն կը տեսնէր.
Կը կարդայի երբ իր սուրբ խօսք,
Ամէն խոստմունքն իմս էր։

4 Սակայն հիմա մութն երբ կոխէ,
Կ'ողբամ ի խաւարի.
Եւ երբ առտուն լոյս կը ծագէ,
Սրտիս լոյս ոչ վայլի։

5 Հիմա աղօթքս է ձայն անոտի,
Տէրս է երեան ծածկեր.
Մեծ մեծ խոստմունք ես կարդացի,
Բայց վիճակիս չօգներ։

6 Տէր, ինձ շնորհէ այժ զօրութեան,
Որ, մի՛ մոռնար հոգիս.
Քու գըթութիւնդ է յաւիտեան,
Անով կառնդնէ արդ զիս։

191 (53) Յոփոխ շնորհաց կաթողիկոն. (8)։

1 Կարօտ եմ, Տէր, մեծ զօրութեան,
Որ սրբութեամբ քեզ ծառայեմ.
Քանզի սիրաս է բոյն ցանկութեան,
Շատ մեղքերու բեռան տակ եմ։

2 Անշուշտ պիտի ես կորսըւիմ
Այս բընական վիճակիս մէջ,
Թէ որ շուտով չը նորոգուիմ,
Զը մաքրըւիմ շնորհօքըդ մեծ։

3 Գիտեմ որ ես եմ անարժան
Աստուածային քոյդ շընորհաց.
Չի անարգեր եմ շատ անգամ,
Որ, Սուրբ Հոգիդ ինձ պարգեւուած։

4 Ուխտիւք կրկին քեզ կ'աղաչեմ,
Տէր, Սուրբ Հոգիդ ինձ պարգեւէ.
Ես միաբան իրեն քալեմ՝
Ըզգուշացեալ աւէն մեղքէ։

192 (94) "Աչքերդ լոյս են."
Յովհ. թ. 5. (8)։

1 Այո, լոյս ես, Տէր սիրելի,
Քեզ չը գըտած ես կոյր էի.
Լըսեր էի թէ սիրաս ես չար,
Վա՛յ եղկելւոյս, չէի ըզգար։

2 Լըսեր էի թէ մեղք ունիմ,
Եւ թէ դըժոխք բաժինս է իմ.
Հոն կ'երթայի ես չարաչար,
Վա՛յ եղկելւոյս, չէի ըզգար։

3 Լըսեր էի թէ սէր ես դու,
Կեանք ու հանգիստ կու տաս մարդու,
Եւ թէ ըզչարն կ'ընես արդար.
Վա՛յ եղկելւոյս, չէի ըզգար։

4 Բայց երբ ըզքեզ իմինս ըրի,
Իմ սիրաս ու սէրս քեզի տըւի,
Հաւատացի, տեսայ, կը զգամ.
Օգնէ ինձ որ ա՛լ չը կուրնամ։

5 Ինծի նըման շատեր ալ կան,
Որ տակաւին կոյր կը կենան.
Բաց աչքերնին որ քեզ տեսնեն,
Եւ նեղ դռնէն շուտ ներս մտնեն։

193 (111) Մ՝ԼՐ ՈՒԽԱՐ. (6, 6, 8, 6)։

1 Մոլար ուխտար էի,
Եւ հօտն չէի սիրեր.
Չէի անսար Հովուիս ձայնին
Ուղղուիլ չէի ուղեր,
Ես անառակ էի,
Իմ տուն չէի սիրեր.
Հօրմէս հեռու կը փախչէի.
Մըտիկ չէի ըներ։

2 Զոր անապատ և մեծ,
Անտառ խիտ, ահագին.
Փնտռեց Հովիւը իր ոչխարն,
Ու Հայրը իր որդին,
Մահուան մօտ գիս գըտաւ՝
Սաստիկ վիրաւորուած.
Գիս փաթթեցին սիրոյ կապով,
Եւ վեր առին մարած։

3 Գըլուխս էր նըւաղած,
Դուխով բարձրացուցին.
Զօրացուցին մարած հոգիս,
Վէրքերս բըժըշկեցին.
Լուացին գիս աղտերէս,
Մարմինս հագուեցուցին.
Իմ տունս բերին գիս ապահով,
Սիրով խընամեցին,

4 Ցիսուս է իմ Հովիւս,
Ինքն էր որ զիս սիրեց.
Որ զիս լուաց իր արիւնով,
Հոգիս ալ դարմանեց.
Մոլար ու կորսըւած,
Ինկած ան զիս գըտաւ.
Չիս ան առաւ ուսին վըրայ.
Եւ իր փարախն բերաւ:

5 Ալ չեմ մոլար ոչխար,
Փարախըս կը սիրեմ.
Հովուիս ձայնն ալ ինծի քաղցր է,
Ուղղուիլ յօժար ալ եմ.
Չեմ անառակ որդի,
Իմ տունըս կը սիրեմ.
Քաղցր է ինծի իմ Հօրըս ձայնն,
Ու մօտ կենալ կ'ուզեմ.

194 (59) Մոլար ոչխար. (6):

1 Մոլար ոչխար էի,
Եւ հօտն չէի սիրեր.
Հովիւս կ'անարգէի,
Լըսել չէի ուզեր.
Ես անառակ էի,
Իմ տունս չէի սիրեր,
Հօրմէս կը փախչէի,
Մըտիկ չէի ըներ.

2 Հովիւը իր ոչխարն,
Եւ Հայրը իր որդին
Ազատելու համար
Ամէն ճիգ յանձն առին։
Մահուան մօտ զիս գըտան
Տըկար, ծարաւ, անյոյս.
Զիս սուամահ տեսան,
Եւ գըթացան հոգւոյս։

3 Զարմանալի սիրով
Աղտերըս մաքրեցին.
Եւ տունըս ապահով
Խաղաղութեամբ տարին։
Ցիսուս է իմ Հովիւս,
Ան իմ հոգիս սիրեց.
Ի՛ւրացը իր արիւնով,
Ի՛ւրացը և ըրժըշկեց։

4 Ալ անառակ որդի,
Մոլար ոչխար մը չեմ.
Հովիւս քաղցր է ինծի,
Փարախն ալ կը սիրեմ.
Եւ միշտ իմ Հօրըս տունն
Կենալ կը փափաքիմ.
Ան ինձ է տեղ սիրուն,
Մէյմ՛ալ չը թափառիմ։

195 (137) Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես. (6):

1 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես,
Քու կամքըդ իմս ընեմ.
Սիրոյ ձեռացըդ մէջ
Ամէն բան կը յանձնեմ.
Առալնորդէ ինծի.
Ընարէ ինծի ճամբայ.
Թող միշտ սրտանց երգեմ,
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

2 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես,
Թէ տաս ուրախութիւն,
Թէ լաւագոյն սեպես
Վիշտ, ցաւ ու նեղութիւն,
Ու արտասուաց մէջէն
Թէ աստղըս երևնայ,
Թող յոյսըս չը մարի.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

3 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես,
Ինչ որ ըլլայ վիճակս,
Ձիս քեզ նըմանն ընես,
Սղիր դուն օրինակս.
Երկրին վրայ դուն լացիր,
Ծառադ ալ հոս թող լայ,
Միայն իմ հետս եղիր.
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

4 Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես,
Դուն հետս ըլլաս, իրաւ
Ինչ որ ալ որոշես
Ինծի ամէնն է լաւ.
Ամէն բան ապահով՝
Ներկայ և ապագայ.
Կ'երգեմ միշտ ցնծութով,
«Քու կամքըդ, Տէր, ըլլայ.»

196 (184) Աղօթէ պատրաստ.
(10, 8 տող):

1 Ես կը խնդրեմ բարի Աստուծմէ,
Որ սէրս ու հաւատքս ամեցուցանէ.
Ինծի ճանչցուներ լմին վերկութիւնս,
Իրմէ փնտռել տայ իմ արդարութիւնս.
Ան ինձ սորվեցուց ի'նչպէս աղօթեմ,
Աղօթքըս լըսեց ան, ես լաւ գիտեմ.
Բայց ինքըն ըրաւ անանկ մէկ կերպով,
Որ շուտ ես ինկայ անյուսութեններով.

2 Ես կը յուսայի որ ինք զիս օրհնէ,
Եւ յանկարծակի խընդիրքս կատարէ.
Սանձէ իմ մեղքերս անյագութ չընորհքով,
Հոգիս լեցուներ հանգըստութեններով.
Սակայն ան բոլոր ներհակըն ըրաւ,
Սրտիս ցաւալի խոցերը բացաւ.

Թողուց որ կատղած զօրքերն դըժոխքին
Ամէն կողմանէ իմ վրաս յարձակին։

3 Այսչափս հերիք չէ՝ բայց ինք գիս նեղեց,
Իմ վրաս իր ձեռքովն վիշտ բեռնաւորեց.
Ոտքի տակ կոխեց խորհուրդն հոգիիս,
Զօրցուց կործանեց հաւնած դժնիս։
Անով ու դողով աղաղակեցի,
«Ինչո՞ւ, Տէր, կու տաս ասանկ վիշտ ինձի։
Աս որդն ինչեւ մահ պիտի հալածե՞ս.
Ի՞նչ փառք է քեզի թէ որ գիս յաղթես։»

4 Տըւաւ պատասխան Աստուածըն բարի,
Թէ «Քու աղօթքներդ այսպէս կ'ընդունուի.
Իմ իմաստութիւնս և սէրս այս կ'ընէ,
Որ սէրդ և հաւատքդ աճեցուցանէ։
Ներքին փորձերով ես քեզ կը փորձեմ,
Հըպարտ անձնասէր կիրքէդ կ'ազատեմ.
Այսպէս կը ցրուին ունայն հաճոյքներդ,
Որ դուն ընդունիս ինձմէ բարիքներդ։»

197 (143) ՆԵԼՍԻՆ ՏԷՐ ՄԻՒԼԼԵՐ. (8, 6, 8, 6, 8, 8)։

1 Տրտմած ատենս երբ կարենամ
Իմ անձս Տէրոջ յանձնել,

Եւ ցած սրտով կարող ըլլամ
Պատժոյ Աստուածն օրհնել։
Շուտով վերաս ցնծում կու գայ,
Տրխուր հոգիս կ'ուրախանայ։

2 Եւ փրկիչին ոտքերն լինալ
Դառն վիշտերով պատած,
Եւ հոն աղօթք ընել ու լալ
Շատ արցունքներ թափած՝
Անոյշ կու գայ իմ հոգիիս,
Չի Տէրն լսող է իմ ձայնիս։

4 Օրհնեալ է ան երբոր կու տայ,
Օրհնեալ՝ երբ ետ կ'առնէ,
Սիրով ինծի ոյժն կու գայ,
Սիրով ալ կը պատժէ.
Աստուած արդար է և բարի,
Իր կամքը թող միշտ կատարուի։

198 (83) ՆԵՂՍՈՒԱՆ ՂԶ ՄՏԵՐԱՑՈՒՆ. (8, 6)։

1 Յիսուս, դուն մեզ մըխիթարէ
Մեր նեղութեանը մէջ.
Աստուած փրկիչ, մեզ պաշտպանէ
Մինչ մեր կեանց ալ վերջ։

2 Դուն Սուրբ Խօսքովդ ըսիր մեզի,
«Եկէք ինձ յոգնածներ,
Ինծմէ գըտէք հանգիստ սըրտի,
Թըլուառ ըստեղծուածներ։»

3 Ով Տէր Յիսուս, ես առ քեզ գամ,
Տուր ինձ հանգստութիւն.
Սրտիս ցաւերն քեզ կը բանամ,
Տուր ինձ դուն ցնծութիւն։

4 Քեզմէ ուրիշ որո՞ւ երթանք,
Չի դուն ես փրկութիւն.
Քեզի գալով կեանք կը գտնանք
Եւ սուրբ խաղաղութիւն։

5 Դուն մեզ օգնէ ի մէջ վշտաց,
Յիսուս, քեզ կ'աղաչենք.
Որ քու անուդ միշտ գերապանծ
Անգուլ փառաւորենք։

199 (143) Ընդ-ունեան Ջլ Ա՛պո-ղոյ վր-ոյ յոյ. (8, 6, 8, 6, 8, 8)։

1 Խոովեալ հոգիս, հանդարտ կեցիր
Երբ Տէրն քեզ կը խրատէ.
Անոր կամքին հնազանդ եղիր,
Թէպէտ ճամբադ մութ է։
Տէր, չեմ կրնար գործդ քննել,
Հերիք է անձս քեզի յանձնել։

2 Ես քու սիրոյդ միշտ յուսալով՝
Ուզած ճամբովդ կ'երթամ.
Կորսնցուցածս չը խորհելով՝
Թէ շատ ալ գուրկ մընամ.
Ինծի անհուն բարիք ալ կան,
Քանզի դուն իմ ես յաւիտեան։

200 (68) Ա֊ՓՈ֊Ա Ծը ԱՊԱ֊ԷՆԸ. Սաղ. ԽԶ. (8, 7)։

1 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը
Ու մեր զօրութիւնն ալ է.
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ և կը փրկէ։

2 Մեր Տէրոջը ժողովուրդը
Թող ուրեմըն չը վախնայ.
Զի իր յոյսը հաստատուած է
Ճշմարիտ հիման վըրայ։

3 Թէպէտ և գոռան ջուրերը,
Ու ծովուն ալ մէջ ձգուին
Ցաւերնական լեռներըը,
Բայց պիտի ան չը շարժին։

4 Մեր Սիօնը ապահով է,
Չի իր Տէրը կը տիրէ.
Եւ իր յոյսը Աստուածմով է.
Անիկա կ'առաջնորդէ։

5 Եհովայ Զօրաց Աստուածը
Օգնական մեզի կ'ըլլայ.
Ինքը Յակոբին Աստուածը
Կը տիրէ երկրիս վրայ։

6 Տէր Աստուած մեր ապաւէնը,
Ու մեր զօրութիւնն ալ է.
Ինք մեզ նեղութեան ատենը
Կը սփոփէ և կը փրկէ։

201 (51) ՆԷՂ-ՐԷԱՆ ՀԼԼ ՈՂՔ. Սաղ. կթ. (8)։

1 Չիս ապրեցուր, ո՛վ Տէր Աստուած,
Քանզի չուրերն անձիս հասան.
Խորունկ ցեխի մէջ եմ ինկած,
Եւ հեղեղները գիս կու կու տան։

2 Քեզ յուսացողք թող չամչնան,
Ով Տէր փրկիչ, Տէր զօրութեանց.
Քեզ խնդրողներն հաստատ մընան,
Ով երկնաւոր և սուրբ Աստուած։

3 Տուր պատասխան ինձի, ով Տէր,
Չի դուն գըթած ես յաւիտեան.
Երեսդ ինձմէ, Տէր, մի՛ ծածկեր,
Չի եմ ինկած ի նեղութեան։

4 Անունդ երգով գովեմ պիտի,
Բարձրացընեմ ամէն առեն.
Չի ան է քեզ ընդունելի
Զըւարակին, եզին գոհէն։

5 Երկինք, երկիր գովեն թող Տէրն,
Չի ինք Սիօնն պիտի փրկէ.
Եւ իր անունը սիրողներն
Հոն յաւիտեան պիտի պահէ։

202 (40) Տէրը էր ժողովուրդը էրէն ընտրեցեր։ Սաղ. ԾԶ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած, ինձ ողորմէ,
Քանզի չար մարդ գիս կը կըւռէ.
Թշնամիներս գիս կը նեղեն
Մարտընչելով ամէն առեն։

2 Վախցած առենս քեզ կը դիմեմ,
Ու քու Սուրբ Խօսքդ պիտի գովեմ.
Քեզ յուսալով ես չեմ վախնար,
Ինձ վրնասել մարդ չը կրնար։

3 Ես աներկբայ աղէկ գիտեմ,
Որ երբ զԱստուած ես կը կանչեմ,
Իմ թշնամիս ետ կը դառնայ,
Քանզի Աստուած իմ հետս կ'ըլայ։

4 Ես Աստուծով պիտի գոլեմ
Իրեն անուտ խօսքերն վըսեմ.
Ով Տէր, ուխտերդ վրաս առի.
Սրտանց կու տամ ես փառք քեզի։

5 Տէր, փրկեցիր դիս չար մահէն,
Ոտքերըս ալ վար կ'ինաձէն,
Որ քու առջիդ միշտ պըտըտիմ,
Եւ կեանդ անեաց լուսովն հրճուիմ։

203 (77) Տէրը ծէր Փրկիչ. Սաղ. Ծէ. (8)։

1 Ինձ ողորմէ, ով Տէր Աստուած,
Ինձ ողորմէ, Փրկիչ գըթած.
Հոգիս քեզի կ'ապաւինի,
Մինչև աւէն փոթձանք անցնի։

2 Բարձրեալ Աստուածն ես կը կանչեմ,
Փրկիչ Տէրոջս ես կը դիմեմ.
Ան երկինքէն պիտի խրկէ,
Ու ոտխէս պիտի փրկէ։

3 Ողորմութիւն պիտի խրկէ,
Ճշմարտութիւնն պիտի յայտնէ.
Պիտի ընէ միշտ խայտառակ
Ինձ դէմ դրնող չարն անառակ։

4 Ով Տէր, երկինք դուն բարձրացիր,
Փառքդ տարածուի ամէն երկիր.
Քու սուրբ անունդ մարդիկ ճանչնան,
Երկրպագու քեզի ըլլան։

5 Պատրաստ է սիրտս, Փրկիչ Աստուած,
Քեզ օրհնելու, դի ես գըթած.
Զարթիր, քընարս, սաղմոսարանս,
Հիւսել Տէրոջս երգ օրհնութեանց։

204 (178) Հաւատացեալին յոյսը Աստուծոյ վրայ հաստատուած է։

Սաղ. ԿԱ. (10)։

1 Ով Տէր իմ Աստուած, ձայնիս դուն լըսէ,
Մէտ դիր աղօթքիս, ինծի ողորմէ.
Երկրիս ծայրերէն քեզի կը կանչեմ.
Ինծմէ բարձր վէմին ինձ առաջնորդէ։

2 Ես, Տէր, քու տաճարդ պիտի բընակիմ,
Պիտի թևերուդ շուքին տակ նստիմ.
Քանզի դուն եղար ինծի աշտարակ,
Որ ես թշնամւոյս ձեռքէն ազատիմ։

3 Եւ դուն, ով փրկիչ, ուխտերս լըսեցիր,
Ինձի մեծամեծ բարիք հատուցիր.
Եւ քու անունէդ երկընչողներուն
Փառաւորութիւններն ինձ պարգեւեցիր.

5 Եւ քու անունիդ վինչև յաւիտեան
Պիտի միշտ երգեմ սաղմոս օրհնութեան,
Եւ ես ամէն օր ուխտերս կատարեմ,
Զրոնք խոստացայ քեզ ի նեղութեան.

205 (97) Տէր իրնարիեանը վրայ. Սաղ. ՀԸ. (8).

1 Ով ժողովուրդս, ականջ դըրէք
Իմ օրէնքիս պատուէրներուն.
Բոլըր սրտով մըտիկ ըրէք
Իմ բերանիս պատգամներուն.

2 Տէրոջ հրաշքներն լըսած ենք մենք,
Եւ մեր հայրերն մեզ պատմեցին.
Պէտք է մենք ալ զանոնք պատմենք
Մեր ետեւէն եկող ազգին.

3 Օրէնք դըրաւ Իսրայէլին,
Եւ հաստատեց վըկայութիւն,
Որ իր գործքերն ամէնք սորվին,
Հայրերն պատմեն զաւակներուն.

4 Որ յոյսերնին Տէրոջ գընեն,
Անոր գործքերն ալ չը մոռնան.
Իրենց սրտերն Տէրոջ չիտկեն,
Եւ հայրերնուն պէս չար չըլլան։

206 (150) Հաւատացեալներուն ապահովը-ին. Սաղ. ՂԱ. (10)։

1 Ով որ կը յուսայ Բարձրեալ Տէր փրկչին,
Եւ զայն ապաւէն կ'ընէ իր անձին։
Տէրն ամենակալ զայն իր շուքին տակ
Խաղաղ կը պահէ ամէն ժամանակ։

2 Որոգայթներէն ինք քեզ կը փրկէ,
Իրեն թևոց տակ քեզ միշտ կը ծածկէ.
Իր ճշմարտութիւնն կ'ըլլայ քեզ ասպար,
Որ քեզ չը դպչին նետեր ւլնասակար։

3 Նետեր ըլլարաւոր դէպի քեզ կու գան,
Հոգիդ անհամար փորձերդ կ'իյնան.
Բայց դուն անվընաս պիտի միշտ տեսնաս
Անզնդղ չար մարդոց պատիժ պատուհաս։

4 Դուն Տէրըն ըրիր քեզի ապաւէն,
Վընաս չես կրրեր ոչ մէկ չար բանէն.
Զի ան պատուիրից իրեն հրեշտակաց,
Որ քեզ ճամբուդ մէջ պահեն անվընաս։

5 Իրենց ձեռքերուն վըրայ վերցուննեն,
Ձըլլայ որ ոտքերդ քարի մը զարնեն.
Առիւծն ալ պիտի ոտքիդ տակն առնեա,
Եւ չար վիշապն ալ պիտի կոխկըռտեա։

6 Քանզի ինքն ինծի իր սիրտը տըուաւ,
Ինծի հաւատաց, անունըս գիտցաւ.
Պիտի ան փրկեմ և բարձրացունեմ,
Ի փառս երկնային պիտի զայն առնեմ։

207 (50) Տէրը Դէ Դ Դաւն Մեծարելը. (8)։

1 Նեղեալ հոգւոյս դուն պահապան,
Երբ տրտմութիւնք վըրաս կու գան,
Երբ գիս պատէ ծով նեղութեան,
Քեզ կը ղրնեմ իմ յոյս միայն։

2 Կ'ուզեմ ցաւերս քեզի յայտնել,
Որ դուն կարող ես բըժըշկել.
Քու խօսքդ միայն գիս կ'ազատէ
Վըրաս եկած ամէն ցաւէ։

3 Բայց երբ իմ ներսըս կ'երկմըտիմ,
Ինձ ես ըսել կը զարհուրիմ.
Ուրախութիւնըս կը կարծի,
Բոլոր յոյսերըս կը հատնին։

4 Արդ ա՞ր երթամ, Տէր սիրական,
Դուն ես միայն ինձ օգնական.
Հոգիս քեզի կ'ապաւինի,
Ցաւոց մէջէն քեզ կը նայի.

208 (163) ՓՐԻՓՈՆԷԱՆ ՍՐԱԽՈՒՆ. (6, 6, 9)

1 Երջանիկ անոնք են,
Որ փրկչին կը լսեն,
Եւ իրենց գանձը վէր դիզեր են.
Լեզուներ կարող չեն
Սրբոց փառքը պատմել,
Որ փրկչին սիրոյն համն առեր են:

2 Իմ կեանցըս օրերն
Ես պիտի օրհնեմ Տէրն.
Փրկութիւնը իրմով է միայն.
Ամէնքն ալ հաւատան
Եւ հասնին վրկութեան,
Մէկ ցնծալու ու մէկ երգ ունենան:

209 (78) "Ա՛ստ բան չէրն է." (8):

ՄԱՍՆ Ա.

1 Ըսքանչելի Տէրոջն անուն,
Իւր բարութիւնըն է անհուն.
Ինք կը հոգայ ըստեղծուածներն՝
Միշտ գթալով ամէնեցուն,

2 Կը կարգադրէ զօրքն աստեղաց,
Որ լոյս կու տան մութ աշխարհաց.
Ծովու, երկրի կենդանիներն
Անով կ'ապրին միշտ զօրացած.

3 Դաշտերն ծաղկօք կը զարդարէ,
Եւ թռչուններն կը խրնամէ.
Անոնց երգն ալ քաղցրանուագ
Զիւր բարութիւն կը քարոզէ.

4 Աշուն, գարուն, ամառ, ձըմեռն
Ձոխ կերակուր կը պատրաստեն.
Անասուններն, բոյսերն, որդերն՝
Անոնց հանդերձ, զարդ կը նկատեն.

5 Երկինք, երկիր, գոյս ամենայն
Ըրաւ Աստուած, տարաւ խրնամ,
Յանձնեց ինձի, վայէ, ըսաւ,
Ինձ ծառայել չանա միայն.

ՄԱՍՆ Ը

6 Բայց այսչափ չէ պատրաստութիւն,
Շնորհաց յաւէտ կարօտ ես դուն.
Քու սեղքերովդ կորսուեցար,
Ահա ոկիւ մը քեզ սիրան.

7 «Որդիս է այս կու տամ քեզի,
Եւ ոչ մէկ բան խընայեցի.
Ամէնն ըրի քեզի համար,
Քեզ ինձ համար ըստեղծեցի։»

8 Տե՛ս, իմ հոգիս, աղէկ խորհէ
Ապնըւթիւնդ ուրիշներէ.
Դուն որդի ես մեծ Աստուծոյն,
Երկինք, երկիր քուկինըդ է։

9 Ի՞նչ է մարդ փուճ, Աստուած փառաց,
Որ կը յիշես, կ'ընես դու այց.
Բարձրաստիճան զայն պատուեցիր,
Սէր ցուցուցիր խիստ գերազանց։

10 Ինչպէս մոռնամ, Հայր իմ գթած,
Քու սէրդ գործքերըդ հիւսքանչ.
Թող քեզ պաշտեմ բոլոր սրտով,
Յիսուս Քրիստոս մէջտ հետևած։

210 (186) Ա՞ստ՛ա յ՛ա՞ստղն վ՛ր՝յ+ՃՀ

Սաղ. Խ. (8)։

1 Ներողութեանց մէջ համբերեցիր,
Տէրն ծրտեցաւ, լըսեց ինձի.
Չիս կորըստեան փոսէն հանեց,
Ոտքս ալ վէմի վրայ հաստատեց։

2 Եւ իմ բերանս նոր երգ դըրաւ,
Հոգիս Տէրոջ մեծ փառք տըւաւ.
Թող շատ մարդիկ աս իմանան,
Ու վախնալով Տէրոջ յուսան։

3 Կու տամ անոր ես երանի,
Որ հըպարտաց ըընաւ չնայի.
Կ'ատէ դարձողն չար սըտութեան,
Ու Տէրն կ'ընէ իր ապաստան։

4 Քուկին հրաշքներդ շատ են, ով Տէր,
Քու խորհուրդներդ խելքէ են վեր.
Ես չեմ կրնար զանոնք պատմել,
Զի չէ հընար զանոնք համրել։

5 Տէր, փրկութիւնդ քարոզեցի,
Ճշմարտութիւնդ չը ծածկեցի.
Տէր, գըթութեամբդ ինծի օգնէ,
Ճըշմարտութեան ձէջ զիս պահէ։

214 (91) Ընդառնէին ուրնաւրէնը Ա-
պուծոյ պարգեան է. Սաղ. ճիէ. (8)։

1 Թէ որ Աստուած տունն չը շինէ,
Զուր կ'աշխատին գայն շինողներն.
Թէ որ քաղաքն ինք չը պահէ,
Զուր կը հսկեն պահապաններն։

2 Ձուր է կանուխ ելլել առտուն,
Եւ ուշ հանգչիլ ու քիչ ուտել.
Զի Տէրն կ'ուզէ իր սիրելոյն
Հանգըստութիւն միայն շնորհել։

3 Ահա տղաք ու աղջիկները
Ժառանգութիւն են Աստուծմէ.
Քեզի յանձնեն իր զաւակները,
Եւ օրհնութիւն խնդրեն քեզմէ։

212 (161) Տրփելի հոգւոյն խոստո-վանելը. (8. 6 տող)։

1 Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի,
Ով վշտալից տրտմեալ հոգի.
Արդ աղաղակդ թող դադարի,
Եւ արցունքներդ շուտով կարի.
Ահա քեզ դեղ դանըւեցաւ,
Որ վերցընէ կըսկիծդ և ցաւ։

2 Թէև սրտիդ հառաչանքէն,
Դառնակըսկիծ սաստիկ ցաւէն
Սորված են պինդ ապառաժները
Ողբերգական եղանակները,
Բայց Տէրն վէրքերդ կը բժշկէ,
Բոլոր մեղքերդ արդ կը քաւէ։

3 Ով մարդ մեղքով բեռնաւորուած,
Սկ համարձակ առ Տէր դիմած.
Քու ծանրը բեռդ մէկդի ձգէ,
Եւ ապաւէնդ Քրիստոս լինի.
Տէրն է փրկիչդ, ի՛նչ խօսք օրհնած.
Դուն միշտ սիրէ, օրհնէ զԱստուած։

213 (174) Տէրը ֆ-Լ Հ-վէ-. Սաղ. ԻԳ. (10)։

1 Ինձ Տէրը եղաւ Հովիւ կառավար,
Եւ ոչ մի բանի կարօտ չեմ ըլար.
Օրեր անվախճան, դաշտեր խոտաւէտ
Պիտի ճարակիմ ընտրեալ հօտիդ հետ։

2 Հանդարտ ջուրերուն դիս կ'առաջնորդէ,
Մարաւը հոգւոյս կը յագեցընէ.
Հոգիս իր խօսքովն միշտ կը նորոգէ,
Ուղիղ ճամբուն մէջ հաստատ կը պահէ։

3 Մահուան չուքին ալ ձորին մէջ քալեմ,
Չարէն չեմ վախնար ու վախնալու չեմ.
Քանզի, օ՛վ Տէր, դուն ինծի միշտ կ'օգնես,
Եւ գաւազանովդ կը մխիթարես։

4 Քու պղորմութիւնդ իմ հետըս կու գայ,
Բոլոր կեանքիս մէջ ինծի սիրտ կու տայ.
Տէրոջը տաճարը պիտի ես հանգչիմ
Երկար ժամանակ և հոն բընակիմ։

214 (103) Խ-ր Յ-ԲԸ. (8, 7, 8, 4).

1 Ո՛վ տառապանաց աշխարհը,
Ի՞նչ սուր են վուշերդ ինձի.
Ո՞ւր կը որ գիս տանէը ինկը
Աս խոր ձորէն։

2 Ո՛վ Իսրայելի տանոդը,
Եկ առպի կրակի սիւնովն.
Անվըտանգ անցուր մեր անձը
Աս խոր ձորէն։

3 Փաչ Հովիւ դուն, Տէր Յիսուս իմ,
Բաց քու սիրոյդ բաղուկներն.
Հետս եղիր, ղօրեղ պաշտպան իմ,
Աս խոր ձորէն։

4 Սուրբ Հոգի, հըղօր Աստուած մեր,
Թշնամեաց յաղթէ ուժովդ.
Մի թողուր գիս դևռ չեչած վեր
Աս խոր ձորէն։

5 Ո՛հ, ի՛նչ վիշտ ու ցաւ քաշեմ ես
Հոս կեանքիս բաժին եղած.
Ընդունէ գիս երբ երթեմ ես
Աս խոր ձորէն։

215 (42) Տէրը ի՛ւր ժողովրդեան.
Սաղ. ճԻԹ. (8)։

1 Թող Իսրայէլ ըսել վուրթայ,
Թէ որ Աստուած մեր հետ չըլլար,
Երբ թշնամին եկաւ մեր վրայ,
Մեզ բարկութեամբ ողջ կու կու տար։

2 Ջուրեր մեր վրայ կը թափէին,
Կը պատէին մեզ հեղեղներ.
Կատղած յորձանք մեր հոգիին
Եւ մարմինին վրայ կ'անցնէր։

3 Օրհնեալ ըլլայ Աստուածն արդար,
Որ մեզ անոնց որս չը տուաւ.
Տէրն ողորմած եղաւ ասպար,
Մեզմէ փրկվէչ, օգնիչ հղաւ։

4 Մեր հոգիներն թռչնոյ մը պէս
Լարուած ցանցէն ազատեցան.
Որոգայթնին Տէրն կոտրըտեց,
Հոգիներնիս փըրկուեցան։

5 Մեր օգնութիւնն է Տէրոջմէ,
Երկինք, երկիր Ըստեղծողէն.
Մեր զօրութիւնն է Աստուծմէ,
Որ շատ մեծ է արարածէն։

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

216 (46) ՓՐԻԳՈՊԵԼԻՆ ՓՈՂԸ.
(6, 6, 8, 6)։

1 Գործ կայ ինձ յանձնուած,
Երկնից յարմարցընել
Անմահ հոգիս, և իմ Աստուածս
վարքովս փառաւորել։

2 Բոլոր ընկերներուս
Հոգիներուն համար
Աշխատելով, ներկայ դարուս
Ըլլամ միշտ օգտակար։

3 Ով Տէր, ինձի օգնէ
Առջևըդ քալելու,
Եւ քու շնորհքովդ գիս պատրաստէ
վերջին հաշիւս տալու։

4 Վառէ գիս ճախանձով,
Հակեմ, աղօթք ընեմ.
Զը կայ ասկէ գոտ ապահով
Ուրիշ ճամբայ, գիտեմ։

5 Եթե քեզի անսամ,
Ինձի կայ կեանք անվախճան.
Բայց եթէ ուխտադրուժ ըլլամ,
Մահ յաւիտենական.

217 Հրե՜ղէ — Ջեղաւոր.

(6, 6, 8, 6).

1 Հոգին հոգւոյս կ'ըսէ,
«Ո՛վ մեղաւոր, հկուր.»
Եկեղեցին ալ կը կրկնէ
Ամէն մէկուն, «եկուր»

2 Ամէն լսողն ըսէ
Ամէն մարդու, «եկուր.
Եթէ արդարութիւն կ'ուզես,
Միակ աղբիւրն եկուր»

3 Այո, ո՛վ ծարաւի,
Ուրախութեամբ եկուր.
կեանց ջուրն է առատ, ձրիի.
Ցիսուս կ'ըսէ, «եկուր»

218 (87) Ա յօր այգիս մեզի ծնաւ. (12, 9)։

1 Օդին մէջ մեղմ, լուռիկ, բայց ազդու ձայն
մը կայ,
Երբ խաղաղք ականջնուս կը հնչէ.
Առաքեանց, թէև մենք չենք գիտեր, ան
կու գայ.
Կէս օրին, իրիկունն ալ մեր շուրջը կ'ըսէայ.
«Ա յսօր այգիս մէջ գործէ։»

2 Եւ այս ձայնն ուղղապէս երկինքէն իջնելով՝
Մեզ, ուր որ թաւիւռինք, կը գտնէ,
Թէ՛ դաշտի թէ՛ քաղքի մէջ մեզի հասնելով,
Թէ՛ լսեանք և թէ՛ ոչ, անդադար գոչելով,
«Ա յսօր այգիս մէջ գործէ։»

3 Ան մեր Հայրն է որ մեզ յոյժ սիրով կը կանչէ,
Իր ձայնին հընազանդ ըլլանք մենք.
Անդադար օրհնութիւն իր ձեռքէն մեզ կ'իջնէ.
Մենք, ուրեմն, իր սիրոյն նըւիրուած ի սրտէ՝
Ա յսօր այգիին մէջ գործենք։

219 (105) Մ՝ուրտուէյսա՛ն. (8, 6)։

1 Քրիստոս Աստուած մեզ պատուիրեց
Որ ընկերնիս սիրենք,

Ոչ երեսաննյ՝ այլ մեզի պես,
Անկէ վարձք չընպասենք։

2 Յիսուս Փրկիչ, մեզի օգնէ,
Քեզի միշտ ներմաներնք.
Քու օրինակդ մեզի յայտնէ,
Անոր միշտ հետեւինք։

3 Դուն ես Աստուած միշտ մարդասէր,
Ներող ամէն մեղաց.
Թող մի՛ տար որ մարդ մեղասէր
Ըլայ միշտ մարդատեաց։

4 Դուն քու արեդ միշտ կը ծագես
Ամէն մարդոց համար,
Եւ դուն քու սէրդ կը ցուցընես
Ամէն մարդու հաւասար։

5 Արդ տուր մեզ սիրտ սիրանըւէր,
Որ անխըտիր սիրեենք.
Ըսուինք որդիք Հօրդ մարդասէր,
Զիրար եղբայր կոչեենք։

220 (168) "Դուք ամենից եղբայր եք."
Մատթ. ԻԳ. 8. (8)։

1 Եղբայր ենք մեենք, մէկ Հօր որդիք,
Ձը կայ մեր մէջ մեծ ու պզտիկ.
Մէկ ուսուցիչ ունինք Յիսուս,
Մէկ մեր հաւատք, և մէկ մեր յոյս։

2 Մէկ ճամբայով կ'երթանք մէկ տուն,
Տուն լուսեղէն, յաւերժ սիրուն.
Ուր մահ կամ վախ չըկայ մեզի,
Ամէնքը հոն սիրով ճն լի։

3 Ի միասին հոն յաւիտեան
Պիտի բնակինք մենք համաձայն.
Ուստի հոս մէկըզմէկ սիրենք,
Մէկ սիրտ և մէկ խորհուրդ ըլլանք։

221 (127) Եղբ-յբ-էբ-ը-ի-ն. Սաղ. ճԼԳ. (7)։

1 Ով Տէր, ո՛րքան է բարի,
Ո՛րչափ շատ է ցանկալի,
Որ եղբարք ի միասին
Միաբան ալ բընակին։

2 Աս նըման է ան ցօղին
Որ կ'իջնէ գլուխն Հերմոնին.
Այն շաղին ալ որ կու գայ
Սուրբ Սիօն լեռան վըրայ։

3 Զի հոն Տէրը հաստատեց
Օրհնութիւն և վարձք ալ մեծ.
Ես անոնց կեանք անվախճան,
Որ իրեն կը հաւատան։

ՀՀՀ (111) ՓՐԻՕՊՈՆԷՍԻՆ ԱՐՔԱԵՐԷՆ.

(6, 6, 8, 6)։

1 Եկէք, Տէրն սիրողներ,
Պատմենք ցնծութիւններս.
Մէկտեղ ելլեն մեր քաղցր երգերը
Մինչև աթոռն փրկչիս։

2 Եւ թող անոնք չերգեն,
Որ Տէրը չը ճանչցան.
Բայց Արքային որդւոցն ամէն
Վայել է որ փառք տան։

3 Հոս իր սուրբ Սիոնին
Ցընծումն կը վայելենք.
Մինչև հասնինք երկնաւորին,
Իր փառքն անհուն տեսանենք։

4 Ուստի մեզ միշտ երգեն,
Բընաւ տրտմեալ չըլլանք.
Յմմանուէլին հոգին կ'անցնինք,
Դէպ ի երկինք կ'երթանք։

223 (80) Ա՜ՐԲ ԸԼԼՈ՜ ԲՈՂՈՔ։ (8, 6)։

1 Ո՛վ Տէր, մեզի պատուիրեցիր
Որ սուրբ ըլլանք սրտով.
Ըրբոց միայն երնեկ տուիր,
Որ քեզ տեսնեն աչքով։

2 Ով Սուրբ Աստուած, դուն գիս սրբէ
Ամէն տեսակ մեղքէն.
Անմահ հոգիս դուն ազատէ
Մեղաց պատճառներէն։

3 Դուն իմ սրտիս նոր սէր ազդէ,
Որ սուրբ ըլլալ ջանամ.
Եւ իմ հոգիս լուսաւորէ,
Որ սուրբ օրէնքդ ճանչնամ։

4 Իմ սիրտըս, Տէր, քեզի դարձուր,
Որ միշտ մեղքէն փախչիմ.
Դուն Սուրբ Հոգւովդ ինծի շնորհք տուր,
Որ քեզ միայն փառչիմ։

5 Ես կը բաղձամ սուրբ ըլլալու,
Որպէս զի քեզ տեսնեմ.
Ես կը ցանկամ սուրբ ըլլալու,
Որպէս զի դրախտդ մտնեմ։

224 (91) Անյուսութիւն. (7)։

ՄԱՍՆ Ա

1 Դիտելու մէկ կէտ մը կայ,
Որ մըտքիս տանջանք կու տայ։
Արդեօք Տէրը կը սիրե՞մ,
Ես իրե՞նն եմ, կա՞մ թէ չեմ։

2 Թէ սիրեմ, այսպէս կ'ըլա՞մ
Յրտացած և անկենդան.
Իւր անուան ծանօթ չեղողք
Վատ ինձմէ կ'ըլա՞ն արդեօք։

3 Սիրտս այսպէս խիստ կը մրնա՞ր,
Ինձ աղօթքը բեռ կ'ըլա՞ր,
Ցաւ կու տա՞ր ինձ բան չընչին,
Գիտնայի նէ սէրն փրկչին։

4 Ներսըս երբ աչք դարձուներ,
Չիք հաւատք, մեղք կը տեսներ.
Մութ բոլորն, ունայն, անսանձ.
Չիս սեպե՞ր որդի մ'եղած։

5 Ընթերցմունք, քարոզ, աղօթք,
Ինչ ընեմ ալ է մեղօք.
Դուք, սրտանց Տէրն սիրողներ,
Ա՞ս է, ո՛հ, վիճակըն ձեր։

ՄԱՍՆ Բ

6 Իբստացած սիրտս դեռ կ'ողբամ,
Մեղքը վիշտ, կապանք կը զգամ,
Ըզգացումըս վիշտ կու տա՛ը,
Աաէի նէ ժեղքն իսպառ։

7 Կ'ընտրէի՞ չուզած ճամբաս,
Կ'ըլլայի՞ սրբոց յարած,
Ինձ խաստմունքն երբէք քա՞զգը էր,
Եթէ Տէրն չէի սիրեր։

8 Տէր, լուծէ իմ տարակոյս,
Դու սրբոցդ արևն ու լոյս,
Լոյս ծագէ գործոյդ չնորհաց
Եթէ այն է ըսկըսուած։

9 Քեզ որչափ սիրած ալ եմ,
Տուր որ աւելի սիրեմ.
Մհ, սիրած չեմ նախ թէ որ,
Ինձ օգնէ, սկըսիմ այսօր։

225 (46) Աէտը Ադոռոյ բանալ. (6, 6, 8; 6)։

1 Ամենատես սուրբ աչք
Մինչև խորերն ջննէ.
Տէրն ըստեղծեց ըզսիրտ մարդոց,
Ծածուկ չէ այն իրմէ։

2 Բաղմիցըս այն կեղծեօք
Խաբէ՝ թէ ես սուրբ եմ.
Ո՛հ, կը հաւատամ խաբող սրտիս,
Աւա՜ղ, մեղք կը սիրեմ,

3 Զար մեղաւոր գործքերըն
են ատելի ինձի.
Գաղտուկ իմ մէջս մեղք կը պահուի,
Կ'ըսէ, Ձեմ ղէն քեզի։

4 Զիս դու փորձէ, ո՛վ Տէր,
Տես իմ ճամբու մէջ եմ.
Քննէ իմ սիրտս, յայտնէ մեղքերս,
Ճանչնամ թէ ես չար եմ։

5 Մաքրէ սիրտս մեղքերէս,
Ինձ առաջնորդ եղիր.
Քու սուրբ ճամբուդ մէջ դէպ յերկինս
Վազեմ ըլլամ թող ժիր։

226 (79) Հաւատքին յաղթութիւնը.
(8, 5 տող)

1 Ունայն աչխարհս ա՛լ կը ձըգեմ.
Եւ արդ երկինք երթալ կ'ուզեմ.
Հոն է ամէն բան լուսաւոր,
Սուրբ, պատուական և փառաւոր.
Ո՛վ Տէր Քիստոս, չուտ եկ. Ամէն։

2 Իմ սիրելի եղբարք, մի լաք.
Ուրախ եղէք, իմ բարեկամք.
Մեղքէն ազատ եմ, ոչ թշուառ,
Եմ երջանիկ միշտ կատարեալ.
Ո՛վ Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն։

3 Խաւարն դընաց, է արշալոյս.
Ո՛հ, սուրբ քաղաք սրփուեց ըղձոյս։
Արդարութեան ծագէ արև,
Հոգիս տեսաւ դրախտն արդարև.
Ո՛վ Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն։

4 Ո՛հ, այս ժողով է սրբազան,
Գառն է անոր գլուխ, իշխան.
Որոնց փափաքն սուրբ, չերմեռանդ
Երգէ Տէրոջ նոր երգ գլուարթ.
Ո՛վ Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն։

5 Կարդամ և ես երգ յաղթութեան,
Ըլլամ այն սուրբ հօտին անդամ,
Լուսոյ ըզգեստ հագնիմ վայլուն,
Ընկերանամ երգիչ պարուն.
Ո՛վ Տէր Յիսուս, շուտ եկ. Ամէն։

227 (129) Տէր-ը յե-էն պոկ խոնարհել· (8, 6)։

1 Հրզօր արքայ երկնի, երկրի,
Որ կը տիրես դու միայն,
Ազդարութեան իրաւունքի
Աթոռդ է յաւիտեան։

2 Օրհնեալ ըլլայ քու սուրբ անուն,
Ողորմութիւն ունիս.
Հաւատարիմ է քու խօստումն,
Հրնար չէ որ ծըռիս։

3 Ես մեղաւոր և չար, տըգէտ,
Իրաւ եմ պատժապարտ.
Զուզեմ փախչիլ արդար ձեռքէդ,
Խոնարհ մընամ ի խրատ։

4 Շընորհք են ինձ այն պատիժներն
Որոնք կու դան գութէդ.
Թող հոս սաստիկ զիս չարչարեն,
Փրկուիմ գալիք պատժէն։

5 Ուրախ եմ արդ՝ որչափ տանջուիմ,
Զի Տէրըս է գըթած.
Զիս սէրն առատ աստուածային
Սրբել է կամք ըրած։

6 Տըկար հաւատք ունիմ, գիտես,
Տէր, վըշտակրիս օգնէ.
Կը հաւատամ փրկչիդ միշտ ես,
Չիս դըժոխքէն վրկէ։

228 (29) Ա՜ռա՜ծոյ կոմսն հպարտ։
(6, 6, 8, 6)։

1 Ի՜նչ խոր քու խորհուրդներն,
Իմ խելքըս չը հասնիր.
Բայց դուն ինչ որ կ'ընես, ով Տէր,
Բարի է սիրալիր։

2 Կը փափաքիմ ըլլալ
Ազատ ամէն չարէ.
Փորձանք գըլխէս պակաս չըլլալ,
Չի քեզ հաճոյ այն է։

3 Ինձ արգելքներ կան շատ
Գործքիդ մէջ աշխատիլ.
Ոըչափ կրնամ, ընեմ զըւարթ,
Պարտիմ քեզ հնազանդիլ։

4 Ինչո՞ւ իմ աղօթքներս
Անպատասխան մընան.
Թէ այդպէս քեզ հաճոյ ըլլայ,
Պէտք է ես գոհ ըլլամ։

5 Ցոյժ կ'աղաչեմ, Տէր, քեզ,
Լից գիս քոյդ չընորհքով.
«Ջու կամքդ ըլլայ ինչ որ ընես,»
Ըսեմ ես գոհ սըրտով։

229 (69) Սբ-ոյ օրէնսից. (8, 7)։

1 Տուր ինձ հաւատոյ թևերը
Որ թռչիմ ու վեր ելլեմ,
Երջանիկ անթիւ սուրբերը,
Երկնաւոր փառքն ալ տեսնեմ։

2 Հոս երբեմն իրենց մահիճը
Արցունքով կը թրջէին,
Եւ մեղացն ու փորձութեանցը
Դէմ կը պատերազմէին։

3 «Ուսկի՞ց էր ձեր յաղթութիւնը,»
Հարցընեմ, ալ միաբան
Ցաղթանակն ու փրկութիւնը
Յիսուսի խաչին կու տան։

4 Դիտեցին անոր քայլերը,
Եւ անոնց հետևեցան,
Մինչև որ երկնաւորները
Իր սուրբ հանգըստեան հասան։

5 Գոհութիւն քեզի, մեր Տէրը,
Քու քայլերէդ մեզ կ'ուղղեն,
Եւ վերաներուդ խոստերը
Նոյն ճամբան կը ցուցընեն։

ԱՐԴԱՐՆԵՐՈՒՆ ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆՆ

ՈՒ

ԶԱՐԵՐՈՒՆ ՔՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆԸ

230 (168) Բ֊րէ Ե֊ԸՐ Մ֊ՐԴ֊Ց Փ֊ՐՔԷ֊Ր֊ՔԷ֊Ն֊Ը· Սաղ· Ա· (8)։

1 Ճշմարտապէս երանելի
Մի՛այն այն մարդը Թող ըսուի,
Որ չարերուն ճամբան չերթաը,
Ծաղրաբանից հետ չը կենաը։

2 Այլ սուրբ օրէնքը կը սիրէ,
Անոր վրայ միշտ կը մտածէ՝
Տէրոջը կամքը սորվելու,
Եւ զանիկա կատարելու։

3 Իրաւ ան պիտի նըմանի
Ջուրի քով տընկըւած ծառի,
Որ անպակաս պտուղ կու տայ,
Տերևն ալ պիտի չը չորնայ։

4 Ամբարիշտները այնպէս չեն.
Եհովային բարկութենէն
Անոնք յանկարծ պիտի ցրուին՝
Նըման հովէ ցրուած չիւղին։

5 Թող ամբարիշտը չը յուսայ
Դատաստանին մէջ որ կեանայ.
Զի Տէրն արդարը կը սիրէ,
Բայց չարը բընաջինջ կ'ընէ։

231 (127) Ա՛ստուծոյ ձառանէրուն ապահովութիւնը. Սաղ. ճԻԱ. (7)։

1 Ես աչքերս ուղղեմ պիտի
Դէպ ան լեռներուն՝ ուրկէ
Օգնութիւն ինձ կը հասնի,
Զի միայն Տէրն ինձ կ'օգնէ։

2 Ան քու ոտքըդ չը սարսեր,
Պահապանդ է միշտ հսկող.
Զի բընաւ չը մրափեր
Իր ծառայքը պահպանող։

3 Ան քեզի միշտ պահակ,
Քու աջ կողմդ է հովանի.
Ոչ լուսին, ոչ արեգակ
Տալ կրնան վընաս քեզի։

4 Տէրն չարէն քեզ կը փրկէ,
Քու անձիդ է պահապան.
Մուտ և ելքըդ կը պահէ
Այժմ և մինչև յաւիտեան։

232 (32) Ա֊ՊՕ֊ՅԻ ՎԻՃԱԿԸՆ ՅՐՀՆԻԼ ՔՆ· ՍԱՂ· ԿԷ· (8)

2 Աստուածդ, գրքիա ու մեզ օրհնէ,
Լոյսդ երեսաց մեր վրայ ծագէ,
Եւ փրկութեան ուղիղ ճամբան
Ամէն ազգ քող չուտ ճանաչէ։

2 Տէր, քեզ փառք տան ժողովուրդները,
Ուրախանան, ցնծան ազգերը.
Զի դուն չիտակ պիտի դատես,
Առաջնորդես զանոնք, ո՛վ Տէր։

3 Երկիրն պըտուղ պիտի բերէ,
Եւ մեր Աստուածն ըզմեզ օրհնէ.
Եւ աշխարհիս ամէն ծայրերը
Պիտի դողան, վախնան անկէ։

233 (32) Ա֊ՊՕ֊Ի ԿՂԶ֊ՅՈՒԵՐՈՒՆ ՈՂՋՄՈՒԹԻՒՆ Ի՛ՔՆ· ՍԱՂ· ՃԷ· (8)։

1 Տէրն օրհնեցէք. ան է բարի,
Իր գրթութիւնն է յաւիտեան.
Ասանկ ըսեն մարդիկ երկրի,
Որ Տէրոջմով փրկուեցան։

2 Զար մարդիկները դէմ դընելով,
Տէրոջ խորհուրդն անարգեցին.
Անոր համար ցածցան չուտով,
Եւ օգնական մը չունէին.

3 Ի միջ վէտաց Տէրն կանչեցին,
Տառապանքէն ղանոնք փրկեց.
Տէրն կուղղեց կապանքներնին,
Մահուան չուքէն զանոնք հանեց.

4 Թող Տէրոջմէն միշտ գոհանան
Ամէն մարդոց աչաց առջին.
Տէրոջ հրաշքներն ողորմութեան
Թող յայտնեան փառաւորուին.

5 Ով որ նաւով ճամբայ կ'ընէ
Եւ առուտուր ծովու վրայ,
Տէրոջ գործքերն նա կը տեսանէ,
Եւ իր հրաշքներն հոն կ'իմանայ.

6 Արդար մարդիկ պիտի խնդան,
Զար մարդ բերանն պիտի գոցէ.
Մարդ իմաստուն միշտ յայտնեան
Պիտի վախնայ ու Տէրն գովէ.

234 (135) Ա֊պա֊ճ֊ոյ ն֊ե֊ր֊կ֊ո֊ղ֊ու֊թ֊ե֊ան.
Սաղ. Իդ. (8)։

1 Տէրոջ լեռն ո՞վ պիտի ելլայ.
Սուրբ տեղը ո՞վ պիտի կենայ.
Ձեռքով, սրտով մաքուր եղողն,
Սուտ չընծանչցող, երդում չընողն։

2 Ան կը ստանայ իր Տէրոջմէն
Սուրբ օրհնութիւն ամէն առնէն,
Եւ Աստուծմէն իր փրկութեան
Ըլլի չընորհք արդարութեան։

3 Վեր համբարձէք, ով սուրբ դռներ,
Որ ներս մտնէ փառաց մեծ Տէր.
Ո՞վ է փառաց այս թագաւոր.
Զօրաց Տէրն է, Աստուած հզօր։

235 (184) Ա֊պա֊ճ֊ոյ յ֊ա֊ա֊յ֊ե֊ի֊ր֊ա֊ն ա֊պ֊ա֊հ֊վ֊ե֊ր֊ու֊թ֊ի֊ւ֊ն֊ը. Սաղ. ՃԽԵ. (10)։

1 Ահն որ, Տէր, սրտովը քեզի կը յուսայ,
Նըման Սիոնի հաստատ կը մընայ.
Լեռան մը պէս իր յուսոյն առարկան
Կարող չեն շարժել դարերն ապագայ։

2 Ինչպէս որ լեռներն են շրջապատած
Երուսաղեմայ քաղաք գերապանծ,
Այնպէս ալ Աստուած միշեւ յաւիտեան
Իր ժողովուրդին չորս կողմն է պատած։

3 Ով Տէր, դուն բարիք ըրէ բարիին,
Ու նաեւ սրտով ուղիղ եղողին.
Սակայն այն ամէնքն որ Տէրը կ'ատեն,
Անոր երեսէն պիտի մերժուին։

4 Դուն, Տէր, կը ջնջես ագգերն անօրէն,
Որոնք չարութիւն առջիդ կը գործեն.
Բայց կեանք մը անդորը ըրեր ես պատրաստ
Քու խօսքըդ սիրող սրբոցդ համօրէն։

236 (19) Տէրը էրէն յառաջնէրը կ'ուզե. Սաղ. ՃԻԶ. (8)։

1 Երբոր դարձուց մեր Տէր Աստուած
Վատ գերութիւնն իր Սիօնի,
Ցայնժամ եղանք մըխիթարուած,
Նըմանեցանք երազողի։

2 Մեզնք ան ատեն ուրախ լեզուով
Երգ երգեցինք մեծ ցնծութեան.
Ագգերն ըսին մէկ բերանով,
Թէ Տէրն ասոնց ըրաւ մեծ բան։

3 Իրաւ Աստուած մեզի համար
Մեծ, սխրալի բաներ ըրաւ.
Ուրախ եղանք որ Տէրն արդար
Ազատութիւն մեզի տըւաւ։

4 Արցունքներով սերմ ցանողները
Յնծութիւնով պիտի հնձեն.
Ողբով, լալով սերմ տանողները
Խնդութիւնով պիտի ժողվեն։

237 (71) Ապաւէնի վախնալուն և անոր ծառայելուն երանութիւնը.

Սաղ. ճԻՀ. (8, 6)։

1 Բիւր երանի Տէրոջ երկիւղն
Կըրող ամէն մարդուն.
Որ կը քննեն անոր չափովն,
Ըզգոյշ են վարքերնուն։

2 Չի ան տուեն պիտի ուտես
Վաստակըդ քու ձեռաց.
Եւ ապրելով երջանկապէս՝
Կ'ըլլաս միշտ յաջողուած։

3 Ահա այսպէս մարդ կ'օրհնըւի,
Երբ Տէրոջմէ վախնայ.
Զաւկիդ զաւակն տեսնես պիտի,
Եւ կեանքդ խաղաղ կ'ըլլայ։

238 (18) Տէրը վրէժխնդիրէ է իւ ժողովուրդին. Սաղ. ՃԻԹ. (7)։

1 Իսրայէլն արդ թող ըսէ,
Իմ մանկութենէս հետէ
Շատ անգամ գիս նեղեցին,
Բայց ինձի չը յաղթեցին։

2 Հերկողներ գիս հերկեցին,
Ակօսներն երկընցուցին.
Տէրն արդար է, ան դիտեց,
Զրուաններն ան կըտրտեց։

3 Ատողներն սուրբ Սիօնի
Ամօթով լեցաւին պիտի.
Տանիքին խոտին նըման
Չորնալով կը փըճանան։

239 (78) Չարէրուն ընթացքը վճռելը. Սաղ. ԼԶ. (8)։

1 Իմին սրտիս ըսելՀ կու տայ
Չար նենգութիւն մեղաւորին,
Թէ Աստուծոյ երկիւղն չըկայ
Անոր հոգւոյն աչաց առջին։

2 Իր մահիճին մէջ կը վրնտռէ
Ծուռ անիրաւ նոր ճամբաներ.
Մոլի գործքեր կը հընարէ,
Եւ գինք չարչէն ետ չը քաշեր։

3 Ով Տէր Աստուած ճշմարտութեան,
Ողորմութիւնդ է պերազանց,
Արդարութիւնդ լեռան նըման,
Չի դուն եղար փրկիչ մարդկանց։

4 Տէր, գըթութիւնդ է անսահման,
Ձու քովըդ կայ աղբիւր կեանքի.
Ձու թևերուդ պաշտպանութեան
Հաւատացեալն կ'ապաւինի։

240 (166) Զարերուն ահաւոր վիճակը.

Սաղ. խթ. (8)։

1 Մըտիկ ըրէք, աւէն ազգեր,
Եւ աշխարհիս բընակիչներ,
Բոլոր հարուստ, աղքատ մարդիկ,
Ազնըւական նաև ռամիկ։

2 Եւ ձեր ուժին յուսացողներ,
Հարըստութեամբ պարծեննցողներ,
Մարդ չէ կարող եղբայրն փրկել,
Եւ կամ փրկանք Աստուցանել։

3 Անոնք այսպէս խորհուրդ ունին,
Թէ յաւիտեան պիտի ապրին,
Իրենց տուներն պիտի մընան,
Անուններնին քաղքի կու տան։

4 Բայց մարդ պատուոյ մէջ չը մընար,
Խեղճ անասնոց կ'ըլլայ հաւասար,
Երբոր չընտրեր Տէրոջ ճամբան,
Անոր Սուրբ խօսքն և պատուիրան։

5 Թէև չար մարդն հարըստանայ,
Եւ իր տունին փառքն ալ շատնայ,
Դու մի վախնար՝ զի երբ մեռնի,
Իր հետ ոչինչ պիտի տանի։

6 Սակայն Աստուած պիտի փրկէ
Իմին հոգիս չար մահուանէ.
Քանզի Տէր իմ զիս ընդունեց,
Գրաւն փրկութեան ինծի շնորհեց։

241 (49) Ա՞ստուած չըբերաո՞ն պէտ է. Սաղ. ՂԲ. (7)։

1 Սուրբ անուանըդ, ով Աստուած,
Մի՞շտ երգելն է շատ բարի.
Գթութիւնդ, Տէր ողորմած,
Թող գիշեր ցորեկ գովուի։

2 Տէր, գործքերըդ են շատ մեծ,
Խորհուրդներըդ շատ խորին.
Շնորհք փրկչին հոգիս փրկեց,
Բայց չարերը կը փնչին։

3 Այլ, ով Տէր, դուն շատ բարձր ես,
Թշնամիքդէդ կը ցրուին.
Տէր, իմ ոյժըս շատցուներես,
Չի ես հաւտացի փրկչին։

4 Տանըդ մէջը տնկըւած.
Արդարները կը ծաղկին.
Հեւևողք սուրբ օրինաց
Կը մեծնան մինչև կ'ածին։

5 Ծերութեան մէջ պտղաբեր,
Դէր, կանաչ ալ կը մընան,
Որ պատմեն թէ սուրբ է Տէրը,
Անմահութ է չարութեան։

ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԱՀ (148) Օ՜Ե՛ԼԸ ՀԸ ՐՈՔՈՒՐԵ՝
Ա՛ՍՂ. Բ. (8)՝

1 Ա՛զգերն ինչո՞ւ խառնած չարժին,
Ինչո՞ւ Հրեայք միաբանին.
Հըրեայ և հեթանոս կ՛ուզեն
Որ Տէրն ու իր Օծեալն մերժեն՝

2 Ինչո՞ւ իշխանք միկտեղ խորհին,
Ու իրարու ինչո՞ւ խօսին,
Ըսեն, Տէրոջ կապերն կոտրենք,
Ու լուծն ամէնքս մեզմէ ձրգենք՝

3 Երկինք նստողը կը տեսնէ,
Բոլոր ջանքերն ինք կ՛անարգէ.
Օծեալն կարող է յաղթելու,
Ու Սիոնի մէջ իշխելու՝

4 Ով իշխաններ, խրբատուեցէք,
Տէրոջն առջևը դողացէք.
ԶԱւ որ շուտ կորուստ հասնի,
Երբ բարկութիւնը բորբոքի՝

5 Երանելի և սպահով
Միայն անոնք են, որ սրտով
Փրկիչն ընտրած են ապաստան,
Անոր չնորհացը կը յուսան։

243 (62) Եփէ օրհնաբան ֆսաֆը։ (7, 6)։

1 Թող Սիոնի որդիքը
Ուրախութեամբ ցնծան.
Պիտի անցնին չարիքը,
Բարի օրեր կու գան.
Ահա ետքի օրերը
Լերանց գլխուն վրայ
Սիօն Տէրոջը լեռը
Պիտի խիստ բարձրանայ։

2 Ազգաց շատ բազմութիւնը
Անոր պիտի դիմեն.
«Երթանք Տէրոջը տունը,»
Պիտ' իրարու ըսեն,
«Նրանք Տէրոջը լեռը,
Ինքգինք մեզի յայտնէ.
Աստուած իր ճամբաները
Մեզի սովրեցընէ։»

3 Մարդիկ իրենց սուրերը
Խոքեր պիտի շինեն,
Նիզակներուն տէգերը
Ցատոցներու փոխեն։
Ոխով ազգաըք ազգաց վրայ
Պիտի չը յարձակին.
Պատերազմին արհեստը
Բընաւ ալ չը սորվին։

4 Ո՛հ թէ մեր աչքն այս յոյսը
Ի գործ դրուած տեսնէ,
Եւ Սիոնին սուրբ լոյսը
Աշխարհք լուսաւորէ.
Ցայնժամ Տէրոջ տաճարը
Ցնծմամբ երկրպագենք։
Ալ ցրուեցաւ խաւարը,
Անոր լուսովն քալենք։

244 (188) Աւետ արշալոյսը. (11, 10)։

1 Ով Սիոնի բերկրալից արշալոյսը,
Թանձրը խաւարը և սուգը կ'անցնի.
Հիմա մարդոց ցնծութիւնը և յոյսը,
Կեանքն անվախճան մեզի լոյս կը տուէ։

2 Ով Սիօնի բերկրալից արշալոյսը
Հին դարերու մէջ որ դուշակուեցաւ.
Մարգարէից խօսքին պէս, ահա կոյսը
Բեթլէհեմի մէջ փրկիչը ծընաւ։

3 Գերութենէն կը դառնան գերիները,
Ծառայութեանը տունէն կ'ազատին.
Պատը քակուած է, և հեթանոսները
Հիմա Հրէից հետ կը բերկրին։

4 Անապատին մէջ շուշանը և վարդը.
Ձոր երկրին մէջ կ'երևին վըտակները.
Գետերազինները դադարած են, և մարդը
Իր ընկերին դէմ ա՛լ կռիւ չը հաներ։

5 Ի՛նչ կը լսեն՛ք հեռաւոր կողմինները
Փառք Աստուծոյ ի բարձունըս՝ կ'ըսեն.
Մե՛նք անոնց հետ լսել տա՛նք մեր ձայները,
Փառք Աստուծոյ յաւիտեանըս. Ամէն։

245 (197) «Ե- ֆոլէց ըանէլ»
Յայտ. Ի. 2. (8. 6 տող)։

1 Տէրոջ խոստումնքն է թէ կու գան
Անանկ օրեր, որ Սատանան
Պիտի կապուի անքակտելի
Շղթաներով, դըժոխք ձըգուի։

Ուրախացիր, ով իմ հոգիս,
Որ բերկրալի յոյսեր ունիս։

2 Յայնժամ մարդիկ երկրիս բոլոր
Իբրև որդիք միկ հօր ու մօր
Սիրով միկտեղ բընակելով՝
ԶԱստուած պիտի օրհնեն սրտով։
Ուրախացիր, և այլն։

3 Մեղքն աշխարհէս պիտի վերնայ,
Սուրբ սէրն անոր տեղ պիտի գայ,
Որով յաւէրժ պիտի սիրուին
Հայրն ու Որդին և Սուրբ Հոգին։
Ուրախացիր, և այլն։

4 Քու խոստումնքիդ ապաւինած
Այս յոյսն ունիմ, ով Տէր Աստուած։
Հաւատարիմ ըլլալդ գիտեմ,
Միայն շուտ գալդ կը խնդրեմ։
Ուրախացիր, և այլն։

246 (174) Քրէտոսի յարութենէն երա-
ժամուրիւնը. Ողղ. խէ. (10)։

1 Բարի խօսքերով իմ սիրտըս կ'ուժվի.
Պիտի արդ գովէ զանուն արքայի.
Լեզուս շուտ գըրող գըրչի է նըման,
Եւ միշտ քարոզող սուրբ ճշմարտութեան։

2 Քեզի պէս աղուոր չը կայ մարդ բընաւ,
Շընորհք չրթունքիդ վըրայ թափեցաւ.
Անոր համար քեզ Տէրոյը բերան
Օրհնեց բարձրացուց մինչև յաւիտեան։

3 Ո՛վ դուն Տէր հըզօր, սուրդ մէջքդ կապէ,
Ու քու մեծ փառքովդ մեր մէջը փայլէ.
Քուկին զօրաւոր խօսքովդ սրբազան
Ամէն ժողովուրդ քու սակըդ կ'ինանան։

4 Աստուած, քու աթոռդ է մինչ յաւիտեան,
Քուկին տէրութիւնդ է միշտ անսահման.
Քու սուրբ գաւազանդ մարդոց է ուղղիչ,
Արդար գաւազան՝ մարդկան ազատիչ։

5 Դուն զարդարութիւն խիստ շատ կը սիրես,
Ամէն չար գործքերն կ'ատես կը մերժես.
Անոր համար քեզ, ո՛վ Տէր Աստուած մեր,
Աստուածըդ օծեց ամէն մարդէ վեր։

6 Քուկին սուրբ անուանդ ամէն ազգաց մէջ,
Պիտի հռչակուի միշտ և մինչև վերջ.
Եւ աս պատճառաւ ազգերըն ամէն
Մինչև յաւիտեան պիտի քեզ գովեն։

247 (152) Ութն է ձայն. Սաղ. ԽԸ. (10)։

1 Տէրն է խիստ շատ մեծ, ինքն է միշտ օրհնած,
Եւ մեր Աստուծոյ քաղքին մէջ նստած.
Ցնծում աշխարհիս է լեռն Սիօնին,
Անկէ կու տայ Տէրն շընորհք՝ խնդրողին։

2 Ինտոր լըսեցինք՝ անանկ ալ տեսանք,
Բոլոր աշխարհի Սիօնն է պարծանք.
Քանզի հոն նստած է մեր մեծ Արքային,
Հիմնեց զանիկայ Աստուած յաւիտեան։

3 Քու ողորմութիւնդ մեզի շնորհեցիր,
Քու սուրբ տաճարէդ դուն մեզ փրկեցիր.
Ամէն տեղ անուանդ տրուի գովութիւն,
Արդարութիւնով ալ ձեռքդ է լեցուն։

4 Մեր սուրբ լեռն Սիօն ուրախ թող ըլլայ,
Որ մարդ փրկութիւն շընորհք կը ստանայ.
Չի Տէրն շընորհեց մեզ արդարութիւն,
Ու մեղաւորին մեղաց քաւութիւն։

5 Ան է մեր Աստուածն միշտ և յաւիտեան,
Հովիւ, առաջնորդ մինչև ի վախճան.
Անով կը ստանանք մենք մեր փրկութիւն,
Որ ինք խոստացաւ իր ծառաներուն։

248 (168) ԵՒԼԷՑ–ՅԻՆ ՀԱՄԱՐ ԱՂՕԹ. ՍԱՂ. Զ. (8).

1 Ո՛վ քալ Հովիւ Իսրայէլի,
Եւ ճոխեփին առաջնորդող,
Լըսէ ու քեզ ցուցուր մեզի,
Ֆերովբէից վըրան նըստող։

2 Ո՛վ Տէր Աստուած, դուն մեզ դարձուր,
Երեսդ յայտնէ որ մենք ապրինք.
Ո՛վ Տէր զօրաց, մեզի չնորհք տուր.
Մի՛ բարկանար, երբ պաղատինք։

3 Եգիպտոսէն այգի բերիր,
Ձայն տնկեցիր, աչխարհ լեցուց.
Անոր ըստուերն ծածկեց զերկիր,
Մինչև ի ծով ճիւղ երկնցուց։

4 Ինչո՞ւ ցանկերն դուն փլցուցիր,
Որ անցնողներն զայն փրցունեն.
Խոզն անտառի և գաղաններ
Ապականեն զայն և ուտեն։

5 Ֆեղ կ'աղաչեմ, Տէր բոլորին,
Մեզ երկինքէն նայէ գըթովդ.
Եւ այցելու եղիր որթին,
Որ տընկըւած է քու ձեռքովդ։

249 (135) Քրիստոսի խաչառութեան համար աղօթք. (8. 8 տող)։

1 Զարթիր, զարթիր, Ա՛լ տիրական,
Շարժէ ուժովըդ զազգ մարդկան.
Որ զօրութիւնդ աչխարհ տեսնէ,
եւ յաղթութիւնդ գովաբանէ։
Ես եհուվայ եմ Տէր Աստուած,
Գոչէ թող ձայնդ հեթանոսաց.
Զայնէդ սիրեաննք թող կօրծանին,
եւ պիղծ սեղանք թող տապալին։

2 Մարդու արիւն ա՛լ չը թափուի,
Ունայն զոհեր չըլլան սեղքի.
Որդիք մարդկան ապաւինին
Միշտ աւորաց միակ փրկչին։
Յայց զօրութիւնդ, Ա՛լ տիրական,
Որ չարութիւնք բնաչինչ ըլլան.
Ձչմարտութեանդ լոյսն ալ թող գայ,
Որ սրտութիւն անհետ ըլլայ։

3 Բիւր Սիոնին յաչող ատեանն,
Ժողվէ հօտիդ ցրուածն ամէն.
Թող աչքերնիս տեսնեն ապշած՝
Բոլոր աչխարհ մէկ հօտ եղած։

Ամենակալ բարի Աստուած,
Խրկէ շընորհք բոլոր մարդկանց.
Որ այն յաղթէ դիմամարտից,
Տիրէ Քրիստոս, Տէրն ամենից։

250 (43) Քրէսփոէ ընտրութեան պարծանքը. Սաղ. Հր. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած արդարութեան,
Արդարութիւնդ տուր Արքային.
Պիտի ընէ նա դատաստան,
Եւ իրաւունք ժողովուրդին։

2 Մարդիկ պիտի վախնան անկէ,
Արև, լուսին քանի որ կան.
Ազգէ ազգ ալ պիտի տևէ
Իր զօրութեանըն գաւազան։

3 Պիտի իջնէ անձրևի պէս
Հնձած կտրած խոտին վրայ.
Երկիր թրջող շողերուն պէս
Պիտի ցօղէ գետնի վրայ։

4 Այն օրն արդարն պիտի ծաղկի,
Խաղաղութիւնն ալ միչտ տևէ.
Տերամբ ամէն ազգ օրհնելի,
Ինք յաւիտեան պիտի տիրէ։

5 Անուն փրկչին փառաւորուի,
Եւ յաւիտեան մարդիկ օրհնեն.
Անոր փառքով երկիր լեցուի,
Բոլոր ազգերն ըսեն, Ամէն։

251 (54) Ն՚ԻԸ. Սաղ. ՀՐ. (6, 6, (6, 6, 8, 8)։

1 Տէր, հիմա մեր փրկչին
Աւրքայութիւնը տուր,
Շուտով Տէր Յիսուսին
Աթոռը բարձրացուր.
Որ ինք միայն է արժանի,
Տիեզերաց աթոռն նստի։

2 Անհուն արդարութեամբ
Պիտի կառավարէ,
Եւ մեծ խաղաղութեամբ
Մեր վրայ պիտի տիրէ.
Տըննաջկներուն պիտի խղճայ,
Եւ աղքատաց պիտի դըթայ։

3 Աղօթք իրեն համար
Պիտի միչտ մատուցուի,
Անունն ալ անդադար
Պիտի փառաւորուի.
Արքայութիւնն պիտի մընայ,
Մինչև որ ա՛լ լուսին չըլլայ։

4 Շաղի կամ անձրևի
Նըման պիտի տևղայ,
Իր շնորհքն պիտի թափի
Հնձուած խոտին վրայ.
Երկրիս պըտուղն պիտի եկէ,
Ու մեր Աստուածը մեզ օրհնէ։

5 Դարձեալ թող հրեշտակներն
Երկրիս վրայ երևնան,
Եւ մահկանացուներն
Թող բարձրաձայն ցնծան.
«Փառք ի բարձունըս» թող երգեն,
Բոլոր երկիրն ըսէ, Ամէն։

252 Տէրն դաւանիլ. (8)։

1 Յիսուս փրկիչ, մահկանացուք
Քեզ դաւանիլ ամօ՛թ սեպեն.
Քեզ՝ զոր երկնից հրեշտակք անթիւ
Միշտ կը գոչեն, միշտ կը պաշտեն։

2 Տէրն դաւանիլ ամօ՛թ սեպեմ.
Ոչ, նա միայն ինձ կը ձերբէ,
Եւ նա միայն հոգւոյս թշուառ
Կեանք, լոյս և յոյս կը պարգևէ։

3 Ամո՞թ սեպհեմ Տէրս դաւանիլ,
Որով միայն կը փըրկըւիմ.
Ոչ, այս ըլլայ ամօթ ինձի
Թէ Տէրս սրտանց սիրած չունիմ.

4 Զը դաւանիլ ինձ էր հընար,
Թէ ըլլայի մեզօք ճնշուած,
Ողորմելի անյոյս, թշուառ,
Հոգւով կարօտ սիրոյն գըթած.

5 Այժէն ժամ ես կ'ուրախանամ
Որ Տէրս խաչեալ է կենդանի.
Եւ երբ մեռնիմ, վստահ եմ թէ
Իւր քով պիտի դիս ընդունի։

ՔՃՅ (168) Աստուածոյ ըսքանչելութիւնը.
հոգևոր. (8)։

1 Երկնի, երկրի Տէր թագաւոր,
Անքայութիւնդ է հոգևոր.
Սուրբ Հոգիդ որ չէ ծընած՝
Ցարմար չէ նա, օտար անոր։

2 Աթոռըդ է արդարութիւն,
Եւ օրէնքներդ միշտ սրբութիւն.
Զեն մուտ գտներ սուրբ սահմաններդ
Չրկանք, չարիք, ամբարշտութիւն,

3 Դուն աչխարհի լոյս ծագեցար,
Խաւարն քեզի հաղորդ չըլլար։
Ճշմարտութեան ես թագաւոր,
Երկնից մէջ սուտ՝ տեղ չը գտնար։

4 Արքայութիւնդ է սրբութիւն,
Եւ անվրդով խաղաղութիւն.
Կրնա՞յ մտնել հոն որ սիրէ
Մարմին, կիրքերն և պղծութիւն։

5 Արդ մեզ ալ, Տէր, ճնիր մարմնաւոր,
Խնդրենք ըրէ մեզ հոգևոր։
Արքայութեանդ ըրէ ժառանգ,
Եւ ողորմէ մարդկանց բոլոր։

254 (97) Ա-Է տաբանին փաթոլոքէ-ը. (8)։

1 Պատուէր տուաւ փրկիչն մարդկան
Բոլոր իրեն աշակերտաց,
Որ քարոզեն Աւետարան
Ամէն երկիր, ամէն ազգաց։

2 Զայս պատուիրան դուն միշտ յիշէ,
Ով Քրիստոսի եկեղեցի,
Խաչեալ փրկիչն միշտ քարոզէ
Անհաւատի, հեթանոսի։

3 Բոլոր աշխարհք փրկչին հաւտան,
Անով դանեն յոյս փրկութիւն,
Ու հասկնան թէ նա միայն
Ի կեանք, ճամբայ, ճշմարտութիւն։

4 Տէր, քու խօսքովդ լուսաւորէ
Աչին մարդիկ բոլոր երկրի.
Բոլոր աշխարհ քեզ ճանաչէ
Իբրև մէկ հօտ միոյ Հովուի։

5 Քու սուրբ խոստմունքդ յաւերժական
Մեղաւորներն դարձի բերեն,
Որ բերկրանօք քեզ յաւիտեան
Վերն երկնից մէջ փառաւորեն։

255 (195) Ա–Է փարթենէն փարպլ–ըէ–ն։

(8, 7, 4)։

1 Յուդայի լերանց վրայովը
Աւետիս բերող կ'ելլէ.
Քաջալերական խօսքովը
Գերի Սիոնին կ'ըսէ,
Քու Աստուածդ
Հիմա լուծդ կը քակէ։

2 Վա՛յ, երկաբեցա՛ւ գիշերըդ,
ջու ցաւերըդ բաղմացա՛ն.
ջաչուեցա՛ն բարեկամներըդ,
թշնամիք գոռոզացա՛ն.
ջալ լւր հիմա,
Բարիքի օրեր հասան։

3 ջու արևդ ահա ծագած է,
Գիշերուան խաւարն անցաւ։
Ներդութիւնդ ամբողջ անցած է,
Տէրն քու ազատիչդ եղաւ,
փրկութիւնըդ
Լիովին կատարուեցաւ։

256 (105) Ա–եփաբանը փաթոլըներուն համար ազօթք. (8, 6)։

1 Տէր, քաղցրութեամբդ վերչէն նայէ
ջու քարոզիչներուդ.
Անոնց սիրտ տուր, և միշտ օգնէ
Շնորհքովդ քու Սուրբ Հոգւովդ։

2 Ապդու ձայնով թող քարոզեն
Աւետարան փրկչիդ.
Բոլոր աշխարհս քեզ դարձուընեն,
Մեծնայ եկեղեցիդ։

3 Ամէն ազգաց հասկըցուններն,
Թէ լոկ Յիսուս Փրկիչ
Մեզի համար էլ երկինքէն,
Եւ է մեղաց քաւիչ։

4 Ով Տէր, թէ որ հունձքեր շատ կան,
Եւ խիստ քիչ մշակներ,
Ոյժ տուր անոնց քարոզութեան,
Ըլլան շատ պտղաբեր։

5 Փրկչիդ անուն, անհուն ալ սէր
Ամէն մարդիկ ճանչնան.
Որով ամէն կըռապաշտներ
Շուտով քեզի դառնան։

257 (89) "Երանի չեղէ որ ոչն լսե-
ր— տավ իւր ցոնէտ."
(6, 6, 8, 6)։

1 Առտուն քու սերմիդ ցանէ,
Կէս օրն ալ իրիկունն.
Առատ ձեռքով միշտ տարածէ
Կեանց տեղեկութիւնն։

2 Անչուշտ պիտի բուսնի
Կանանչ ու գեղեցիկ.
Ըլլայ խոտ, հասկ, ցորեն ալ լի,
Հասուն, բիւրապատիկ։

3 Փուճ տեղ դուն չես կրնար
Սուրբ սերմը սերմանել.
Կարող է Տէրը և յօժար
Պըտուղն յառաջ բերել։

4 Ուստի ցանէ յուսով
Ըզբանն ճշմարտութեան,
Որ օրն հնձող փառաց թագով
Երգես երգ ցնծութեան։

258 (187) Ա–ութեւոն էջ.
(7, 6. 8 տող)։

1 Երկրիս ամէն ծայրերը
Մեզի կ'ազազակեն,
Մութի մէջ նստողները
Դառն արցունքով կ'լսեն,
Տըէք մեզի ան լոյսը,
Ահա կը կորսըւինք.
Ձանչնանք մեր մեծ փրկիչը,
Որ յաւիտեան ապրինք։

2 Հնդկաստանի հովերը
Թող քաղցրաշունչ փչեն,
Եւ հոտաւէտ լեռները
Թող համեմներ բուրեն.
Թէպէտ և բընութիւնը
Ազնիւ է և պայծառ,
Ահա խեղճ մարդկութիւնը
Ինկած է և թշուառ։

3 Աւէն բան հոն անոյշ է,
Սիրուն, բայց ի՞նչ օգուտ
Որ հեթանոսն ապուշ է,
Ու չարագործ և սուտ.
Իր արարիչ Աստուածը
Բընաւ ալ չը ճանչնար.
Եւ ի՞նչ է իր պաշտածը.
Անխօս, կոյր փայտ և քար։

4 Դուք որ լուսաւորուած է՛ք
Լուսով մը երկինքէն,
Ճշմարտութիւն սորված է՛ք
Մեր մարգասէր Փրկչէն,
Կրնա՞ք կենաց ճըրագը
Ներքոյրներնէդ պահել.
Կրնա՞ք մարդոց որդիքը
Ոչուս հոռուստ խրկել։

5 Ոչ, այլ ձեր ուննեցածը
կարօտներուն տուէք.
Եւ ձեր ձըրի առածը
Ձըրի հաղորդեցէք.
Մեծ փրկութեանը լուրը
փութով թող քարոզուի.
Մեծ փրկութեանը ջուրը
Ծարաւողներուն տրուի։

6 Ով դուք երկնից հովերը,
Աւետարան տարէք.
Եւ դուք ծովուց ջուրերը,
Անոր ճամբայ ըրէք.
Շուտով երկրիս ծայրերը
Թող բարձրաձայն ցնծան.
կուրեն բոլոր ազգերը
Մոլորութեան չղթան։

259 (184) Հերանաւելքեն ապաղէ. (6, 5)։

1 Մեզի աղբի ձայն մը
Երկրի ծայրերէն,
Սուգի աղաղակ մը
կու գայ ազգերէն.
կ'ըսէ, նզբայրներ ժեր,
Մեզի չուտ եկէք.
Խիստ շատ են ցաւերն ժեր,
Մեզի օգնեցէք։

2 Մեղքով խիստ կապուած ենք
Ու դատապարտուած.
Մահուան մէջ նստած ենք
Ցոյսէն կտրըւած.
Մէկ անձ մը չը կայ ալ
Մեզ մըխիթարող,
Ըրած աղօթքնուս ալ
Չը կայ միտք դընող,

3 Դուք որ Քիսուսին էք,
Մեր ձայնն լըսեցէք,
Զըրի դուք առած էք,
Զըրի ալ տըւէք.
Ձամբան վերկութեանը
Մեզ սորվեցուցէք,
Մեղքի մեծ դարմանը
Մեզի ճանչցուցէք,

4 Անմահ հոգիները
Կրակէն հանելու
Ըոլոր ձեր ջանքերը
Արժան է տալու.
Արծաթ և ոսկի ալ
Բընաւ մի խնայէք,
Ու ձեր անձերնիդ ալ
Կամաւ պոհեցէք,

ԵԿԵՂԵՑԻՆ

260 (190) Մոլեռնէ ընդհանուր ելե-ղեցւոյ համար. (8. 8 տող)։

1 Եկեղեցիդ ընդհանրական
Որ քու սիրոյդ է առարկայ,
Տէր իմ, շընորհքըդ հայրական
Ցուցուր այսօր անոր վրայ,
Աշակերտներըդ կ'աղօթեն
Մեծ հաւատքով ամէն տեղեր.
Իրենց յոյսէն դատարկ չելլեն,
Դուն, ով Յիսուս, կաց ի միջ մեր։

2 Տէր, քու բանիդ խոստումն կիշէ,
Բարեհաճէ զայն կատարել.
Թող Սուրբ Հոգիդ մըխիթարէ,
Սորվեցուներ ըզքեզ օրհնել։
Բացուին աչք մեր առ լոյս փրկչիդ,
Ու սիրտերնիս դարձուր, չիտակէ.
Եւ աղօթող եկեղեցիդ
Թող երջանիկ դար վայելէ։

3 Աւետարան թողաւ տարածուի
Մինչև երկրիս վերջին ծայրեր.
Ամէն տեղ ալ լսուի թողաւ ձայն
Նոյն օրհնութեան և նոյն երգեր.
Եւ ժողովուրդք խիստ վայրենի
Խաչին առջև գան ժողովին,
Պատիւ տան մեր աննյաղթելի
Թագաւորաց թագաւորին։

261 (96) Քրիստոսէ եկեղեցին ՚ընէ. (8

1 Ո՛վ տէր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Է մի միայն և անսասան.
Չի զայն հիմնեց քու Սուրբ Հոգիդ,
Առաջնորդող ճշմարտութեան։

2 Ո՛վ տէր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Զը սըխալիր մինչ յաւիտեան,
Երբ հետևող է Սուրբ խօսքիդ,
Եւ անծանօթ է սըտութեան։

3 Ո՛վ տէր, քու Սուրբ եկեղեցիդ
Քու սուրբ անուամբդ է ժողոված.
Հոն քարոզուի խօսք Սուրբ Գրքիդ,
Մարդկանց պատուէր հոն չէ մըտած։

4 Ո՛վ Տէր, քու Սուրբ Եկեղեցիդ
Գաղքի անուամբ չէ որոշուած.
Այլ կատարողն ըզխօսք Քրկչիդ՝
Նա է անոր մէջ հաստատուած։

5 Տէր, մեզ պահէ յԵկեղեցիդ
Ի սուրբ վարդապետ ընտրեալ դասին.
Մեզ հասցունէ քու Սուրբ Հոգիդ
Այն երանեալ յաղթականին։

262 (91) ԵՒԵՂԵՑԻՆ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆԸ ԱՒԵՏԸ. (7)։

Ո՛վ սուրբ հարսըն Քրիստոսի,
Նոր Սիօն Եկեղեցի,
Մինչ Տէրոջ սէրն է քեզի,
Այլ թևն ալ քեզ հովանի։

Ինք բարձրեալն կը պաշտպանէ,
Քեզ աչքին պէս կը սիրէ,
Իր գըթովը կ'ազատէ
Չարիքէ, չարութենէ։

Փառաւոր բաներ կ'ըսեն
Քու վըրադ՝ թէ Սուրբ ազգ ես.
Պարծանքով պիտի բանեն.
Ասիկա է անոնց մէջն։

4 Երբ քու գեղեցիկ պատկեր
Կը տեսնեն ամէն ազգեր,
Կը զմայլին, կ'ըսեն, Ո՞ւր էր,
Բախտերնիս քեզի կցուէր։

5 Շատ ժողովուրդներ խաւմբով
Կը դիմեն քեզ ընծայով.
Չի աղբիւր մը կայ քու քով
Կենդանի յստակ ջուրով։

263 (51) Աէր — ելեզեյն. Սաղ. ձիբ. (8)։

1 Կը խնդայի երբ կ'ըսէին,
Երթանք Տէրոջ տաճարն վըսեմ.
Մեր ոտուըններն պիտի կայնին
Քու դրանըդ մէջ, Երուսաղէմ։

2 Երուսաղէմ աղուոր շինուած,
Շիտակ ողորկ քաղքի նըման.
Տէրոջ ցեղերն հոն են ժողված,
Որ միշտ փառք տան Տէրոջ անուան։

3 Դուք խնդրեցէք խաղաղութիւն
Երուսաղէմ քաղքին համար.
Ու թող գտնեն յաջողութիւն
սիրողներն միշտ անդադար։

4 Եղբարցս համար պիտի ըսեմ,
«Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի։»
Ինչ բարութիւն պիտի ուզեմ,
Չի տունն Տէրոջ հոն կը կայնի։

264 (43) ԵԼԵՂԵՑԻՆ Ա-ՓՈՓ-ԱԿ ԲՆԱԿ-
ՐՈՆՆ Է. ԱՍՂ. ՃԼԲ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած, Տէր բոլորին,
Ինչ սուրբ տաճարդ մտնենք սիրով.
Եւ սուրբ ոտքիդ պատուանդանին
Երկրպագենք բոլոր սրտով։

2 Պաշտօնեաներդ քեզ միշտ հագնին
Արդարութիւն և ուղղութիւն.
Եւ քու սուրբերդ քեզ միշտ հրճուին՝
Ինչ երգելով սուրբ օրհնութիւն։

3 Աստուած երդում ըրաւ Դաւիթ,
Ճշմարտութեամբ է հաստատուած։
«Գահիդ վրայ պիտի նստի
Որովայնիդ պտուղն օրհնած։»

4 Պաշտօնեաներն պիտի հագնին
Իր փրկութիւն աստուածական,
Տէրոջ սուրբերն միշտ խնդագին
Պիտի երգեն երդ յաղթութեան։

5 Դաւթէն եղբայր պիտի լուանի,
Ուր տեղ որ է իմ սուրբ տաճար,
Ընդարձակ պիտի պատրաստուի
Իմ Օծեալոյս փառքին համար։

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐ

265 (39) Տէրունական օրը - (8, 6)։

1 Ա՛յս է այն օրն որ Տէրն օրհնեց,
Երկինքը թող ցնծայ.
Այս օրն իրեն սեպհականեց,
Երկիրն ուրախանայ։

2 Այս օր մեր Տէրն Յառաջայէն
Յաղթեց, երբոր յարեաւ.
Ննջեցեալոց երախայրին
Դերեզմանէն ելաւ։

3 Այս օր սուրբերն կը ժողվուին,
Որ գինք սիրով յիշեն.
Իրենց փրկչովը կը գմայլին,
Իր փառքը կը յայտնեն։

4 Ահա մեզ օրհնելու կու գայ
Մեծ Դաւիթին Որդին.
Ցիսուս, ողջո՛յն քեզ, ովսաննա
Օրհնեալ թագաւորին։

266 (47) Ն-ՅՆԸ · (6, 6, 8, 6)·

1 Ով Սուրբ Հայր գըթութեանց,
Դուն ողորմէ մեզի,
Եւ այժմ զրկէ Հոգիդ շնորհաց
Այս օրըս տէրունի։

2 Քու շընորհքովդ մաքրէ
Մեր անմաքուր սրտերը,
Վասն Յիսուսի արդ ընդունէ
Զանկեղծ պաշտօնըս մեր։

3 Շընորհք ըրէ, ցոյց դուն
Սուրբ դէմքըդ փառաւոր.
Տէր փրկութեանըդ ցնծութիւն,
Ցոյժ կ'աղաչենք մեզ տուր։

4 Մեր յոյսն միշտ ուռ քեզ է,
Դուն ես մեր փրկութիւն.
Այս սուրբ օրուան մէջ մեզ ներէ
Մեղացըս բազմութիւն։

5 Ով վշտակիր Հոգիս,
Զըզէ դուն աչխարհի
Բաներն. յանձնեմ Տէրոջս ես պիս,
Հանգիստ գտնես երկնի։

267 (79) Տէր՝ն օրն հաճելի. (8)։

1 Գործ հաճելի հոգւոյս է, Տէր,
Կարդալ անուանդ օրհնութիւնները.
Առտուն քու սէրդ գովաբանել,
Իր՛կուն խօսքերդ ալ մըտածել։

2 Վայել է այս օրն հանգըստեան
Որ խորհուրդներս յերկինս ըլլան.
Քնար ներդաշնակ թող սիրտս ըլլայ՝
Տեառն օրհնութիւն երգել հիմայ։

3 Սիրտս ցնծացաւ Տէրոջ համար,
Իւր գործքն ու խօսքն փառաւորեալ.
Խիստ մեծ է գործըն փրկութեան,
Տնօրէնութիւն իմաստութեան։

4 Թէ կատարեալ է փրկութիւնս,
Ի պատուական երկնից բաժինս.
Թշնամիէս, որ է մեղք իմ,
Ով, յաւիտեան ես կ՛ազատուիմ։

5 Հոս ունեցած բաղձանքս բոլորն
Պիտի ըզգամ, տեսնեմ ես հոն.
Ամէն փափաքս լըցուի պիտ՝ յոյժ.
Սրտիս մտքիս գործն է անոյշ։

268 (14) ԿԷՏԷՒ ԱՍՈՒԾ ՀԱՅՐԸՆ. (7)։

1 Կը սիրեմ զօրն տէրունի,
Չի Բարձրեալն ներկայ լինի.
Դալ առջին արդ կը փութամ,
Որ իմ սիրտս Անոր բանամ։

2 Կը լսէ Աստուած բոլոր
Մեր աղօթքն ամէն աւօր.
Բայց այսօր մէկտեղ կու գան
Իւր սուրբերն ի սրբարան։

3 Հրեշտակներն ալ բիւր թըւով.
Կը պատեն շուրջ զաթոռով.
Մինչ յերկինս իրենց դասէն
Փառք պատիւ վեր կ'ընծայեն։

4 Սերովբէք բազմութեամբ կան
Արքային սուրբ պաշտամանն.
Փրկչըցն խումբ հրճուալից
Օրհնութիւն տան ձայնակից։

5 Փարոզուխ Աւետարան
Այս օր, մեզ ներուած կ'ըլլան.
Ի հանգիստ յոգնածներուն,
Անմաքրոց ալ արբուխին։

6 Ո՜հ, սրտիս շատ սիրելի
Այս օրհնեալ օրն տէրունի.
Օր աղօթք մատուցանելու,
Տէրն պատրաստ է լսելու։

269 (42) Երէսուսով ես երկնային հանգէսս.
(8)։

1 Օրն տէրունի երկրիս վրան
Հոգւոյս իսկ է օր հանգստեան.
Բայց կատարեալ՝ փառաց հանգիստ
Սրբոց պատրաստ յերկինս կայ միշտ։

2 Բնաւ յոգնութիւն երբէք չըլլար,
Մահ, մեղք մտնել հոն չեն կրնար.
Երկնից քաղցրիկ սուրբ օրհնութեանց
Տրտունջ և ոդր չէ խառնըւած։

3 Ոչ ծանր հոգեր և ոչ վախեր
Ջու սուրբ հանգիստդ կրնան աւրել.
Ոչ ամպ կայ հոն, ոչ բռնութիւն,
Արև գարնան միշտ է փայլուն։

4 Քաղցր եղանակ, ո՜հ, չուտ թող գայ,
Ձառագայթէ երկրիս վրայ.
Այս կեանքս պանդուխտ շուտով անցնի,
Փրկչիս քով իմ հոգիս հանգչի։

ՀՅՕ (122) ԿԷՐԱՅԷ ՕՐՈՑՆ ՊՕԼՔԱՄԱՆ.

(7. 6 տող)

1 Ապահով Տէրն մեզ պահեց
Այս չարաթի ալ մահուանէ.
Եւ այսօր մեզ հոս ժողվեց,
Որ շընորհք խնդրենք իրմէ.
Ինչ հաճոյ է կիրակին,
Ի նման երկնաւորին։

2 Երբ շընորհքդ, Տէր, խնդրենք
Սիրելի փրկչին ձեռքով,
Լուսափայլ երեսդ տեսնենք,
Մեղքերնիս քաւուի քեզմով.
Թող աչխարհք անյայտ ըլլայ,
Աչքերնիս քու փառքդ տեսնայ։

3 Երբ քեզ կը փառաբանենք,
Տուր որ քեզ ներկայ ճանչնանք.
Եւ քու փառքդ մենք տեսնենք՝
Երբ մէկտեղ ոտճարդ կու գանք.
Հաճի առնել մեր, Տէր, մեզի
Յաւիտենական ճաշի։

4 Ֆարոզուած ճշմարտութիւնն
Մեզաւորն Թող նորոգէ,
Սիրոյներն զարդարութիւնն
Եւ սուրբերն մխիթարէ.
Թող աւէն միկ կիրակի
Պատրաստէ մեղ երկինքի։

271 (145) Կիրէ ա—ա—օ.

(6, 6, 8, 6)։

1 Այս առաւօտն օրհնեալ
Ի՛նչ քաղցրը է հոգւոյս,
Կու տայ ճառագայթներն
Զըւարթութիւն սուրբ յոյժ.
Գործ աշխարհի գըւարճութիւն
Չաւրեն Թող զիմ հանգիստ սիրուն։

2 Արքայն կենաց իջեալ
Ի աշխէ շնորհք երկնային.
Զոյն պաշտելով ազգերն
Հաւատան ու փրկըւին.
Թող ընդունին մեղաւորներ
Ի՛ու խօսքըդ սուրբ, շնորհքըդ, Տէր։

3 Սուրբ Աղաւնիդ բարձրեալ,
Դու մեզ այսօր օրհնէ.
Սրբէ, օ՛հ, մեր սրտերն,
Անոնց մէջ բընակէ.
Որ մեր հոգին կեանք գտնելով,
Տէրոջը փառք տայ ցնծալով։

272 (70) ԿԷՐՑԷ ԱՐԱՐՕՐ. (8, 6)։

1 Փառք, օրհնութիւն սրտանց կու տամ
Սուրբ օրըս տեսնելուս.
Անձիս խիստ հարկաւոր է այն.
Անմահ կեանք է հոգւոյս։

2 Մէկդի երթան այսօր աշխարհ,
Բոլոր ունայն բաներն.
Չի նա որ է ծառայ ուխտեալ
Պարտի պաշտել ըզՏէրն։

3 Բաղձամ, ով Տէր, քեզ նուիրել
Իմ սէրս ու միտքս բոլոր.
Հոգւով պաշտօն ալ կատարել
Ընայ իմ գործս այսօր։

4 Դու տաճարիդ մէջ քեզ օրհնել
Այս է իմ պարտքս անշուշտ.
Ներկայութեանդ ալ գտնուիլ
Այս՝ իմ փափաք, խորհուրդ։

273 (59) Կէտէն օրհնեալ էրէխան. (6)։

1 Սուրբ օրն իր վախճանին
Տես հիմա մօտեցաւ.
Իմ վրաս այս կիրակին
Բարի հաշիւ տուա՞ւ։
Արդեօք ինձ փոխ տրուած
ժամերը յարգեցի՞,
Թէ օրըդ, ով Աստուած,
Պարապ տեղ վատնեցի։

2 Դատապարտեալ հոգին
Ինչ մեծ ցաւով կ'ողբայ
Վատնած այն կիրակին,
Որ պիտի չը դառնայ։
Ինչ յուսահատութիւն՝
Երբ ինքնիրեն ըսէ,
Պատրաստ կաը փրկութիւն,
Բայց մերժեցի ինծմէ։

3 Կիրակիին ժամերն
Չը յանդգնինք պղծել,
Կամ աղօթքի օրերն
Ունայն կերպով վատնել։
Սուրբ օրը թող րլլայ
Մեզի երկնից նման,
Կանխիկ ճաշակ ըլլայ
Վերին սուրբ հանգստեան։

ՏԷՐՈՋԸ ԸՆԹՐԻՔԸ

274 (66) Հոգւոյդ-Սրբեան մօրենալը.
(8 յատուկ)։

1 Փրկիչը սեղան կը կազմէ
Մեր սոլը կըշտացընելու.
Ու մեղաւորներուն կը կանչէ
Երկնից կերակուրն ուտելու։

2 Ահա սուլամահ տեսնելով՝
Մեզի իր մարմինը կու տայ.
Մեզի համար զոհ ըլլալով՝
Իր մահը մեր կեանքը կ'ըլլայ։

3 Ուստի, եղբայրներ սիրելի,
Ուրախութիւնով մօտեցէք.
Ձեր Տէրն է որ ձեզ կը խօսի,
«Մարմինըս առէք ու կերէք»։

4 Անկեղծ ու խորին գոյնումով
Աս սուրբ սեղանիս մօտենանք.
Բոլոր գործքերնիս մերժելով՝
Միայն Յիսուսի հաւատանք։

5 Ով Տէր, հետերնիս գըտնըւէ,
Քու ներկայութիւնըդ ցուցուր.
Եւ աս քու սեղանըդ օրհնէ,
Քեզմով մեր սըրտերը լեցուր։

6 Խօսքիդ համեմատ, կ'աղաչենք,
Մեզի քու Հոգիդ պարգեւէ.
Եւ հոս որ մեռնք քեզ կը յիշենք,
Դուն, ով Տէր Յիսուս, մեզ յիշէ։

275 (80) "Ա՛ւէ՛տ ըբե՛ւ պէ՛տ յեղե՛լ՝ համար." Ղուկ. ԻԲ. 19. (8, 6)։

1 Շնորհացըդ խօսքը կը լըսեմ
Խոնարհ սրտով և հեզ.
Պատուէրդ պիտի, Տէր, կատարեմ,
Պիտի յիշեմ ըզքեզ։

2 Սիրով մարմինդ պարգեւեցիր,
Երկնից հաց, որ ուտեմ,
Ուխտին գաւաթն ալ ձեռքս տըւիր,
Տէր, քեզ պիտի յիշեմ։

3 Կրնա՞մ մոռնալ Գեթսեմանի,
Կամ հոն տագնապդ տեսնել,
Արեան քրտինքըդ սոսկալի,
Եւ քեզ, Տէր, չը յիշել։

4 Գառն Աստուծոյ, առ Գողգոթա
Երբ սէքըս դարձընեմ,
Ու քեզ տեսնեմ խաչիդ վրայ,
Պէտք է որ քեզ յիշեմ։

5 Ինձի համար կըրած ցաւերդ,
Գանի որ շունչ կ'առնեմ,
Ո՜հ, Տէր Յիսուս, քու գութդ ու սէրդ
Անշուշտ պիտի յիշեմ։

6 Եւ երբ մահկանացու ճամբաս
Ա'լ իր վախճանն գտնէ,
Երբոր արքայութեամբդ գաս՝
Դուն, ով Տէր, զիս յիշէ։

276 (199) Նոյնը. (8, 6)։

1 Եթէ մարդոց մէջ քաղցրութիւն
Անփոխարէն չըմնար,
Բարեկամի ներկայութիւնն
Անհոգ մընալ չըտար։

2 Այն բարեկամն ի՜նչպէս սիրենք
Որ երկինքէն իջաւ,
Եւ որ անմահ կեանք ժառանգենք՝
Մեզի համա[illegible]

3 Մեռաւ՝ որքի վիշտ աստիկ
Մեր վիշտն խափանելու.
Լեղու այն սէրն ու երախտիք
Կարող չէ պատմելու։

4 Երբ կը դիտէր դեռ այն ցաւերն
Ուսկից ինք չէր փախչեր,
Ի՞նչ խանդակաթ վերջին խօսքերն.
«Ձիս յիշեցէք,» կ'ըսէր։

5 Ցիշենք մեզի համար կըրած
Քու մահդ, և սէրդ անհուն.
Տէր, սրտերնուս վրայ քանդակուած
Ջըլալ ուրիշ անուն։

277 (156) Քրէտոպս ՅԵՆաց հաց. (6, 6, 8, 6)։

1 Տէրոջ պարգևն տեսէք,
Ով մեղաւորք, ծունկ դրէք.
Որ պատուական արիւնն թափեց,
Ձամբէ, գանէծք մեր կրեց։

2 Ահա մեկ հաց կեանց
Եկաւ տալ Տէրն փառաց.
Մեղաւորին տեղ կը մեռնի,
Որ յաւիտեան ապրի։

3 Տէրն կը հաճի մեզ տալ,
Գիտէ օր մեզ անկաթ
Եղ բընութեամբ, չունինք փրկանք՝
Որով գընեն փառք, կեանք։

4 Թող ձեր հաւատքն աճի.
Եկէք փութանակի,
ԸզՏէրն Յիսուս ընդունելցէք,
Դուք չէք մեռնիր երբէք։

278 (83) Քրիստոս իր ընդհատ պէտ. (8, 6)։

1 Ի՞նչ քաղցր այստեղ և ահաւոր,
Ուր քոյին եմ Յիսուսի.
Հոս մըշտավառ միակ սէրն անոր
Պայծառ յոյժ կը փայլի։

2 Մեր միտքն ապշած մէկտեղ կ'երգեն,
Խորհուրդ ըսքանչելի.
Փառք, փառք տալով կ'աղաղակեն,
Կոչմանս չեն արժանի։

3 Ո՛հ, ինչպէս մեզ ձայնիդ լսող՝
Մըտանք ներս, մինչ տեղ կայ.
Շատերն երբ են թշուառ ընտրող,
Գալ չեն ուզեր, քայց մահ։

4 Նոյն սէրն որ այս տօն սահմանեաց
Նոյնն իսկ բերաւ մեզ հոս.
Թէ չէ մերժած՝ մէջ մեր մեղաց
Կորսուած էինք անյոյս.

5 Գըթա երկրիս, ո՛վ մեր Աստուած,
Կանչէ, հոս գան ամէնն.
Ծուրբ Խօսքդ յաղթող ղրկէ ազգաց,
Ներս առ և օտարներն.

ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ

279 (76) Մէրպօ-ԸՆԵԱՆ հաւաք եղէ. (8)։

1 Տէր բազմագութ ու ողորմած,
Խնդրեմնք սիրոյդ բազուկներով՝
Ցեզ նըւիրուած այս երախան
Ա՛ռ, նորոգէ ձըրի չնորհքով։

2 Մեր նախահօրը արմատէն
Ամէնքըս ալ մեղքով ծրնանք.
Օտարացանք մեր Աստուծմէն,
Ու բարկութեան որդիք եղանք։

3 Բայց դուն սիրով ու գըթութեամբ
Մեղապարտից ողորմեցար,
Կատարեցիր անգին արեամբ
Ցու ուխտըդ, Տէր, որ խոստացար։

4 Մեծ խոստմունքներ դուն ես տըւեր
Բարեկամիդ Աբրահամին,
«Բոլոր ազգեր ու լեզուներ
Ցու սերունդովըդ օրհնըւին։»

5 Ի գործ դըրիր քու խօսքըդ, Տէր,
Ի գործ դըրիր անհուն սիրով.
Մեզի հասաւ այս խոստմունքներ,
Ու մեր որդւոցը, Յիսուսով։

6 Ուստի աս երախան բերինք,
Հօտիդ մէջ, ով Տէր, ընդունէ.
Մենք լոկ ջրով մըկըրտեցինք,
Դուն քու Հոգւովըդ մըկըրտէ։

7 Ցուցուր անոր ուղիղ ճամբան,
Նոր սիրտ անոր մէջ ըստեղծէ.
Թող կանչըւի որդի խոստման,
Դուն միշտ անոր առաջնորդէ։

280 (30) Աբրահամին հետ եղած ուխտը մլանջլենաւոր է. (8, 6)։

1 Ի՜նչ լայն խոստումնք, ի՜նչ վառաւոր,
Աբրահամին արուած,
«Քեզի և սերունդիդ բոլոր
Պիտի ըլլամ Աստուած։»

2 Այս խօսքն սիրոյ զարմանալի
Դարէ դար կը տևէ.
Քրիստոս, ուխտին հրեշտակն, մեզի
Խոստմունքը կը կնքէ։

3 Ինք մեր տըղաքը կ'ընդունի
Սիրոյ բազուկներով.
Իր օրհնութեամբ երանելի
Կ'ըլլան և ապահով։

4 Հաւատարիմ է Տէր Յիսուս,
Ուխտէն մեզ չը մերժեր.
Եւ իր գրքէն զաւակներուս
Անունը չը ջնջեր։

281 (74) Ալէլո՛ Մէրսո-ըէօն հարը. (8)։

1 Ով Հայր Աստուած ողորմութեան,
Հաճէ ընել զայս երախան
Քուկին շնորհաց ուխտիդ որդի,
Որ քեզ պաշտէ սիրով սրտի։

2 Որդիդ Աստուած, փրկիչ մարդկան,
Քեզ նըւիրուած այս երախան
Քու արիւնովդ գնուած ըրէ,
Ժողովըրդեանըդ հետ խառնէ։

3 Ով Սուրբ Հոգի սրբացուցիչ,
Որ ես միայն քնութեան մաքրիչ,
Այս երախան սրբէ, մաքրէ,
Նոր սիրտ անոր դուն պարգեւէ։

4 Ով Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի,
Երրորդութիւն ըսքանչելի,
Մենք զայս քեզի կը նըւիրենք.
Քուկըդ ըրէ, Տէր, կը խնդրենք։

ՉԱՆԱՉԱՆ

282 (166) Ա–ա–օփեան էրէ. (8)։

1 Սրտանց կու տամ փառք քեզ, ով Տէր,
Որ պահեցիր զիս այս գիշեր.
Ինձ տրկարիս դուն հոգ տարիր,
Նոր լոյսն ալ ինձ տեսնել տուիր։

2 Տէր, աս լուսոյն հետ երեսիդ
Լոյսն ալ շնորհէ քու ծառայիդ.
Անով հոգւոյս խաւարն մէկդի
Առ, որ ըլլամ լուսոյ որդի։

3 Այսօր ալ ինձ առաջնորդէ,
Ազատ պահէ չարիքներէ.
Օգնէ ինձ որ բարիք գործեմ,
Փեղ և մարդիկ սրտանց սիրեմ։

283 (44) Ա–ա–օփեան էրէ. (8, 6)։

1 Տէր, առտուանց չուշանալով
Երեսդ կը փընտրեմ.
Սիրտս կը մարի մեծ ծարաւով,
Մինչև շընորհքդ առնեմ։

2 Անապատին մէջ այսպէս է
ձամբորդն որ կը մարի,
կը փափաքի՝ գետ մը գտնէ,
խըմէ ու չը մեռնի։

3 Փառքովդ՝ տեսեր եմ ես, ով Տէր,
ինչ սուրբ տաճարդ լեցուած.
Շնորհէ տեսնեմ կրկին ես, Տէր,
փառքիդ տեսիլն օրհնած։

284 (153) Ա—ՈՒՐԵՆ ԷՐՔ. (10)։

1 Հոգիս, արթնցիր, արևը դուն տես,
ձամբուդ մէջ մըտիր, վազէ անոր պէս.
Ամէն ծուլութիւնդ քեզմէ թօթափէ,
ու անհոգութիւնդ մէկդի արձակէ։

2 Դուն ալ աստարէզ ունիս վազելու,
Աստուած է որ քեզ իրեն կանչելու
Իր ձայնն կ'արձակէ, կը քաջալերէ,
ես ինքն ալ կու դայ մօտ որ քեզ փնտռէ։

3 Ինչ առաւօտեան աղօթքըդ մատուր,
ես զոհ օրհնութեան անկեղծ մօտեցուր,
Գանգի կանչուած ես փրկիչ Յիսուսին,
Սիրով հրաւիրուած՝ շնորհաց աթոռին։

4 Ուխտերըս կ'ուզեմ, ով Տէր, նորոգել,
Սրտանց կ'որոշեմ քեզի ծառայել.
Դուն ալ իմ մեղքերս ցօղի պէս ցըրուէ.
Գիտես յանցանքներս, ինձ առաջնորդէ։

5 Արդ Հօրն և Որդւոյն և Սուրբ Հոգիին,
Մխայն Աստուծոյն, որմէ կը բղխին
Բոլոր բարիքներն, թող փառք մատուցուի,
Եւ օրհնութիւններ յերկինի և յերկրի։

285 (134) Ապաւէն և էրէսաւ համար էրէ. (8)։

1 Ի՛նչ անվախճան է, Տէր, քու սէրն,
Ամէն գիշեր քեզնէ կու գան
Նոր պարգևներ, և առտուներ
Լըռիկ կ'իջնեն ցօղի նըման։

2 Ամէն գիշեր գիս կը պահես
Ջը տեսնըւած վըտանգներէ.
Եւ առտըւանց դուն կը խրկես
Արևդ որ գիս արթընցունէ։

3 Իմ անձըս քեզ կը նըւիրեմ
Գիշեր ցորեկ, դուն իմ Տէրս ես.
Անթիւ չնորհքներ քեզմէ կ'առնեմ,
Փառք յաւիտեան պիտի տամ քեզ։

286 (47) ԵՒԷ ԷՐԵԿՈՅԵՒՆ · (6, 6, 8, 6)։

1 Այս օրն անցաւ գընաց,
Խաւարը կ'երևնայ·
Տուր որ յիշենք մահուան գիշերն,
Որ շուտ կը մօտենայ։

2 Ցոգնած, քունով թմրած,
Մեր աչքը կը գոցենք·
Գերեզմանին մէջ՝ շատ չանցած
Ամէնքս պիտի ընկլենք։

3 Գիշերս մեզ, Տէր, պահէ
Բոլոր վրտանգներէն·
Հրեշտակդ խրկէ որ մեզ հսկէ,
Մինչ գայ առտու նորէն։

4 Եւ երբ առտուն կանուխ
Անխոնջ արևն տեսանենք,
Տուր որ անոր նրման անդուլ
Մեր աստպարէզն վազենք։

5 Երբ մեր վախճանը գայ,
Եւ աս կեանքէս զատուինք,
Շնորհէ փրկչին սիրոյն համար,
Որ մենք քու գիրկդ հանգչինք։

287 (202) Իւիւ՜ա՜ն էրէ · (10)։

1 Եղաւ լրիկուն, այս օր ալ անցաւ·
Այս կարճ կեանքերնիս քիչ մ'ալ կարճեցաւ·
Օրն ետ չը դառնար, անցաւ գընաց ան,
Մահն ու դատաստան քիչ մ'ալ մօտեցան։

2 Փառք քեզ որ այս օր ալ շատ բարիքներ
Մեզի վայելել տըւիր դուն, ով Տէր·
Ցեզմէ է որ ցաւ ու վիշտ չունեցանք,
Հանգիստ ապահով այս ժամուս հասանք։

3 Ով, ո՛րչափ մեղքեր գործած ենք այսօր,
Եւ արժանացանք պատժոյ ահաւոր·
Աստուած ողորմած, անհուն գութ ունիս,
Սրտանց կը խնդրենք, քաւէ մեղքերնիս։

4 Ցեզի յանձնելով մեզ ու մերայինք,
Ցեզ ապաւինած ահա կը պառկինք·
Պահէ պաշտպանէ մեզ վտանգներէ,
Ե թէ որ կամքդ է, մեզ օր մ'ալ շնորհէ։

288 (67) Տ-ր-ա-ն վ-խ-ճ-ն-ի-ն հ-մ-ր ե-ր-հ-ղ-ա-ց-ո-ւ-ի-ն. (8 յատուկ)։

1 Եկէք, մեր ճամբան նորոգենք,
Ճամբան ի Սիօն որ կ'երթայ.
Ցառաջ վազենք, կանգ ալ չառնենք,
Մինչև որ մեր Տէրն երևնայ։
Անոր բարի կամքը սիրով
Ջանանք անդադար կատարել,
Մինչև կարենանք ապահով
Փրկչին սուրբ հանգիստը մտնել։

2 Այս կեանքն է նըման երազի.
(Ո՛հ թէ երազողն արթըննար.)
Տարին օրուան պէս կը թռչի,
Րոպէն թև ունի, չը կեներ։
Տարին օրուան պէս կը թռչի,
Մօտ է ահաւոր դատաստան.
Վըճիռն ալ անայլայլելի,
Կա՛մ կեանք և կա՛մ մահ յաւիտեան։

3 Արդեօք երբոր մահ ինձ հասնի,
Կրնա՞մ ես երգել յաղթանակ.
Ըսել թէ Հաւատքս պահեցի,
Ես թէ կը մընայ ինձ պըսակ։

Ո՛հ թէ երբ ձըգեմ այս երկիր,
Տէրոջ քաղցըր ձայնն ինձ ըսէ,
«Իմ ուրախութիւնըս մըտիր,
Ու իմ աթոռիս վրայ նստէ։»

289 (145) Նը փոխ. Սաղ. Ղ. 12. (8)։

1 Օրերըս չուտ կ'անցնին, կ'երթան
Ոտայնանկին կըկոցին պէս.
Արագութեամբ կ'անհետանան
Յոյժ վաղանցիկ շոգիի պէս։

2 Ամէն վայրկեան մօտ կը բերէ
Զիս իմ կենացըս վախճանին,
Ամէն քայլ կը մօտեցընէ
Մահուան ու ցուրտ գերեզմանին։

3 Ինչ չուտ անցաւ անցեալ տարին.
Թըռաւ, գընաց, անհետացաւ.
Անձն իմ, արդեօք երի՞ր բարին,
Թէ չարութիւնըդ աւելցաւ։

4 Վա՛յ ինձ, բազում անգամ վեղայ
Ժամերս պարապ տեղ վատնելով.
Քանքարթագոյց ծառայ եղայ
Կրցած բարիքըս չընելով։

6 Ով Տէր, ըմբ ողորմութիւն,
Ինձ սորվեցուր համբել օրերս,
Որ ստանամ իմաստութիւն,
Քեզ նըւիրեմ բոլոր ժամերս։

290 (77) Եւ ելաց-ոյ նա-ւ-ւ-ափեաց համառ. (8)։

1 Ով Տէր Աստուած Իսրայէլին,
Երկինք, երկիրն ալ լըցուողդ,
Երկնից երկինք աւեններն
Պարունակել քեզ չեն կարողդ։

2 Բայց երկնային պարգեւներով
Քու տաճարներդ կը զարդարես,
Ու մեր աղօթքը լսելով՝
Մարդոց չէնքերն տաճարդ կ'ընես։

3 Արդ մենք այս տունը չինեցինք
Քեզի տաճար նըւիրելու,
Եւ հոս սրտանց կը փափաքինք
Ներկայութիւնդ վայելելու։

4 Եւ կ'աղաչենք խոնարհ սրտով՝
Մեր այս նըւէրն դուն ընդունէ։
Եւ հոս քու տանդ մէջ փառքով՝
Աղաւ չընորհքդ տարածէ։

5 Ասոր ժէջ թող դարե ի դար
Անթիւ մարդիկ խօսքերդ լըսեն,
Եւ Սուրբ Հոգւովդ կենդանարար
Սրտանց քեզի դառնան. Ամէն։

291 (184) Ջեռնոպրօ֊ըէ֊ն հաճար երգ։
(10)։

1 Ի՛նչպէս գեղեցիկ անոր ոտքերն է,
Որ խաղաղութեան լուրն ժեզ կը բերէ.
Խաչեալ Փրկչին խօսքն ալ կը քարոզէ,
Կ'ըսէ Սիօնին, Աստուածդ կ'իշխէ։

2 Երբ պահապաններդ դէմ առ դէմ տեսանեն,
Պիտի ցընծութեամբ ամէնը երգեն.
Եւ ճշմարտութեան ժէկ ձայն մը ելլէ,
Աստուած իր Սիօնն երբոր ետ բերէ։

3 Ո՛վ դուք աւերակք Երուսաղեմին,
Նկէք, երգեցէք անդուն սէրն Փրկչին,
Քանզի Աստուած ժեր կը ժխիթարէ
Դարձող ժեղաւորն, և ղայն կը փրկէ։

4 Մեր Տէրը իր սուրբ բազուկն ժերկացուց,
Ազգաց աչքերին իր շնորհքը ցուցուց.
Երկրին ամէն ծայր պիտի շուտ տեսնէ
Տէրոջ փրկութիւնն, և ղայն վայելէ։

292 (176) Ն՚ՅՆԸ. ՊՀՂՈՆԷՒՅ ՀՈՒՀԱՐՔԻՆԸ ՀՈՓՈՅ։ (10)։

1 Դէտերն Սիոնի արթուն թող ըլլան,
Ինչ որ քարոզեն իրենց ալ առնեն.
Իրենց ահաւոր այս գործ պաշտամանն
Թող այժմ ընդունին Տէրոջը բերնէն։

2 Պաշտօնն հովուական որ կը պահանջէ,
Անարգ բան մը չէ, այլ յոյժ մեծագին.
Հազիւ հրեշտակի սիրտ բաւական է
Զայն լաւ կատարել, գի գործ է փրկչին։

3 Դէտ են այն հոգւոց՝ որոց համար Տէրն
Հըրաժարեցաւ փառքէն երկնային.
Եւ որք անվախճան դարեր կեանք ունին
Ուրախ, երջանիկ, և կամ վշտագին։

4 Ամէնքս արտորնօք կ՚ևրթանք մեծ ատեան՝
Հաշիւ հոն տալու Տէրոջն անաչառ.
Ձեղի մեր յանցանք թ՚առնես քննութեան,
Ի՞նչպէս երևինք առջիդ, Տէր արդար։

5 Ո՛հ, թէ անոնք որ Քրիստոսի քարոզեն՝
Իրենց ալ փրկիչն ըլլալ խոր ըզգան.
Հակէ դուն անոնց հոգւոցն ղօր ամէն,
Որ քեզ ծառայել միշտ արթուն ըլլան։

293 (96) Ժ՝ՂՎ Պ՝ՂՈՆԷՑ՝ (8)՝

1 Ցերկնից շնորհօք Հոգւոյդ Սրբոյ,
Տէր, ժողովեալ ծառայքդ օրհնէ.
Արդարութեամբդ հագուեցու
Քահանաներդ, օծեալքդ ըրէ։

2 Արդ ժեղք որ կանք ի քոյդ տաճար
Ուսուցանել ճշմարտութիւնդ,
Ալոյդ ժէջ իբր զաստեղս պայծառ
Ըլլանք հրեշտակք եկեղեցւոյդ։

3 Իմաստութիւն, նախանձ, հաւատք,
Տուր հեղութիւն վերէն, կըրել
Ի սիրտ ժեր ժողովուրդդ՝ կենանք
Սիրած հոգիդ անկեղծ սիրել։

4 Ստէպ աղօթել, ըլլալ գգաստ դէտ,
Գիշեր ցորեկ լուրջ պահպանել,
Մեղաւորներն խրատել, սուրբերդ
Քաջալերել, հօտդ արածել։

5 Երբոր ժեր գործն հոս լըմընայ,
Խոնարհ յուսով պաշտօնս յանձնենք,
Եւ Հովուապետն փառօք երբ գայ,
Ըլլանք, Հայր, քու կդ, անոնք և ժենք

294 (76) Ամառանուէրեան համար տաղիս (8) ։

1 Ով քաղցը փրկիչ, հոս գալ հաճէ,
Որ շնորհք ըրիր այն հարսնիքին.
Ներկայութեամբդ, Տէր, մեզ օրհնէ,
Եղիր հոս ալ մեզ հիւր անդին։

2 Տէր, կը խնդրենք, ձիրքդ օրհնութեան
Այս երկուքին վրայ հանգչին,
Եւ բարութիւնդ, որ անվախճան,
Երջանկացնէ աստ և յերկին։

3 Տէր բարերար, առատ շնորհքով
Լեցուր անոնց ըշտեմարան
Առատութեամբ, ողջութիւնով.
Տուր սիրտ գովիլ քոյդ բարութեան։

4 Այս կեանքն է ալէտանջ մէկ ծով,
Փոթորկալից վըտանգաւոր.
Թող միշտ ապրին մէկ սուրբ վարքով,
Մինչև հասնին յերկինս անդորր։

5 Երբ մահը գոյ ղանոնք,
Ցայս կապն քակէ իւր ցուրտ ձեռօք,
Թող պատկերիդ վոխուին աստնք,
Գաբձեալ միասցին քոյին շնորհօք։

295 (45) Ամառանալեան համար ալբիւ։

(8, 6)։

1 Տէր, քաղցր աչքով վերքէն նայէ
Հարսին ու փեսային.
Ներկայութեամբդ հոս գտնուէ,
Օրհնէ՛ք տուր պըսակին։

2 Յիսուս, Գլուխ մեր ամենամեծ,
Ատոնք քեզ կ'աղաչեն,
Որ լոյս, հաւատք, սէր պարգեւես,
Որ քեզ միշտ ծառայեն։

3 Երնեկ անոնց որ միանան
Քուկին սուրբ հրամանով.
Տէր, պըսակէ հարսն ու փեսան
Անախտ մաքրութիւնով։

4 Կեանքիս մէջ քու աչխատանքով
Նկեղեցւոյն օգնեն.
Երկնից մէջ ևս քուկին լուսով
Երջանկութիւն վայլեն։

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ

296 (49) Խաչարհ ընդդուաք օրհնութիւն.

(7)։

1 Տէր, ահա կու գանք առջիդ,
Խոնարհինք միմիայն քոյ ոտքիդ.
Ո՛հ, Տէր, մերժըւած չըլլանք.
Զո՞ւր արդեօք քեզի կու գանք։

2 Ապաստան՝ քեզ մեր հոգիք,
Երբ նեղեալք՝ քեզ յանձնըւինք։
Լ.ից մեր սիրտն չնորհօքդ առատ,
Որ արժան քեզ փառք տանք այրդ։

3 Քու ճամբուդ մէջ հաստատուած
Կը փնտռենք քեզ՝ հոս կեցած.
Զենք գիտեր լ՚ինչպէս երթանք,
Մինչ քեզմէ չնորհք չըստանանք,

4 Տուր խօսքէդ պատգամ հաստատ,
Մեզ կ՚ընէ խաղաղ, զըւարթ.
Հաղորդէ այժմ Սուրբ Հոգիդ
Փրկութիւն ճոխ ի մեր սիրտ։

297 (123) Ա-ա-օ-փ-ա-ն· (7· 6 տող)։

1 Այս հանդարտ անգրագ ժամուս
վեր նայիմ ուր է իմ յոյս·
ինձ լըսէ, Աստուած գըթած,
կ'աղօթեմ քեզ, Տէր ղօրաց·
երկինքէն տուր պատասխան
վասն Որդւոյդ որ է արժան։

2 Առտուան լոյսն զուարթագին
երբ վանէ ստուեր գիշերին,
Սիրտս լուսով ուրախանայ,
Միտքըս աւրը, մաքուր ըլլայ·
Այն ատեն եմ յաջողած,
իմ կարօտութիւնքս լըցուած։

3 Ի՞նչ ցնծում, ո՛հ, այս խօսք տայ·
«Պիտ'ըլլաս երկրիս Արքայ·»
Տէր տերանց, մեծ թագաւոր,
Խօսքդ ղրկէ յաշխարհ բոլոր·
Աննահման իշխանութեանդ
Օրն շուտ գայ, առ գաւազանդ։

298 (74) Եբէյ-չէտ. (8)։

1 Քեզ վառք տամ այս գիշեր, Աստուած,
Օրուան բոլոր բարեայն համար.
Պահէ, դիս, Տէր, յամէն չարեաց,
Ընդ հովանեաւ թևոցդ խնամ տար։

2 Ի սէր Որդւոյդ ներէ լինծի
Մեղքերս որ եմ այսօր գործած.
Որ հաշտ ըլլամ ընդ ամէնքին,
Ընդ իս, ընդ քեզ, երբ եմ քնացած։

3 Սորվիմ ապրիլ, որչափ մահճէս՝
Գերեզմանէս նոյնչափ վախնամ.
Ինձ սորվեցուր մեռնիլ, որ ես
Ցօրն ահաւոր վառօք ելլամ։

4 Թող իմ հոգիս քեզի յանձնեմ,
Աչքերս գոցեմ, հանդարտ քնանամ.
Ննջեմ որ զօրութեամբ ելնեմ
Վեղ ծառայել, երբ կ'արթննամ։

5 Ո՛հ, անվախճան օրն ե՞րբ վանեմ
Պիտի խաւար գունն յաւիտեան,
Եւ ընդ հրեշտակս երկնից երգեմ
Փառք քեզ, Արքայդ անմահական։

299 (43) Ներ տէր. (8)։

1 Աստուած հրզօր, քեզ փառք կու տանք,
Մեզ կը պահես քանի որ կանք.
Տարեգլուխ է ցոյց գըթութեանդ,
Ողորմութեանդ առնու պըսակ։

2 Գիշեր ցերեկ մենք ընտանեօք
Եղանք ընդ Աստուծոյ խնամովք.
Իմաստութեամբ առաջնորդեց,
Ինք մեզ որնոյց առատ բարիօք։

3 Վատն անցեալըն չնորհակալ ենք,
Դարձեալ որ չենք գիտեր մենք,
Հանդարտ կ'ապրինք ոտիցդ առկև,
Խնամքիդ բոլոր զայն կը յանձնենք։

4 Թէ' անարգուինք, թէ' պատուրինք,
Քեզմով ուրախ հանգիստ լինինք.
Քու բարութեանդ միշտ յուսալով
Քեզ միշտ օրհնենք, մինչդեռ կ'ապրինք։

300 (77) Տէր-ըն- ոգն Ա-պո-ծ-ոյ վոփոխել· (8)։

1 Հայր բարեխնամ ազգի մարդկան,
Մինչև վերջն իմ յոյսս է քեզի.
Եւ երբ հասնի օր նեղութեան,
Յոյս չեմ ղըներ ոչինչ բանի։

2 Ինձ առաջնորդ քեզ ունեցայ,
Դու իմն եղար սերտ բարեկամ.
Կեանքիս մէջ քեզ միայն ճանչցայ,
Թող կեանքս քեզմով գտնէ վախճան։

3 Երբ ձերութեան, օրեր թշուառ
Կու գան վրաս գլխս մի թողուր.
Դուրս մի ձրգեր յուսահատեալ,
Վերջին օրերս ողբալ տրխուր։

4 Մինչդեռ կ'ապրիմ դու ես ինձ վէմ,
Երկրպագեմ քեզ ի մահուանն.
Մահէն ետքն ալ քեզ պիտ'օրհնեմ
Անվերջ դասեր հետ սուրբերուն։

301 (53) Օրհներգութիւն վասն ննդեան տեառնջ. (8)։

1 Բարի Աստուած Իսրայելին,
Խոստմունքըդ են բազում, օրհնեալ,
Գերագոյնն է տալ Սուրբ Հոգին
Որդւոցս որք են բնութեամբ անկեալ։

2 Արդ մենք քեզմէ որ ընդունած
Ենք այս պարգեւ, սիրուն զաւակ,
Կ'օրհնենք զանուն քո գերամբարձ,
Որ շնորհեցիր անոր ողջ կեանք։

3 Այսօր մեր ուխտըն կը կրկնենք,
Երբ կը սկսի ինք նոր տարի.
Սիրով քեզի զայն կ'ընծայենք
Որ քու փառացդ համար ապրի։

4 Խոնարհութեամբ կը խոստանանք
Սուրբ երկիւղովըդ զայն կրթել,
Ուսուցանել Սուրբ Գրոցըդ բանք,
Օրէնքներովդ դաստիարակել։

5 Գերդաստանիս, Տէր, Հայր եղիր.
Կենաց Գրքիդ մէջ այս անուն
Գրէ, ըլլայ քեզ որդեգիրը,
Որ զարդարուի շնորհօքդ անհուն։

6 Հիմակուընէ կանչուած ըլլայ
Գործել ժրութեամբ քու սուրբ այգիդ.
Խնամօքդ երկար կեանք ունենայ
Փառաւորել զեկեղեցիդ։

302 (68) Յոլովելեան ժամանակ.

«Ըլլայ որ իշխանամ և ինչ սրանամ,»

Առակ. Լ. 9. (8, 7)։

1 Ի բոլոր սրտէ կ'օրհնենք քեզ.
Դու առատաձեռն ես, Տէր.
Օրհնութեամբք արդ լցուցեր ես
Մեր դատարկ շտեմարաններ։

2 Բարեխնամ Հայր, արժանի չենք
Այս առատ բարիքներուդ.
Ըստիպուինք թող քաղցրութեամբդ մենք
Ծառայել միածին Որդւոյդ։

3 Կ'աղաչենք, մեզ Սուրբ Հոգիդ տուր,
Որ խանարհ ըլլալ միշտ յոյժ,
Մեր սրտից մէջ սուրբ սիրոյ հուր
Թող վառի, վարուինք անոյշ։

4 Աշխարհիս հարըստութիւն սուտ՝
Խաբելով մեզ չը գրկէ
Հրաւէրքէն փրկչին, Այն որ շուտ
Գայ պիտ՝ իր քովը մեզ կանչէ։

5 Ո՛հ թէ ընդունինք այն մեծ շնորհ,
Գանձերնիս դիզել երկինք,
Հոս հոգւով աղքատանալ՝ որ
Աստուծով հարուստ լինինք։

6 Այս ամէնն քեզմէ առած ենք,
Կ'ընծայենք կամաւ քեզի։
Մենք ու մերիններըը քուկդ ենք,
Քուկդ ըլլան սիրտք մեր յոյս։

303 (139) Չախոյտոութեան ժամանակ։ (8, 7)։

1 Վէր նայէ վէր, սիրելի հայր,
Թողլ վիշտերըդ ձանձրալի։
Վէր նայէ վէր Յիսուսի միշտ,
Որ սիրեց մեզ աւելի։
Վէր նայէ վէր, սիրելի մայր,
Ի յոյժ մարդասէր Յիսուս։
Դեռ քեզ կը սիրէ խնդրես դինք,
Եւ հոգերդ մէկդի թողուս։

2 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
Կեանքերնիս շուտ պիտ' անցնի.
Բայց անճառ ցնծութիւմ երկնից մէջ
Անցեալին տեղ կը ստացուի.
Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
Թող հոգերդ խիստ վշտալի.
Սուրբ սրտով, ջերմ աղօթքով մեզ
Գանք մէկտեղ յերկինս պիտի։

3 Վեր նայէ վեր, սիրելի հայր,
Դէպ ի տուներդ երկնաւոր.
Հոս ամէնքըս խաչ կըրած ենք,
Հոս հանգիստ կայ փառաւոր։
Վեր նայէ վեր, սիրելի մայր,
Վեր՝ պայծառ երկնից կամար.
Որ յիշես զայն խոստացեալ փառք,
Ուր ժառանգ ես ընտրեալ։

4 Վեր նայէ, սիրուն եղբայր, վեր,
Օ՛ն, ամէնքս յառաջ երթանք.
Բաղդը հանգիստ խնդրենք երկինքը,
Շուտ կ'անցնի անոտն այս կեանք։
Վեր նայէ վեր, սիրելի քոյր,
Քու վերին տուներդ բերկրալիր.
Ուր որ կը յուսանք մէկտեղ գալ
Անվախճան սիրով բնակիլ։

304 (96) Նոյնք. «Տէրը թագաւորեց՝ Տէրը հագաւ» Յոբ Ա. 21. (8).

1 Նա ինք Տէրն է բնակեալ ի լոյս,
Կը պահանջէ իրեւ Աստուած.
Ունի զրաւունք իմիններուս
Եւ ինձ տիրել ըստ իւր կամացս։

3 Նա ինք Տէրն է, տըւաւ հանգիստ,
Հարըստութիւնս և բարեկամս.
Բոլոր այս տուրքն իրենն է միշտ,
Կու տայ կ'առնու որ և է մասն։

3 Նա ինք Տէրն է ուխտիս Աստուած,
Ի իւր անունն երկնց օրհնեալ.
Արեամբ կնքեալ խոստումն չնորհաց,
Նոյնն յաւիտեան պէտք է մընալ։

4 Արդ ես տըխուր, դժգոհ ըլլա՞մ,
Այս յոյսերով հաստատ որ եմ.
Քա՜ւ, շնորհատու, բոլորն քեզ տամ.
Ա՛ռ քու ուզածդ, ես ալ քուկդ եմ։

305 (135) Քրիստոնեայ քաջութեան ընթացքը. (8)։

1 Տերամբ միացեալք նորին սիրով՝
Հոս կ'ընդունուին բոլոր սրտով.
Ուրախութիւն շատ վայելենք
Մէկտեղ, որ մեզ իրմէն կ'առնեն։

2 Ինչքն հաճեցաւ մեզ հոս բերել,
Մաղթենք իւր Սուրբ Հոգին ղրկել,
Որ տեսութիւնն մեր քաղցր ընէ.
Մեր ցուրտ սրտերն սիրով վառէ։

3 Երբ Քրիստոնեայքս մէկտեղ կու գանք,
Մեր երկրաւոր խօսքերն մոռնանք.
Անոր վրայ մենք խօսինք պիտի,
Որ մեզ համար մեռաւ, կ'ապրի։

4 Սիրենք խօսիլ նա ինչ ըսաւ,
Գործեց, վասն մեր կրրեց շատ ցաւ,
Ի՛նչ ճանապարհ մեզի ցուցուց,
Ի՛նչ մեզ համար կ'ընէ արդ գործ։

5 Երբ մեր ժամերն այսպէս կ'անցնին,
Սիրենք, ապրինք պաշտենք պիտի.
Այն ատեն օրուան պիտ' արտորանք
Ուր չենք գատուիր, երբ միանանք։

306 (75) Բ֊ՅՆ֊Ի. (8)։

1 Եկէք, եղբարք, արդ կը զատուինք,
Ձայնիւ, սրտով միաբանինք.
Երգ մը վըսեմ Տէրոջ երգենք,
Մուրբ օրհնութեան վերջին մէկ երգ։

2 Հոս, ֆրխստոնեայք, ա՛լ չենք տեսնուիր,
Բայց կայ ուրիշ տեղ բերկրալիր,
Ուր չիք բընաւ ցաւ, յոգնութիւն,
Դարձեալ կ՚ընենք հոն տեսութիւն։

ՏՂԱՅՈՑ ՀԱՄԱՐ ԵՐԳԵՐ

307 (142) Յիսուսի օրհնութիւնը մանկանց վրայ։ (12, 9)։

1 Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն,
Թէ Յիսուս երկրիս վրայ կը քալէր,
Թէ՝ բարի հովիւի պէս իր գառնուկներուն,
Ինք մարդոց նոյն աչքով կը նայէր։

2 Մանկունքը իր բազուկներուն մէջ կ'առնէր,
(Իր սէրը ի՜նչ քաղցր ու ձըրի։)
Կը խորհիմ երբ ան մանրը տըղաքը կ'օրհնէր,
Ո՛հ թէ ես անոնց մէկն ըլլայի։

3 Ո՛հ թէ անոր ձեռքը գլխուս վրայ դրուէր,
Լըսէի ես այն ձայնն քաղցրութեան,
Ու ինձի ալ անոնց պէս նայէր երբ կ'ըսէր,
«Թող տըւէք որ մանկունք ինձի գան։»

4 Բայց գիս ալ Փրկիչը իրեն կը կանչէ,
Որ իր սէրը ես ալ ժառանգեմ.
Ու թէ որ հոս գինքը խնդրեմ ի սրտէ,
Շուտով պիտի վերը տեսնեմ։

5 Աժէն նորոգուած հոգիւին՝ հոն կ'ընէ
Պատրաստ օթևան բերկրալից.
Որ իր ժողովուրդը հանգիստ վայելէ,
Եւ արքայութիւնըն երկնից։

308 (41) Կանոն քրիստոսապսակութեան. (8)։

1 Ան մեծ պատուէրն, որդեակ, սորվէ,
Որ «Տէր Աստուածդ սիրես» կ'ըսէ,
Բոլոր սրտով, բոլոր մըտօք
Սիրէ զինք, ու երդով գովէ։

2 Քանի որ մանկութեան մէջ ես
Թող կեանքդ սիրովը պըսակուի.
Ինչ բարիքներ որ վայելես,
Քեզի վերջէն պիտի չնորհուի։

3 Սրտիդ խորհուրդքն առաւօտուն
Ու Արարչիդ վըրայ ըլլան.
Նոյնպէս առ վեհ խընամածուն
Ու մըտածմունքդ երեկոյեան։

4 Մանկանց ձայնէն ինք կ'ախորժի,
Իր սուրբ երեսն խնդրել կ'ուզէ.
Ո՛վ իր սիրոյն համեստ որդի,
Իր խոստացած չընորհքն խնդրէ։

309 (151) Կանոն բարեպաշտութեան. (10)։

1 Երնե՛կ ան տղին որ իր մանկութեան
Մատաղ հասակին մէջ կը վարժըւի.
Ջերթաը ալ ճամբան անիրաւութեան,
Դըժոխքը տանող ճամբէն կը փախչի։

2 Թէ որ մանկութիւնդ Տէրոջը ուխտես,
Տէրոջը առջին է խիստ հաճելի.
Զի չը բացուած վարդն որու ընծայես,
Անշուշտ ան ընծան պիտի ընդունուի։

3 Դժուար գործ մը չէ թէ որ դուն հիմա
Վախնալ ըսկըսիս բարի Աստուծմէն.
Երբ չարը մեղքին մէջ կը ծերանայ,
Վերջն խիստ դըժուար է դառնալ իր ճամբէն։

4 Ջեզի, բարերար Աստուած իմ, քեզի
Իմին մանկութիւնս սրտանց կ'ընծայեմ.
Որչափ է բարի և ինձ հաճելի,
Թէ որ բոլոր կեանքս քեզմով անցունեմ։

5 Աղօթք, օրհնութիւն, անուշ ալ երգեր
Թող իմ շրթունքներս սորվին երգելու.
Նաև յարմարիմ ապրիլ շատ օրեր,
Կամ քու սուրբ կամքովդ կանուխ մեռնելու։

310 (38) Քրիստոնէայ պղա՛ր մը անչնա՛խ-
բա՛խնը. (8, 6)։

1 Տէր Յիսուսին ի՞նչ նըւիրեմ,
Որ գինքն ինծի տըւաւ.
Անոր՝ սէրս ի՞նչպէս ցուցընեմ,
Որ ինքն իմ տեղս մեռաւ։

2 Մէկդա՛ Յիսուսին կը նըւիրեմ
Մանկութեննէս ի վեր.
Նըւաստ ընծաս, ես լաւ գիտեմ,
Բընաւ ինք չանարգեր։

3 Հապէ՛ Տէր Յիսուսին կու տամ.
Կարող է փրկելու
Եւ պահելու, մինչ ես երթամ
Երեսը տեսնելու։

4 Իմ Փրկչա՛ս տամ Տէր Յիսուսին,
Բոլոր ալ խորհուրդներս.
Անոր ճշմարտութեան խօսքին
Նըւիրելով ժամերս։

5 Իմ ջըրո՛ւքնա՛ս տամ Յիսուսին,
Ոտից, ձեռաց, գլխու.
Որ համեմատ իր սուրբ կամքին
Փութամ միշտ գործելու։

6 Իմ ֆարաւնա տամ Յիսուսին,
Իրեն հետևելով.
Ո՛հ թէ բոլոր օրերս լեցուին
Սուրբ, օգտակար գործով։

7 Իմ ըսթացուածքս նըւիրեմ
Քեզ, Տէր Յիսուս, շատ չէ.
Սակայն ինչ որ ունիմ և եմ՝
Ընդունելով օրհնէ։

311 (103) Բուրէ Հովը։ (9, 9, 9, 7)։

1 Ո՛վ հօտիդ բարերար Հովիւը,
Ոչխարներդ կը պահես քու քովդ,
կը տանիս հոն զանոնք սիրովդ,
Ուր որ երջանիկ կ'ըլլան։
Ջիս ալ առ, կ'աղաչեմ, ա՛վ Տէրըս,
Ջօրացուր իմ տըկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

2 Եւ քեզմէ թէ որ հեռանամ ես,
Անապատն ու լեռներն երթամ ես,
Գայլերէն պիտի շատ վախնամ ես,
Մեծ դող պիտի ունենամ։

Բայց գիս առ, կ'աղաչեմ, ո՛վ Տէրըս,
Զօրացուր իմ տըկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

3 Իմ ճամբաս թէև շատ երկայն է,
Բայց միշտ քու օգնութիւնդ ներկայ է.
Գիս յոգնած ալ քու թևդ բռնած է,
Քու քովդը հանգիստ կ'ըլլամ.
Գիս ալ առ, կ'աղաչեմ, ո՛վ Տէրըս,
Զօրացուր իմ տըկար ոտքերըս,
Ու ներէ իմ անթիւ մեղքերըս,
Որ ես քու գառնուկդ ըլլամ։

4 Ով ցիսուս թող քալեմ քու քովդը,
Գիս լուա ալ քու արիւնովդը.
Իմ հոգիս տար երկինք սիրովդը,
Որ հոն ապահով ըլլամ։
Հոն իյնամ ես Փրկչիդ առջևը.
Տար քեզի գոհութիւն, պատիւը,
Որ դուն ես սիրելի Հովիւը,
Քու բանին յաւիտեան կենամ։

312 (157) Պէտէ տէր՝ ըզ ֆոֆոէը. (7, 6)։

1 Հրեշտակ մ'ըլլալ կ'ուզեմ ես,
Երկինքը բընակիլ,
Թագ մ'ունենալ գլխուս վրայ,
Եւ սուրբ քընար պարնել.
Ան տեղ փրկչիս առջևը
Յաղթողական երգեր
Պիտի անոյշ լեզուով մը
Երգեմ ցորեկ գիշեր։

2 Ան երջանիկ երկինքը
Ողբի մը ձայն չըլլար.
Եւ չարութիւն գործողը
Ան տեղ բնաւ չերթար.
Բայց օրհնութիւնն ու փառքը
Մաքուր և սուրբ սրտով
Պիտի տամ ես Տէրոջը
Անհուն ցընծութիւնով։

3 Ես յանցաւոր տըղայ եմ,
Բայց Տէրը կը ներէ.
Եւ իր ձըրի շնորհքովը
Հոգիս պիտի փրկէ.
Ո՛վ սիրելի փրկիչըս,
Երբ մեռնելու ըլլամ,
Հրեշտակներուն խումբովը
Շիտակ քու քովըդ գամ։

4 Ո՛հ, ան օրհնեալ ատենն ես
Հրեշտակ պիտի ըլլամ.
Սրբոց հետ միասին ես
Փրկչիս առջին իյնամ.
Փառք, օրհնութիւն, պատիւը
Անոր մատուցանեմ,
Անթիւ օրերը իր քովը
Գիշեր ցորեկ երգեմ.

313 (88) Տէրոջ համար գործ ընելէ ետք։ (12, 9)։

1 Երկնից մէջ պիտի գործ ունենան տղաքները
Ընելու, մէկը թոյլ չը մընար.
Սիրտը սէր կ'ուննայ, միտքը շատ խորհուրդները,
Ու ձեռքերն ըզբաղմունք ալ յարմար։
Պիտի գործ ունենան, պիտի գործ ունենան,
Տղաքներն պիտի գործ ունենան,
Այն փայլուն երկրին մէջ,
Ուր որ լոյս կայ անշէջ,
Տղաքներն պիտի գործ ունենան։

2 Աստուծոյ իմաստուն գործքերուն վրայով
Պիտի հոն նոր բաներ միշտ սորվին,

Ու երկրիս բարիներն հոն առաջ երթալով՝
Ուսուցիչ կ'ըլլան նոր հասնողին։
Պիտի գործ ունենան, և այլն։

3 Եւ ինաոր որ մեր Հայրն իրեն սուրբ հրեշտակներն
կը խրկէ իր որդւոց օգնելու,
կարելի է մեզի ալ խրկէ տըղաքներն՝
իր սիրոյն պատգամներն բերելու։
Պիտի գործ ունենան, և այլն։

314 (57) Ես պանդուխտ եմ. (յաստուկ)

1 Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ.
Չիս մ'արգիլեր դուն՝ քանզի կ'երթամ ես
Որ միշտ կենաց աղբիւրէն խըմեմ ես։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ.
Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ։

2 Կը ցանկամ ես տեսնել ան փառքը,
Զոր երկինքի մէջ միշտ սուրբերն կը վայելեն.
Աս աշխարհին մէջ ճամբան շատ մութ է,
Բայց ան օրհնեալ երկինքը պայծառ է։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոն կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ։

3 Ան քաղաքը ուր որ կ'երթամ ես,
Իմ Փրկչիս պայծառ լուսովը կը փայլի.
Հոն ոչ ցաւեր կան ու ոչ վիշտեր ալ,
Ոչ արցունքներ, ոչ տրտմութիւններ ալ։
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ,
Հոս կարող եմ մէկ գիշեր միայն կենալ։

315 (93) Աբէտայօ-ընէան պէյթ։
(8, 6 յատուկ)։

1 Տէրոջն աթոռն չրջապատած
Տըղայք կան բիւրաւոր,
Որոնց մեղքերըն են թողուած,
Տեսքով են փառաւոր։
Կ'երգեն, Օրհնեալ, օրհնեալ,
Օրհնեալ ես բարձրեալ Տէր Աստուած։

2 Ամբիծ ճերմակ հանդերձներով
Ամէն մէկն է հագուած,
Ու յաւիտենական լուսով
Դրախտի մէջ բընակած։
Կ'երգեն, Օրհնեալ, է այլն։

3 Այն երկնային աշխարհն փայլուն
Որո՞ւ ձեռքով եկան,
Ուր որ կայ սէր, խաղաղութիւն,
Ի՞նչ միջոցով մըտան։
Կ'երգեն, Օրհնեալ, է այլն։

4 Փրկչին արիւնը թափուելով,
Անով մաքրուեցան.
Այն սուրբ աղբիւրը բացուելով
Ձերմակ, մաքուր եղան.
Կ'երգեն, Օրհեալ, և այլն։

5 Փրկչին շընորհքը խնդրեցին,
Ճանի որ հոս կեցան,
Ու հիմա հոն կը բընակին,
Կ'օրհնեն Ան յաւիտեան.
Կ'երգեն, Օրհնեալ, և այլն։

ԺԱՄԱՆԱԿԻՆ ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆԸ

316 (186) Կէնաց ան-յն-ըլ-ը, և Ա-պա-ւէնը. Սաղ. Ղ. (8)։

1 Ով Տէր, դուն ես մեզ ապաւէն,
Ցոյս և ասպար ամէն ատեն.
Երկիրս, աշխարհ դեռ չըստեղծուած՝
Յաւիտենից դուն ես Աստուած։

2 Դուն մարդն փոշի կը դարձուներս,
«Մարդոց որդիք, դարձէք,» կ'ըսես.
Քանզի առջիդ հազար տարին
Նըման է երէկուան օրին։

3 Ջանոնք բոլոր անյայտ կ'ընես,
Կ'ըլլան շուտ երազի մը պէս.
Առտուն աղուոր ծաղիկ կու տան,
Բայց իրիկունը կը չորնան։

4 Մարդիկ քու դժըղդ չեն ճանչնար,
Ով Տէր, քեզմէ ալ չեն վախնար.
Մեր օրերուն թիւն սորվեցուր,
Ու երկնային հանճար մեզ տուր։

5 Ծառաներուդ Թող երևնայ
Քու գործդ և փառքդ յայտնի ըլլայ.
Տէր, Թող քու լայսդ մեզի ծագէ,
Մեր ձեռնարկածը յաջողէ.

317 (172) Մէր Հնոցը սանսաւրին.
Սազ. Լթ. (8):

1 Ըսի Թէ ես ճամբաս պահեմ,
Որ իմ լեզուովս մեղք չը գործեմ.
Երբ մեղաւորն առջևս կայնի,
Բերանս սանձով ղսպեմ պիտի.

2 Ով Տէր, իմ վերջս ինձի յայտնէ,
Եւ օրերուս չափն ինձ համրէ.
Որ ես գիտնամ Թէ կեանքս հնմայն
Ի՞նչ անցաւոր է և ունայն.

3 Թիզի մը չափ օրերս ըրիր,
Կեանքս ոչընչի պէս ցոյց տըւիր.
Որչափ որ մարդ հաստատ ըլլայ,
Սակայն շուտով կը փըճանայ.

4 Արդ ի՞նչ բանի ես կը սպասեմ.
Քու վրադ միայն յոյս կը դընեմ.
Ցանցանքներէս, Տէր, փրկըւիմ,
Ու չարերէն չը ծաղրըւիմ.

5 Ով Տէր, լըսէ իմ աղօթքիս,
Ականջըդ դիր աղաղակիս.
Պանդուխտ նըմանն իմ հայրերուս,
Քեզմով գտնեմ հանգիստ հոգւոյս։

318 (149) Երէկէ հառաջ է-է-է.
(8, 7, 7)։

1 Ի՞նչ է կեանքերնիս. շոգի մը
Որ շուտով անյայտ կ'ըլլայ.
Ան է պըլպըլած պատրոյգ մը,
Սիրտս լինչո՞ւ անոր ցանկայ.
Բաց թևերդ, հոգիս, թըռիր,
Երջանիկ երկիրն հասիր։

2 Տես, այն փառքը մեծափայլ է,
Չես կրնար նկարագրել,
Հոն փրկիչդ Յիսուս նստած է,
Սուրբերուն Արքայն և Տէր.
Բաց թևերդ, հոգիս, թըռիր,
Երջանիկ երկիրն հասիր։

3 Մեծ փառքով իր բոլորտիքը
Երջանիկ հոգիք կ'երգեն.
Յնծութեամբ բոլոր երկինքը
Անդադար կը լեցուընեն.
Բաց թևերդ, հոգիս, թըռիր,
Երջանիկ երկիրն հասիր։

319 (89) Մէր օրերը ի՞նչ են. (6, 6, 8, 6)։

1 Տէրոջը սէրն անհուն
Իրմէ վախցողներուն՝
Կը նրմանի մէկ մօր սիրոյն
Իր մէկ հատիկ որդւոյն։

2 Ի՜նչ կարճ են մեր օրերը
Խոտին ծաղկին նրման.
Երբ կը փըչեն սաստիկ հովերը,
Անոնք շուտ կը չորնան։

3 Ողորմութիւնքդ մեծ են,
Բընաւ վախճան չունին.
Եւ սերունդէ սերունդ՝ ամէն
Խոստումնքդ կը կատարուին։

320 (160) Կո՞ղ է ներելը։ (6, 5)։

1 Տես, ինչպէս արևը
Մարը կը մռնէ,
Եւ լուսոյն պարգևը
Շուտ մեզմէ կ'առնէ։

2 Կեանքերնիս աստղիկ է,
Քիչ մը կը տևէ,
Արևին նըմանն է,
Շուտ կ'երթայ մեղմէ։

3 Բայց նորէն արևը,
Առ մեզ կը դառնայ,
Ու մահուան խաւարը
Լոյս անշէջ կ'ըլլայ։

4 Տէր Յիսուս փրկիչը
Մահը խափանեց,
Ու անմահութիւնը
Երևան հանեց։

321 (110) Պանդուխտին երգը. (6, 6, 8, 6)։

1 Քանի մը տարիէն
Մէկ օր մը պիտի գայ,
Երբ մահն ու գերեզմանըն ալ
Պիտի հասնին մեր վրայ։
Այն մեծ օրուան համար,
Ո՛վ Տէր, գիս պատրաստէ,
Քու արիւնովըդ գիս լուա,
Ու մեղքերէս մաքրէ։

2 Դեռ քիչ մը ջանք ալ կայ,
Ալ քիչ մը աշխատանք,
Բանի մը օր ալ վշտալից,
Եւ ա՛լ պիտի չը լանք։
Այն քաղցր օրուան համար,
Ո՛վ Տէր, զիս պատրաստէ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա,
Ու մեղքերէս մաքրէ։

3 Բանի մը սուրբ օրեր
Մենք հոս պիտի վայլենք,
Եւ յաւիտենական հանգիստ
Շուտով պիտի տեսնենք։
Այն սուրբ օրուան համար,
Ո՛վ Տէր, զիս պատրաստէ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա,
Ու մեղքերէս մաքրէ։

4 Այն որ սիրով մեռաւ
Որ մեզ մահէն փրկէ,
Շուտով կրկին պիտի դառնայ
Ու մեզ իր քովն առնէ։
Այն մեծ օրուան համար,
Ո՛վ Տէր, զիս պատրաստէ,
Քու արիւնովըդ զիս լըւա,
Ու մեղքերէս մաքրէ։

ՅԶԶ (57) Կարճ չափածոյ ի՛նչպէս գոր-ծածքն. (8, 8, 6)։

1 Կախուած է կեանքս բարակ թելով.
Ցանկարծ կը կըտրըւի չունչով.
Ո՛հ, ի՛նչպէս չը խորհիմ։
Գուցէ վայրկեան մը գիս տանի
Երկինք, և կամ, է կարելի,
Անյոյս դըժոխք ձգուիմ։

2 Տէր, դիր առջիս երկնից լուսով
Այն օրն որ պիտի գաս ամպով
Դատել բոլոր մարդիկ։
Հոն ես ներկայ ըլլամ պիտի,
Վըճիռս ալ անփոփոխ տըրուի,
Թըշուառ կամ երջանիկ։

3 Ով Հայր, հոգիս դուն նորոգէ,
Անվերջ կեանաց խորհուրդն ազդէ
Իմ անըզգայ սրտիս։
Անոր արժէքն ինձ ըզգացուր,
Եւ գիս փրկէ մահէն աբխուր,
Անհուն սիրովդ Փրկչիս։

4 Իմ ջանքըս թող միշտ այս ըլլայ,
Եւ այս խորհուրդն առջեւս ներկայ,
Կոչումըս հաստատել։
Քու կամքդ ընել ինծի շնորհէ,
Եւ հայրական խրատիդ, օգնէ,
Մինչ վերջը համբերել։

5 Ցայնժամ, Տէր, անարժան հոգիս
Ուրախութեանդ մէջ ընդունիս,
Թող հոն թագաւորեմ,
Ուր որ հաւատքը տեսութիւն
Կ'ըլլայ, և յոյսն՝ երջանկութիւն,
Տեսնեմ քեզ և սիրեմ։

323 (176) Անուշ խաբէբայ. (10)։

1 Խոստմունք մեծամեծ ըրաւ ինձ աշխարհ
Առատ իւր բարեօքն գիս միշտ գոհ ընել։
Եւ ես խաբուեցայ իրրեւ կոյր, յիմար,
Աշխատեցայ շատ գանոնք վայելել։

2 Գիշեր և ցերեկ գայն կը խորհէի,
Ի'նչպէս ձեռք բերեմ սրտիս փափաքներն։
Դրժուարութիւններն յաղթել չանացի,
Կը տանջէին գիս խառնակ խորհուրդներն։

3 Երբեմըն լըցուած տեսայ փափաքներս,
Յաջողութեամբ գէթ չանքերս պըսակուած.
Ըսի, երջանիկ հիմա, ո՜հ, եմ ես,
Բայց շուտ կորուսի, մնացի լոկ խաբուած։

4 Հերիք է, անձն իմ, շուքին ա՛լ վազես,
Ունայնութիւններն քեզ ծաղրը կ'ընեն.
Անհուն է մտքիդ, սրտիդ ասպարէզ,
Քեզ հոս տիեզերք հնար չէ գոհ ընեն։

5 Ուխտ հիմա ընեմ, ո՛վ Տէր, քու առջիդ,
Ա՛լ ես վրընտրեմ բաներըն վերին.
Թող սիրտս նորոգէ մարդասէր Հոգիդ,
Որ հոն չը տիրէ պիղծ սէր աշխարհին։

324 (172) «Հոս հայոնց քաղաք չունինք։»

Եբր. ժգ. 14. (8)։

1 Այս աշխարհիս ունայնութիւն
Խաբեց, ո՜հ, ինչ մեծ բազմութիւն.
Զըլլայ մեզնք ալ անով խաբուինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք։

2 Ագահութեան չար ծընունդները.
Ատելութիւն, նախանձ ու հեռ,
Մեկդի ձըգենք, հեռու փախչինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք.

3 Ամէն ինչ որ շահինք հոս մենք,
Անով մարդոց բարիք ընենք.
Գանձ դիզելու թող չըզբաղինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք.

4 Օ՛ն, ցնծումով դէպ ի երկինք
Քալենք, ան է մեր հայրենիք,
Թէ որ հաւատք ու սէր ունինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք.

5 Բարի, խոհեմ ու գործունեայ
Կենցաղ վարենք, քանի լոյս կայ,
Որ երբ մահն գայ, հասնինք երկինք.
Հոս մընայուն քաղաք չունինք.

325 (121) Հաստատուն ու անհաստատ բաներ. (8)։

1 Ո՛վ մարդ, հոգեր, վիշտե՞ր ունիս.
Միշտ չեն մընար, չը վերդովիս.
Ցաւ, նեղութիւն ու տառապանք,
Աղքատութիւն և դառն տանջանք
Շուտով կ'անցնին, կ'անհետանան,
Քիչ առեներն չիք կը դառնան։

2 Ո՛վ մարդ, ունի՞ս հարըստութիւն.
Մ'ուրախանար. չեն մընայուն,
Ինչք, ըստացուած, կալուածք ու տուն,
Ոսկի, արծաթ, գանձեր թագուն,
Շուտով կ'անցնին, կ'անհետանան,
Քիչ առեներն չիք կը դառնան։

3 Ո՛վ մարդ, ունի՞ս մեղք, չարութիւն.
Վախցիր, ողջա ծնկան վրայ դուն.
Ատոնք ձըգէ, ապաշխարէ,
Տէր Յիսուսին շուտով դիմէ.
Քանզի դըժոխքն է հաստատուն,
Անոր տանջանքն ալ մընայուն։

4 Ո՛վ մարդ, դուն նոր սիրտ ըստացա՞ր,
Եղա՞ր Սրբոյ Հոգւոյն տաճար.
Սիրէ զԱստուած քո և զընկեր,
Ուրախութեան երգէ երգեր.
Փանգի երկնից երանութիւնն
Ի հաստատուն և մընայուն.

ՄԱՀ

326 (53) Մահուան համար պատրաստու-

թիւն. (8)։

1 Հարկ է մեռնիլ, պիտի մեռնիմ.
Դեռ չը մեռած, ո՛վ Աստուած իմ,
խնդիրքս քեզի մատուցանեմ,
Դուն ալ լսե, Տէր, կը խնդրեմ։

2 Ինծի հաւատք, յոյս և սուրբ սէր
Դուն պարգեւէ, խնդրեմ, ով Տէր,
Որ ուզածիդ պէս միշտ վարուիմ,
Եւ երջանիկ մահուամբ մեռնիմ։

3 Մահուան ժամուս իմ քովս կեցիր,
Հրշտ բազուկդ գլխուս տակ դիր.
Վերջին ցաւերըս թեթեւցուր,
Հանգիստ, խաղաղ ինձ մահ մը տուր։

4 Հաւատքս, ով Տէր, միշտ կենդանի
Պահէ մինչև որ չունչս հատնի.
Եւ իմ հոգիս ան տեղը գայ
Ուր հաւատքն ալ պէտք չը կայ։

ՅԻԳ (152) Մահուան պատրաստութիւն. (10)։

1 Աստուած մեր միայն կը թագաւորէ,
Ինք Տէրն է երկնից, երկրին և ծովուն.
Իր սէրը խնդրեմ, վախնամ ալ իրմէ,
Ու փառաւորեմ անոր սուրբ անուն։

2 Ինքն է հաստատեր իր սուրբ օրէնքները,
Անոնք որ միշտ կը սորվեցուննեն.
Հոգիս, դուն պահէ իր պատուիրանքները,
Ինչու որ անոնք բարի ու սուրբ են։

3 Ան ինձ որոշեց մահուանըս մէկ օր,
Գիտեմ ես ինչպէս շուտով կու գայ ան.
Անթիւ մարդիկներ ինծմէ ղօրաւոր,
Մեռան, թաղուեցան, փոշի ալ դարձան։

4 Ուստի միշտ ընեմ ես պատրաստութիւն,
Որչափ ժամանակ որ իմ ձեռքըս կայ.
Գերեզմանի մէջ ապաշխարութիւն,
Դորձ կամ թողութիւն մէկու մը չկայ։

5 Մէկ ծառ կը կտրեն, և ուր որ ձգուի,
Հիւսիս կամ հարաւ, ալ հոն կը մընայ.
Ասանկ ալ մէկ մարդ երբոր կը մեռնի,
Երկինք կամ դժոխք կ'երթայ կը կենայ։

328 (35) ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՀԸՆ ՎՐԻՆԱԼՈՒՆ Է · (8)։

1 Մենք վատ վախկոտ ո՛րչափ կ՚ըլլանք,
Երբոր մահուան կը մօտենանք.
Չէ՞ որ խայթոցը դառն մահուան
Փշրեց Յիսուս խաչին վրան։

2 Չէ՞ որ մահն է միակ միջոց՝
Որով ազատ կ՚ըլլանք ցաւոց
Այս խաւարին տըխուր ձորէն,
Ուր որ կու լանք մեր ծնած օրէն։

3 Չէ՞ որ մահն է միջոց միակ՝
Որով կրնանք ըլլալ գիտակ
Ան սուրբ խորին խորհուրդներուն,
Որք հոս ծածուկ են ամենուն։

4 Չէ՞ որ միայն մահով պիտի
Ապաշխարողն հաւասարի
Սուրբ հրեշտակաց անմահութեամբ,
Երջանկութեամբ և զօրութեամբ։

5 Տէր, այս երկիւղն դուն փարատէ,
Չի այս մեզի արատ մեծ է.
Օրհնէ մեզ որ միշտ քալ ըլլանք,
Եւ մտնը թող սեպուի մեզ կեանք։

329 (71) Մանկանց համառաւ. (8, 6)։

1 Կեանքն է մէկ թիզ, ժամ վաղանցիկ.
Ինչ շուտ թռչող շոգի.
Մարդն է փափուկ դիւրանց ծաղիկ,
Որ ընդ ծաղկիլն խամրի։

2 Մահն տարածէ ցուրտ բազուկներն,
Գեղեցկութիւն չը մնար.
Ո՛հ, սիրտ գրաւող այն ծիծաղներն
Ո՞ւր են ակնապարար։

3 Սըգաւորին խելք միտք նախկին
Անուշ տեսքն կը խորհի.
Կ'ողբայ բնութիւնն զայն պաղ մարմին,
Խնդում բոլոր դադրի։

4 Ժամանակաց սահմաններէն
Անդին յոյսն կը նայի,
Երբ նա, որուն վրայ մեր աղբք են,
Նոր կեանք առնէ պիտի։

5 Կեանք երանեալ, ծաղկեալ հասակ
Ցաւէժ և անթառամ.
Ուրախութիւնն է անապակ
Փրկչին գիրկն յաւիտեան։

6 Ուրեմն մի լար, անմիտ բնութիւն.
Դիտենք սէրն Յիսուսի.

Հոն յաւիտեան պայծառ գարուն,
Հոգւոյն վէմերէքն են լի։

330 (145) Մ֊ոհ ֆէրուէ պուլտօնէ. (8)։

1 Ո՛վ Աստուծոյ ծառայ բարի,
Հանգչէ գործքէդ շատ սիրելի.
Եղար աշխատաւոր քաջ, ժիր.
Ցուրախութիւն Տէրոջդ մըտիր։

2 Կէս գիշերուան ժէջ ձայն եկաւ.
Ցատկեց ելաւ, ականջ դըրաւ,
Նեռ մահացու գինք խոր խոցեց,
Ինկաւ բայց վախ չըգտաց իր ժէջ.

3 Մահուան ցաւերն անցան. լմնցան
Ծանր աշխատանք, վիշտ տրտմութեան։
Ո՜հ, վերջացան կեանց խիստ գործ,
Խաղաղութիւն ունի անփորձ։

4 Ո՛վ Քրիստոսի ծառայ բարի,
Նոր գործդ է փառք տալ միշտ յերկնի։
Դարուց ի դարըս յաւիտեան
Հանգիր Տէրոջդ յուրախութեան։

331 (182) Մ–ՆՔ –ՂՔ–ՆԵԼ (11)։

1 Ապրիլ չեմ ուզեր միշտ, հոս ինալ չեմ խնդրեր,
Ուր որ ճամբուն վրայ միշտ կ'ելլեն մրրիկներ·
Քանի մ'առտուներ որ վայլենք տխրագին,
Բաւ է վայերուն, հաճոյից այս կեանքին։

2 Ապրիլ չեմ ուզեր միշտ այսպէս մեղսամած,
Դրսէն փորձութիւնք, ներսէն ապականած·
Բերկրանք թողութեան ալ խառն է երկիւղով,
Բաժակ գոհութեան լի ղղման արցունքով։

3 Ապրիլ չուզեմ միշտ, գերեզմանն կ'ողջունեմ,
Յիսուս պառկեցաւ հոն, պիտի չը վախեմ·
Հոն քաղցր ինձ հանգիստ մինչ ի փողն յա-
րութեան,
Յերկնից եկող Տեառն ողջոյն տալ յաղթու-
թեան։

4 Ապրիլ ո՞վ կ'ուզէ միշտ հեռի Աստուծմէ,
Հեռի յերկնից որ օթևան օրհնեալ է·
Ուր գետք հաճութեան չինչ դաշտերն կը կոխեն
Փառաց ճառագայթք յաւիտեան չողշողեն։

5 Ուր սուրբք ամենայն դարերուն միաբան
Փրկիչ Եղբայրին ողջունել կը փութան,
Մինչդեռ անդադար նըւագեն երգարանք,
Յերոյ ղբւարթ դէմքն են հոգւոյն խըրախճանք։

332 (158) Սէջ-ց մահն է-է-է-է-է-է.

(6, 6, 8, 6)։

1 Ի՞նչ է անունց, ո՛հ, մահն,
Որք ի Տէր ննջեցին.
Ո՛ր է, անունց պէս իմ վախճան
Ըլար, վարձքս ալ վերջին։

2 Անունց մարմինն հողին
Տակն լուռ յուսով հանգչի,
Մինչև կոչէ փողըն վերջին
Զանոնք ի փառս երկնի։

3 Անունց հոգիքն Թուչին,
Սիրոյ և հաւատքի
Թևեր առած, սուրբ Փրկիչնին
Դիմաւորեն պիտի։

4 Ի՞նչ է անունց, ո՛հ, մահն,
Որք ի Տէր ննջեցին.
Ո՛ր է, անունց պէս իմ վախճան
Ըլար, վարձքս ալ վերջին։

333 (75) Գերեզման. (8)։

1 Տուն հաճելի տապան սրբոց
Բոլոր ի Տէր ննջեցելոց.
Զի հոն չարեքն չեն տաք բնաւ վիշտ,
Եւ հոն յոգնածն կ'ընէ հանդիստ։

2 Հանգչած ի մէջ փրկչին բազկաց,
Իբր ի խաղաղ մահիճ հանգչած՝
Ազատ բոլոր մրրիկներէն,
Երկրիս մէջ տարածուած որ են։

3 Երկաս օրհնեալ որ չուտ մրտան
Ժառանգութիւնն անմահական,
Ալ չեն յոգնիր, չիք տրտմութիւն,
Պայծառ փայլին ի փառս անհուն։

4 Արդ մեր արցունք թող ա՛լ ցամքի,
Եւ հառաչանք հեզիկ լսուի.
Ուրախ սրտիւ արթուն սպասենք,
Որ վեր կոչուինք, նոր երդ երգենք։

334 (71) Մահէն եւս վայրկեանը. (8, 6).

1 Ջուր են ջանքերս ընկարագրել
Մահէն եւս քոպէն.
Սրբոյն վայրաց երկնից փառքերն
Հոգին տրւած առեն։

2 Մեղմ հառաչանք մը կը կտրէ
Շղթան, ու ձենք «Գնաց ան»
Ըսած, ժեկնեալ հոգին գտնէ
Մերձ Աթոռին կայան։

3 Հաւատքն ջանայ, բայց ի դերև,
Հոգւոյն գընացք ճառել,
Աչքն ալ վարագուրին եւս
Լուսոյ աշխարհն զննել։

4 Այսչափ է մեր բոլոր գիտցած,
Սուրբք են համակ օրհնեալ,
Մեղք, հոգ, վայերն ժեզի ձըգած,
Փրկչին քով հանգուցեալ։

5 Կ'օրհնեն զանունն ոսկի քընարով,
Սուրբ տեսութեամբն ցնծան.
Անոնց և ձենք հետևելով,
Միանանք յերգս օրհնութեան։

335 (70) Յոբելեան յուսով մահուան յոգւոյ. (8, 6)։

1 Տէր, դաւանիմ վըճիռդ արդար,
Պէտք է բնութեան նուազիլ.
Յանձնեմ մարմինս հողուն խոնարհ,
Հետ հոգածնայ բնաւիլ։

2 Բայց հաւատքով գերեզմանին
Յաղթեմ, խնդամ վըրան.
Է մեծ փրկիչս միշտ կենդանին,
Աստուածս, պիտի գայ Ան։

3 Հըզօր Յաղթողն պիտ' երևի
Բարձրերն գահու մը վրայ.
Մահն իւր վերջին մեծ թշնամի
Ոտքն յաղթըւած կ'իյնայ։

4 Յայնժամ տեսանեմ քու լոյս երես
Ընմահ և սուրբ աչքով.
Ուրախութեամբ շընորհքդ անտես
Վայելեմ մեծ գարմանքով։

336 (104) Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը.
(7, 6)։

1 Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը.
Երթալ մեր Աստուծոյն,
Թողուլ աս մութ աշխարհքը,
Մտնել Տէրոջը փառքը,
Մեր հանգստեանը տունն։

2 Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը.
Մեր հայրեննիքն երթալ,
Կըրել փառաց պսակը,
Երգել ան յաղթանակը,
Կուտէ ազատ ըլլալ։

3 Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը,
Երթալ բարի հովուին,
Ձայնել անոյշ աբօտը,
Եւ հոն պատկիլ ուր հօտը
Անվախ միշտ կը հանգչին։

4 Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը.
Ցեղ գալ, փրկիչ մարդկան.
Հոդ կայ սիրոյ աղբիւրը,
Անսպառ կեանց ալ ջուրը,
Հոս՝ կաթիլներ միայն։

337 (128) Հոն ցաւ կայ. (6, 6, 8, 6)։

1 Սիրելիներս եկէք,
Երբ մեռնելու մօտ եմ,
Երկնից վրայով ինձ երգեցէք.
Երգով թող վեր ելլեմ.
Հոն ցաւ կամ վիշտ չկայ,
Հոն ցաւ կամ վիշտ չկայ.
Երկինքը վեր ամէնն է սէր,
Ալ ցաւ կամ վիշտ չկայ։

2 Երբ ճակատիս կաթիլ
Մահուան ցուրտ ծանր քրտինք,
Թող ցնծութեան երգեր լսուի,
Հոս ըսկըսի երկինք։
Հոն ցաւ, և այլն։

3 Վախճանըս հասնելուն
Երեսըս դիտեցէք.
Որ վրաս երկնից խաղաղութիւն,
Փառաց նըշոյլ տեսնէք։
Հոն ցաւ, և այլն։

4 Թող Սիոնի երգերն
Լըսեմ երբոր մեկնիմ.
Գտնեմ երգի ևս բարեւներն
Երբոր երկինք հասնիմ։
Հոն ցաւ, և այլն։

5 Ալ չըտեսնող աչքերս
Սիրով դուք գոցեցէք,
Եւ պաղ ու անարիւն ձեռքերս
կուրծքիս վրայ ծալլեցէք,
Հոն ցաւ, և այլն։

6 Շուրջ անկենդան մարմնոյս
Սիրելիները գալով,
Ցայնժամ տիրէ վախու տեղ յոյս,
Երգեն երկնից վրայով,
Հոն ցաւ, և այլն։

338 (83) Փրէսթոնէյ Բոբէյտի մահուան վրայ. (8, 6)։

1 Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքները,
Եւ վիշտ մեր վրայ տիրէ,
Երբ իր իմաստութեամբը Տէրն
Իրենը ետ կանչէ։

2 Ջէ՞ որ հաւատացեալներուն
Օգուտ է մահն անգամ.
կեանք անվախճան և փառք կ'առնուն,
Պըսակ ալ անթառամ։

3 Իրենց գործն հոս աւարտեցին,
Մեղքէ ազատ եղան.
Ալ ցաւ կամ աշխատանք չունին,
Երկնից հանգիստն մըտան։

4 Աստուած իրենն կանչեց իրեն,
Վիշտ չը տիրէ ժեր վրայ.
Այլ ժեր սրտերն Թող միշտ ըսեն,
«Ձու կամքըդ, Հայր, ըլլայ։»

339 (107) ՆՈՂԵՒԼ ԲԱՂԱՄ. (8, 6)։

1 Մահուան գալուն ինչո՞ւ ցաւինք,
Զայնէն ալ սարսափինք.
Փրկչէն եկած ժկկ ձայն մըն է,
Որ ժեզ իր քովն կանչէ։

2 Մենք ալ շուտով պիտի ժեռնինք,
Ասկէ ալ շուտ անցնինք.
Ուստի Թող ժամք շուտով անցնին,
Մենք ալ հասնինք փրկչին,

3 Ինչո՞ւ ժեռնալն հոգին երբ ատնք՝
Գերեզմանէն սոսկանք.
Ջէ՞ որ ժեր Տէրն ալ Թաղուեցաւ,
Անտեղն անուշ ըրաւ։

4 Օրհնեալ է այն սուրբ գերեզման,
Կակուղ հանգստարան.
Ուր պառկեցաւ իր Տէրն, հոն ալ
Պառկի ծառայն օրհնեալ։

5 Ինք յարութիւն անկէ առաւ,
Կենաց ճամբան բացաւ.
Մենք ալ անկէ պիտի ելլենք,
Եւ իր ալ կողմն մտնենք։

340 (35) Գերեզման. (8)։

1 Բաց հիմա գոցդ, ով գերեզման,
Նորէն եղիր մեր գանձատան.
Հոս տեղ մը տուր աս մարմինին,
Որ մունջ ննջէ մէջ փուչին։

2 Ոչ ցաւ, ոչ վիշտ ու ոչ վախն ալ
Քու սահմաններդ կրնան մտնալ.
Ի ծէր ննջողն չըզգար վայրը,
Ջայն կը հսկեն սուրբ հրեշտակները։

3 Աստուածորդին ալ հոս ննջեց,
Եւ ինք ալ գերեզմանն օրհնեց.
Հանգչէ հոս դուն, ննջեալ մարմին,
Մինչև ծագի առտուն փրկչին։

4 Ով առաւօտ փրկչին ծագէ.
Երկիր, անոր խօսքին լըսէ,
Քեզ պահ տըրուած աս գանձն հանէ,
Որ իր ծէրոջը դէմն ելլէ։

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԴԱՏԱՍՏԱՆ

341 (30) Յարութեան յոյս. (8, 6)։

1 Ամէնօրհնեալ է յաւիտեան
Մեր աղբիւրածին Աստուած.
Անոր մեր գոհութեան ընծան
Ընդայ միշտ մատուցուած։

2 Երբ իր աջ կողմը նստեցուց
Իր յարուցեալ Որդին,
Հոգիներնուս ալ յոյս ցուցուց
Որ երբէք չը մեռնին։

3 Մեր մարմիններն թէպէտ իրաւ
Պետք է փոշի դառնան,
Սակայն քանի որ Տէրն յարեաւ՝
Պիտի կենդանանան։

4 Եւ կայ մինչև այն օրն պահուած
Աննեղծ ժառանգութիւն,
Որ դուն, Տէր, ինքդ ես խոստացած
Ամէն յաղթողներուն։

5 Ֆու օդնութեանդ կ'ապաւինինք,
Մեր յոյսը, Տէր, դուն ես.
Հոս հաւատքով պիտի ապրինք,
Մինչև մեզ վեր կանչես։

342 (35) Վէրջին դատաստան. (8)։

1 Վճռեց Տէրն որ ամէն մարդիկ,
Հարուստ, աղքատ, մեծ ու պզտիկ,
Թէ սուրբ ըլլան, թէ անօրէն,
Մեռնին, երթան աս աշխարհքէն։

2 Ետքն ալ երթան ի դատաստան,
Իրենց գործոց հաշիւը տան.
Չի գայ պիտի Դատող արդար,
Դատել մարդիկ բարի և չար։

3 Բարին և չարն պիտի զատէ,
Ալ և ձախ կողմ պիտի դասէ.
Ամէն մարդուն գործին հաւասար
Պիտի տայ վարձ, պատիժ յարմար։

4 Ֆեղ կ'աղաչեմ հիմակուընէ,
Ցխուս, նոյն օրն իս ընդունէ.
Ալ կողմըդ հոն իս կայնեցուր,
Ընտրեալներուդ դասն ալ մտցուր,

5 Որ բաղձանքիս ես հասնելով,
Եւ տեսութեամբդ ըզմայլելով,
Երգ օրհնութեան ան տեղն երգեմ,
Ճեղ յաւիտեան փառաւորեմ։

343 (195) Դափափանէն օրը. (8, 7, 4)։

1 Մեր մեղաց համար մեռնողը
Ամպերով ահա կու գայ.
Եւ անթիւ սրբոց ձայները
Իր ամէն կողմէն կ'ելլայ.
«Տէրն օրհնեալ է,
Տէրը կը թագաւորէ։»

2 Ան ատեն երկինք, երկիրը,
Լեռ և ծով պիտի փախչին.
Եւ ահով լեցուին չարերը՝
Երբ լսեն ձայնն հրեշտակին.
«Դատաստան կայ
Ամենուդ պատրաստ հիմա։»

3 Բայց ի՛նչպես հաւատացեալները
Հոն պիտի ուրախանան.
Աչխարհիս մերժած սուրբերը
Երգ երգեն միաբերան.
«Տէրն օրհնեալ է,
Ինք իրեն մեղ կը կանչէ։»

344 (66) Դարպասին օրը։

(8 յատուկ)։

1 Արդար դատաւոր, երբոր գաս
վերջին դատաստանն ընելու,
երբ հօրերդ փառքովն երևնաս
փրկեալ ժողովուրդդ ժողվելու,

2 Ան օրը ես ո՞ւր գտնըւիմ,
Որ հիմա մահէն կը վախնամ.
Ես ի՞նչպէս առջևըդ կայնիմ,
Եւ ի՞նչպէս երեսըդ տեսնամ։

3 Օրհնեալ Տէր Յիսուս, ողորմէ.
Դուն, դուն ես աղբիւր փրկութեան.
Բոլոր իմ մեղքերըս քաւէ,
Եզիր իմ հոգւոյս ապաստան։

4 Հաւատքըս տըկար է, բայց դուն,
Ով Տէր, անիկա զօրացուր.
Իմ յոյսըս երէ հաստատուն,
Հոգիս չընորհքովըդ լեցուր։

5 Ու երբ վերջին փողը լսուի,
Շնորհէ որ սրբոց հետ ելլեմ.
Աչ կողմըդ ինծի տեղ տըրուի,
Եւ միշտ գովութիւնըդ երգեմ։

345 (171) Դոփատփանէն օրը.

(յաւտուկ)։

1 Ատեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ և աղաղակ,
Երբ կ'այրի աչխարհը
Տէրոյն ոտիցը տակ։
Ազգականն ու բարեկամն
Զաւտուին հոն յաւիտեան.
Կը բռնէ հոն վախը չարն,
Իսկ սուրբք կ'ուրախանան։

2 Ատեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Երբ փողին հնչելը
Ականջդ կը ղարնէ։
Ազգականն և այլն։

3 Ատեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Երբ որ կորուսեալը
Վերջին վճիռն լսէ։
Ազգականն, և այլն։

4 Ատեանին առջևը
Ի՞նչ ողբ պիտի ելլէ,
Մեղքն ատող Արդարը
Երբ բախտ չարին կնքէ,
Ազգականն, և այլն։

346 (193) Յ—էպէնական ՝ւեանէ ևս մահ.

(6, 6, 8, 6).

1 Ո՞ւր կայ հանգըստութիւն
Յոգնած տրտմած հոգւոյն.
Ունայն է ծովը զայն փնտռել,
Կամ մինչ բևեռն քալել.

2 Աշխարհըս չը կրնար
Երջանկութիւն մեզ տալ.
Ոչ կեանքս բոլոր ապրիլն է ան,
Ոչ ալ մեռնիլ՝ աս մահն.

3 Այս արտասուաց ձորէն
Անդին կեանք կայ նորէն.
Այն չը չափուիր տարիներով,
Լեցուն է սուրբ սիրով.

4 Մէկ մահ մըն ալ կ'ըլլայ,
Որուն վախճան չըկայ.
Ո՛հ, ի՜նչ ցաւք յաւիտենական
Երկրորդ մահուան մէջ կան.

5 Աստուած, Տէր գըթութեան,
Շընորհքդ թափէ մեր վրան.
Որ մեռնք փախչինք այն մահուանէ,
Ու չը պատուինք քեզմէ.

ԵՐԿԻՆՔ

347 (38) Երկնաւոր Հաւանգութիւնը.

(8, 6)։

1 Երկինք մը կայ ուր որ ցնծում
Սուրբերն կը լեցնէ,
Եւ լի ու անվախճան խնդում
Ամէն վիշտ կ'արտաքոչէ։

2 Հոն միշտ ցօրեկ կայ, միշտ գարուն,
Չը կայ գիշեր, ձըմեռուն.
Բայց անթառամ են և սիրուն
Դրախտին մէջ ծաղիկներն։

3 Մինչ թէ նեղ գեւտին՝ մահուան
Ալիքը կը բաժնեն
Այն երջանիկ բընակարան
Մեր վշտալից երկրէն։

4 Այս յորդահոս ջուրէն անդին,
Հին Քանանու նըման,
Կանանչ արտերը կ'երևին,
Մէջտեղն ալ Յորդանան։

5 Մեզնք երկչոտներըս կը սարսինք
Այս նեղ գետէն փնցնիլ.
Ահով եզերքը կը կայնինք,
Եւ կը վախնանք մըխիլ։

6 Ո՞ւ թէ տըխուր տարակոյսներ
կարող ըլլանք վհատել,
Եւ մեր ֆանտանը անըստուեր
Առանց մէգի տեսնել։

7 Եթէ մեզ Մովսէսի նըման
Փառգա հլլել տրուէր,
Ալ մեզ մահուան ցուրտ Յորդանան
Պիտի չը վախցընէր։

348 (73) Եղէնէ · (8)։

1 Սիրած մեղքերս ես կը թողում,
Հերիք է, Տէր, որ իմս ես դուն.
Օրհնեալ երեսդ պիտի տեսնամ,
Արդարութեամբըդ պարծեննամ։

2 Աս կեանքս երազ մը կը սեպեմ.
Բայց հոն ուր որ պիտի հլլեմ
Փառք և ցնծում պիտի վայլեմ,
Ով, ե՞րբ ես զայն պիտի տեսանեմ։

3 Ո՛վ ժամ սիրուն՝ երբ ես հոգ գամ
Ու իմ Տէրոջս ներման ըլլամ,
Եւ մեղքն մարմնոյս ա՛լ չը յաղթեր,
Եւ իմ հոգիս չըզգար ցաւեր։

4 Հողին տակն ես պիտի ննջեմ,
Վերջին փողին ձայնն մինչ լըսեմ.
Եւ ան ատեն շղթաս կոտրեմ,
Ու իմ փրկչիս ներման երթեմ։

349 (199) Երէք. (8 յաւտուկ).

1 Ոչ աչք մը բընաւ է տեսեր,
Ոչ մարդուս ականջք լսեցին,
Թէ Հայրը ի՛նչ է պատրաստեր
Անոնց որ Որդին սիրեցին։

2 Բայց խօսքըդ, ով Տէր բարերար,
Ցայտներ է հանգիստ երկնաւոր,
Ուրախութիւններ անդադար,
Անբիծ, անարատ, վսեմաւոր։

3 Աս վայելչութիւնը տեսնել
Տըրուած չէ աչաց նախանձին.
Եւ ոչ անոր համը առնել
Բերնով՝ հեշտասէր վաւաշին։

4 Հեռո՛ւն պղծութիւն դերծողներն,
Հանգիստըս անոնց չէ տրուած.
Մի՛այն թէ որոնց անուններն
կեանց Գրքին մէջն են գրուած։

5 Ո՛հ, երանելի՛ օթևան,
Ազատ արցունքէ և մեղքէ.
Մեզ, որչափ ալ ենք անարժան,
Հոն, գառն Աստուծոյ, ընդունէ։

350 (134) Եւինէյ ՝՚բաէ՚ը. (8)։

1 Իջիր յերկնից, ո՛վ Աղաւնի,
Թևերդ ըրէ մեզ հովանի.
Մեզ բարձրացուր վըրադ, ո՛վ Տէր,
Երկրիս սահմաններէն առ վեր։

2 Աս աշխարհէս անդին մեզ տար,
Ուր ոչ տարի կայ ոչ ալ դար.
Զըւարճութիւնք հոն են անհուն,
Անմահ փառք կայ փրկեալ հոգւոյն։

3 Արդեօք անձամբ պիտի տեսնա՞մ,
Հօրն աթոռին ալ մօտիկնա՞մ,
Ուր կը նստի փառաց թագով
Աստուածորդին մարդու մարմնով։

4 Անթիւ սուրբերն չորս դին կ'առնեն,
Սուրբ հրեշտակները ղայն կը պատուեն.
Աստուածութեան փառքն ասելի
Իր մարդկութեամբը կը փայլի։

5 Զարմանալի ցնծում ունին,
Որք երկնաւոր բլուր կը նստին.
Երբոր ոսկի քնարով կ'երգեն,
Իրենց փրկիչը կը գովեն։

6 Թող գայ այն օր, Տէր սիրելի,
Հոգիս ալ վեր ելլէ բնակի,
Անոնց հետ ես կայնիմ, պատուեմ,
Տեսնեմ երեսդ, երգեմ, սիրեմ։

351 (199) Աւետեաց-ընդառաջ.
(8, 6)։

1 Ո՛վ Տէր Յիսուս, անսուտ բերնով
Դուն խօսք տուիր մեզի,
Թէ «ես կ'երթամ իմ Հօրըս քով՝
Տեղ պատրաստել ձեզի։

2 Ու ես ուր որ պիտի երթամ,
Դուք ալ հոն գաք պիտի։»
Ո՛վ Տէր Յիսուս, երբ գայ նոյն ժամ,
Դուն հոն տեղ տուր ինծի։

3 Սրբոց հետ հոն ուրախանամ
Անճառ ուրախութեամբ.
Հոն քու առջիդ հանգըստանամ
Անհուն խաղաղութեամբ։

4 Այն տեղ բընաւ վեղք չը մտնար՝
Մեզի վիշտեր տալու.
Ողբ չը լսուիր, սուգ չերևար՝
Հոգին վրդովելու։

5 Հոն արդարները կը փայլին՝
Գլուխնին թագ լուսեղէն.
Անախտ սիրով հոն կը զմայլին,
Եւ Տէրը միշտ կ'օրհնեն։

352 (193) «Վ՚երէ բառերը մոռցեր.»

կոշ. գ. 2. (6, 6, 6, 6, 8, 8)։

1 Ո՛վ լուսափայլ երկինք,
Արևդ գառնուկն է ինք.
Լուսոյ որդիք հոդ են,
Փառաւորեալ ամէնն.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Ջար կիրք, վեղք սիրոս ա՛լ չը բռնէ։

2 Ամէնն սիրելիները,
Ի գործ քերնին լոկ սէր.
Հագուած են սրբութիւն,
Ունին խաղաղութիւն.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Պիղծ հեշտութիւն սիրտս չը բռնէ։

3 Մեղք չը մտներ հոդ բնաւ,
Ամէն բան ճիշդ կարգաւ
Միշտ միաբան կ'ըլլայ,
Մէյմեանց ընտրել չըկայ.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Հպարտութիւն սիրտս չը բռնէ։

4 Սուրբերդ թագաւորները
Են՝ դրած ոսկի պսակները.
Ունին կեանք անվախճան,
Ուրախ են յաւիտեան.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Փառք աշխարհի սիրտս չը բռնէ։

5 Փրկչին իմաստութեան
Ամէնքն հազորդ կ'ըլլան.
Ձոխ գիտութեան փափաք
Հոդ կը լցուի արագ.
Ո՛հ, իմ խորհուրդս միշտ վեր ելնէ,
Սուտ գիտութիւն սիրտս չը բռնէ։

6 Իմ վտվտաքներս բոլոր
Պիտի լըցուին այն օր,
Երբ հոդ ըլլամ քնաքիչ
Փրկչիս շնորհուն քաւիչ.
Աչդ իմ խորհուրդս թող վեր եկնէ,
Ջար կիրք, մեղք սիրտս ա՛լ չը բռնէ։

353 (75) Գեղեցիկ Աւօն. (8)։

1 Ի՜նչ գեղեցիկ ու զարդարուած
Ի վեր Սիօնը՝ վերն շինուած,
Ի՜նչ գեղեցիկ քաղաք սիրուն,
Որուն մէջ կայ վեր Հօրը տունն։

2 Ի՜նչ գեղեցիկ անոր դուռներն,
Այն թանկագին մարգարիտներն.
Ի՜նչ գեղեցիկ անթիւ սրբոց
Մէկտեղ քալած ոսկի փողոց։

3 Ի՜նչ գեղեցիկ այն յաղթանակ.
Ամէն ճակտի վրայ կայ պըսակ.
Ի՜նչ գեղեցիկ ոսկի քընարք,
Որ Աստուծոյ կ'երգեն միշտ փառք։

4 Ի՜նչ գեղեցիկ է այն աթոռն,
Ուր է նստած վեր թագաւորն.
Ի՜նչ գեղեցիկ բընաւկարան,
Սրբոց հանգիստը յաւիտեան։

354 (102) Տ՚ն ե էրկին։.

(6, 4 յատուկ)։

1 Օտարական եմ հոս,
Տունս է երկինք.
փրկչէրս է Քրիստոս,
Տունս է երկինք.
Երկրիս վրայ իրաւ
վըտանգ կայ, վիշտ և ցաւ,
Բայց վերը փառք անքաւ.
Տունս է երկինք։

2 Ունիմ հոս փորձութիւնս,
Տունս է երկինք.
կարճ է պանդըխտութիւնս,
Տունս է երկինք.
Մըրիկն է վայրենի,
Սակայն շուտով կ՚անցնի.
Ես տունս հասնիմ պիտի.
Տունս է երկինք։

3 Ուստի չեմ գանգատիր,
Տունս է երկինք.
Բաժինըս չէ երկիր,
Տունս է երկինք.
Փրկչիս խոստմունքն ունիմ,
Ալ կողմը որ կայնիմ,
Անոր աթոռն նստիմ.
Տունս է երկինք։

355 (151) Երկինք և գետին: (10):

1 Աղուոր պեղեցիկ երկինք մը կայ վերն,
Ամէն ցնծութեան, սիրոյ, խնդութեան.
Ու երբ կը մեռնին տէրոջ ծառաներն,
Ան երջանկութեան աչխարհն կը մտնան:

2 Ահեղ սոսկալի դըժոխք կայ վարերն,
Յաւիտենական սաստիկ ցաւերու.
Եւ կը բընակին հոն մեղաւորներն,
Անշէջ կըրակի մէջ միշտ այրելու:

3 Ես մեծ մեղաւորս ի՛նչպէս ազատիմ
Ասանկ անիծեալ ահեղ դըժոխքէ.
Մահուան օրըս, տէր, քեզի կ'աղաչեմ,
Միայն դուն հոգիս անկէ ազատէ:

4 Գանի որ կ'ապրիմ ու հոս կը մընամ,
Ճըշնորհք տուր ինծի հաւտաչ Քրիստոսի.
Ու երբ ես մեռնիմ, ասկից ալ երթամ,
Շնորհէ որ հոգիս երկինքն ընդունուի:

356 (191) Օրհնեալ աչխարհ մը կայ . (6, 4, 7).

1 Օրհնեալ աչխարհ մը կայ
Երկրէս հեռուն,
Որ Տէրը պիտի տայ
Ընտրեալներուն.
Ուր որ պիտի կեննաւ
Ու Տէրոջը պէս ըլլաւ,
Փառքի ու պոհութեան
Երգն երգելու.

2 Ամէն դէմք կը փայլի
Փառքով պատած.
Սէրն պիտի չը պակսի
Փրկչէն ծագած.
Մհ, այն փառքին վաղեանք,
Ու պըսակը ժառանգեանք,
Լուսոյ պէս հոն փայլինք
Միշտ ազատած.

3 Այն ատրբ աչխարհն թռչինք
Մեծ փափաքով,
Ինչո՞ւ ալ երկմըտինք
Զր հաւատալով.
Երանելի կ'ըլլանք
Երբ մեղքէն ազատ մընանք,
Տէրոջը քովն երթանք
Միշտ ապահով.

4 Մեր Հօրը տանը մէջ
Խաւար չը կայ,
Լոյս կը փայլի անդէն
Անոր վրայ.
Ուստի շուտով գլխեն՛ք,
Եւ դէպ ի երկինք վազեն՛ք,
Ու երթալով երգեն՛ք
Ալէլուիա։

357 (106) Հայրենիքն ահա կ'երթանք.

(8, 7 Յատուկ)։

1 Վերերն ունինք տուն երջանիկ.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
Արդէն գացին շատ սիրելիք՝
Հայրենիքն ահա կ'երթանք,
Ջանանք նոքէն գիրկ առնելու,
Մեր սէրը հոն նորոգելու,
Եւ մեր փրկիչը տեսնելու.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

2 Ո՜հ, ին՛չ խաղաղ երկիր է ան.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք,
Ու աչխարհիս վիշտերն չկան.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.

Կապեալը հոն է արձրկաւած,
Յոգնածն անոյշ հանգիստ գըտած,
Եւ ցաւ ու մահ ալ դադարած.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

3 Կ'երթանք, ո՛հ, ի՛նչ ուրախութիւն,
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
Դրախտի յուսոյ ի՛նչ լիութիւն.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք.
Մեր Հօրը տունը մեզի տեղ կայ.
Ուստի երբ մահը մօտենայ,
Մեր աղաղակը աս ըլլայ.
Հայրենիքն ահա կ'երթանք։

358 (181) Յոգնածին համար հանգիստ. (8, 7)։

1 Քրիստոնեայ, քու հայրենիքըդ
Փառաւոր հանգիստ մը կայ.
Հոն գընաց սիրած Փրկիչըդ,
Եւ նորքն քեզի կու գայ.
Յոգնածին հոն հանգիստ կայ.
Կայ հանգիստ քեզի.
Յորդանան գետին միւս կողմը՝
Փառանու դաշտերուն մէջ,
Ուր կենաց ծառն կայ և ջուրը,
Կայ հանգիստ քեզի։

2 Քեզ կը պատրաստէ քու Տէրըդ
Մընայուն բընակարան.
Քանզի կենալու օրերըդ
Հոն սակաւ պիտի չըլլան.
Ցոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն։

3 Վիշտ կամ ցաւ այն աւուրը երկրին մէջ
Ա՛լ բընաւ պիտի չըլլայ.
Այլ սրբոց և հրեշտակաց մէջ
Քեզ կենաց պըսակ մը կայ.
Ցոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն։

4 Մահ, դըժոխքն ալ յաղթըւած են.
Փրկեալները, ուրախացէք.
Սիոնին դռներն բացուած են,
Յնծութեամբ պիտի մտնէք,
Ցոգնածին հոն հանգիստ կայ, և այլն։

359 (100) Հայրենիք. (10, 7)։

1 Լայնատարած մէկ ծովէ մը կ'անցնինք,
Մեր հայրենիքն երթալու.
Ալիքներուվրն յառաջ կը քշուինք,
Մեր հայրենիքն երթալու.
Դաւանհանգիստը մեզմէ է հեռու,
Բայց յոյս ունինք ապահով հասնելու,
Հոն սիրելի Հայրերնիս տեսնելու.
Ո՛հ, հայրենի՛ք, հայրենի՛ք։

3 Թող ըսպառնան մեզ հովերը սաստիկ,
Մեր հայրենիքը կ'երթանք.
Մեզ չը սարսեր վայրենի վոթորիկ,
Մեր հայրենիքը կ'երթանք.
Որչափ որ հիմա ջուրերը գոռան,
Եւ մութ ամպեր մեզ պատած որ ըլլան.
Լոյս ու հանգիստ առջևնիս կ'երևնան.
Ո'հ, հայրենի՛ք, հայրենի՛ք։

3 Նաւահանգիստը ահա մոտենալով՝
Մեր հայրենիքը հասանք.
Բիւրեղանման ջերին վրայ լողալով՝
Մեր հայրենիքը հասանք.
Փառք Աստուծոյ, մեր ճամբան հատցուցինք.
Այսուհետև վախ, վըտանգ ա'լ չունինք,
Փառք Աստուծոյ՝ յաւիտեանըս երգենք.
Մեր հայրենիքը հասանք։

360 (105) Երկէյ էայլուն պուլթերը.
(8, 7 յատուկ)։

1 Շուտով օրերս կ'անցնին կ'երթան.
Ու ես, որ հոս պանդուխտ եմ,
Փափաք չունիմ որ միշտ կենամ,
Քանզի հոս շատ նեղուած եմ։
Ծորդանանու գետին հասանք,
Կ'անցնին մեր ընկերները.

Ու դիմացնիս կը տեսնըւին
Երկնից փայլուն դաշտերը։

2 Ուստի, եղբարք, արթուն կենանք,
Նայինք մեր Հօրը տունը.
Փրկչին ձայնին լըսող ըլլանք,
Շահինք մեծ վրկութիւնը։
Յորդանանու, Ե այլն։

3 Մենք հոս ըստէպ ցաւեր կը կրենք,
Ու սրտերնիս հատած են.
Բայց յաւիտենական վայելք
Մեզի յերկինս պահուած են։
Յորդանանու, Ե այլն։

361 (170) Գէթին Եղերքը. (8, 7)։

1 Արդեօք այն գետին եղերքը
Մե՞ր ոտքերն պիտի կոխեն,
Ուր սուրբերն ու հրեշտակները
Ցնծութեամբ միշտ կը քալեն։
Այո, մենք ալ ժողվըւինք հոն
Բոլոր հրեշտակաց ու սրբոց հետ,
Այն յաւետ գետին եղերքը
Որ վերն աթոռէն կ'ելլէ։

2 Այն յստակ գետին եզերքը
Երբ ուրախութեամբ կոխենք,
Մեզ ալ հոն երկնից երգերը
Անդադար պիտի երգենք,
Այո, մեզ ալ, և այլն։

3 Այն պայծառ գետին եզերքը
Երբոր աչքերնիս տեսանէ,
Յայնժամ Աստուծոյ գառնուկը
Արցունքնիս պիտի սրբէ։
Այո, մեզ ալ, և այլն։

4 Այն հանդարտ գետին եզերքը
Ջաղցրութեամբ կ'առաջնորդէ
Իր հօտին բարի Հովիւը,
Եւ զանոնք հոն կ'արածէ,
Այո, մեզ ալ, և այլն։

5 Այն կենաց գետին եզերքը
Վերջն է մեր պանդխտութեան.
Հոն լեցուին պիտի սրտերն մեր
Ջաղցրութեամբ խաղաղութեան,
Այո, մեզ ալ, և այլն։

362 (72) Եւէն. (8)։

1 Այս ալեծուփ ծովէն ահղին
Ափունք մը կայ խիստ փառաւոր,
Ի վեր այս յորձանաց ձորէն
Մեծ դաշտ մը կայ յոյժ բեղմնաւոր։

2 Հոն կը հասնին այն նաւակները,
Ու ապահով կը ճամբորդեն,
Որոնց ղեկերն են յանձնուեր
Ի ձեռն Մեծի Նաւապետին։

3 Այն ծաղկազարդ դաշտին վերայ
Միշտ կը փայլի շողն երկնային.
Բարի Հովիւն հոն կը կեննայ,
Կու տայ ճարակն Աստուածային։

4 Հոն հասնողներն գըւարթ դէմքով
Ցիսուս Հովիւն շրջապատած՝
Կ'երգեն քնարիւք անոյշ ձայնով
Հրեշտակաց հետ միացած։

5 Անոյշ հոտերն բերկրեցուցիչ
Հոն կը բուրեն խիստ հաճելի.
Ախորժ պեպիւռն պովացուցիչ
Հրաւէր կու տայ ինձ ցանկալի։

6 Աւէն յոգնածք հոն կը հանգչին,
Իբր ի վարահ երջանկարար.
Լուսոյ թագուհի կը պըսակուին,
Իբրև ի վարձ գործոց յարմար։

7 Զարթիր, զարթիր, ո՛վ իմ հոգիս,
Վերին շրջեղ կամարն դիտէ.
Փառք, ճոխութիւն այս աշխարհիս,
Բոլորն քեզի ունայն սեպէ։

8 Պարզէ թևերդ, ո՛վ իմ հոգիս,
Ան լուսափայլ երկիրն թռչէ.
Զրգէ վայելքն այս աշխարհիս,
Յաւերժական կեանք ժառանգէ։

363 (39) Երնաւոր երաժշտէ. (8, 6)։

1 Երուսաղէմ, տուն փառաւոր,
Անունդ ինձ սիրելի.
Ե՛րբ աշխատանքս պիտի վերնայ,
Ու ես հասնիմ քեզի։

2 Ե՛րբ, ո՛վ Տէրոջըս սուրբ քաղաք,
Պալատդ մտնեմ պիտի.
Ուր չարձըկուիր սուրբ ժողովքներէ,
Հոն է միշտ կիրակի։

3 Հոն երջանիկ են միշտ ամէնն,
Ոչ մեղք և ոչ վիշտ կայ.
Օրհնեա՛լ քաղաք, աս չար երկրէն
Հոգիս քեզի թող գայ։

4 Ինչո՞ւ մահուան ցաւէն խորչիմ,
Ինչո՞ւ վախնամ, դողամ.
Յառաջդուքիւնս առջեւս ունիմ,
Պըտակն իմ անթառամ։

5 Երուսաղէ՛մ, տուն փառաւոր,
Ինձ սիրաբոս կը ցանկայ.
Յայնժամ միշտերս պիտի վերնան
Երբ աչքըս քեզ տեսնայ։

364 (66) Եւէն։ (8, յաւտուկ)։

1 Երկինքը փայլուն է՝ կ'ըսեն՛ք,
Երնեկ՝ ով որ հոն կը մտնէ.
Ան փառքը յուսով կը սպասեն՛ք.
Բայց հոն ինպոտելը ի՛նչ է։

2 Կ'ըսեն՛ք թէ պատ է մեղքէն,
Թէ հոն չըկայ բան մը անարգ,
Ոչ վտանգ, թէ ներսէն թէ դուրսէն.
Բայց հոն ինպոտելը ի՛նչ փառք։

3 Կ'լսեն՛ք թէ երկնից մէջ կայ սէր.
Երգոց անդադար արձագանգ,
Բիւրեր ալ ոսկի քընարներ.
Բայց հոն գտնուելը ի՞նչ հրճուանք։

4 Գառնուկը իր փառքը հազած
Վերի Օլիմպին վրայ, կ'լսեն՛ք,
Սրբոց մէջ աթոռն է նստած.
Բայց հոն գտնուելը ի՞նչ սեպհեն՛ք։

5 Փափաք երկնային, կ'ազալեն՛ք,
Հոգիդ, Տէր, մեր մէջ ներգործէ,
Որ վերը փորձով ճանալեն՛ք՝
Թէ հոն գտնուին ի՞նչ է։

365 (185) Եւինէց երջանիկ ընկերութիւնը։
(յաւտուկ)։

1 Ե՞րբ պիտի մեկտեղ գանք
Եւ միշտ մընանք հոն,
Ու հանգիստ վայելենք
Եւ շատ բարիք հոն.
Աս չար աշխարհըս միշտ
Միայն կռիւ տայ մեզ միշտ.
Հոս չենք գտներ հանգիստ
Բընաւ յաւիտեան։

2 Ե՞րբ պիտի սէրն բղխի
Երբ կեանց ջուր գուտ,
Ու բընաւ չերևի
Չար կիրք ու խօսք սուտ,
Երկինքն՝ ամէն հոգի
Միայն ցնծում ունի,
Եւ ոչ ցաւ կը քաշուի
Բընաւ յաւիտեանս:

3 Հոն չուտ տար մեր հոգին
Դուն, ո՛վ փրկիչ մեր.
Թող որդիքդ ժողվըւին,
Ինձ միշտ տեսնեն, Տէր,
Ուր որ անթիւ սուրբեր
Կ'երգեն ցորեկ գիշեր.
Ձեն դադարիր երգերն
Բընաւ յաւիտեանս:

4 Շուտ պիտի մէկտեղ գանք,
Միշտ ալ մընանք հոն.
Ու հանգիստ վայելենք
Եւ չատ բարիք հոն.
Մեր սիրտն հանգչի պիտի
Ձերծ ցաւերէն երկրի.
Մեր երգն ալ չդադրի
Բընաւ յաւիտեանս:

366 (39) Երբ հաւատով կարող ըլլամ.
(8, 6)։

1 Երբ հաւատքով կարող ըլլամ
Երկինքը իմս է՝ ըսել,
վախէ ազատելով կրնամ
լացող աչքերս սրբել։

2 Թող դէմս ելլեն մեծ զօրութեամբ
Աշխարհքն ու Սատանան։
կրնամ նայիլ հանդարտութեամբ
Անոնց կատաղութեանն։

3 Թէ և իմ վրաս անթիւ հոգեր՝
փոթորիկի նըման,
Եւ կամ ցաւեր ու դառն վիշտեր
ծարձակելու ըլլան,

4 Սակայն պիտի չը յաղթըւիմ,
Այլ ամենուն յաղթեմ.
Միայն թէ հայրենիքս հասնիմ,
փրկչիս երեսն տեսնեմ։

5 Հոգւոյս հանգիստը հոն պիտի
Ծովու նըման ըլլայ,
Եւ ա՛լ վշտաց ալիք չանցնի
Խաղաղ սրտիս վրայ։

367 (155) Տէրոջ հետ յաւիտեան.

(6, 6, 8, 6)։

1 «Տէրոջն հետ յաւիտեան,»
Ի՜նչ մըխիթարութիւն,
Իրեն խօսքերն ինծի կու տան
կեանք և անմահութիւն։

2 Մարմնոյս մէջ բանտարկուած՝
պանդըխտութիւն կ'ընեմ.
Բայց հայրենեացըս մօտեցած՝
Միշտ վրանըս կը կանգնեմ։

3 Իմ հօրըս տունը վերն,
Հոգւոյս բընակարան,
Երբեմն անոր ոսկի դռներն
Ի՜նչ մօտ ինձ կ'երևնան։

4 Բընակարա՜ն սիրուն,
Հոգւով կը հառաչեմ
Տեսնել սըրբոց ժառանգութիւնն՝
Վերին երուսաղէմ։

5 Բայց երբ իմ վրաս կ'եկլան
Երկմըտութեան ամպերը,
Նոյեան աղաւնիին նման՝
Հանգիստ մը չեմ գտներ։

6 Դարձեալ երբ կը ցրուի
Այն մէգը գիշերուան,
Ուրախ սրտիս վրայ կը փայլի
Աղեղն խաղաղութեան,

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

368 (32) Փա՛ռ-ա՛բան-ո՛ւթ-ի՛ւն ա՛ւ եր՛կր-պա՛ղ-ատ-ո՛ւթ-ե՛ան. (8):

Փառք և պատիւ ու զօրութիւն
Հօրն ու Որդւոյն և Սուրբ Հոգւոյն,
Միասնական երրորդութեան
Փառք ի բարձունըս յաւիտեան:

369 (129) Ն՛ո՛ւնը. (8, 6):

Հօրն և իր միածին Որդւոյն
Թող փառք մատուցանեն,
Եւ նոյն պատիւն ալ Սուրբ Հոգւոյն,
Հիմա և միշտ. Ամէն:

370 (28) Ն՛ո՛ւնը. (6, 6, 8, 6):

Փառք Հօրը և Որդւոյն
Սրբոց ժողովներէն
Տըրուի, նոյն փառքն ալ Սուրբ Հոգւոյն,
Հիմա և միշտ. Ամէն:

371 (36) Ն՛ո՛ւնը. (7):

Հօրը փառք և փառք Որդւոյն
Թող ամէն ազգերը տան,
Եւ նոյն փառքն ալ Սուրբ Հոգւոյն,
Այժմ, միշտ և յաւիտեան:

372 (137) Ն՟Ը. (6. 8 տող)

Յերկինս հրեշտակք համային,
Յերկրի սուրբք ամենայն
Եւ արարածք բոլորը,
Տուք փառս հանապազօր
Երրեակ մի Աստուծոյն,
Հօրն, Որդւոյն, Սուրբ Հոգւոյն,
Բարձրեալ երրորդութեան,
Օրհնութիւնները արժան։

373 (153) Ն՟Ը. (10)։

Հօրն երկնաւորի, Որդւոյն միածնի,
Նաև Սուրբ Հոգւոյն փառք մատուցանեն.
Երից որ է մի՝ պատիւ արժանի
Համայն ստեղծուածք թող միշտ ընծայեն։

374 (182) Ն՟Ը. (11)։

Ամենակարող Հայր, Որդի, Սուրբ Հոգի,
Քեզ՝ մի Աստուծոյդ անդադար մատուցուի
Երկրպագութիւն. փառք յերկրէս և յերկնից,
Ինչպէս ի հնուց, այժմ, յաւիտեանս տրուի։

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ

375 (133) Ա՛ՐԲ ԳԼՈՒԽ։

1 Մութ գետէն անդին կան
Շատ տղայք փոքրիկ,
Որ մեղքէ ազատ են
Հոն միշտ երջանիկ։
Ամառուան ծաղիկներէն
Գեր իվերոյ գեղով
Կը ցնծան ու միշտ կ'երգեն,
Նոր ըսկըսուած փառքով։

2 Հոս անոնց աչքերը
Դառն կը թափէին
Արտասուք. իսկ վերը՝
Հիմա կը ղմայլին։
Հիմա քաջավարժ մատերն
Գնաարները կը ղարնեն,
Եւ իրենց անոյշ երգերն
Փրկիչը կը գովեն։

3 Զի անանց ամէնը
ինքը հոն ժողվեց.
Մոլորած ատենը
ինք զանանք փնտռեց,
Ոչ ոսկի և սչ գոհարք
կրնար զանոնք փրկել.
Իր անդին արիւն փրկանք
Տըւաւ Էմմանուէլ։

4 Այն տըղոց բաժինը
ինձ ալ տրուեցաւ.
կը գովեմ փրկիչըս,
Որ իմ տեղս մեռաւ։
Ես անոր արեամբ փրկուած
Պիտի հոս խաչըս տանիմ,
Եւ քովն ելլեմ ու հրեշտակաց
Դասուն հետ խառնըւիմ։

376 (140) Կըրօաթօռ ոչխարը։

1 Ինընաւն և լինը կար ապահով,
Պաշտպանուած, հանդիստ պառկած,
Բայց մէկ ոչխար մը մոլորելով
Լերանց վրայ էր հեռացած.
Լերանց վրայ ահեղ ու վայրենի,
Հովուին բարեգութ խնամքէն հեռի,
Հովուին բարեգութ խնամքէն հեռի.

2 «Տէր, ահա քուկդ են ինընաւն և ինն.
Սոքա չե՞ն քեզ բաւական»
Պատասխանեց քաջ Հովիւն թէ «Մին
Թըշուառ է մոլորական,
Ու ինչ նեղութիւն որ պէտք է կրել,
Կ'երթամ անապատն ոչխարս գտնել։
Կ'երթամ անապատն ոչխարս գտնել։»

3 Բայց ոչ մէկը կրցաւ գիտնալ թէ Տէրն
Ի՞նչ խորունկ ըղձէ անցաւ,
Ի՞նչ մութ էր իւր անցուցած գիշեր,
Մինչև որ կորսուածը գտաւ.
Լըսեց անապատն անոր խեղճ ձայն
Մահուան մօտ թըշուառ անօգնական,
Մահուան մօտ թըշուառ անօգնական։

4 «Տէր, ինչո՞ւ այդ արեան կարմիր շիթեր
Լեռն ի վեր են կաթկըթած։»
«Գաւթէն ոչխար մը դուրս էր ինկեր,
Անոր համար են թափուած։»
«Ուստի՞ են, Տէր, այս ձեռացդ վէրքերն,»
«Շատ փուշք գիս այսպէս ըրին գիշերն,»
«Շատ փուշք գիս այսպէս ըրին գիշերն։»

5 Եւ ահա մոլորածը կը գտնէ,
Մեծապէս կ'ուրախանայ.
«Ուրախ եղէք ինծի հետ,» կ'ըսէ,
«Ջանդի կորսուածը գտայ։»
Դասն հրեշտակաց արձագանգ տուաւ.
«Ուրախ եղէք, Տէրն իրեններ գտաւ,»
»Ուրախ եղէք, Տէրն իրեններ գտաւ։»

377 (117) Մէջնորդին Երջը։

1 Վերջին արեւս վար կ'արտորայ,
Մօտ է ինձ իրիկունն.
Իմ ասպարէզս կը վերջանայ,
Հեռու չէ Հօրըս տունն,
Խումբեր հրեշտակաց
Թող բոլորտիքս կայնին.
Փայլուն թեւերովը թող զիս տանին
Անմահութեանըս տունն։

2 Շուտով սրբոց հրճուանքն ու երգն
Ես ինքս պիտի լսեմ.
Արդէն Յորդանանու եզերքն
Ոտքովըս կը կոխեմ,
Խումբեր հրեշտակաց, և այլն։

3 Ո՛հ, մօտեցայ իմ Հօրըս տաճն
Եւ ցնծութեամբ կ'երգեմ.
Պայծառ խումբեր ահա կու գան,
Թևոց ձայնն կը լըսեմ.
Խումբեր հրեշտակաց, և այլն։

4 Շիտակ անոր տաճիմ իմ սիրտս՝
Որ ինձ կու տայ պըսակ.
Ինք իր արեամբ սրբեց մեղքերս,
Կու տայ ինձ յաղթանակ։
Խումբեր հրեշտակաց, և այլն։

378 (113) Աւրհնել և հնչել։

1 Կը ցանեն իրենց սերմն արշալոյս ծագելէն,
Կը ցանեն կէս օրուան տապուն ատեն,
Կը ցանեն ալ մինչև սխրալի իրիկուն,
Կը ցանեն և ի մէջ գիշերուանը մութուն.
Հունձքն ի՞նչ պիտի ըլլայ։

2 Կը ցանեն թէ՛ խօսքով թէ՛ գործքով անդադար.
Ո՛րչափ քաղցրը խօսքերն ու գործքերն բարեբեր
Աստուծոյ օրհնութեամբը կը մխիթարեն
Մեր սրտերն աշխարհիս փորձութեանց դառն ատեն։
Հունձքը անոյշ կ'ըլլայ։

3 Կը ցաւնեն ալ ոմանք Աստուծոյ պատգամներն,
Պատուէրներն, խոստումներն և ըսպառնալիքներն,
Կը յայտնեն Քրիստոսի բարի լուրն փրկութեան,
Եւ արտերը ճերմակ կ'ըլլան ուր որ կ'երթան.
Հունձքը հարուստ կ'ըլլայ։

4 Եւ ոմանք ալ անգործ ձեռքերնին կը ծալլեն,
Բայց և այնպէս իրենք ալ սերմեր կը ցաննեն.
Տուլութեան սերմերէն կը բուսնին դառն ցաւեր,
Անօգուտ ալ հոգեր և պարապ զըղջումներ.
Հունձքը տրտում կ'ըլլայ։

5 Թէ՛ մութի մէջ և թէ՛ լուսոյ մէջ մեզ ցաննենք,
Թէ՛ տկարութիւնով, թէ՛ ուժով սերմանենք,
Առաձգին, բաղմութեան հետ, սլրով, բարկութեամբ,
Թէ՛ խնայողութիւնով, և թէ՛ անմըտութեամբ,
Հունձքն ըստոյգ կ'ըլլայ։

379 (121) Երբ էր ջոնյը։

1 Երբ իր գանձը, երբ իր գանձը
Ժողվէ մեր Փրկիչը,
Իր բոլոր սիրելիները,
Իրեն սեպհական։
Պատուական քարերու պէս,
Առուտան աստղերուն պէս
Փայլելով՝ անոր թագը
Պիտի զարդարեն։

2 Արդարները, արդարները
Իր արքայութեան մէջ
Ժողվելով իր աթոռին վրայ
Պիտի նըստեցնէ։
Պատուական քարերու պէս, և այլն։

3 Մանուկները, մանուկները
Ու գինքը սիրած են,
Պիտ'երթան իր գոհարները,
Իրեն սեպհական։
Պատուական քարերու պէս, և այլն։

380 (132) Պատմեմ Յիսուսի սիրոյն։

1 Կ'ուզեմ պատմել հին լուրը
Վերին կենաց անհուն,
Տէր Յիսուսի փառացը,
Եւ իր անքառ սիրոյն։
Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Չի է հաւատալի։
Կը հաստատէ իղձերըս,
Ախորժ և քաղցրալի։
Պատմեմ միշտ այն հին լուրը,
Թող գործս ըլլայ երկինքը
Կրկնել հին պատմութիւնը
Տէր Յիսուսի սիրոյն։

2 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Ի շատ զարմանալի։
Մտքէ ծընած կեղծիքը
Այնպէս չեն հրաշալի։
Պատմեմ միշտ այն հին լուրը,
Ինձ է շատ սիրելի։
Այս է նաև պատճառը
Որ կը պատմեմ քեզի։
Պատմեմ միշտ, և այլն։

3 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Ցիշեն ի քաղցրութիւն.
Շատ հեղ կրկնել կ'ըւլայ ինձ
Ալ մեծ ուրախութիւն,
Պատմեմ ես այն հին լուրը
Անոնց որ չեն լսած
Մեծ փրկութեան պատգամը,
Սուրբ Գիրքն ալ չեն տեսած,
Պատմեմ միշտ, և այլն։

4 Պատմեմ ես այն հին լուրը,
Չի այն որ լաւ գիտէ,
Ուրիշ լսողներուն պէս
Նորէն լսել կ'ուզէ։
Եւ երբ երկնից փառաց մէջ
Երգեմ նոր երգն սրբոց,
Ըւլայ այն հին, հին լուրը
Զոր եմ սիրած վաղուց,
Պատմեմ միշտ, և այլն։

381 (200) Կէս համոզուած.

1 Կէս համոզուած ես հաւատալու,
Կէս համոզուած՝ Քրիստոս սիրելու.

Մխաքըդ ըսել կու գայ,
«Հոգի, առ այժմ գընա,
Երբ ժամանակ գտնեմ,
Քեզ կը կանչեմ։»

2 Կէս համոզուած դու, մի՛ ուշանար,
Մեծ հրաւիրմանն անհոգ մի՛ ըլլար։
Կանչողն փրկիչըդ է,
Սիրով քեզի կ'ըսէ,
«Չանգիստ կու տամ քեզի,
Եկուր լինծի։»

3 Կէս համոզուած դու, հունձքը կ'անցնի,
Շուտ քու վըճիռդ պիտի կընքուի,
Զըլայ որ ետ մընաս,
Եւ ետքը դառն ողբաս,
«Ո՜հ, ո՜հ, կէս համոզուած,
Բայց կորսըւած։»

382 (115) Տէր՝ ողորմէ։

1 Ո՛վ փրկիչ մեր, կ'աղաչենք,
Խեղճ մեղանչական որ ենք,
Միշտ յիշէ մեզ,
Միշտ սիրէ մեզ,
Քաղցըր խընամքդ կ'ուզենք։

Մեր թագաւորն քեզ կ'աղաւաղենք,
Սըրտերնիս կը նըւիրենք,
Միշտ պահէ մեզ,
Եւ օրհնէ մեզ,
Մինչ երկնից մէջ սէրդ գովենք։

2 Դուն գըթած ես. եթէ մենք
Սուրբ ճամբէդ՝ խեղճ մոլորինք,
Դուն դարձուր մեզ,
Եւ ուղղէ մեզ,
Որ ետևէդ քալենք։
Մեր թագաւորն, և այլն։

3 Տէր, չնորհէ որ, կեանքն անցած,
Քեզ տեսանենք, աթոռդ նստած.
Հոն օրհնենք քեզ
Եւ պատուենք քեզ,
Որ ենք քեզմով փրկուած։
Մեր թագաւորն, և այլն։

383 (130) Օր մ'ալ Տէրոջը գործին մէջ։

1 Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ
Օր մ'ալ ինձ տըրուեցաւ.
Երկրիս լըրումը,
Երկնից ծագումը
Օր մ'ալ ինձ մատուցաւ.
Սիրովին փրկչիս
Կ'ուրախանայ հոգիս։

Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ
Օր մ'ալ չընորհած է ինքը,
Օր մ'ալ մօտ է երկինքը.
Երկրէս օր մ'ալ պակսած։

2 Օր մ'ալ գործել կըրցած եմ
Տէր Յիսուսին համար.
Ինքն է իմ Տէրըս,
Իմ յոյսս ու սէրըս.
Թող հաւատարմաբար
Իմ Տէրս պատուեմ,
Անոր միշտ ծառայեմ։
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն։

3 Օր մ'ալ չընորհաւեցաւ ինձ.
Ի՜նչ բերկրութիւն եղաւ
Պատմել թէ Տէրը
Ցայտնեց իր սէրը.
Մեզի համար մեռաւ.
Այս պատմելով՝
Իմ սիրտս լեցաւ սիրով։
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն։

4 Օր մ'ալ չանքով անցած է,
Աշխատանքով լեցուն,
Բայց յայտնըւած է
Եւ մտեցած է

Երկնից մէջ փառք անհուն,
Իմ Յիսուսիս
Ցանձնեմ յոգնած հոգիս,
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն։

5 Հանգիստ Տէր Յիսուսի հետ՝
Ջանքէն ետև կու գայ.
Ճաշդը ես այս ջանքը,
Այս աշխատանքը,
Եթէ քու կամքդ ըլլայ,
Ո՛վ Տէր, կ'ուզեմ
Որ օր մըն ալ գործեմ։
Տէրոջըս սուրբ գործին մէջ, և այլն։

384 (107) Բայ դուռը։

1 Բայ դուռ մը կայ, որուն մէջէն
Խաչին փայլունութիւնը
Տեսնել կու տայ ամէն աեեն
Փրկչին մեծ գըթութիւնը։
Ո՛հ, դո՛ւթ անպատմելի, իրաւ
Այն դուռն ինձի՞ համար բացաւ.
Ինձի՞, ինձի՞, ինձի՞ համար բացաւ։

2 Այն դուռն է ամենուն արձակ,
Որ վերկութեան ծառած են.
Մեծ և պզտիկ, հարուստ տընանկ,
Մըտնել հրաւիրուած են։
Ո՛հ, գո՛ւթ անպատմելի, իրաւ
Այն դուռն ինձի՞ համար բացաւ.
Ինձի՞, ինձի՞, ինձի՞ համար բացաւ։

3 Շուտով այն բաց դռնէն մտնել,
Ըլլայ մեր նպատակը.
Մեր խաչն առնել յարատեւել,
Եւ ըստանալ պըսակը։
Ո՛հ, գո՛ւթ անպատմելի, և այլն։

4 Ետքը փրկչին հետ վեր երկնք,
Ուր որ գացած է ինքը.
Եւ յաւիտեան տեսնենք, սիրենք,
Գովենք զանի երկինքը։
Ո՛հ, գո՛ւթ անպատմելի, և այլն։

385 (113) Այսօր։

1 Յիսուս կ'ըսէ այսօր,
«Ինձի եկուր,»
Ինչո՞ւ, ով մեղաւոր,
Չես մօտենար։

2 Կ'ըսէ, «Այսօր փնտռէ
Դուն ապաւէն,
Չի մահն ու դատաստան՝
Օրն ալ մօտ են։»

3 Այսօր քեզ կը կանչէ,
Ով մեղաւոր,
Սիրով կը հրաւիրէ,
Լըսէ անոր։

4 Հոգին ևս կը կանչէ,
Անոր լըսէ.
Չինչ մի տրտմեցըներ,
Շնորհաց օրն է։

386 (141) Փրկչիս խաչին ներքևը

1 Փրկչիս խաչին ներքևը
Կ'ուզեմ առնել կայան,
Իբրև ծաղաւուտ երկրի մը միջ
Ծայրի շուքն ընտան.
Ի՛նչ գովարար ծածկոյթ է ան
Կէսօր՝ տաքութենէն,
Ձամբուն վրայ ու հանգըստարան
Օրուան ծանրութենէն։

2 Ի՞նչ քաղցր ու ապահով է
Փորձուած բընակարան,
Ուր Աստուծոյ արդարութիւնն
Ու սէրն կը միանան.
Ինչպէս Յակոբ նահապետին
Երազն ղարմանալի,
Այնպէս խաչն ալ՝ մինչև երկինք
Սանդուխ ինձ կը թուի։

3 Երբեմն փրկչիս խաչին վրայ
Աչքս հաւատքով տեսաւ
Չայն որ գիս փրկելու համար՝
Իր անձը զոհ տուաւ.
Ու տեսնելով կը սքանչանայ
Իմ սիրտս ան բաներուն,
Իմին մեծ անպիտանութեանս,
Անոր անհուն սիրոյն։

4 Կ'ընտրեմ, ով խաչ, քու շուքդ
Անվտանգ ինձ ապաւէն.
Բընաւ ուրիշ լոյս չեմ ուզեր
Փրկչիս դէմքին լոյսէն.
Ա՛լ յոյսըս չէ երկրիս վաստակն,
Ա՛լ չեմ փնտռեր աշխարհս.
Իմ մեղքս միայն ամօթըս է,
Խաչն ալ միայն իմ փառքս։

387 (108) Քեզի կարօտ եմ։

1 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Ո՛հ, ամէն ժամ.
Անոյշ է ձայնդ ինձի,
Քեզի կու գամ։
Կարօտ եմ, ո՛հ, կարօտ եմ,
Մինչտ քեզի կարօտ եմ,
Օրհնէ զիս, ով փրկիչ իմ,
Քեզի կու գամ։

2 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Սղիր ներկայ.
Երբ մօտ ըլլաս, փորձանքն
Կը թեթեւնայ։
Կարօտ եմ, և այլն։

3 Քեզի կարօտ եմ, Տէր,
Շուտով եկուր,
Թէ ոչ՝ իմ կեանքս բոլոր
Կ'անցնի ի զուր։
Կարօտ եմ, և այլն։

4 Քեզի կաբօտ եմ, Տէր,
Քու կամքդ յայտնէ,
Ու քու մեծ խոստումներդ
Ինձ կատարէ,
կաբօտ եմ, և այլն։

5 Քեզի կաբօտ եմ, Տէր,
Ամենասուրբ։
Չես մի թողուր Յիսուս,
Անճար ու որբ,
կաբօտ եմ, և այլն։

388 (191) Փառաբանական։

1 Կ'օրհնենք քեզ, Աստուած, զի փրկիչը եկաւ,
Խաչին վրայ մեռաւ և վերն փառքով համբարձաւ։
Ալէլուիա, մեր Փրկիչը,
Ալէլուիա, ամէն,
Ալէլուիա, քուկդ է փառքը,
Սրբէ մեզ նորէն։

2 Կ'օրհնենք քեզ, Աստուած, զի հոգիդ ալ ի
ղկաւ,
Մեզ Փրկիչը յայտնեց և խաւարը անցաւ։
Ալէլուիա, և այլն։

3 Միշտ փառք և գովեստ զոհուած Գառնուկին,
Որ մեր մեղքը ջնջեց ու ներեց դարձողին։
Ալէլուիա, և այլն։

4 Միշտ փառք և գովեստ չընորհաց Աստուծոյն,
Որ սիրեց մեզ, փնտռեց ու տըւաւ իր Որդին։
Ալէլուիա, և այլն։

5 Մհ, մեզ արթընցուը և հոգւովդ նորոգե,
Ամէն սիրտ երկնաւոր եռանդովըդ վառե։
Ալէլուիա, և այլն։

6 Մհ, մեզ արթընցուը, ըզմեռեալս ոգննցուը,
Ցխուսի ձայնն լսեն, որ կ'ըսէ, «Ինձ եկաւը»
Ալէլուիա, և այլն։

389 (129) Իմ քովս եկեղ։

1 Իմ քովս կեցիր, գիշերըն կը մռեննայ,
Տէր, քովս կեցիր, խաւարն կը թանձրանայ։
Երբ այլ մխիթարիչ չի գտնըւիր,
Ո՛վ Քշտառաց Օգնողն, իմ քովս կեցիր։

2 Շուտով կեանցս օրերն կը վախճանին,
Անյայտ կ'ըլլայ ամէն ցնծութ երկրին.
Հոս հանապատն, անշարժ բան չկրնիր,
Ո՛վ դուն որ անփոփոխ ես, քովս կեցիր։

3 Ներկայութեանդ կարօտ եմ անդադար,
Առանց չնորհքիդ փորձչին յաղթող չըլլար.
Քեզի պէս ո՞վ կայ առաջնորդ ընտիր.
Ուր որ ըլլամ, ով Տէր, իմ քովս կեցիր։

4 Երբ գիս կ'օրհնես, երկիւղ չունիմ բընաւ,
Անոյշ կ'ըլլան ինձ արտասուք և ցաւ.
Դըժոխք և գերեզման ալ այժ չունին,
Երբ քովս կենաս անոնք կը յաղթըւին։

5 Մինչև վերջին օրերըս մօտենան,
Մինչև երկնից դռներըն երևնան,
Յաւար ճամրաս մէջ առաջնորդ եղիր.
Կենաց, մահուան մէջ ալ, Տէր, քովս կեցիր։

390 (119) Կերակ ա-ա-օք։

1 Ո՜հ, պայծառ ու գեղեցիկ օրն Տէրունի,
Կ'ողջունենք քու լոյսդ ըզմայլելի,
Որ այս գիշերուան խաւարը ցըրուելով,
Եկաւ փայլուն ժպիտներով։
Ո՜հ, օր խաղաղ, սուրբ, օր երկնային,
Օր սեպհական, աստուածային,
Առաւօտ գըւարթարար ու Տէրունի,
Քեզ ողջոյն, լոյսդ բերկրալի։

2 Վ֊ից օրերն աշխատութեան անցան գացին,
Մարմնաւոր գործերն վերջացուցին.
Արդ ուրախանանք, հասաւ օրն հանգըստեան,
Օրն գըւարթ, Տէրունական.
Ո՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, և այլն։

3 Ուստի վայելենք այս պատուական ժամերն,
Ինչպէս պատուիրեց Աստուած մեր Տէրն,
Որ առաջնորդուինք երկնից սուրբ հանգըստեան,
Վայելենք փառք յաւիտեան.
Ո՛հ, օր խաղաղ, սուրբ, և այլն։

391 (136) Հրեղէն-ից ոգիներ։

1 Իմ տուն է յերկին, հոս չըկայ ինձ հանգիստ,
Արդ հի՞մ տըրտընջեմ, երբ յայտնին փորձերը խիստ.
Լըռե՛ ընտեմ սիրտ, յոռեգոյնն գոր խիթաս՝
Զուղիդ լոկ կարճէ, ի գո տուն յերկնաստ.
Անդէն գըւարթուն գան իւրեանց գաշնակով,
Բարեաւ գաս, կ'երգեն քաղցրալուր ձայներով.
Կանդնեալ ի բիւրեղ դուռ՝ ոգիք լուսավառ
Ընդառնեն ինձ ոգւոյն յիւրեանց վեհ բնաւորութ։

2 Ինձի համար չէ իմ բարիքս որոնել
Ցայսպէ՞ս մի աշխարհ, ուուչ յոյսերս աստ
կերտել.
Ֆաղաք՝ զայն դիտեմ զոր ձեռք ոչ է հիմներ,
Երկրի՝ փափաքիմ զոր մեղք ոչ է պղծեր։
Անդէն զըւարթունք գան իւրեանց դաշ-
նակով,
Բարեա՛ւ գաս, կ՚երգեն քաղցրալուր ձայ-
ներով.
Կանգնեալ ի բիւրեղ դուռ՝ ոգիք լուսավառ
Ընդառնեն ինձ ողջոյն յիւրեանց վերհ բնա-
գաւառ։

3 Փուշերը, տատասկները թող աճին շուրջ գինև,
Հակիլ չեմ կամիր ես վարդից աստ վերև.
Ես ոչ գիմ բաժին, ուուչ հանգիստ կը խնդրեմ
Մինչև որ յաւէտ Փրկչին գիրկ զայն գտնեմ։
Անդէն, և այլն։

392 (409) Թողէ զես ցաւերդ։

1 Թողէ քու ցաւերդ,
Ով թերահաւատ,
Սըրբէ արցունքներդ,
Մ՚ըլլար յուսահատ.
Ընդդէմ տրտմութիւնդ
Պատմէ Յիսուսի,
Շուտով նեղութիւնդ
Պիտի փարատի։

2 Խաւար է դիշերը,
Լոյս պիտի ծագի.
Քեզի համար Տէրը
Միշտ հոգ կը տանի.
Ինդրէ իւր արևը,
Անշուշտ քեզ կու տայ.
Դիմէ անոր քովը,
Ձու բեռդ կ'ամբառնայ.

3 Քեզի ինք նըպաստ է
Մեծ իմաստութեամբ.
Օգնել միշտ պատրաստ է
Անհուն գըթութեամբ.
Գընա և տրամածը
Դուն մըխիթարէ.
Բոլոր մընացածը
Տէրոջըդ պատմէ.

393 (131) Երէկ ճամբան.

1 Մենք երկնից ճամբան գըտած ենք,
Տէր Յիսուս անոր լոյսն է.
Յորեկուան ու գիշերուան մէջ
Մեզ պիտի առաջնորդէ.
Երբ անցնինք ահեղ հոսանքը
Դէպ ի հանգըստեան երկիրը
Չենք կորսընցըներ չուխդը,
Զի փրկիչն մեզի է լոյս.

2 Այն որ կատաղի ալիքը
Շուտ կըցաւ խաղաղըննել,
կը ցրուէ մեր արհաւիրքը.
Այն կրնայ հոգին փրկել.
Երբ անցնինք, և այլն։

3 Ով Հովիւ, առաջնորդէ մեզ,
Մեր ոտքերն չը մոլորին.
Վըտանգէ դուռ պահպանէ մեզ,
Որ պահենք միշտ մեր ուղին։
Երբ անցնինք, և այլն։

394 (114) Յաղթողին արմաւենին։

1 Հայր, ճամբադ ինձ սորվեցուր,
Փորձութեան այս ժամանակն
Այնպէս անցընել ցուցուր
Որ առնեմ կեանց պըսակն,
Յաղթողին արմաւենին
Յայնժամ տուր որ ձեռքս առնեմ,
Եւ սրբոց ու հրեշտակաց հետ
Ես նոր երգն երգեմ։

2 Սիրտս սիրով Քրիստ լեցընէ
Երկնային քաղցր Աղուհին,
Զոր կիրքերս դադրեցընէ,
Որ յաղթեմ ամէն մեղքին։
Յաղթողին արմաւենին, և այլն։

3 Չիս խաղաղութեամբ լեցուր,
Փոթորիկը հանդարտի.
Գանգատաներըս դադրեցուր,
Թող հոգիս սիրովդ հանգչի.
Ցաղթողին արմաւենին, և այլն։

4 Հրամանովդ սուրբ հրեշտակներն
Բոլորտիքս բանակ դընեն,
Եւ վերէն սիրոյդ աչքերն
Մինչև վերջը վրաս հսկեն.
Ցաղթողին արմաւենին, և այլն։

395 (125) Մօտ խաչին տեղ կայ։

1 Քեզ համար, ով սրգաւոր,
Մօտ խաչին տեղ կայ.
Քու սրտիդ վիշտերն բոլոր,
(Ինք հրաւէր կու տայ,)
Հիմա քու Փրկչիդ պատմէ,
Ջամբնայն ազատ խօսէ,
Ինք անշուշտ քեզ կը լսէ.
Մօտ խաչին տեղ կայ։

2 Մոլորողդ, ո՜հ, արտօրցիր,
Մօտ խաչին տեղ կայ.
Փրկութեան ճամբան գըտիր,

երջանի՛կ ճամբայ.
Ով յոգնած, բեռնաւորած,
փարձուքիւններով տանջուած,
Հանգըստեան ես հրաւիրուած.
Մօտ խաչին տեղ կայ։

3 Ալ անհո՞գ ես, մեղաւոր,
Մօտ խաչին տեղ կայ.
Յիսուսի դիմէ այսօր,
Ինք միայն կրնայ
Քու բոլոր մեղքերդ ներել,
Տարտկոյսդ վերցընել,
Եւ հոգիդ մըխիթարել.
Մօտ խաչին տեղ կայ։

4 Տես աղբիւր մը կենդանի,
Մօտ խաչին տեղ կայ.
Բաց ինծի, բաց ալ քեզի.
Զրիապէս թող գայ
Թէ՛ հարուստ և թէ՛ աղքատ,
Թէ՛ ծառայ և թէ՛ պատուո.
Ամենուն համար առատ՝
Մօտ խաչին տեղ կայ։

1 Հայրսը և Հոգին կ'ըսեն,
Մօտ խաչին տեղ կայ.
Լըսողներն ալ թող պատմեն.
Թող աշխարհն գիտնայ
Թէ սիրոյն փառձն է լեցուն,
Եւ ողորմութիւն անհուն
Մատուցաւած է ամենուն.
Մօտ խաչին տեղ կայ։

396 (138) Երէ օրհնաբանութիւն։

1 Յաւիտենական Լոյս,
Եհովա, Աստուած միակ,
Գոյ ըրլը աշխարհ համայն,
Կառավա՛ր ամենիշխան.
Դըրութիւնն տիեզերաց
Լոկ քեզմով է ըստեղծուած.
Բընութեան կարգադրութիւն
Լոկ քեզմով է հաստատուն։

2 Մեծութեանդ չի կայ սահման,
Գիտութիւնդ է անպայման,
Անպայման և զօրութիւնդ,
Եւ մտքէ վեր բարութիւնդ.
Դու պատճառ ես ամենուն,
Եւ աղբիւր բարիքներուն.
Դու ողորմութիւն, սէր ես,
Ամենուն կը հաղորդես։

3 Ով երբեակ և մի Աստուած,
Ինքնակալ Տէր ղօրութեանց,
Խընամող, նայող, սիրող,
Ինձ եղիր առաջնորդող.
Մութ ատեն՝ կենացըս լոյս,
Եւ սրտիս՝ ցաւոց մէջ յոյս,
Ի մահուան՝ տըւիչ կենաց,
Ինձ եղիր ուխտիս Աստուած։

397 (183) Փրէսթոս իմա է։

1 Տէրը դուռըս կը զարնէր,
Ցայտնելով իր սէրն անհուն,
Ինձ իր մահը կը յիշէր,
Եւ իր քաւչական արիւնն.
«Ես քու մեղքդ ներել կ'ուզեմ,
Ով մեռնող հոգի, մտնե՞մ։»

2 Երբ այս շնորհալի խօսքերն
Իմ թըշուառ հոգիս լըսեց,
Իր սիրոյն ուժովը Տէրն
Կարծըր սիրտըս շուտ կոտրեց.
Ցայնժամ դուռը լայն բացի,
«Տէր ցիտուս, մտիր,» ըսի։

3 Խօսքն հազիւ բերնէս ելած՝
Ներս մըտաւ, ես ալ իսկոյն
Ոտքերուն առջեւն ինկած՝
Մաղթեցի ողորմութիւն.
Իմ անձէս, գետի ներման,
Սէր և վիշտ մեկտեղ անցան։

4 Բայց մինչ ես անոր ոտքերն
Արցունքովս կը լուայի,
«Ես ձըրի բոլոր մեղքերդ
Կը ներեմ,» ըսաւ ինծի.
«Հաստատուն դուն գանուէ
Մինչ ցըմահ, և պըսակուէ։»

5 Այս խօսքով իսկոյն իմ սիրտս
Սուրբ ուրախութեամբ լեցաւ,
Եւ մըրըրկածուփ հոգիս
Փառաւոր հանգիստ մըտաւ։
Ապշութի՜ւն էր սուրբ սիրոյն,
Երկնաւո՛ր երանութիւն։

6 Երազի պէս սուտ համոյք
Ա՛լ անհետ եղան աչքէս.
Մերժեցի բոլոր աշխարհք
Որ ա՛լ չը գաւսիմ փրկչէս.
Ես անորն եմ, ան ինծ
Արդ իմս է. Ալէլուիա։

398 (204) Տէրը քաջ է։

1 Ի՜նչպէս բարեկամ է Տէրը,
Միշտ մեզի կը հաւքերէ,
կը ներէ մեր յանցանքները,
Մեր վիշտերն ալ կը կրէ։
Քրիստոնեայ, արտօնութիւնդ
Այս է, միշտ բերկրապատար,
Քու աւէն փորձառութիւնդ
Աղօթքով Տէրոջը տար։

2 Շատ անգամ խաղաղութիւնը,
Ո՜հ, ի դուր կը կորսընցնենք,
Աղօթքի արտօնութիւնը
Երբ մոռնանք կամ զանց ընենք։
Մէկը կա՞յ որ Յիսուսի չափ
Յաւակից քեզի ըլլար։
Վստահէ Անոր, հոգերդ
Աղօթքով Տէրոջը տար։

3 Դուն յոգնած բեռնաւորուա՞ծ ես,
Սիրելիքդ հեռացա՞ն։
Քու փրկիչդ քեզ կանչած է,
Ինք կ'ըսէ քեզ ապաստան։
Յիսուսի բաց բազուկները
Ապաւէն են փրկարար։
Շուտ դիմէ հոն, և աւէն բան
Աղօթքով Տէրոջը տար։

399 (149) Հոգիդ ձեր ջերմ

1 Հոգիդ ձըգե՛ ջըրոց երեսը,
Մի կարծեր թե ընկղմի.
Թեև ուշանայ արդիւնքը,
Անպատճառ գոնեա պիտի.
Տուր քաժին եօթնին ուրիշ ալ,
Կարօտից առատ բաշխե.
Չի Աստուած խոստում տըւած է
Որ քեզ աւելի օրհնէ.

2 Հոգիդ ձըգե՛ ջըրոց երեսը,
Չի մէկ սերմ ասրուած ալեօք
Բուսանելով հեռու երկրի մէջ,
Կը բերէ պըտուղ ատոք.
Նոյն կերպով բարի ջանիցդ մէջ
Գեղ կ'օգնեն խառն ալիքներն,
Փրկարար ճշմարտութիւնը
Հարուստել երկրիս ծայրերն.

3 Հոգիդ ձըգե՛ ջըրոց երեսը,
Ձոխ բարիքդ ասրածէ,
Թըշուառաց հասցուր դարմանը,
Լըքեալներն մխիթարէ.
Մի վհատիր թե քաղց հասնի քեզ,
Տէրն պիտոյքդ կը լեցընէ,
Միշտ կու տայ քեզ փոխարէնը,
Վարձքն ալ ւի կը պարգեւէ.

400 (141) Մահուան գեղը։

1 Կը սպասեմ գետին եզերքը,
Սիրտս անցնիլ շատ կը բաղձայ,
Եւ կը զգամ սրբոց քաղցր երգը
Ուր հեռուէն ականջս կու գայ,
Կը տեսնեմ նոր արշալոյսը,
Երկնային լերանց ծայրերն,
Ուր չարերն տանջել կարող չեն,
Կը հանգչին ալ յոգնածներն։

2 Արտասուաց ձորին այն կողմը
Սուրբ դաշտից վրայ շողշողուն,
Կատարեալ երջանկութիւն կայ
Անվախճան դարերն վայելուն.
Ո՜հ, կ'ուզեմ ըլլալ երկնից մէջ,
Հրեշտակաց անշարժ տուներն,
Ուր չարերն տանջել կարող չեն,
Կը հանգչին ալ յոգնածներն։

3 Նաւ պատրաստ է մեռ գետին վրայ
Մխս եզերքն գիս տանելու.
Որ անցնի նեղլաւ հոգի իմ
Ուր չըկայ բան նեղելու։
Ո՜հ, ցնծամարբ կ'երթամ հանդիսաւոր
Ուր Քրիստոս կայ և սուրբերն.
Հոն չարերն տանջել կարող չեն,
Կը հանգչին ալ յոգնածներն։

401 (154) Ա- ընդհ- -ն-:

1 Եկ, տրտմալից դու, երբ ցաւ քեզ պատած է,
Եկ յընդհաց աթոռին Ջերմ, խոնարհ.
Հոս բեր քու սիրտըդ, վիշտով երբ խոցուած է.
Դեղ կը գտնեն հոս ամէն ցաւ ու ժուար։

2 Հոս մոլորեալն կը գտնէ կենաց լոյսը.
Հոս ալ տրտմեալըն ցնծում անըսպառ.
Մխիթարիչն հոս կու տայ խրախոյսը.
Դեղ կը գտնեն հոս ամէն ցաւ ու ժուար։

3 Հոս կենսատու երկնից Ջուրը բըղխեալ է,
Սէր կը վազէ աթոռէն անդադար.
Քեզ է կոչումը, պայմանն հաւատալ է.
Դեղ կը գտնեն հոս ամէն ցաւ ու ժուար։

402 (143) Բ- է- -ը:

1 Տէր, հովուի պէս խընամէ մեզ,
Օգնութեանդ կը կարօտինք,
Ջուրերու քով արածէ մեզ,
Արօտիդ կը փափաքինք.
Տէր, հովիւ մեր,
Գաւեցիր մեզ, քու կղ լինինք։

2 Ոչխարներդ ենք պաշտպանէ մեզ,
փարախիդ տեսուչ ըլլաս,
Մըթութեան մէջ պատսպարէ մեզ,
Մոլորեալն գութով գտնաս.
Տէր, հովիւ մեր,
Ո՛հ, բազուկդ մեր վրայ բանաս։

3 Խոստացած ես ընդունիլ մեզ,
Թէպէտ ենք շատ մեղսալից,
Բարեգութ ես ողորմիլ մեզ,
Եւ մեղքէ սրբել անբիծ.
Տէր, հովիւ մեր,
Կը դիմենք քեզ յուսալից։

4 Պարգեւէ մեզ երախտիքըդ,
Կամքդ ընել խիստ ջօրացուր.
Ցուր որ մենք քալենք շաւիղըդ,
Օրտերնիս սիրովդ լեցուր.
Տէր, հովիւ մեր,
Ո՛հ, հօտիդ մեզ մխացուր։

403 (194, 394) Եւօ՛ր ինձ։

1 Իմ շուրջս կեանց յուզեալ ծովուն
Լացով իմ աչքըս կը նայի.
Բայց ինձ կու գայ մէկ ձայն սիրուն,
Եւ այն կ'ըսէ, «Եկուր ինծի»

2 Կ'ըսէ թէ ան՛ուր նեղեալ հոգւոյս
Հանգըստութիւն կը գըտնըւի.
Ո՛հ, երբ կ'ըլլամ յոգնած, անյոյս,
Ի՛նչ քաղցր այն ձայն, «եկուր ինծի»

3 Երբոր վախճանս կը մօտենայ,
Ու սիրտըս շատ կը դարհուրի,
Մահուան երկիւղը վրաս կու գայ,
Այն ձայն կ'ըսէ, «եկուր ինծի»

4 «Աշխարհս կ'անցնի, եկուր ինծի,
Երկիրս բընաւ հանգիստ չունի.
Աչքերդ դէպ ի յերկինս վերցուր,
Ես եմ բաժինդ, եկուր ինծի»

5 Ո՛վ ձայն գըթած, ո՛վ ձայն սիրուն,
Ցաւ ու տագնապ երբ վրաս հասնի,
Տուր խրախոյս սրբոյ իմոյ,
Մեղմով ըսէ, «եկուր ինծի»

404 (159) ԲԷԹԼԷՀԷՄ ասպէս։

1 Գիշերային դաշտաց վերայ
Անթիւ աստղեր կը փայլէին,
Բայց լոկ մէկ աստըղ լոյս կու տար
Մեղաւորին տըխուր աչքին.
Ահա այն գօրքը լուսափայլ
Կը հրեշակեն վիտւքն Արարչի,
Բայց չեն կարող փրկիչն յայտնել.
Միայն աստղըն Բեթլէհեմի։

2 Անգամ մը ես կը նայէի.
Սաստիկ մըրրիկ, խաւար գիշեր.
Ծովուն անդունդը ճեղքուած
Իմ նաւըս շուտ պիտի կլլէր.
Ահով աղիւնս պաղեցաւ,
Մահ դէմ առ դէմ եկաւ լինչի.
Յայնժամ իսկոյն մէկ աստղ ելաւ,
Պայծառ աստղըն Բեթլէհեմի.

3 Իմ լոյսըս, յոյսըս Այն միայն,
Իմ մեծ վախերըս փարատեց.
Ալեաց ու փոթորկի մէջէն
Նաւահանգիստն առաջնորդեց.
Արդ ամրացած և ապահով
Այսօր և միշտ գովեմ պիտի,
Ու յաւիտենական երգով,
Միայն աստղըն Բեթլէհեմի.

405 (172) Փոխ առ Ապուած.

1 Ո՛վ Հայր, Աստուած իմ, կը կանչե՞ս
Զաւակդ երկար ատեն կորսուած.
Ամէն մեղքերս պիտի ներե՞ս.
Կու գամ, փրկէ դիս, Տէր գթած.

3 Ո՛վ Տէր Յիսուս, քովէս կ՚անցնի՞ս,
Շնորհքով ու գըթութեամբ լեցուն.
Մըտիկ կ՚ընե՞ս տըկար ձայնիս.
Կու գամ ողորմութեան ժամուն։

3 Ո՛վ Սուրբ Հոգի, կը համոզե՞ս.
Երկար ատեն քեզ մերժեցի.
Ու դա՞րձեալ այժմ կը հրաւիրես.
Կու գամ, սիրով գըթա ինծի։

4 Այո, ո՛վ Տէր, քու սէրդ սիրոյս
Առիթ կ՚ըլայ, ոտքերդ կ՚իյնամ.
Շնորհէ որ քուկըդ ըլլալուս
Երջանկութիւնն փորձով գիտնամ։

406 (157) Իմ Տէրս ինչ կ՚առաջնորդէ։

1 Իմ Տէրըս ինձ կ՚առաջնորդէ,
Իրեն ձեռքովը գիս կ՚ուղղէ.
Ուր որ ըլամ, ինչ որ ընեմ,
Առաջնորդող ձեռքն կը տեսնեմ։
կ՚առաջնորդէ, կ՚առաջնորդէ,
Իրեն ձեռքովը գիս կ՚ուղղէ.
Նա աչակերտ միշտ գըտնըւիմ,
Ու հետեւող հաւատաւոր եմ։

2 Թող անապատը թափուռիմ,
կամ եղեմայ շուքէն անցնիմ.
Թէ լոյս, թէ մէգ գլուս կը պատէ,
Դարձեալ Աստուածդ կ'առաջնորդէ։
կ'առաջնորդէ, և այլն։

3 Տէր, ձեռքդ ձեռքիս մէջ ըմբռնեմ,
Այսուհետև չը տրտընջեմ.
Գոհ, ալ վիճակըս ինչ որ է,
Աստուածըս ինձ կ'առաջնորդէ։
կ'առաջնորդէ, և այլն։

4 Երբ հոս ընթացքըս կատարեմ,
Շնորհքովդ երբ աշխարհիս յաղթեմ,
Մահուան ցուրտ գետն գլուս չը խռովէ.
Հոն ալ Տէրն ինձ կ'առաջնորդէ.
կ'առաջնորդէ, և այլն։

407 (188) Եւէ ա-ա-օ-փեան։

1 Ո՜ւնչ սրբատաշարժ այն քաղցր երգերն,
Որ ակառջներս կ'իյնան.
Երբ մաղթելու, Տէրն սիրողներն
Ադամանդ կը միանան։

2 Դէպ ի երկինք անուշ հովերն
Մաղթանքը կը տանին,
Հայրն կը լսէ անոնց ձայներն,
Կ'օրհնէ ալ լիովին։

3 Նոյնպէս Քիսուս կանուխ ելաւ
Ըղձիւ աղօթելու,
Ինքն անապատն առանձնացաւ,
Հօրն հետ հաղորդելու։

4 Եւ հիմա ալ ինք կ'աղօթէ
Լուսոյ մէջ երկնային,
Մեզի համար կը միջնորդէ,
Որ դեռ ծոցն ենք մըթին։

5 Ով Տէր, մեր նաւն այսօր մըտիր,
Ալիքն հանդարտեցուր,
Մեզ նաւավար հըզօր եղիր,
Եւ զերծ ցամաքն հասցուր։

408 (169) Երէ Քէնաց ։

1 Տըխուր ողբով մ'ըսեր ինձի,
Կեանքս է միայն երազ.
Գործ կայ ինձի, գործ կայ քեզի
Ամէն տեղ հանապազ։

2 Կեանքս իրական է, փութաջան,
Եւ ներպատակ ունի.
Անոր վախճան չէ գերեզման,
Անդին ալ կը նայի։

3 Կեանքն օգտակար և թանկագին
Ընել ենք հրաւիրուած.
«Դուն հող էիր, դառնաս հողին,»
Հոգւոյն վրայ չէ ըսուած։

4 Ապառնիին չապաւինինք,
Անցեալը թող թաղուի.
Մենք ներկային մէջ թող ապրինք
Արթուն և կենդանի։

5 Ամէն դարու մեծ, բարերար
Մարդոց կեանքն կը փոխէ.
Մեր եռանդն հետք օգտակար
Ձըդել է պարտք մեզի։

6 Յառաջ երթանք, վեր նայելով
Մեր վեհանքն վրան ընենք.
Արթուն բլլանք, և եռանդով
Տէրոջը ծառայենք։

409 (119) Ն-Ւ-Ա-Ն-Ա-Ր-Ե-Ա-Ն Ֆ-Ա-Ր-Ի-Զ-Ը ։

1 Գաղտնի լմաստութեամբ Աստուած
Հրաշները կը կատարէ.
Փոթորիկին վրայ նըստած՝
Ամպերն իր կառքն կ'ընէ։

2 Իր առաջադրութիւնքն անհուն
Հանք են խոր հանճարի.
Իր գերագոյն խորհուրդն փայլուն
Ի գործ պիտի դըրուի։

3 Վախկոտ սուրբեր, ո՜հ, քաջ եղէք։
Ամպերն երկիւղ կու տան,
Բայց վախճանին ըսպասեցէք,
Բարիք պիտի տեղան։

4 Տըկար աչքով ու խորհուրդով
Դուք Տէրը մի՛ դատէք.
Խոժոռ նայուածքներուն ներքև
Ժըպիտ պիտի տեսնէք։

5 Խորհուրդն ամէն ժամ կը բացուի,
Պիտի շուտ հասուննայ.
Բողբոջն թէև դառն գըտնըւի,
Ծաղիկն անոյշ կ'ըլլայ։

6 Թերահաւատութիւնն մարդկան
Մոլար է, կը խաբէ.
Աստուած ինքն է իրեն թարգման,
Աւժէն բան կը պարզէ։

410 (180) Տէր՝ երեխայեան աղօթք։

1 Ո՛հ, նայէ ինձ և լսէ զիս,
Բարեգութ Հոլվիս, Յիսուս.
Այս բոլոր գիշերն պահէ զիս
Մինչ վաղուան ղուարթ նոր լոյս։

2 Դուն այսօր զիս պաշտպանած ես,
Գոհութիւնըս ընդունէ.
Հագցուցած և կերակրած ես,
Հիմա ձայնս սիրով լսէ։

3 Կ'աղաչեմ, բոլոր մեղքերըս
Ջրիապէս ներէ, ջնջէ,
Ես սիրած բարեկամներըս
Պաշտպանէ ու միշտ օրհնէ։

4 Հոս փորձութենէն պահէ զիս,
Ջոս սիրողըդ թող ապրիմ.
Նաբն երկնից մէջ ընդունէ զիս,
Հոն քեզի հետ բընակիմ։

444 (147) Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի։

1 Ի՞նչ են այս մեծ բազմութիւնները,
Այս անձկութեամբ դիպուող խումբերն,
Այս ժողովները օրէ օր,
Այս գրգռումները անսովոր։
«Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի,»
Մեղմ ձայներով շատերէ կ'լսուի։

2 Յիսուս Նազովրեցին ո՞վ է
Որ ժողովուրդն այսպէս շարժէ.
Կրնա՞յ անցնող օտարական
Իր կամքին պէս իշխել մարդկան։
«Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի,
Մեծ մարգարէ,» շատերէ կ'լսուի։

3 Ան է որ մեր վիշտերն կըրնց,
Եւ մեր ախտերը բժշկեց.
Հիւանդ և կաղ և կոյր բերին,
Անոր առջևը ձըգեցին։
Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնէր,
Սրտաբեկեալն յուսով կը լեցուէր։

4 Մեր օրերուն մէջ ալ կու գայ,
Մեր դըռներուն կը մօտենայ.
Այո, նա կը հաճի մըտնել,
Մեզի հետ և ընթրիք ընել։

Յիսուս Նազովրեցին կ'անցնի։
Ո՞վ բերկրութեամբ զինքը կ'ընդունի։

5 Ծանրաբեռնեալք, շուտով եկէք,
Ներում հանգիստ շընորհք գըտէք,
Գըտէք հոս բարիքներ անհուն,
Եւ անվախճան ուրախութիւն։
Յիսուս Նազովրեցին կու գայ.
Փորձուածներուն ապաւէն մը կայ։

6 Բայց այս հրաւէրն եթէ մերժէք,
Ձեր սէրն անհուն արհամարհէք,
Ինքն ալ ցաւով ձեզ կը ձգէ,
Ձեր գառն աղօթքը կը մերժէ։
Յիսուս եկաւ ու մեկնեցաւ,
Ալ փրկութեան ժամանակն անցաւ։

412 (163) Պահապան, ի՞նչ կ'ասես։

1 Պահապան, ի՞նչ կ'ասես,
Ե՞րբ պիտի գիշերն անցնի.
Ո՛վ պանդուխտ, լերանց վրայ
Աստղն առաւօտեան փայլի։
Պահապան, կը գուշակէ
Օր ցնծմա՞ն թէ օր սուգի։
Ո՛վ պանդուխտ, օրն բերկրութեան
Խոստացեալ Իսրայելի։

2 Պահապան, ի՞նչ կ'աւետես,
Բարձրացա՞ւ աստղըն փայլուն։
Ո՛վ պանդուխտ, կը հուչակէ
Աշխարհիս խաղաղութիւն։
Պահապան, պիտի լոյս տա՞յ
Հեռաւոր օտար մարդոց,
Ո՛վ պանդուխտ, օր ծագեցաւ
Վասն համայն խաւարելոց։

3 Արդ, ով պահապան, մեր աչքն
Արշալոյսն կը նըշմարէ.
Ո՛վ պանդուխտ, լոյսն երկնային
Վախն ու մահն կը փարատէ։
Պահապան, ալ մի՛ հսկեր,
Բերկրալից քո տուն դընա,
Ո՛վ պանդուխտ, ահա արևն
Կը փայլէ լերանց վրայ։

4 Ո՛հ, Արև արդարութեան
Աշխարհիս վրայ ծագեցաւ.
Ո՛հ, Իշխանն խաղաղութեան,
Աստուծոյ Որդին, եկաւ։

413 (161) Քու յաղթ, Տէր, կը լսեմ։

1 Քու ձայնըդ, Տէր, կը լսեմ,
Որով զիս կը կանչես.
Կու գամ որ զիս սուրբ արիւնովդ
Լըւաս մեղքէ մաքրես։
Տէր, քեզի կու գամ,
Հիմա զիս լըւա,
Զիս մաքրէ սուրբ արիւնովդ
Հեղեալ ի Golgոթա։

2 Տըկար և պիղծ կու գամ,
Դու, Տէր, ինձ ոյժ կու տաս
Սև, որ ձիւնէն ճերմակ ըլլամ,
Սուրբ արիւնովդ կը լուաս։
Տէր, քեզի կու գամ, և այլն։

3 Զիս, Տէր, վստահութեան,
Յուսոյ և հաւատոյ
Կը հրաւիրես, խաղաղութեան
Եւ կատարեալ սիրոյ։
Տէր, քեզի կու գամ, և այլն։

4 Թող յարձակին վիրձանք,
Կու տաս ինձ յաղթանակ,
Կու տաս հոս շնորհք և ըսփոփանք,
Վերջն ալ փառաց պըսակ։
Տէր, քեզի կու գամ, և այլն։

5 Փա՛ռք քաւութեան արեանն,
Փա՛ռք Քրիստոսի շնորհացն,
Մեր կատարեալ արդարութեանն
Եւ անվախճան կեանացն։
Տէր, քեզի կու գամ, Ե այլն։

414 (175) Տէր Յիսուսի բազկաց մէջ։

1 «Տէր Յիսուսի բազկաց մէջ
Պիտ' իմ հոգիս հանգչի,
Իւր մեծ սիրոյն դրօշակն ինձ
Պիտ' ըլլայ հովանի։
Սուրբ հրեշտակաց երգի պէս
Ձայն մը յերկնից կու գայ,
Ինձ ամենայն վշտաց մէջ
Քաղցրը հրճուանք կու տայ։
Տէր Յիսուսի, Ե այլն։

2 Հոն աշխարհիս հոգերը
Չիս չեն կրնար ներգել.
Զար Սատանին հրապոյրքը
Ալ չեն կրնար խաբել։
Հոս քիչ մ'ալ աշխատանք կայ,
Քիչ մըն ալ փորձութիւնք.
Քիչ մըն ալ ցաւ և վիշտ կայ,
Ալ միայն քիչ մ'արցունք։
Տէր Յիսուսի, Ե այլն։

3 Տէրն, անոյշ ապաստաՆըս,
Վասն իմ մեղաց մեռաւ.
Ալ այս անշարժ վէմին վրայ
Իմ յոյսս հաստատուեցաւ։
Հոս անդորր կը սպասեմ ես
Մինչ մութ գիշերն անցնի,
Եւ ոսկեզէն եզերին վրայ
Այգ փառաւոր ծագի։
Տէր Յիսուսի, Ե՛այն։

415 (169) Մի գիջաներ, մի անսար փորձիչին,

1 Ո՜հ, մի գիջաներ, մի անսար փորձիչին,
Չի մէկ գիջանիլն կը տանի ուրիշին.
Մեղքին դէմ կռուէ և կիրքերդ զսպէ,
Նայէ Յիսուսի, որ քեզ ղօրացընէ։
Քու փրկիչդ կը գթայ քեզ,
Յաղթութիւն պիտի տայ քեզ.
Կը լսէ քու աղօթքդ,
Քեզ կը ղօրացընէ։

2 Ատէ սրտութիւն և ամէն չար խօսքեր,
Եւ ապականիչ ընկերներ մի՛ սիրեր.
Վախցիր Աստուծմէ, սուրբ անունը յարգէ.
Նայէ Յիսուսի, որ քեզ ղօրացընէ։
Քու փրկիչդ, Ե՛այն։

3 Աստուած պիտի վարձք տայ ամէն յաղթողին,
Յաղթէ հաւատքով փորձութեան և մեղքին.
Արթուն եղիր միշտ եռանդով աղօթէ,
Նայէ Յիսուսի, որ քեզ ղօրացընէ.
Ֆու փրկիչդ, և այլն։

416 (165) Ո՞Վ ԵՆ ասանք։

1 Այդ խումբեր ճերմակ հագուածՈ՞վ են և ուսկի՞ց եկան,
Աստուծոյ աթոռն պատած,
Որք կ'երգեն միաբերան,
«Միանգամ մորթուած Գառնուկն,
Յաւիտեանըս կենդանի,
Փառք, պատիւ և օրհնութիւն
Ընդունել է արժանի։

2 Հրայրին տագնապներէն,
Մեծ նեղութեններէն ելած,
Աթոռին առջև կ'երգեն
Աստուծոյ կնքով կնքուած։
Հոն իրենց փրկչին ուժով
Մրցեցան յաղթող ելան,
Լուսափայլ հանդերձներով
Հոս փառաց մէջ կը կենան։

3 Ալ պիտի չանօթենան,
Ոչ կրնան ալ ծարաւիլ.
Տաքութիւն անոնց վրան
Ալ կարող չէ յարձակիլ.
Գառնն պիտի հովուէ զանոնք,
Գառնն պիտի առաջնորդէ,
Աչքերէն ամէն արցունք
Ինք Աստուած պիտի սրբէ։

447 (177) Լաւը չէ՞ւ ինչ։

1 Լաւը չը վրկեր գիս.
Անդադար գառն արցունքներս
Չեն կրնար սրբել մեղքերս,
Ոչ հեռացընել վախերս.
Լաւը չը վրկեր գիս։
Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ,
Ինձ համար չարչարուեցաւ.
Չիս վնտռեր յերկինից իջաւ.
Ինք պիտի վրկէ գիս։

2 Գործը չը վրկեր գիս.
Անձնուրաց երախտիքներս,
Ձիգն ու ջանք ալ մարդասէր,
Բնաւ հոգիս չեն նորոգեր.
Գործը չը վրկեր գիս։
Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ, և այլն։

3 Ոչ ալ սպասելը.
Ըսպասելըս է ժեռնիլ.
Ինձ չօգներ անյոյս պառկիլ,
Արարչիս դէմ գանգատիլ.
Ոչ ալ սպասելը։
Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ, և այլն։

4 Կը փրկէ հաւատքը.
Աստուծոյ Որդւոյն նայիմ,
Եւ իւր բազուկներն նետուիմ,
Ալ անոր ապաւինիմ.
Կը փրկէ հաւատքը։
Տէր Յիսուս իմ տեղս մեռաւ, և այլն։

118 (179) Մօտ էաւէն։

1 Ով Տէր, միշտ հոգիս պահէ
Քու խաչիդ մօտերը,
Ուր աղբիւր մը կը հոսէ
Իւր բուժող ջուրերը։
Տէր, քու խաչդ միշտ ընեմ
Փառքս ու ցնծութիւնըս,
Մինչ գետէն անդին գտնեմ
Քովդ երանութիւնըս։

2 Մօտ խաչին հոգիս հաստատ,
Տէր, ողորմութեանդդ.
Հոն իմ շուրջըս վայլեցաւ
Աստղ առաւօտեանդդ։
Տէր, քու խաչդ, և այլն։

3 Տէր, քու խաչըդ, օրէ օր
Բեր աչքիս առջևը,
Անդադար մընամ անոր
Ըստուերին ներքևը։
Տէր, քու խաչդ, և այլն։

4 Մօտ խաչին ես կը սպասեմ,
Մինչ Տէրոջը փառքը
Հոն գետէն անդին տեսնեմ,
Ոսկեզէն եզերքը։
Տէր, քու խաչդ, և այլն։

419 (162) Կայ ամենաբեր Աստած։

1 Աստղ, յուսին, պայծառ արև,
Որոտում, փայլակ, անձրև,
Փոքր բրլուր և բարձր լեռն,
Գեղեցիկ թռչնոց երգերն,
Որ և իցէ արարած
Միշտ կը քարոզէ զԱստուած։

2 Ծով, ցամաք, ամպերն երկնից,
Հով մեղմ կամ մրրըրկալից,
Կը գոչէ մեկտեղ համայն
Տիեզերքը բարձրաձայն,
Թէ գործքովը յայտնըւած
Կայ ամենաբեր Աստուած։

420 (173) Տէրը պէտք հոգայ։

1 Կերպով մը անշուշտ պիտի Տէրը հոգայ.
Իմ կերպըս չըլլայ ալ,
Ձու կերպըդ չըլլայ ալ,
Բայց Տէրը պիտի իւր կերպովը հոգայ։
Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ.
Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. պիտի նա հոգայ։

2 Ճարմար ժամու մէջ պիտի Տէրը հոգայ.
Իմ ժամըս չըլլայ ալ,
Ձու ժամըդ չըլլայ ալ,
Բայց Տէրը պիտի իւր ժամուն մէջ հոգայ։
Օ՛ն, Տէրոջը յուսա, և այլն։

3 Մի յուսահատիր, պիտի Տէրը հոգայ.
Ինք ինչ որ խօսած է,
Անվրէպ կատարած է.
Վստահ ըլլանք, Տէրը անշուշտ կը հոգայ։
Օ՛ն, Տէրոջը յուսա, և այլն։

4 Օ՛ն, Տէրը ծովուն մէջ ճամբայ կը բանայ.
Ինք միշտ յաղթական է,
Մեզի ալ պաշտպան է.
Մեր երգն այս ըլլայ, «Պիտի Տէրը հոգայ։»
Օ՛ն, Տէրոջը յուսա. և այլն։

421 (194) Երէ՜ց հէ՜ր մը։

1 Կայ հիւր մը որ դրան քով կանգնած
Հեզիկ ձայնով դուռն կը զարնէ.
Երկար ատեն է ըսպասած,
Եւ տակաւին հոն կը սպասէ։

2 Իւր դէմքն է ի՜նչպէս սիրելի.
Իւր սէրն է ի՜նչպէս գերազանց.
Գրքած սրտիւ, առատ շնորհօք,
Կը մտածէ իւր թշնամւոց։

3 Բայց բարեկա՞մ է ինձ իրաւ.
Այո՛, ինչպէս ես կարօտած.
Ֆանդի քեզի համար մեռաւ,
Ֆու մեղքերովըդ խաչ ելած։

4 Ելիր, անհուն սէրն ճանչնալով,
Իւր թըշնամին և քոյդ մերժէ.
Մեղք ատելի է գիտնալով
Հիւրն երկնաւոր ներս ընդունէ։

5 Եթէ զինք հիմա չընդունիս,
Գուցէ քեզմէ պիտ՝ հեռանայ.
Եթէ անգամ մը քեզ թողու,
Գուցէ պիտի ալ չը դառնայ։

422 (194) Ա՜՜՜

423 (198) Քրիստոս յարեաւ։

1 Հրեշտակն յերկնից կ'իջնայ,
կ'ըսէ մարդկան սեռին,
«Ադամորդի, ցնծա,
Ահա քեզ աւետիս.
Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց,
Իբր անդրանիկ յարուցելոց։»

2 Երբ կ'որոտար երկինք,
Երկրի հիմն սարսեցաւ.
Ապշած ինկան մարդիկ,
Տապանը բացուեցաւ։ «Քրիստոս,» և այլն։

3 Հոս չէ նա որ մեռաւ,
կանայք, ինչո՞ւ կ'ողբաք.
Սուգի ատենն անցաւ,
Ուրախանայ աշխարհք։ «Քրիստոս,» և այլն։

4 «Եկէք սա զիս տեսէք,»
Ըսաւ ինքն, Տէրն փառաց.
«Բոլոր աշխարհ գացէք,
Ըսէք ամէն ազանց, «Քրիստոս,» և այլն։

5 Արդ մենք ալ յարութեան
Հանդէսըն կատարենք,
Եւ ի ձայն ցնծութեան
Ուրախալից գոչենք, «Քրիստոս,» և այլն։

424 (197) Խոր-ին-ն ազր-ին-ն։

1 Խորութիւն ազրութեան.
Մինչ Տէրն ինձի նըման
Զար մկուն կրնա՞յ նեղել,
Գլուխն մեղաւորաց փըրկել։

2 Աստուծոյ Որդին մերժած,
Խաչն ալ ատնակոխ ըրած,
Իւր չնորհքներն անարգեցի,
Զինքն ըստէպ տրտմեցուցի։

3 Բայց Յիսուս միչնորդ է իմ,
Իւր արեանն ապաւինիմ.
Տէրն է սէր, գիտեմ, կը զգամ,
Ալ ինչո՞ւ վախկոտ ըլլամ։

4 Համարձակ անոր երթամ,
Աթոռին առջևն իյնամ,
Մեղքերուս ներումն առնեմ,
Եւ առատ չնորհք գտնեմ։

5 Տէր, օգնէ ինձ որ գղջամ,
Մեղքերուս վրայ ողբամ,
Ապաստանութիւնս ձըգեմ,
Քեզ գառնամ ու ծառայեմ։

452 (196) Յ[illegible]ե պէտք։

1 Տէր Յիսուս, հոգւոց բըժիշկ,
Զօրավիգ մեղաւորին,
Խիստ կատղած կըբիցս ալիք
Բարձրացան յոյժ ի վ'րայ իմ.
Խորտակիչ հողմոց մըբըրիկ
Կ'ընկղմէ գիս գլխովին,
Ձար չունիմ, չունիմ կարիք,
Թէ չօգնես կը կորսըւիմ։

2 Զիք, չը կայ այլ ապաւէն,
Իսկապէս անօգնական՝
Մի միայն ճարս է ի քէն,
Գրթաուստ փրկիչ մարդկան.
Աըդ գըթա՛ և յիս նայէ
Ջու աչքովդ ողորմութեան,
Թէ և սիրտս է քարեղէն,
Շընորհաց ալ անարժան։

3 Տէր, դու ես ինձ ամէն բան.
Լոյս մտքիս և կեանք սրտիս,
Ըսփոփանք ի նեղութեան,
Գաւութիւն բոլոր մեղքիս,
Առաջնորդ կենաց ճամբուն,
Զարթուցիչ խղճմըտանքիս.
Վ՚ասն որոյ աւրջևդ կ'իյնամ,
Մինչ գրթաս, գիս ընդունիս։

426 (204) Սաղ. Իգ.։

1 Տէրը իմ հովիւս է. ես բանի մը կարօտութիւն պիտի | չունե|նամ։||

2 Ջիս խոտաւէտ արօտներուս մէջ կը պառկեցընէ. հանդարտ ջուրերուն քովը ինծի կ'ա|ռաջնոր|դէ։||

3 Հոգիս կը նորոգէ. իր անուանը համար արդարութեան ճամբաներուն մէջ կ'ա|ռաջնոր|դէ ինծի։||

4 Թէ և մահուան շուքի ձորին մէջն ալ պըտըտիմ, չարէն պիտի չը վախնամ. վասն զի դուն իմ հետս ես. քու ցուպդ ու գաւազանդ՝ անոնք իս պիտի մը|խիթա|րեն։||

5 Սեղան կը պատրաստես իմ առջիս, իմ թշնամիներուս դիմացը. իմ գլուխս իւղով կ'օծես. իմ բաժակս | խիստ լե|ցուն է։||

6 Ցիրաւի բարերարութիւնը ու ողորմութիւնը իմ հետս պիտի գան կեանցս բոլոր օրերուն մէջ, ու շատ օրեր Տէրոջը տունը պիտի | բնա|կիմ։|| Ա|մէն։||

427 (205) Սաղ. կէ.

1 Աստուած աղօրմի մեզի, ու | օրհնէ | մեզ, ||
երեսը փայ|լեցը|նէ մեր | վրայ. ||

2 Որ երկրի վրայ քու ճամբադ | ճանչցը|ւի, ||
ու ամէն ազգաց|մէջ քու | փրկութիւնդ. ||

3 Թող ժողովուրդները | քեզ գո|վեն, || ով
Աստուած, բո|լոր ժողովուրդ|ները | քեզ
գո|վեն. ||

4 Ազգերը թող ուրախանան| ու ցըն|ծան. ||
վասն զի ժողովուրդները ուղղութիւնով
պիտի դատես, ու երկրի ազգերուն դուն
պի|տի ա|ռաջնոր|դես. ||

5 Թող ժողովուրդները| քեզ գո|վեն, || ով
Աստուած, բոլոր ժողովուրդ|ները| քեզ
գո|վեն. ||

6 Երկիրը իր պըտուղը | պիտի տայ. || ու Աստ-
ուած, մեր Աստուածը|մեզ պի|տի օրհ|նէ. ||

7 Աստուած մեզ պի|տի օրհ|նէ, || ու երկրի
ամէն ծայրերը ան|կէ պի|տի վախ|նան. ||
Ա|մէն. ||

428 (205) Մատթ. ԺԱ. 28—30,

և Յայտ. ԻԲ. 17։

1 Եկէք ինձի, բոլոր յոգնած և բեռնա-|
ւորած|ներ, || և ես պիտի հան|գուցանեմ
ըզ|ձեզ։ ||

2 Առէք իմ լուծըս ձեր վրայ, և սորվեցէք
ինէ որ հեզ եմ և խո|նարհ սըր|տիւ, || և
ձեր անձերուն հան|գիստ պիտի գըտնէք։ ||

3 Քանզի իմ լուծս քաղցր է, և իմ| բեռս՝
թե|թեւ։ || Քանզի իմ լուծս քաղցր է,|
եւ իմ բեռս՝ թե|թեւ։ ||

4 Եւ Հոգին և Հարսը կ'ըսեն, Եկ. և ով որ
կը լսէ՝ թող| ըսէ, | Եկ.|| և ով որ ծա-
րաւի է՝ թող գայ, և ով որ կ'ուզէ՝
կեանց| ջուրն առնու ձր|րի։ ||
Ա|մէն, | Ա|մէն։ ||

429 (206) Ո– ԵՐԿԻՆՔԷՆ ։

Ո՛ւ երկինքէն ձայն մը լսեցի, որ կ՛ըսէր Գրէ, Այսուհետեւ, այսուհետեւ երանելի են ան մեռեալները որոնք Տէրոջմով կը ննջեն։

Այո, կ՛ըսէ Հոգին, այո, այո, այո, կ՛ըսէ Հոգին, Որ իրենց աշխատութենէն, իրենց աշխատութենէն հանգչին, Ու իրենց՝ իրենց գործքերը իրենց ետեւէն կ՛երթան, ետեւէն կ՛երթան։

430 (207) ՀՈԳԻ ՏԷՐՈՋԸ ՎՐԱՅ ։

Հոգի Տէրոջը վրայ ձըգէ,
Հոգի Տէրոջը վրայ ձըգէ,
Տէրոջը վրայ ձըգէ,
Հոգի Տէրոջը վրայ ձըգէ,
Ու ան քեզ պիտի խընաւէ ու մըխիթարէ,
Քեզ պիտի խընաւէ ու մըխիթարէ,
Քեզ պիտի խընաւէ ու մըխիթարէ,
Քեզ պիտի խընաւէ ու մըխիթարէ.
Հոգի Տէրոջը վրայ ձըգէ,
Հոգի Տէրոջը վրայ ձըգէ։

431 (208) Փ—ւ է Բ—ւյ—ն— ։

ՄԱՍՆ Ա.

Փառք ի բարձունս | Աստուծոյ, || և յերկիր խաղաղութիւն, ի մար|դիկ|· · ·|հաճութիւն։ ||

Եւ օրհնութիւն քեզ ի բարձունս· օրհնեալ ես, Տէր Աստուած մեր· օրհնեմք զքեզ և գո-| վեմք ըզ|քեզ։ ||

Խոստովանիմք, Տէր, զքեզ և երկիր պագա-նեմք քեզ· փառաւորեմք զքեզ· գոհանամք, Տէր, զքէն վասն մե|ծի փա|ռացն|· · ·|քոյ։ ||

ՄԱՍՆ Բ.

Տէր թագաւոր, սուրբդ | երկնա|յին, || Աս-տուած և | Հայր ա|մենա|կալ· |

Տէր և Որդի Հօր | միա|ծին, || Յիսուս Քրիս-| տոս և | սուրբ Որ|դի։ ||

ՄԱՍՆ Գ.

Տէր Աստուած, գառն | Աստուծոյ և | Որդի| Հօր, || որ առեր զմեղս ի կուսէն, ո|ղորմե|ցար· ||

Բարձեր զմեղս աշխարհի· և արդ ընկալ զաղա|չանըս | մեր· || Սուրբդ որ նստիս ընդ աջմէ Հօր, ո|ղորմեաց | մեզ։ ||

ՄԱՍՆ Դ.

Չի դու միայն ոուրբ, դու միայն բարձրեալ ես, դու միայն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս։ Տէր և Հոգիդ Սուրբ, որ ի փառս ԱստուածՆդ հօր։ Ամէն։

432 (209) Տէր՝ նէ ողորմէ։

Ով Հայր մեր որ յերկինս ես, քու անունդ սուրբ լլայ։ քու թագաւորութիւնդ գայ, քու կամքդ լլայ, ինչպէս երկինքը՝ նոյնպէս երկրի վրայ։

Մեր հանապազորդ հացը . . . տուր մեզ այօր։ և ներէ մեզ մեր պարտքերը, ինչպէս և մենք կը ներենք մեր պարտապաններուն։

Եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն, այլ ազատէ զմեզ չարէն։ քանզի քուկդ է թագաւորութիւնը և զօրութիւնը և փառքը յաւիտեան։ Ամէն։

433 Ե՞ր Տ՚էի։

1 Ա յս նոր տարուան սեմէն, Հայր իմ,
Ներս անցնելու կը վարանիմ.
Ամէն բան գոց, ծածուկ, մըթին
Եւ անծանօթ ինձ կը թըւին։

2 Լի թերութեամբ անցեալն անցաւ,
Չոր լոկ յիշեն սրտիս տայ ցաւ.
Արագ արագ կ՚անցնի ներկան,
Կ՚ազդէ տարսափ մութ ապագան։

3 Տարուէ տարի և՛ աւելի
Սիրտս կը գտնամ չար մեղսալի.
Տըգէ՛տ եմ ես, յիմար անզօր,
Ի՛նկ թըշնամիս՝ խիստ զօրաւոր։

4 Ո՛վ Հինաւուրց անփոփոխ Վէմ,
Հոգւոյդ քաղցրիկ ձայն կը լսեմ
Թ՚ինչպէս սուրբ լոյս քոյդ երեսաց
Ցաղթէ խաւարն վանէ ի բաց։

5 Թ'ինչպէս տրկարն կը զօրանայ՝
Եթէ սրտանց քեզի հաւտայ,
Եւ թէ օրէնք քո մընայուն
Կ'ընէ տրգէտ մարդն իմաստուն.

6 Ուստի, Հայր իմ, բռնէ ձեռքէս,
Եւ հետևիմ ո'ւր ցուցընես.
Հաստատ գիտնամ ո'չ կեանք, ո'չ մահ,
Ո'չ հրեշտակներ, ո'չ չարին ահ,

7 Ո'չ չարչարանք, ո'չ նեղութիւն,
Ո'չ թշնամեաց իշխանութիւն,
Ո'չ վախ, վըտանգ, սիրելեաց սէր,
Ո'չ ապառնի, ներկայ բաներ,

8 Ո'չ յարձրութիւն, ո'չ խորութիւն,
Եւ ո'չ իրաց փոփոխութիւն,
Եւ ո'չ երբեք մի արարած՝
Կարեն կորզել ինձ քո ձեռաց,

434 Աստուած մեր ընդ է հաստատուն։

1 Աստուած մեր ընդ է հաստատուն,
Եւ է հզօր պաշտպան մը.
Երբ վիշտ պատէ և փորձութիւն,
Ինքն է քալ օգնական մը.
Չի խաւարի իշխան,
Արթուն և ժըրաջան,
Դարանամուտ կ'ըլլայ,
Բռնել մեզ կը փութայ
Կը տապալէ անդունդը։

2 Մեր զօրութիւն է սընոտի,
Մեր քաջութիւն խոտան է.
Այլ զօրապետ կայ խիստ արի,
Խաղաղութեան Իշխանն է։
Ո՞վ է այս զօրակալ.
«Յիսուս Քրիստոս Օծեալ։»
Փորձիչը նա յաղթեց,
Եւ մահը խափանեց.
Ամենազօր Փրկիչ է։

3 Թող Սատանան յոյժ աշխատի
Իւր դաւերով բռնել մեզ.
Մենք վախ չունինք, զի Տէրն ըմբի
Կարող է պաշտպանել մեզ։

Դեւք ալ պատիր անթիւ
Մեզ պաշարեն խըստիւ,
Կրնանք հաստատ կենալ
Մինչ Տէրն աւետաբեր
Անյաղթ մեր ապաւէնն է։

435 Այսօր աւետիս մօտ է մեզ։

1 Քաղցրիկ ազդու խորհուրդ մը կայ,
Կըրկին կըրկին իմ միտքս կու գայ.
Մօտ եմ երկնից ա՛լ աւելի,
Այսօր քան թէ երբէք էի։

2 Մօտ եմ իմ Հօրըս երկնաւոր
Ինձ պատրաստած տան փառաւոր։
Մօտ եմ ճերմակ մեծ Սիոնին,
Մօտ եմ յաւսպիս փայլուն ծովին։

3 Կենացս վախճանն ա՛լ աւելի
Մօտ է, որ բեռս ուսէս ձըգուի.
Մօտ եմ իմ խաչս վար դընելու,
Մօտ եմ պըսակս ժառանգելու։

4 Հայր իմ, երկիր ինձ վէմ ամուր,
Տըկար մարմինս դուն զօրացուր.
Ձիս քու զօրեղ թեւովդ բռնէ,
Ցոյսս անհաստատ դուն հաստատէ։

5 Պատրաստ ըլլամ մահուան գեաէն
Անցնիլ, երբոր կանչես ինկէն.
Թերևս մօտ եմ ա՛լ աւելի,
Քան թէ իմին միտքէս կ'անցնի։

436 Ա–ելէ մօտ երկնէց։

1 Մէկ քաղցր վըսեմ խորհուրդ
Շատ հեզ կու գայ ինձի.
Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր,
Քան զոր երբէք էի։
Մօտ եմ երկնից,
Մօտ եմ երկնից,
Մօտ եմ երկնից այս օր, այս օր։
Քան զոր երբէք էի։

2 Մօտ եմ իմ Հօրըս տանն,
Ուր օթևանք շատ կան.
Մօտ եմ մեծ աթոռին այս օր,
Մօտ՝ և ոսկի դըրան։
Մօտ եմ երկնից, և այլն։

3 Մօտ եմ գերեզմանին,
Յաւէս ազատելու,
Մօտ՝ խաչըս ձըգելու այս օր,
Պըսակս իսկ առնելու։
Մօտ եմ երկնից, և այլն։

4 Փրկիչ իմ, մօտս եղիր
Երբ խոր ձօրէն անցնիմ.
Չի մօտ եմ ես երկնից այս օր,
Քան զոր ես կը խորհիմ։
Մօտ եմ երկնից, և այլն։

437 Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ։

1 Արև, անձրև ինք կը ղրկէ.
Երկուքն ալ պէտք են ծազիկին,
Եւ արտասուք ու խնդութիւն
Հարկ են կարօտ, խեղճ հոգիին.
Թէև արև, անձրև լինի գայ,
Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ։

2 Երբեք սիրով լեցուած գաւակն
Իր հօրը դէմ տրտունջ կ'ընէ՞.
Ըստեղծողիս հետ թող իմ սիրտս
Հլու գաւկի պէս միշտ գործէ.
Թէև արև, անձրև լինի գայ,
Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ։

3 Ինձ որոշուած կեանց վիճակն
Ամենալաւ կ'ուզեմ սեպել,
Եւ երբ իյնայ վրաս շուք մահուան,
Ուրախութեամբ սա երգն ըսել.
Թէև արև, անձրև լինի գայ,
Հայր իմ, քու կամքըդ թող ըլլայ։

438 Լ֊ե, Յե֊֊֊֊ ել ե֊ն֊ե ։

1 Կը լըսուի Տէրոջը ձայնը,
«Ո՞վ կ'երթայ այսօր գործել·
Ալ արտերը ճերմկցած են,
ժամանակ է այժմ հնձել։»
Եւ Տէրոջը վարձքն առաստ է,
Ինք պիտի հատուցանէ,
Ո՞վ յօժար է պատասխան տալ,
«Հոս եմ ես, Տէր, զիս ղրկէ։»

2 Թէ հեթանոսաց երկիրը
Ջես կարող դուն պըտըտիլ,
Խաւարի մէջ նստողները
Փրկելու՝ ծովէն անցնիլ,
Ձու տըգէտ դըրացիներըդ
Մեղմ կաթեկցութեամբ, փնտռէ,
Եւ անոնց՝ փրկչիդ մեծ սէրը
Ցարոզէ և բացատրէ։

3 Թէև հրեշտակաց լեզուովը
Ջը կրնաս զՏէրն յայտնել,
Կամ անպատմելի պարգևը
Պօղոսի պէս քարոզել,
Բայց կրնաս պատմել թէ Հայրը
Միածին Որդին տըւաւ,
Թէ Որդին անհուն սիրովը
Ամենուն համար մեռաւ։

4 Փրկելու կորսըւածները
Հրաւիրուած ես դուն օդնել.
Ընդունէ հրաւէրն, մ'ըսեր թէ
«Բան մը չեմ կրնար ընել.»
Քեզ տրուած Տէրոջը գործը
Բերկրութեամբ դուն կատարէ,
Կանչողին շուտ պատասխան տուր,
«Հոս եմ ես, Տէր, դիս դրկէ.»

439 Անտառակ սէրէ։

1 Տունդ եկ, տունդ եկ.
Սիրտըդ է ցաւագին,
Ձանձրացարհըդ մըթին,
Ամայի վիճակ.
Որդի անառակ,
Տունդ եկ, ո՛հ, տունդ եկ։

2 Տունդ եկ, տունդ եկ,
Քու դարձիդ կը սպասենք,
Ու առ դուռն կը հակենք.
Ուշացաւ ժամանակին.
Որդի անառակ,
Տունդ եկ, ո՛հ, տունդ եկ։

3 Տուն դ եկ, տուն դ եկ,
Ձըգե ժեղք և ամօթ,
Եւ վիշտեր անծանօթ,
Եւ փորձիչն խորամանկ.
Որդի անառակ,
Տուն դ եկ, ո՛հ, տուն դ եկ։

4 Տուն դ եկ, տուն դ եկ,
Հայրըդ քեզ կը գըթայ.
Անոր տունը հաց կայ.
փութա, ավ սովամահ
Որդի անառակ,
Տուն դ եկ, ո՛հ, տուն դ եկ։

440 Հրաշալի խօսք ։

1 Ով եղբայր, ինձ կրկին երգէ
Հրաշալի խօսք կեանց.
Ականջիս անդադար երգէ
Հրաշալի խօսք կեանց,
կեանարար խօսք գեղեցիկ
Ինձ յայտնեն հաւատք, պարտիք,
Խօսք գեղեցիկ, խօսք հրաշալի,
Հրաշալի խօսք կեանց,

2 Տէր Յիսուս ամենուն կու տայ
Հրաշալի խօսք կեանց.
Մեղաւոր, փրկութիւն ահա.
Հրաշալի խօսք կեանց.
Զրի պարգեւ քեզ լիովին,
Կը կոչուիս սիրով յերկինն.
Խօսք գեղեցիկ, և այլն։

3 Հրուշակէ քաղցր Աւետարան,
Հրաշալի խօսք կեանց.
Այդ կու տայ հաւաստիք ներման.
Հրաշալի խօսք կեանց.
Ով Յիսուս, փրկիչ միայն,
Սրբեցուր մեզ յաւիտեան,
Խօսք գեղեցիկ, և այլն։

441 Մէյն այս օր։

1 Վաղուան համար չեմ աղօթեր,
Հայր երկնաւոր.
Չիս պահպանէ մեղաց բիծէն՝
Միայն այս օր։

2 Օգնէ գործեմ և աղօթեմ,
Աշխուժիւ նոր.
Անոյշ լեզուով զայլս ըսփոփեմ,
Միայն այս օր։

3 Ոչ թէ իմ կամք՝ այլ քուկդ ընեմ,
Տէր թագաւոր.
Իմ անձս զոհեմ սիրոյդ համար,
Միայն այս օր։

4 Խօսք չը խօսիմ անգութ կամ չար,
կամ թունաւոր.
Դիր քո կնիք լեզուիս վրայ,
Միայն այս օր։

5 Սրբէ իմ սիրտս, ժեղքերս ներէ,
Ով Տէր իմ, վէմ.
Եթէ ժեռնիմ այս օր՝ կանչէ
վերինն յերեմ։

6 Վաղուան համար չեմ ազօթեր,
Հայր երկնաւոր.
Դու զիս բռնէ, չարէն պահէ,
Միայն այս օր։

442 Բան մը Յիսուսէ համար։

1 Յիսուս, քու կեանքդ անգին
Տըւիր ինձի.
Ես պարտական եմ կեանքս
Ձահել քեզի։
Հոգիս թող քեզ պաշտէ,
Իր ուխտը կատարէ,
Նըւէր մ'ալ ընծայէ,
Տէր իմ, քեզի։

2 Կ'երթամ Աստուն շնորհաց
Յանուն Փրկչիս.
Հաւատքս քեզ կը նայի,
Բարեխօսիս.
Օգնէ ինձ տանելու,
Մեծ սէրըդ պատմելու,
Մաղթանքս ալ ուղղելու
Հօր Աստուծոյս.

3 Շնորհէ որ աշխատիմ
Նըման քեզի.
Որ, օր իւրաքանչիւր,
Գործ սիրելի,
Բարիք մը ըսկըսած,
Մէկ օրհնութիւն գործուած,
Մէկ կորուսեալ փրկուած,
Ձեռօքս լինի.

4 Ինչ որ ունիմ և եմ,
Կու տամ քեզի.
Իմ անձս, տրտուր ուրախ,
Քուկինն լինի.
Եւ երբ երեսդ տեսնամ,
Վերջն ալ աւջիդ խնամ,
Նըւէր պիտի ըլլամ
Նըւաստ քեզի.

443 Տէրը համար ջրհեղեղի

1 Խօսէ ինձ, Տէր, խօսիմ և ես,
Արձագանգեմ քո պատգամներ.
Դու վնասեցիր, վնասեմ նոյնպէս,
Քո կորուսեալ հէք զաւակներ։

2 Ուղղէ զիս, Տէր, ես և ես ուղղեմ
Մոլորեալներն մեծաւ փութով.
Զիս կերակրէ, և կերակրեմ
Անօթիներն քոյդ մաննայով։

3 Ուսո՛ ինձ, Տէր, ուսուցանել
Քո խոստումներ չընորհաւոր.
Թև տուր բանիցս ի թափանցել
Խեղճ յուսահատ շատ սրտերու։

4 Լիութիւնէդ, Տէր, զիս լեցու,
Մինչև սրտես բղխին գետեր.
Պարզ կենդանի բանիւ ազդու
Յայտնեմ քո փառք, պատուեմ քո սէր։

5 Երբ, լինչպէս, ուր յարմար դատես,
Զիս գործածէ ըստ քո կամաց.
Մինչև տեսնեմ քո սուրբ երես,
Ու մասնակցիմ քոյին փառաց։

444 Քրիստոնէական աշխատութիւն։

1 Օն, ի գործ, օն, ի գործ, ուլ եղբարք,
օն։ յառաջ,
Հետևինք այն շաւղաց՝ յորս մեր Տէրն է
քալած։
Անդադար աշխատինք, տարածենք սէր
և լոյս,
Քաջասիրտ միշտ ըլլանք, Տէրն է մեզ խը-
րախոյս։
Օն, յառաջ, օն, յառաջ, օն, յառաջ,
օն, յառաջ,
Ի մեծ յոյս ըսպասենք Տեառն գա-
լըստեան, անդուլ գործենք։

2 Օն, ի գործ, օն, ի գործ, ըղքաղցեալն
յագեցնենք,
Եւ կենաց Ագիւրէին ծարաւեալն մօտ բե-
րենք։
Պարծենանք ի խաչ Տեառն, աւետենք
ամենուն
Կենսական այս մեծ լուրն, «Ի ձըրի փրկու-
թիւն»։

Խմբ։

2 Օն, ի գործ, օն, ի գործ, յարաժամ կայ
մեզ գործ,
կործանեննք Սատանին զօրութիւն ու ամրոց.
Յաւիտեան բարձրանայ եհովայ մեծ անուն,
Եւ գոչենք մեծաձայն «ի ձըրի փրկութիւն»
խմբէրէ

4 Օն, ի գործ, օն, ի գործ, Տէրն է մեզ օգ-
նական,
Թէ գործենք եռանդուն՝ կայ մեզ վարձք
պատուական
Երբ հասնինք ի յերկին, փառաւոր տուն
փայլուն,
Եւ երգենք սրբոց հետ, «ի ձըրի փրկու-
թիւն» խմբէրէ

445 Յ-ց անյոյսին

1 Անյոյսին յոյս, ով Յիսուս,
Հաստատուն խարիսխ հոգւոյս.
Սիրտս, հոգիս դուն նորոգէ,
Մեղքերէս զիս աղատէ.

2 Աստուծմէ օտարացած՝
Մեղքերէս եմ տանջուած,
Աղատում ես կը փնտռեմ.
Ո՞ր պիտի փրկ[illegible]

3 Շատ օրեր քեզմէ հեռի՝
Չիս վրկել ես չանացի.
Արդ բոլոր յոյսերս հատած՝
Ինձ կու գամ, ո՛վ «Փառ մորթուած»։

4 Ինձ գոնել է, Տէր, իմ չանք,
Առ քեզ է իմ հառաչանք.
Ես վէրքեր վէրքիս դարմանի,
Գին կենացս՝ չիթ քո արեան։

5 Տէր Յիսուս, յոյս անյոյսին,
Ինձ դարձուր նայուածք քու կին.
Այս պահուս միայն կ'աղօթեմ՝
Ահ, թէ զքեզ հոգւոյս գտնեմ։

446 Մէ անցնիր ինձմէ

1 Մի անցնիր ինձմէ վրկիչըս,
Աղաղակս լսէ.
Ընդունէ խոնարհ աղերսըս,
Մի անցնիր ինձմէ.
Ով փրկիչըս,
Աղաղակս լսէ,
Ընդունէ խոնարհ աղերսըս,
Մի անցնիր ինձմէ.

2 Ո՛հ, իմ անարժանութեանըս
Թողութիւն չնորհէ,
Եւ իմ անհաւատութեանըս
Դուն, ով Տէր, օգնէ,
Ով Փըրկիչըս, Ե այն։

3 Ձու արժանաւորութեանըդ
Ես կ'ապաւինիմ.
Չիս վրկէ որ գըթութեանըդ
Մեծ չնորհքովըն ապրիմ։
Ով Փըրկիչըս, Ե այն։

4 Մխիթարութեանս աղբիւրը,
Բաց ի քէն, ով Տէր,
Թէ երկնից մէջ թէ երկրիս վրայ
Մէկը չեմ ուզեր։
Ով Փըրկիչըս, Ե այն։

447 «Կ'ուզէմ Յիսուսը տեսնել։»

1 Փրկիչը ես տեսնել կ'ուզեմ,
Կարօտ եմ յոյժ անոր.
Կ'ըսեն դարման Անկէ փնտռեմ
Յաւուց հաղարաւոր։

2 Կայր եմ, և ինձ ըսին, Յիսուս
Կրնայ տալ տեսութիւն,
Բորոտ, վըտած անդամներուս՝
Լըման առողջութիւն։

3 Աղքատ եմ, ինձ աւետեցին,
Յիսուս ունի գանձեր,
Զոր ինձ Նըման կորուսեալին
Բաշխել է խոստացեր։

4 Մերկ եմ, ցնծմամբ ես լըսեցի
Թէ իւր արդարութեան
Ձերմակ ըզգեստն կու տայ ինծի,
Կ'ուզեմ խնդրել և զայն։

5 Ի՛ անփոփոխ, կ'ըսեն, Յիսուս,
Անոր սէրն չը պակսիր.
Ա՜ւաղ, սիրոյն ընկերներուս
Երբէք չեմ վըստահիր։

6 Յիսուս է ցանկալի, ըսին,
Բընաւ արատ չունի.
Ահ թէ անոր դէմքին լոյսին
Այս օր հանդիպէի։

7 Հայր իմ գըթած, օգնէ, նայիմ
Որդւոյդ քո միածին.
Նայիմ, տեսնեմ, յառիմ, փոխուիմ
Սիրուն կերպարանին։

448 Քրիստոս յարեաւ։

1 «Չէ աստ, քանզի յարեաւ.
Մի խնդրէք զայն ընդ մեռեալս,
կ'ապրի նա որ մեռաւ,»
Լուսազգեաց հրեշտակն ըսաւ։
Նա յաղթեց իւր թշնամւոյն,
եւ յայտնեց իւր զօրութիւն,
երբ առաւ խայթն ի մահուանէ,
ցաղթանակ գերեզմանէ։
Ապա մի սիրտ, մի ձայն,
Բոլոր երկիր ցնծան.
Ամէն մարդիկ ալ թող գոչեն,
եւ հրեշտակներն անդրադարձեն,
«Քրիստոս յարեաւ, Քրիստոս յարեաւ,
ցնծաւմ, ցնծաւմ, ցնծաւմ աշխարհի։»

2 Չէ աստ, քանզի յարեաւ.
Չէ այլ եւս նա աստ յերկրի,
իւր փորձութիւն անցաւ,
Չիք այլ եւս վիշտ կըրելի.
Նըպատակն իւր է լըցուած,
եւ իւր գործն աստ կատարուած։
Նա որ էր ի խաչ մեռած
փառաւոր գահն է բազմած։
Ապա մի սիրտ, մի ձայն, և այլն։

3 Չէ աստ, քանզի յարեաւ,
եւ աչաց անյայտ եղաւ.
Բայց թէ մեռանինք իրմով,
Դարձեալ պիտ'ելլենք անով,
Չի նովաւ կ'ապրինք միայն
Որ կ'ապրի ինք յաւիտեան։
Ի՜նչ օրհնեալ խոստումն և յոյս,
Պիտ' ապրինք նովաւ ի լոյս։
Ապա մի սիրտ, մի ձայն, և այլն։

449 Հնարա՞ւ է։

1 Հընարաւո՞ր է որ լալայ
Փրկչիս արեան մէջ ինձ բաժին.
Մահուանը ես առիթ եղայ,
Մեղքերս խաչին գինք գամեցին։
Ողորմութի՜ւն զարմանալի,
Որ Տէրս ինծի համար մեռնի։

2 Այն սէրը ո՞վ պիտի չափէ,
եւ խորութիւնը հասկընայ.
Ամենաբարձրը սերովբէ
Ի զուր քննել պիտի չկանայ։
Գաղտնիք անհուն, անգըննելի,
Ահա, Անմահը կը մեռնի։

3 Կամաւ փառաց աթոռն ձըգեց,
Ինքզինքն ունայնացուց, եկաւ,
Ձիս կորուսեալս սիրով փնտռեց,
Մահուամբ հոգիս ծախու առաւ։
Անճառելի՛ ողորմութիւն.
Ըրկայ ինձ դատապարտութիւն։

4 Յիսուս իմս է, անոր յուսամ.
Ան է իմ Գլուխս, անով կ'ապրիմ.
Երբ յայտնըւի երկրորդ անգամ,
Առջին ուրախ պիտի կայնիմ։
Կը մօտենամ ալ հանդարձակ,
Փրկչիս ձեռքէն կ'առնեմ պըսակ։

450 Բե՛ւ Երէե։

1 Հասայ Բեւլա երկիր սիրուն,
Ուր վայելեմ շատ բերկրութիւն.
Հոս շարունակ կայ լոյս պայծառ,
Եւ օդ գարնան զըւարթարար։
Ո՛վ պերճ Բեւլա, ո՛վ քաղցր երկիր,
Հովերդ անոյշ, դաշտերդ ընտիր,
Ուրախ աչքերս երբ վերցընեմ,
Փառաց պալատն մօտ կը տեսնեմ։
Ո՛վ լուսաւոյալ բընակարան,
Տուն հանգըստեան է յաւիտեան։

2 Հոս պարտէզներ կան գեղեցիկ,
Ջուրերն են զով և թափանցիկ,
Եւ գունագեղ ծաղիկներէն
Անուշ հոտեր միշտ կը բուրեն։
Ո՛վ պերճ Բեւլա, և այլն։

3 Մեղմ զեփիւռներ ինձ կը բերեն
Ախորժ ձայներ սուրբ քաղաքէն,
Երբ փըրկուածներն, խումբ երկնային,
Ըղձիւ կ'երգեն երգ գառնուկին։
Ո՛վ պերճ Բեւլա, և այլն։

4 Ցիսուս է հոս ինծի ընկեր,
Կը հաղորդէ սիրոյ խօսքեր,
Ջիս կը տանի կանաչ արօտ.
Իրօք այս տեղն երկնից է մօտ։
Ո՛վ պերճ Բեւլա, և այլն։

451 Տուն փառաւոր։

1 Ո՛վ սրբոց փառաւոր տուն,
Տո՛ւն փառաւոր, տո՛ւն փառաւոր,
Ցոգնածին հանգըստեան տուն,
Տո՛ւն վերին փառաւոր.
Տուն՝ յորում սուրբք և փրկեալք հանդչին
Ցըսպիտակ ձորձս ընդ աջմէ փրկչին.
Ցրջապատած են գահն Արքային,
Ո՛հ, կ'երգեն խմբովին,

Խմբ. Ով սրբոց փառաւոր տուն,
Տո՛ւն փառաւոր, տո՛ւն փառաւոր,
Յոգնածին հանգըստեան տուն,
Տո՛ւն վերին փառաւոր։

2 Տո՛ւն՝ ուր գետոյն քով կենաց,
Տո՛ւն փառաւոր, տուն փառաւոր,
Ջերթ յերկրաւոր ըզբաղմանց,
Տո՛ւն վերին փառաւոր։
Տուն՝ ուր գտնէ աղատում կապեալն,
Տուն՝ ուր յաւէրժ ցաւք են դադարեալ,
Ուր խաղաղ կը բընակի փրկեալն,
Երջանիկ յաւիտեան։ Խմբ։

3 Ով փառաւոր գահոյն տուն,
Տո՛ւն փառաւոր, տուն փառաւոր,
Ով տուն երգչաց սուրբ դասուն,
Տուն վերին փառաւոր։
Սուրբ օթևան հրեշտակաց պայծառ,
Փրկելոց, օրհնելոց բնագաւառ,
Ուր կը տիրէ ցնծում անըսպառ,
Տո՛ւնըդ ուրախարար։ Խմբ։

4 Ով տուն յոսկի քաղաքի,
Տուն փառաւոր, տուն փառաւոր։
Ջո հաճոյքդ լինչ տեղչալի,
Տո՛ւն վերին փառաւոր։

Ով աուն, դու գեղեցիկ օթևան,
Տուն՝ ուր տըղայք փրկիչն կը տեսնան,
Կ'երկրպագեն նըմա անվախճան
Գովութեամբ յաւիտեան։ Խմբէրէ

452 Երէ Յեռանդրօրէն։

1 Ով Տէր մեր Սուրբ Աստուած,
Երկնից խումբէն պաշտուած,
Մեր ձայն լըսէ.
Զայս տօն ձեռնադրութեան
Ներկայ լեր օգնական,
Շունչովդ ալ սրբութեան
Մեզ ներշնչէ։

2 Ծառադ Հոգւովդ օծէ,
Ճաշակութեամբ կնքէ
Իր աշխատանքն.
Շնորհքովդ լեցուն ապրի,
Միշտ Յիսուսի նայի.
Եւ խիստ արթուն լինի
Իր պաղատանքին։

3 Այս պսակն ըլլայ օրհնեալ,
Սիրոյ կապով կապեալ,
Մինչ մահ տևէ.
Շատ հոգիներ փրկուին,
Փայլի եկեղեցին,
Սիւներն հաստատ կ'անգնին.
Ո՛հ, ծէսդ օրհնէ։

453 Եւէ յԵռնատրութիեան։

1 Ով տէր փրկիչ, հովիւ հովուաց,
Դուն որ գլուխ ես ոչխարաց,
Աղերսելու կաւ գանք քեզի,
Ցաջողութիւն տաս այս հովուի։
Զինք խրախուսէ և պաշտպանէ,
Ազատ լինի փորձութեննէ,
Հսկէ գառանց, հովուէ ոգիք,
Մինչև ցըմահ լինի մաքուխկ։

2 Երբ պաշտօնեայք գայս ձեռնադրեն,
Ողիր ներկայ, և երկինքէն
Սրբէ, օրհնէ տրկար ծառադ,
Մընայ անբիծ և անարատ։
Զինք խրախուսէ, և այլն։

3 Անոր խղճիւ միշտ ջանալովին
Եւ Սուրբ Հոգւոյն անշէջ ջահովին
Նկեղեցիք թող զարգանան,
Խաւար սրտեր ալ լուսանան։
Զինք խրախուսէ, և այլն։

4 Փարոզելովին Աւետարան,
Որ կենարար է Սուրբ Մատեան,
Մահուան ձորէն մինչ չեն անցած
Հոգիք մարդկան լինին փրկուած։
Զինք խրախուսէ, և այլն։

5 Հովիւն և այս եկեղեցին
Անյաղթ սիրով զիրար գրկեն.
Լինին լոյս պերճ և օրինակ,
Արժանանան ի յաղթանակ.
Եկեղեցին առաջնորդէ,
Ազատ լինի փորձութենէ.
Հսկէ գառանց, սիրէ հոգիք,
Մինչև ցրմահ լինի մարտիկ։

454 Ան ասենք ձեզ։

1 Ակն ունինք մեզ, կը սպասենք մեզ,
Այն լուսապայծառ օրուան,
Երբ շուքերը, խոնջ շուքերը,
Աշխարհէս պիտի վերնան։
Թող փութայ քաղցր արշալոյսը,
Եւ առաւօտեան մեծ յոյսը,
Թող փութայ քաղցր արշալոյսը
Խոստացեալ փայլուն օրուան։

2 Ակն ունինք մեզ, կը սպասենք մեզ,
Յուսալից առտուան աստղին,
Երբ անցնի մեղաց գիշերը,
Ցաւք ցնդին ալ լիովին,
Թող փութայ, և այլն։

3 Ակն ունինք մեռնք, կը սպասենք մեռնք,
Տեառն ճաճանչագեղ օրուան,
Որ լուսաւորէ աչխարհը
Եւ ցոյց տայ երկնից ճամբան,
Թող փութայ, և այլն։

455 «Քո՜ հոգիդ իմ վրաս չկէ ։» (8, 6)։

1 Ի՛նչ քաղցր է, Տէր սպասինել
Քոյին մեծ ղօրութեան,
Առաջնորդող բազուկդ տեսնել,
Ըզգալ իւ նեղութեան։

2 Դուն, Տէր, կ'ուզես որ քեզ յայտնեմ
Բոլոր ցաւերս, վիշտերս,
Որ քեզ, վստահութեամբ, ձըգեմ
Ամէն օրուան հոգերս։

3 Կ'ուզես որ քեզ միայն նայիմ,
Քու խնամքդ խնդրեմ սրտով,
Նեղիչ վախերըս փարատեմ
Խոնարհ, ջերմ աղօթքով։

4 Արդ, ով իմ սիրտս, ընդէ՞ր խռովիս
Գալիք չար վախերէն,
Մինչդեռ փրկչին հրաւէրն ունիս,
«Քու հոգդ իմ վրաս ձըգեա»

456 Սիրա՜ն ապաֆայ։

1 Կայ երկիր պանծալի և փայլուն,
Եւ կրնանք հաւատքով զայն տեսնել։
Հոն Աստուած պալատներ շողշողուն
Կը սպասէ մեզ համար պատրաստել։
Ո՛հ, սիրո՜ւն ապագայ,
Երբ պիտի միանանք պերճ եղերքն։

2 Բարերար և Սուրբ Հօր երկնային
Կ'ընծայենք գոհութեան պարգևներն։
Չի շնորհեց իր Որդին միածին,
Մեծ յուսով ալ կ'օրհնէ մեր օրերն։
Ո՛հ, սիրո՜ւն, և այլն։

3 Պիտ'երգենք քաղցրաձայն երգ Գառին,
Երբ հասնինք այն եղերքն գեղեցիկ։
Սրտերնիս ալ պիտի չբ արտմին,
Երբ կազմենք խումբ սրբոց երջանիկ։
Ո՛հ, սիրո՜ւն, և այլն։

4 Պիտ'հանգչինք այն եղերքն փառաւոր,
Եւ սրտակ անթառամ ժառանգենք։
Չերծ մեղքէն, ողջամիտ և անդորր,
Յաւիտեան մեր Փրկիչն ալ գովենք։
Ո՛հ, սիրո՜ւն, և այլն։

457 «Մինչ ու Տէրը գոյ»

1 Մի դանդաղիր, ով իմ հոգիս,
Ցու կեանքդ է կարճ, գործ շատ ունիս.
Ինչ տագանդներ որ Տէրն քեզ տայ,
Լաւ գործածէ «Մինչ ու գոյ»

2 Թէ նեղութիւնք դէզ դէզ ելնեն,
Ալ և ահեակ քեզ պաշարեն,
Մի՛ չըւարիր, հանգիստ մը կայ
Բոլոր սրբոց «Երբ Տէրը գոյ»

3 Խոնարհ եղիր նակայն արի.
Յառաջ մըղէ քու գործդ բարի.
Ցու Տէրդ մօտ է, սիրտդ ուժովնայ,
Ցու դէրքդ պահէ «Մինչ ու գոյ»

4 Եւ երբ ընթրեաց Տէրուհական
Հազորդ կ'ըլլաս մարմնոյն, արեան,
Պատմէ այլոց՝ սէրն անմառաց,
«Մինչև որ գայ քեզ Տէրն» վառաց.

5 Անյոյս չըլլաս սրտիդ վիշտեր,
Երբ սիրելիքդ ննջեն ի Տէր.
Մահէն անդին անվերջ կեանք կայ,
Զիրար գտնէք «Երբ Տէրը գոյ»

6 Ո՛վ անձկալից սիրտս, համբերէ,
Թէև վառաց կառքն յապաղէ,
Կ'անցնին ցաւերդ, վախճան կու գայ,
Ցու այժդ կրկնէ «Մինչ ու գոյ»

7 Եւ երբ աչք, ատք, բազուկ քունկին
Լոյսէ, ուժէ կը զրկուին,
Ծոյլին՝ պատիժ, իսկ քեզ՝ վարձք կայ,
Փառաց պըսակ «Երբ Տէրը գոյ»

ՅԱՆԿ ԱՌՂՄՈՍԱՅ

ԱՌՂՄՈՍ	ԵՐԳ	ԱՌՂՄՈՍ	ԵՐԳ
Ա	230	Խ	210
Բ	242	ԽԲ	40
Գ	156	ԽԳ	161
Դ	157	ԽԴ	162
Ե	158	ԽԵ	246
Զ	159	ԽԶ	23, 200
Ը	17	ԽԷ	24
Թ	18	ԽԸ	247
ԺԷ	90	ԽԹ	240
ԺԹ	5	Ծ	129
Ի	19	ԾԱ	138, 139
ԻԳ	213	ԾՁ	202
ԻԴ	234	ԾԷ	203
ԻԵ	160	ԿԱ	204
ԻԶ	188	ԿԳ	41
ԻԷ	20	ԿԷ	232, 427
ԻԹ	4	ԿԸ	25
ԼԳ	21	ԿԹ	201
ԼԴ	22	ՀԲ	250, 251
ԼԶ	239	ՀԸ	205
ԼԹ	317	ՀԹ	103

ԿԱՂՄՈՍ	ԵՐԳ	ՕԱՂՄՈՍ	ԵՐԳ
Ձ . .	248	ՃԻԱ . .	231
ՁԱ . .	130	ՃԻԲ . .	263
ՁԳ . .	42	ՃԻԳ . .	43
ՁԵ . .	164	ՃԻԴ . .	215
ՁԹ . .	26	ՃԻԵ . .	235
Ղ .	289, 316	ՃԻԶ . .	236
ՂԱ . .	203	ՃԻԼ . .	211
ՂԲ . .	241	ՃԻԽ . .	237
ՂԳ . .	27	ՃԻԹ . .	238
ՂԵ . .	28	ՃԼ . .	166
ՂԷ . .	6	ՃԼԲ . .	264
ՂԸ . .	80	ՃԼԳ . .	221
Ճ . .	1, 2	ՃԼԶ . .	32
ՃՁ . .	29	ՃԼԽ . .	33
ՃԼ . .	233	ՃԼԹ . .	44
ՃՃ . .	84	ՃԽԳ . .	167
ՃՃԼ . .	3	ՃԽԶ . .	34
ՃՃԽ . .	31	ՃԽԼ . .	35
ՃՃԹ .	98–103	ՃԽԽ . .	36
,, .	105-108	ՃԽԹ . .	37
,, . .	163	ՄՄ . .	38

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՅԱՆԿ ՆԻՒԹՈՅ

	Երէ
Աստուած	1— 45
Յիսուս Քրիստոս	46— 85
Սուրբ Հոգի	86— 94
Սուրբ Գիրք	95—109
Հրաւէրներ և զղուշութիւններ	110—134
Ապաշխարութիւն	135—139
Աղօթք	140—167
Քրիստոնէական փորձառութիւն	168—215
Քրիստոնէական պարտաւորութիւններ	216—229
Արդարներուն երանութիւնն ու չարերուն թշուառութիւնը	230—241
Քրիստոսի թագաւորութիւնը	242—259
Եկեղեցին	260—264
Կիրակի օր	265—273
Տէրոջը ընթրիքը	274—278
Մկրտութիւն	279—281
Ջանազան	282—295
Ընտանեկան պաշտամունք	296—306
Տղայոց համար երգեր	307—315
Ժամանակին կարճութիւնը	316—325
Մահ	326—340
Յարութիւն և դատաստան	341—346
Երկինք	347—367
Փառաբանութիւն	368—374
Յաւելուած	375—457

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՅԱՆԿ ՆԻՒԹՈՑ

ԸՍՏ ԱՑԲՈՒԲԵՆԻ

	Եր֊
Ակն ունինք մեռնք	454
Աղբիւր կենաց	62, 63
Աղօթք	140—167
,, առաւօտեան	283
,, եկեղեցւոյն համար	248, 260
,, ճշմարտութիւնը սորվելու համար	105
,, մեղքի թողութեան համար	163, 165—167
,, նեղութեան մէջ	161
,, շնորհաց համար	155
,, ողորմութեան համար	159,160,164
,, պաշտպանութեան համար	156
,, Մուրբ Հոգւոյն համար	86,87,90,153
,, Տէրունական	145—147
,, Քրիստոսի ներկայութեանը համար	154
,, օգնութեան համար	157, 162
Աղօթքը Տէրը կը լսէ	143
Աղօթքի ժամանակ	142, 144
Աղօթքին զօրութիւնը	140
,, պատասխանը	196

	Եր է
Ամէն բան ձեռն է	209
Ամուսնութիւն	294,295
Այգին մէջ գործել	218
Այսօր	385
Այսօր աւելի մօտ	435
Անառակ որդի	422,439
Անձնանուիրութիւն	310
Անձնաքննութիւն	188,224
Անձնուրացութիւն	172
Աչխարհ խաբեբայ	323
Ապաշխարութիւն	135—139
Ապաւինութիւն Աստուծոյ	43,200,235
Առաւօտեան երգեր	282—285,297,407
Առաջնորդութեան համար աղօթք	152,179
Առաքելական երգ	258
Առ չնորհաց աթոռն	401
Աստուած ամենագէտ է	44
,, ամենատես է	16
,, արդար Դատաւոր է	344
,, զօրաւոր է	23—27
,, երկիրը կ'օրհնէ	232
,, իր ժողովուրդին Աստուածն է	25
,, մեր ապաւէնն է	200—204
,, մեր բերդ է հաստատուն	434
,, մեր զօրութիւնը	19

Եր÷

Աստուած մեր Հայրն է 12
,, մեր փրկիչն է 23
,, ողորմի մեզի 427
Աստուծմով հանգստութիւն 123
Աստուծոյ զօրութիւնը 27
,, թագաւորութիւնը 234
,, խօսքը 95—109
,, ծառաները երկանիկ 29, 231, 232, 237
,, ճշմարտութեանը վրայ փափաք 100
,, շնորհքը 31
,, ողորմութիւնը 17, 35, 233
,, պաշտպանութիւնը 33, 148
,, սէրը 11
,, սրբութիւնը 13
,, վրայ յոյս 43, 210, 235, 236
,, ,, ուրախութիւն 21
,, ,, փափաք 40, 41, 42, 45
,, փառքը 5
,, ,, և կռոց ունայնութիւնը 18
Աստուծոյ ընելու է երկրպագութիւն 9
,, ,, հնազանդութիւն 24
Արքայութեան տղայք 315
Աւելի մօտ երկնից 436
Աւետարանին հրաւէրը 114
,, տարածմանը համար 250—252

	Եր է
Աւետարանին քարոզութիւնը	254, 255
Բաժնուիլ	306
Բան մը ճիտուսի համար	442
Բարի Հովիւը	150, 311, 402
Բարիին և չարին բաժինը	230—241
,, ,, տարբերութիւնը	2:0
Բաց դուռը	384
Բեթլեհեմի աստղը	404
Բեւլա երկիր	450
Գալ կ'ուզե՞ս	127
Գեթսեմանի	52
Գեղեցիկ Սիօն	353
Գեւաին եղերքը	361
Գերեզման	333, 340
Դատաստանին օրը	342—345
Դժոխք	355
Եկեղեցին Աստուծոյ բնակարանն է	264
Եկեղեցւոյն ապահովութիւնը	262
,, Գլխոյն փառքը	26
,, Համար աղօթք	248, 260
,, Վրայ փափաք	263
,, Փառքը	262
Եկէք ինձի	428
Եկուր ինձի	403
Եղբայրսիրութիւն	220, 221

	Եր֊
Ես պանդուխտ եմ	314
Եթէ օրուան վաստքը	243
Երանելի օր	168
Երբ իր գանձը	379
Երեկոյեան երգեր	285—287, 298
Երկինք	347—367
,, ու գըժոխք	355
Երկնային երուսաղէմին վաստքը	247
Երկնաւոր Երուսաղէմ	363
Երկնաւոր հիւր մը	421
Երկնից երջանիկ ընկերակցութիւնը	365
,, ճամբան	393
,, ուրախութիւնը	350
,, վայրուն դաշտերը	360
Երջորդութեան վառաբանութիւն	368—374
Զաւակաց ծննդեան տաբեդարձ	301
Զղջում	136, 138, 139
Ընտանեկան պաշտամունք	296—306
,, օրհնութիւն	211
Թաղէ քու ցաւերդ	392
Թմրութիւն	189
Ժամանակ աղօթքի	142
,, փրկութեան	128
Իմ Տէրս ինձ կ'առաջնորդէ	406
Իմ քովս կեցիր	389

	Կրէ
Իրիկուան աղօթք	295—287
,, երգեր	285—287, 298
Լալը չփրկեր զիս	417
Լաչ ցիսուս կը կանչէ	438
Խաղաղութիւն	212
Խաչը տանիլ	171
Խոնարհութիւն	227
Խոստովանութիւն	135, 138, 139
Խոր ձորը	214
Խորութիւն ողորմութեան	424
Խրատ Աստուծմէն	129, 131
Ծերուկի քրիստոնէի մահ	330
Ծնունդ վերստին	151
Կայ ամենուրեք Աստուած	419
Կանուխ բարեպաշտութիւն	308, 309
Կարճ է կեանքը	319, 320
Կարճ կեանքը ի՞նչպէս գործածելու է	322
Կենաց ունայնութիւնը	316, 317
Կէս համազուած	381
Կը հաւատամ	170
Կիրակի օր	265—273
,, օրուան առաւօտը	271, 272, 390
,, ,, իրիկունը	273
Կոյր Բարտիմէոս	72
Կորուսեալ ոչխարն	376

	Երե՛
Կ՚ուզենք Յիսուսը տեսնել	447
Հաղորդութիւն, տե՛ս Տէրունական ընթրիք	
Հայրենիք	357—359
Հայր իմ, քու կամքդ թող ըլլայ	437
Հաստատուն և անհաստատ բաներ	325
Հացդ ձգե՛ ջրոց երեսը	399
Հաւատացեալներուն ապահովութիւնը	206
Հաւատք	180, 226
Հեթանոսներուն աղաղակը	259
Հնազանդութիւն	195, 228
Հնարաւո՞ր է	449
Հոգի Տէրոջը վրայ	430
Հոն ցաւ չկայ	337
Հոս Յեսայուն քաղաք չունինք	324
Հրաշալի խօսք կենաց	440
Հրաւէրները և պզուշութիւնները	110—134
Հրեշտակաց ողջոյնը	391
Ձախորդութեան ժամանակ	303, 304
Ձեռնադրութիւն	291, 292, 452, 453
Մահ	326—340
Մահէն ետքի վայրկեանը	334
Մահը յաղթել	335
,, ողջունել	331
Մահուան պատրաստութիւն	117, 121, 326, 327
,, գեղը	400

	Եր֊
Մարդասիրութիւն	219
Մարդուս ապականութիւնը	239
,, ունայնութիւնը	240, 319, 320, 326
Մեղաւորի յորդորանք, տե՛ս Հրաւէրներ և զգուշութիւններ	
Մեղաւորին որոշումը	115
,, Փրկութեան դիմելը	137
Մեռնողին երգը	377
Մի անցնիր ինձմէ, Փրկիչս	446
Միայն Յիսուս	76
Միայն այսօր	441
Մի գիջանիր փորձութեան	415
Մինչև որ Տէրը գայ	457
Մխիթարութիւն	197—199
Մկրտութիւն	279—281
Մոլար ոչխար	193, 194
Մօտ խաչին	418
,, ,, տեղ կայ	395
Յաղթողը	132
Յաղթողին արմաւենին	394
Յաչողութեան ժամանակ	302
Յարութեան յոյս	341
Յաւիտենական կեանք և մահ	346
Յիշէ գիս	77
Յիսուս աղբիւր կենաց	62, 63

Եր.

Յիսուս անունը 46
,, նազովրեցին կ'անցնի 411
,, պարտքս վճարած է 66
Յիսուսի դիմել 425
,, եկ 110
,, օրհնութիւնը մանկանց վրայ 307
Յորելեան տարին 122
Յոյս անյոյսին 445
Նախախնամութեան գաղտնիքը 409
Նաւակատիք եկեղեցւոյ 290
Նաւը փոթորկի մէջ 71
Նեղութեան մէջ մխիթարութիւն 197—199
Նեղութենէ ազատութիւն 210
Ննջեցեալի թաղումը 339
Նոր տարի 289, 299, 433
Շնորհակալութիւն առ Աստուած 10, 14, 39
Շնորհաց աթոռը 124
,, կարօտութիւն 191, 192
Շնորհքով փրկութիւն 70
Ո՞վ են աստնք 416
Ու երկինքէն 429
Ուխտադրութիւն 115
Ուշ Ժնալուն վտանգը 120
Ուրախութիւն 222
Զարերուն դէմ է Աստուած 124

	Եր է
Զարերաւն Թշուառ վիճակը	239—241
Պահապան, ի՞նչ կ'աւետես	412
Պանդուխտին Առաջնորդը	149
,, Երգը	174, 175, 321
Պաշտամունք սիրելի	184, 185
Պաշտօնէից ժողով	293
Պատգամն Յիսուսի սիրոյն	380
Սատանային կապուկը	245
Սերմանել	257, 378
Սէր առ Աստուած	183
,, առ Քրիստոս	186, 187
Սիրուն ապագայ	456
Սիրտը Աստուծոյ բանալ	225
Սիօնի փառքը	244
Սուրբ Գիրքը առաջնորդ է	98, 99
,, ,, մեր լոյսն է	104
,, ,, մխիթարող է	97
,, Գրոց գերազանցութիւնը	95—97
,, ,, զօրութիւնը	103
,, ,, մեծամեծ օգուտները	101—109
,, ,, վրայ նախանձաւորութիւն	106
,, Ըլլալու փափաք	182, 223
,, Հոգին	86—94
,, Հոգւոյն աշխատութեանը համար աղօթք	88, 89, 91—94

	Եր֊
Սուրբ տղայք	375
Սրբոց մահը	382
,, օրհնակը	229
Վերստին ծնունդ	151
Տարուան վախճանին համար	288
Տէրը առաջնորդ է	149
,, իմ հովիւս է	426
,, իր թշնամիները կը պատժէ	288
,, իր ծառաները կը պաշտպանէ	20, 215
,, մխիթարիչ է	207
,, մօտ է	455
,, պիտի հոգայ	420
,, տուաւ, ու Տէրը առաւ	304
,, փրկիչ է	203
,, քաջ հովիւ է	413
Տէրոջը տար	398
,, համար գործողին աղօթքը	443
Տէրունական աղօթքը	145—147
,, ընթրիքը	274—278
,, օրը	265—278
Տէրունի աղօթքը	432
Տղայոց երգեր	307—315
,, կրթութիւնը	205
,, համար գործ եկեղեցւոյ	313
Տղու մը աղօթքը	382, 410

	Եր֊
Տղու մը փափաքը	312
Տունս է երկինք	354
Տուն փառաւոր	451
Յնծումով վազենք	177
Փառաբանութիւն առ Աստուած 1—8, 22, 28 34, 36, 37, 38, 369—374, 388	
Փառք ի բարձունս	431
Փափաք Աստուծոյ վրայ 40—42, 45, 405	
,, եկեղեցւոյն վրայ	263
,, երկնից համար 318, 361, 364, 366, 367	
,, սուրբ ըլլալու	182, 223
Փչեղէն պսակը	54
Փրկիչս կ'սպրի	82
,, միշտ մօտ է	78
Քանանացի կնիկը	133
Քարոզիչներու համար աղօթք	256
Քաւութիւն	55
Քեզի կարօտ եմ	387
Քննադրին զգուշութիւն	134
Քու ձայնդ, Տէր, կը լսեմ	413
Քրիստոնեայ բարեկամի մահուան վրայ	338
,, բարեկամաց ընկերակցութիւնը	305
Քրիստոնեան մահէն վախնալու չէ	328
Քրիստոնէից ապահովութիւնը	231, 235
,, գործը	216

	էջ
Քրիստոնէից երջանկութիւնը	29
,, միութիւնը	178
,, յոյսը	204
,, ուրախութիւնը	208
,, փորձառութիւնը	168—215
Քրիստոս է ամէնը ամէն բանի մէջ	75
,, բարեխօս	68
,, բարի Հովիւ	150, 311
,, բժիշկ	65, 67
,, եկեղեցւոյն Գլուխը	80
,, իմն է	397
,, լոյս աշխարհի	74
,, խաչեալ	56—60
,, կեանց աղբիւրը	63
,, մի միայն միջնորդը	81, 84
,, ,, ,, պատարագը	64
,, մխիթարիչ	207
,, յարեաւ	423, 448
,, Ներողութեան մէջ օրինակ	53
Քրիստոսէ չզատուիլ	79
Քրիստոսի գալուստը	49, 50
,, եկեղեցին ո՞րն է	261
,, թագաւորութիւնը	242—259
,, թագով պսակուիլը	85
,, խաչը	386

		Տէր
Բրևատասի	միջնորդութիւնը	84
,,	յարութիւնը և համբարձումը	61
,,	ողորմութիւնը	73
,,	պատուականութիւնը	47, 48
,,	սէրը	51, 69
,,	վրայ հաւատք	180
,,	քաւչական մահը	55
,,	օրինակը	53
Օրհնեալ	աշխարհ	356
Օր մ'ալ	Տէրոջը դուրծին մէջ	383

ՅԱՆԿ

ՍԿԶԲՆԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳՈՅ

	Եր։
Ազգերն ինչո՞ւ խռոված չարժին	242
Ալ մօտ ըլլամ, ով Տէր	45
Ակն ունինք մեզ, կը սպասենք մեզ	454
Ահա Աստուած գըթած	111
Ահա կեդրոն ձորին կ'անցնի	52
Ահա մեզի մանուկ ծնաւ	50
Աղուոր գեղեցիկ երկինք մը կայ վերն	355
Աղօթքըս, Տէր ողորմութեան	108
Աղօթքն է խօսք շատ զօրաւոր	140
Ամենակարող Հայր, Որդի, Սուրբ Հոգի	374
Ամենասաեղծ Տէր և Աստուած	89
Ամենատես սուրբ աչք	225
Ամէն երկիր, Տէրն օրհնեցէք	1
Ամէն երկիրներ, Տէրոջմով ցնծացէք	2
Ամէնօրհնեալ է յաւիտեան	341
Այգիին, Տէր, այցելու լեր	91
Այդ խումբեր ճերմակ հագուած	416
Այն որ, Տէր, սրտովիս քեզի կը յուսայ	235
Այնպէս անոյշ անուն չկայ	46
Այո, լոյս ես, Տէր սիրելի	192
Այս ալեծուփ ծովին անդին	362
Այս աշխարհիս ունայնութիւն	324
Այս առաւօտն օրհնեալ	271
Այս է այն օրն որ Տէրն օրհնեց	265

	Տէր
Այս հանդարտ անդրադ ժամուս . .	297
Այս նոր տարուան սեմէն, Հայր իմ .	433
Այս օրն անցաւ գնաց.	296
Անարատ Գառն Աստուծոյ	68
Ան մեծ պատուէրն, որդեակ, սորվէ.	308
Անյոյսին յոյս, ով Քրիստոս	445
Աչքդ ամենատես, ով Տէր իմ Աստուած	16
Ապահով Տէրն մեզ պահեց	276
Ապրիլ չեմ ուզեր, միշտ հոս մնալ չեմ խնդրեր	581
Առտուն քու սերմդ ցանէ	257
Աստղ, լուսին, պայծառ արև . . .	419
Աստուած, գթա և մեզ օրհնէ . .	282
Աստուած է մեզ յոյս, զօրութիւն . .	23
Աստուած իմ, երբ հոգիս նայի . .	10
Աստուած հրզօր, քեզ փառք կու տանք	509
Աստուած մեր բերդ է հաստատուն .	434
Աստուած մեր միայն կը թագաւորէ .	327
Աստուած ողորմած, ինծի ողորմէ . .	138
Աստուած ողորմի մեզի	427
Աստուած, Տէր մեր, ի՜նչ փառաւոր .	17
Աստուածներուն Աստուածն և Տէր . .	129
Ատեանին առջևը	345
Արդար Դատաւոր, երբոր գաս . . .	344
Արդեօք այն գևտին եղերքը . . .	361
Արև, անձրև ինք կը ղրկէ	487
Աւետարանն իր ձայն կու տայ . . .	114
Բարի Աստուած Իսրայէլին	301
Բարի խօսքերով իմ սիրտըս կ'եփի .	246

Եր։

Բաց դուռ մը կայ որուն մէջէն . . 384
Բաց ծոցդ հիմա, ով գերեզման . . 340
Բացուին այսօր երկինք կամարք . . 92
Բիւր երանի Տէրոջ երկիւղն . . . 237
Բնակարաններն մեծիդ Աստուծոյ . . 42
Բոլոր սրտով ես քեզ կ'օրհնեմ . . 33
Գաղտնի խմաստութեամբ Աստուած . 409
Գեթսեմանի պարտէզն մըտէք . . . 53
Գիշերային դաշտաց վրայ 404
Գիտեմ որ իմ փրկիչս կ'ապրի . . . 82
Գոհացէք Եհովային 32
Գործ կայ ինձ յանձնուած 216
Գործ հաճելի հոգւոյս է, Տէր . . . 267
Դեպ ի քեզ կը վերցունեմ 43
Դէտերն Սիոնի արթուն թող ըլլան . . 292
Դիտելու մէկ կէտ մը կայ 224
Դուն ես բաժինս, ով Տէր Աստուած . 102
Դուն ես իմին Աստուածս, ով Տէր . . 41
Դուք օրհնեցէք մեր Տէրն Աստուած . 38
Եթէ աչխարհ է գեղեցիկ 176
Եթէ մարդոց մէջ քաղցրութիւն . . 276
Եւ, հոգիս, թևերդ լայն բաց . . . 174
Եկ սրտմաչխ դու երբ ցաւ քեզ . 121, 401
Եկեղեցիդ ընդհանրական 260
Եկէք, եղբարք, արդ կը զատուինք . 306
Եկէք ինձի բոլոր յոգնած 428
Եկէք, խնդանք Տէրոջն առջին . . . 28
Եկէք, մեր ճամբան նորոգենք . . . 288
Եկէք, Տէրն սիրողներ 223

	Եր է
Եհովա, առաջնորդէ զիս	149
Եղաւ իրիկուն, այսօր ալ անցաւ	287
Եղբայր ենք մենք, մէկ Հօր որդիք	220
Եղուկ եմ ես, ով Տէր, աղքատ	137
Եղո՜ւկ ինձի, ի՜նչ էր ըրի	422
Ես աչքերս ուղղեմ սիտի	231
Ես կը լսեմ ձայնդ, ով Քրիստոս	169
Ես կը խնդրէի քարի Աստուծմէ	196
Ես կը սիրեմ առանձնանալ	144
Ես յաւիտեան հանգիստ կ'ըլլամ	170
Ես պանդուխտ եմ, նաև օտար եմ	314
Երանելի այն օրն է, Տէր	168
Երբ ան խաչին ես կը նայիմ	57
Երբ իր գանձը, երբ իր գանձը	379
Երբ հաւատքով կարող ըլլամ	366
Երբոր դարձուց մեր Տէր Աստուած	236
Երբոր կը կարդամ պատմութիւնը սիրուն	307
Ե՞րբ պիտի մէկանդ գանք	365
Երբ քեզ հանդիպին օրեր նեղութեան	19
Երգեն հրեշտակները փառք Աստուծոյ	49
Երգեցէք երգ մեր Տէրոջ	35
Երիտասարդն ինչո՞վ մաքրէ	98
Երկինք յայտնի կը քարոզեն	5
Երկինքը փայլուն է կ'ըսեննք	364
Երկիրը մը կայ ուր որ ցնծում	347
Երկնաւոր Տէր թագաւոր	27
Երկնի, Երկրի Տէր թագաւոր	253
Երկնից Աստուածն որ կը պաշտեննք	12
Երկնից մէջ պիտի գործ ունենան տղաքներ	312

	Եր։
Երկրիս ամէն ծայրերը	258
Երնե՜կ ան տըղին որ իր մանկութեան .	309
Երուսաղէ՜մ տուն փառաւոր . . .	363
Երջանիկ անոնք են	208
Երջանիկ փարախ, երջանիկ ադօտ . .	125
Զարթիր, զարթիր, ալ Տիրական . .	249
Զարթիր, հոգիս, ուրախ երգով . .	51
Զիս ապրեցուր, ով Տէր Աստուած . .	201
Զուր են չանքերս նըկարագրել . . .	334
Ըսի թէ ես ճամբաս պահեմ . . .	317
Ըսքանչելի Տէրոջն անուն	209
Թաղէ քու յաւերըդ	392
Թափառական հոգիս	123
Թէ չուտ թէ ուշ մեռնիմ, ով Տէր .	173
Թէ որ Աստուած տունն չը շինէ . .	211
Թող Եհովայ ելլէ	25
Թող Իսրայէլ ըսել փութայ . . .	215
Թող Սիօնի որդիքը	243
Թող Ըստեղծողը միշտ գովուի . . .	3
Թող տրանջելըս ա՛լ դադարի . . .	78
Թող քու սուրբ խօսքդ, Տէր իմ Փրկիչ	97
Ժամն աղօթքի, ժամն աղօթքի . .	142
Ի բոլոր սրտէ կ'օրհնեմք քեզ . . .	302
Իմ աղաղակս, ով Տէր, լըսէ . . .	90
Իմ թշնամիքըս, Տէր, չատցան . . .	156
Իմ ձայնըս, Տէր, կը վերցընեմ . .	158
Իմ չուրջս կեանց յուզեալ ծովուն . .	403
Իմ Տէրըս ինձ կ'առաջնորդէ . . .	406
Իմ տունս է յերկինն, հոս չկայ ինձ հանգիստ	391

	Եր է
Իմ քոյլս կեցիր, գիշերն կը մօտենայ	389
Իմին սրտիս ըսել կու տայ	239
Ինընտուն և ինը կար ապահով	376
Ինձ ողորմէ, ով Տէր Աստուած	203
Ինձ Տէրը եղաւ Հովիւ կառավար	213
Ի՜նչ անվախճան է, Տէր, քու սէրն	285
Ի՜նչ գեղեցիկ ու զարդարուած	353
Ի՜նչ գէշ էր իմ վիճակըս	67
Ի՞նչ են այս մեծ բազմութիւններն	411
Ի՞նչ է անունդ, ո՜վ, մահն	332
Ի՞նչ է կեանքերնիս. շոգի մը	318
Ի՜նչ ընես որ փրկուիս	66
Ի՜նչ լայն խոստումնք, ի՜նչ փառաւոր	280
Ի՜նչ խոր քու խորհուրդներն	228
Ի՜նչ հաճելի թողուլ աշխարհ	185
Ի՞նչ հոգեր չորս դիդ պատած է	132
Ի՜նչ սրտաշարժ այն քաղցր երգերն	407
Ի՜նչ քաղցր այս տեղ և ահաւոր	278
Ի՜նչ քաղցր է, Տէր, ապաւինել	455
Ինչո՞ւ ասանկ մեղքերս սիրեմ	135
Ինչո՞ւ դուք րսէք թէ դեռ կանուխ է	120
Ինչո՞ւ վազեն մեր արցունքներն	338
Ի՜նչպէս բարեկամ է Տէրը	398
Ի՜նչպէս գեղեցիկ անոր ոտքերն է	291
Ինչպէս որ եմ, մեղքով լեցուած	181
Իջիր, Արքայ հրեշտակ	15
Իջիր յերկնից, ով Աղաւնի	350
Իսրայէլն արդ թող ըսէ	238
Լալը չըփըկեր գիս	417

	Եր.ե
Լայնատարած ժկկ ծովէ մը կ'անցնինք	359
Լաւ բարեկամ մը կայ վերբերն	83
Լեզուովս պիտի Աստուած գովեմ	8
Լըսեցէք սիրոյ բարբառը	59
Խաղաղ էր ծովն Գալիլեայի	71
Խաղաղութիւն ըլլայ քեզի	212
Խօստմունք մեծամեծ ըրաւ ինձ աշխարհ	323
Խորութի՜ւն ողորմութեան	424
Խռովեալ հոգիս, հանդարտ կեցիր	199
Խօսէ ինձ, Տէր, խօսիմ և ես	443
Կախուած է կեանքս բարակ թելով	322
Կայ երկիր պանծալի և փայլուն	456
Կայ հիւր մը որ դրան քով կանգնած	421
Կարօտ եմ, Տէր, մեծ զօրութեան	191
Կեանքն է ժկկ թիզ, ժամ վաղանցիկ	329
Կերպով մը անշուշտ պիտի Տէրը հոգայ	420
Կէս համոզուած ես հաւատալու	381
Կը լսուի Տէրոջը ձայնը	438
Կը խնդայի երբ կ'ըսէին	263
Կը ճամբորդենք տուն երկնային	127
Կը սիրեմ զօրն Տէրունի	268
Կը սպասեմ գետին եղերքը	400
Կը ցաննեն իրենց սերմն արշալոյս ծագելէն	378
Կ'ուզեմ պարտիզ հին լուրը	380
Կ'օրհնեմ քեզ, Աստուած, զի փրկիչը եկաւ	388
Հայր աներնուս է Տէր Աստուած	11
Հայր բարեխնամ ազգի մարդկան	300
Հայր, ճամբադ ինձ սորվեցուր	394
Հասայ ինձ լա երկիր սիրուն	450

	Էջ
Հարկ է մեռնիլ պիտի մեռնիմ . . .	326
Հացդ ձրգէ ջրոց երեսը	399
Հաւատքս քեզ կը ձայի	180
Հրզօր Արքայ երկնի, երկրի	227
Հրնարաւո՞ր է որ բլայ	449
Հնչեցուցէք փողերն	122
Հոգդ Տէրոջը վրայ ձրգէ	430
Հոգին հոգւոյս կ'ըսէ	217
Հոգիս, արթնցիր, արևր դուն տես . .	284
Հոգւով, սրտով պաշտեենք զՀաստուած .	9
Հոգւոցն որ են ի ստուեր մահուան . .	74
Հրեշտակ մ'բլլալ կ'ուզեմ ես . . .	312
Հրեշտակն յերկնից կ'իջնայ	423
Հրեշտակներ, քարն վեր առէք . . .	61
Հօրը փառք և փառք Որդւոյն . . .	371
Հօրն երկնաւորի, Որդւոյն միածնի . .	373
Հօրն և իր միածին Որդւոյն . . .	369
Ձամբան դուն, Տէր, բնարէ . . .	179
Ձնմարտապէս երանելի	230
Մահուան գալուն ինչո՞ւ ցաւինք . .	339
Մեզի ողբի ձայն մը	259
Մենք երկնից ճամբան գրտած ենք . .	393
Մեռնք չենք ձգեր Սուրբ Գիրքր . . .	109
Մենք ցնծութով, ցնծութով միշտ վազենք	177
Մեղաւոր, լսէ այս ձայնը	113
Մեր մեղաց համար մեռնողը . . .	343
Մէկ ժամ մը կաց, մէկ կէտ մը կայ .	128
Մէկ քաղցր վրանի խորհուրդ . . .	436
Մէկը տեսայ փայտէն կախուած . .	58

Եր.

Մի ասցնիր ինձմէ, փրկիչըս . . . 446
Մի դանդաղիր, ով իմ հոգիս . . . 457
Միթէ Յիսո՞ւս լոկ խաչն ատնի . . . 171
Մի թողուր գիս, ով Աստուածըս . . 148
Մինչև ե՞րբ ես խոր յառաչանք . . . 133
Միշտ երգենք փրկչին մեծ սէրը . . . 69
Մոլար ոչխար էի 193, 194
Մութ գետէն անդին կան 375
Մոխկ ըրէք, ամէն աղջեր 240
Յաւիտենական Էակ 396
Յերկինս հրեշտակք համայն 372
Յերկնից շնորհօք Հոգւոյդ Սրբոյ . . 283
Յիսուս, աչխարհքը իմ ձըգած . . . 172
Յիսուս, դուն ես մեզ առաջնորդ . . 80
Յիսուս, դուն մեզ մըխիթարէ . . . 198
Յիսուս կ'ըսէ ծյսօր 385
Յիսուս փրկիչ և թագաւոր 81
Յիսուս փրկիչ, մահկանացուք . . . 252
Յիսուս, փրկիչ մեղաւորաց 77
Յիսուս, քու կեանքդ անգին . . . 442
Յիսուս Քրիստոս, տեսայ քու կին . . 55
Յիսուսի ես այսօր 110
Յուդայի լերանց վրայովը 255
Նա ինք Տէրն է բնակեալ ի լոյս . . 304
Նեղեալ հոգւոյս դուն պահապան . . 207
Նեղութեանց մէջ համբերեցի . . . 210
Շատ խղճալի էակ եմ ես 75
Շընորհաց աթոռն փնտռող 143
Շնորհացըդ խօսքը կը լսեմ . . . 275

	Եր֊
Շնո՞րհք, ձայն սիրելի	70
Շուտով օրերս կ'անցնին կ'երթան . .	360
Ո՛հ թէ կարող ես ըլլայի	48
Ո՛հ թէ սուրբ ըլլամ ես	182
Ո՛հ, մի գիշանիր, մի անսար փորձիչին .	415
Ո՛հ, նայէ ինձ և լըսէ գիս	410
Ո՛հ, պայծառ ու գեղեցիկ օր Տէրունի .	390
Ողորմէ ինձ, ողորմէ ինձ	72
Ողջո՜յն մեծ Էմմանուէլին	85
Ոչ աչք մը բընաւ է տեսեր	349
Ոչ, ոչ, աս չէ մեռնիլը	336
Ով անձըս, շուտ ապաշխարէ . . .	121
Ով Աստուծոյ ծառայ բարի	330
Ով բարերար փրկիչ Աստուած . . .	166
Ով դուն Սուրբ Գիրք երկնային . . .	96
Ով դուք ամէն ժողովուրդներ . . .	24
Ով դուք արդարներ, խնդացէք . .	21
Ով Եհովայ, Հայր երկնաւոր . . .	145
Ով եղբայր, ինձ կըկին երգէ . . .	410
Ով զարմանալի սէր աստուածային . .	119
Ով ժողովուրդս, ականջ դըրէք . . .	205
Ով իմ հոգիս, ի՞նչ կը թմրիս . . .	189
Ով լուսաւիայլ երկինք	352
Ով խաչեալ փրկիչ Քրիստոս . . .	56
Ով Հայր Աստուած իմ, կը կանչե՞ս . .	405
Ով Հայր Աստուած ողորմութեան . .	281
Ով Հայր մեր երկնաւոր	147
Ով Հայր մեր որ յերկինս ես . . .	432
Ով հօտիդ բարերար Հովիւը	311

	էջ
Ով մարդ, հոգեը, վիշտեր ունիս	325
Ով մեծ Աստուած, շնորհէ հայցուածքս	184
Ով մեղաւոր ահաբեկած	115
Ով մեղաւոր մարդ, խեղճ, թշուառ	116
Ով մեր Հայրը երկնաւոր	146
Ով որ կը յուսայ բարձրեալ Տէր փրկչին	203
Ով Սիոնի բերկրալից արշալոյսը	244
Ով Սուրբ Գըլուխ, ինչո՞ւ ես	54
Ով Սուրբ Հայր գըթութեանց	266
Ով Սուրբ Հայր, ինձ ցուցուցեր ես	152
Ով սուրբ հարսըն Քրիստոսի	262
Ով Սուրբ Հոգի, Աստուած բարի	94
Ով Սուրբ Հոգի, լոյս երկնային	86
Ով Սուրբ Հոգիդ ճշմարտութեան	93
Ով սրբոց փառաւոր տուն	451
Ով տառապանաց աշխարհը	214
Ով Տէր, ամէն սրտերն քննող	188
Ով Տէր Աստուած արդարութեան	250
Ով Տէր Աստուած, դուն զիս դատէ	161
Ով Տէր Աստուած, ինձ ողորմէ	202
Ով Տէր Աստուած Իսրայէլին	290
Ով Տէր Աստուած, հեթանոսներն	163
Ով Տէր Աստուած, Տէր բոլորին	264
Ով Տէր, բարկութեամբ զիս մի խըրատեր	159
Ով Տէր գըթած, որ կը լսես	136
Ով Տէր, դուն ես մեզ ապաւէն	316
Ով Տէր, դուն զիս միշտ կը քննես	44
Ով Տէր, զիս խօսքովդ փրկէ, ազատէ	100
Ով Տէր իմ Աստուած, ձայնիս դուն լըսէ	204

	Եր֊
Ով Տէր, ինձի նոր սիրտ չնորհէ	151
Ով Տէր, լսէ իմ աղօթքիս	167
Ով Տէր, մեզի ապատուխրեցիր	223
Ով Տէր մեր, Սուրբ Աստուած	452
Ով Տէր, միշտ հոգիս պահէ	418
Ով Տէր Յիսուս, անուտ բերնով	351
Ով Տէր Յիսուս դուն խոստացար	89
Ով Տէր Յիսուս, քեզ կը սիրեմ	187
Ով Տէր, ներէ, ցոյց գըթութիւնդ	139
Ով Տէր, ո՛րքան է բարի	221
Ով Տէր փրկիչ, Հովիւ հովուաց	453
Ով Տէր փրկիչ ողորմութեան	65
Ով Տէր, քեզի գիս կը յանձնեմ.	160
Ով Տէր, քեզի փառք պիտի տամ	18
Ով Տէր, քու խօսքդ է հաստատուն	103
Ով Տէր, քու սուրբ Եկեղեցիդ	261
Ով ոուն, որ ես դու ի բարձունս	126
Ով փառաւորեալ Արքայ երկնաւոր	7
Ով փրկիչ մեր, կ'աղաչենք	382
Ով փրկիչըս, օրն իջած է	154
Ով քաղցր փրկիչ, հոս գալ հաճէ	294
Ով քո՛ջ Հովիւ Իսրայէլի	248
Որչափ արիւն որ թափուեցաւ	64
Որչափ վախկոտ և վատ կ'ըլլանք	328
Որչափ քաղցրը է այն ժամը	60
Որչափ օրհնած է այն կապանք	178
Ու երկինքէն ձայն մը լսեցի	429
Ունայն աչխարհս ա՛լ կը ձրգեմ	226
Ունայնութիւն ունայնութեանց	186

	Եր֊
Ո՞ւր կայ հանգստութիւն	346
Չէ աստ, քանգի յարեաւ	448
Պահապան, ի՞նչ կ՛աւետես	412
Պանդուխտն իր հայրենեացը . . .	175
Պատուէր տուաւ փրկիչն մարդկան . .	254
Պարգև է երկնային	104
Պիտի երգեմ քեզի	34
Սըրընթաց եղջերուին նման	40
Սիրած մեղքերս ես կը թողում . .	348
Սիրելիներս, եկէք	337
Սուրբ անուանըդ, ով Աստուած . .	241
Սուրբ ես, սուրբ ես, սուրբ ես, Տէր .	13
Սուրբ օրն իր վախճանին	273
Սրբոց հաւատոյն ի՞նչ հիմ է դըրուած .	162
Սրտանց կու տամ փառք քեզ ով Տէր .	282
Սրտանց ցնծացէք Տէրոջը առջին . .	130
Վաղուան համար չեմ ազօթեր . . .	441
Վեր նայէ վերը, սիրելի հայր . . .	303
Վերերն ունինք տուն երջանիկ . . .	357
Վերջին արեւս վար կ՛արտորայ . . .	377
Վրկայութիւնդ զարմանալի	106
Վճռեց Տէրն որ ամէն մարդ իկ . . .	342
Տես ինչպես արևը	320
Տես խեղճութիւնս և դիս փրկէ . . .	107
Տերամբ միացեալք նորին սիրով . .	305
Տէր, այցելութեամբդ երկիրը . . .	153
Տէր, առաքեանց չուշանալով . . .	283
Տէր, Աստուած մեր ապաւէնը . . .	200
Տէր, բազմագութ ու ողորմած . . .	279

Տէր գըթութեան, ինձ ողջմէ . . .
Տէր, գըթութիւնդ պիտի գովեմ . . .
Տէր, դաւանիմ վըճիռդ արդար . . .
Տէր, դուն ըսուիր ժեզի խըրատ . . .
Տէր իմ, քեզ կը սիրեմ . . . .
Տէր, ինչպէս որ կ'ուզես . . . .
Տէր, ծառայիդ բարի ըլէ . . . .
Տէր, ահա կու գանք առջիդ . . .
Տէր, հաւնեցար քուկին եըկըիդ . . .
Տէր, հիմա ժեր փրկչին . . . . .
Տէր, հիմա օգնական եղիր . . . .
Տէր, հովուի պէս խընամէ ժեզ . . .
Տէր Յիսուս, Իմմանուէլ . . . .
Տէր Յիսուս, հոգւոց բըժիշկ . . .
Տէր Յիսուսի բազկաց ժէջ . . . .
Տէր Յիսուսի եբակնեբէն . . . .
Տէր Յիսուսին ի՞նչ ընուիրեմ . . .
Տէր, սրտանց քեզ կանչեցի . . . .
Տէր, վար նայէ աչքով գըթած . . .
Տէր, քաղցր աչքով վերէն նայէ . .
Տէր քաղցրութեամբ վերէն նայէ . .
Տէր, օբէնքներդ ինձի յայտնէ . . .
Տէրը իմ հովիւս է . . . . . .
Տէրը դուռը կը զարնէր . . . . .
Տէրն անդադար պիտի գովեմ . . . .
Տէրն է ինձի լոյս փրկութիւն . . .
Տէրն է խիստ շատ ժեծ, ինքն է միշտ օրհնած
Տէրն ըսաւ Տէրոջըս այսպէս . . .
Տէրն կը տիրէ, եըկիր ցնծայ . . .

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0013237

I
561